

EUROOPA PARLAMENT

2009–2014

Istungidokument

A7-0362/2013

5.11.2013

*****I**

RAPORT

Ettepanek võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames toetuskavade alusel põllumajandustootjatele makstavate otsetoetuste eeskirjad
(COM(2011)0625 – C7-0336/2011 – COM(2012)0552 – C7-0311/2012 – 2011/0280(COD))

Põllumajanduse ja maaelu arengu komisjon

Raportöör: Luis Manuel Capoulas Santos

Kasutatud tähised

- * nõuandemenetlus
- *** nõusolekumenetlus
- ***I seadusandlik tavamenetlus (esimene lugemine)
- ***II seadusandlik tavamenetlus (teine lugemine)
- ***III seadusandlik tavamenetlus (kolmas lugemine)

(Märgitud menetlus põhineb õigusakti eelnõus esitatud õiguslikul alusel.)

Õigusakti eelnõu muudatusettepanekud

Euroopa Parlamendi muudatusettepanekutes märgistatakse õigusakti eelnõusse tehtud muudatused ***paksus kaldkirjas***. *Tavalises kaldkirjas* märgistus on mõeldud asjaomastele osakondadele ja tähistab neid õigusakti eelnõu osi, mille kohta on tehtud parandusettepanek lõpliku teksti vormistamiseks (nt ilmselged vead või väljajätmised mõnes keeleversioonis). Selliste parandusettepanekute puhul on vaja vastavate osakondade nõusolekut.

Kui õigusakti eelnõus soovitakse muuta kehtivat õigusakti, märgitakse muudatusettepaneku päises kolmandale reale viide kehtivale õigusaktile ning neljandale reale viide muudetavale sättele. Kui Euroopa Parlament soovib muuta kehtivat sätet, mida õigusakti eelnõus ei muudeta, märgistatakse muutmata jäävad tekstiosad ***paksus kirjas***. Väljajätav tekstiosa tähistatakse sümboliga [...].

SISUKORD

lehekülg

EUROOPA PARLAMENDI SEADUSANDLIKU RESOLUTSIOONI PROJEKT	5
SEADUSANDLIKU RESOLUTSIOONI LISA.....	97
ARENGUKOMISJONI ARVAMUS.....	98
EELARVEKOMISJONI ARVAMUS	106
EELARVEKONTROLLIKOMISJONI ARVAMUS	114
KESKKONNA-, RAHVATERVISE JA TOIDUOHUTUSE KOMISJONI ARVAMUS	128
REGIONAALARENGUKOMISJONI ARVAMUS	154
MENETLUS.....	162

EUROOPA PARLAMENDI SEADUSANDLIKU RESOLUTSIOONI PROJEKT

ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames toetuskavade alusel põllumajandustootjatele makstavate otsetoetuste eeskirjad

(COM(2011)0625 – C7-0336/2011 – COM(2012)0552 – C7-0311/2012 – 2011/0280(COD))

(Seadusandlik tavamenetlus: esimene lugemine)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse komisjoni ettepanekut Euroopa Parlamendile ja nõukogule (COM(2011)0625) ning muudatusi ettepanekule (COM(2012)0552),
 - võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 294 lõiget 2, artiklit 42 ja artikli 43 lõiget 2, mille alusel komisjon esitas Euroopa Parlamendile ettepaneku (C7-0336/2011),
 - võttes arvesse 1979. aasta ühinemisakti, eriti selle puuvilla käsitleva protokolli nr 4 lõiget 6,
 - võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 294 lõiget 3,
 - võttes arvesse kontrollikoja 8. märtsi 2012. aasta arvamust 1/2012¹,
 - võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee 25. aprilli 2012. aasta ja 12. detsembri 2012. aasta arvamusi²,
 - võttes arvesse Regioonide Komitee 4. mai 2012. aasta arvamust³,
 - võttes arvesse oma 13. märtsi 2013. aasta otsust institutsioonidevaheliste läbirääkimiste alustamise ja mandaadi kohta seoses kõnealuse ettepanekuga⁴,
 - võttes arvesse nõukogu esindaja poolt 7. oktoobri 2013. aasta kirjas võetud kohustust kiita Euroopa Parlamendi seisukoht heaks vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 294 lõikele 4;
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 55,
 - võttes arvesse põllumajanduse ja maaelu arengu komisjoni raportit ning arengukomisjoni, eelarvekomisjoni, eelarvekontrollikomisjoni, keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjoni ja regionaalarengukomisjoni arvamusi (A7-0362/2013),
1. võtab vastu allpool toodud esimese lugemise seisukoha;
 2. võtab teadmiseks käesolevale resolutsioonile lisatud komisjoni avaldused;
 3. palub komisjonil ettepaneku uuesti Euroopa Parlamendile saata, kui komisjon kavatses seda

¹ Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata.

² ELT C 191, 29.6.2012, lk 116 ja ELT C 44, 15.2.2013, lk 159.

³ ELT C 225, 27.7.2012, lk 174.

⁴ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2013)0084.

oluliselt muuta või selle muu tekstiga asendada;

4. teeb presidendile ülesandeks edastada Euroopa Parlamendi seisukoht nõukogule ja komisjonile ning liikmesriikide parlamentidele.

Muudatusettepanek 1

EUROOPA PARLAMENDI MUUDATUSED*

komisjoni ettepanekule

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS

...

millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames toetuskavade alusel põllumajandustootjatele makstavate otsetoetuste eeskirjad ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 637/2008 ja (EÜ) nr 73/2009

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 42 ja artikli 43 lõiget 2,

võttes arvesse 1979. aasta ühinemisakti, eriti selle puuvilla käsitleva protokolliga nr 4 lõiget 6,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut¹,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu riikide parlamentidele,

võttes arvesse kontrollikoja arvamust¹,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust²,

võttes arvesse Regioonide Komitee arvamust³,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt⁴

ning arvestades järgmist:

- (1) Komisjoni teatistes Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele „Ühise põllumajanduspoliitika eesmärgid 2020. aastaks: toidu, loodusvarade ja territooriumiga seotud tulevikuprobleemide lahendamine”¹ on esitatud ühise põllumajanduspoliitika (ÜPP) võimalikud probleemid, eesmärgid ja suundumused pärast 2013. aastat. Selle teatise üle peetavat arutelu arvesse

* Muudatused: uus või muudetud tekst on märgistatud paksus kaldkirjas, välja jäetud tekst on tähistatud sümboliga **■**.

¹ **ELT C...**

² **ELT C 191, 29.6.2012, lk 116 ja ELT C 44, 15.2.2013, lk 159.**

³ **ELT C 225, 27.7.2012, lk 174.**

⁴ **Euroopa Parlamendi ... seisukoht (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata) ja nõukogu ... otsus.**

võttes tuleks ÜPPd reformida jõustumisega alates 1. jaanuarist 2014. Reformiga tuleks hõlmata kõik ÜPP peamised vahendid, sealhulgas nõukogu määrus (EÜ) nr 73/2009 ¹. Arvestades reformi ulatust, on asjakohane tunnistada määrus (EÜ) nr 73/2009 kehtetuks ja asendada see uue määrusega. Samuti peaks reformiga ² sätteid tõhustama ja lihtsustama.

- (1a) Üks ÜPP reformi peamisi eesmärke ja põhiohudeid on halduskoormuse vähendamine. Seda eesmärki tuleks otsetoetuste kava asjaomaste sätete kujundamisel kindlalt arvesse võtta.**
- (2) Käesolevasse määrusesse tuleks lisada kõik põhielemendid seoses põllumajandustootjatele makstava liidu toetusega ja määrata selles kindlaks ka tingimused kõnealuste ² toetuste saamiseks, mis on lahutamatu selliste põhielementidega seotud.**
- (3) Tuleks selgitada, et seoses käesolevas määruses sätestatud meetmetega tuleks kohaldada Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr [...] ² ning kõnealuse määruse kohaselt vastu võetud sätteid. Selleks et tagada kooskõla ÜPPd käsitlevate muude õigusaktidega, on mõned praegu määrusega (EÜ) nr 73/2009 kehtestatud eeskirjad sätestatud määruses (EL) nr [...] [horisontaalne ÜPP määrus], eelkõige eeskirjad, **mis on kehtestatud selleks**, et tagada otsetoetusi käsitlevate sätetega ette nähtud kohustuste täitmine, sealhulgas kontroll ning haldusmeetmete ja -karistuste kohaldamine nõuetele mittevastavuse korral, sellised eeskirjad nõuetele vastavuse kohta, nagu kohustuslikud majandamisnõuded, hea põllumajandus- ja keskkonnaseisund, asjaomaste meetmete järelevalve ja hindamine ning **ettemaksete tegemise ja** alusetute maksete sissenõudmisega seotud eeskirjad.**
- (4) Komisjonile tuleks anda õigus võtta kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 290 vastu delegeeritud õigusakte, et täiendada või muuta käesoleva määruse teatavaid mitteolemuslikke osi. On eriti oluline, et komisjon viiks oma ettevalmistava töö käigus läbi asjakohaseid konsultatsioone, sealhulgas ekspertide tasandil. Komisjon peaks delegeeritud õigusaktide ettevalmistamisel ja koostamisel tagama asjaomaste dokumentide samaaegse, õigeaegse ja kohase edastamise Euroopa Parlamendile ja nõukogule.**
- (8) Käesolev määrus peaks sisaldama sellega hõlmatud otsetoetuskavade loetelu. Selleks et võtta arvesse toetuskavasid käsitlevaid uusi õigusakte, mis võidakse vastu võtta pärast käesoleva määruse jõustumist, tuleks komisjonile delegeerida volitused võtta vastu teatavaid õigusakte seoses kõnealuse loetelu muutmisega.**
- (9) Õiguskindluse tagamiseks tuleks komisjonile delegeerida volitused võtta vastu teatavaid õigusakte ² seoses sellise raamistiku kehtestamisega, milles liikmesriikidel tuleb määratleda kriteeriumid, millele põllumajandustootjad peavad vastama, et täita kohustust hoida põllumajandusmaa karjatamiseks või harimiseks sobilikus seisukorras, minimaalsed tegevused maa-aladel, mis on karjatamiseks ja harimiseks looduslikult sobilikus seisukorras, ning kriteeriumid, ² mille põhjal määrata kindlaks rohu ja muude rohhtaimede ülekaal ning**

¹ Nõukogu 19. jaanuari 2009. aasta määrus (EÜ) nr 73/2009, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames põllumajandustootjate suhtes kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks, muudetakse määruseid (EÜ) nr 1290/2005, (EÜ) nr 247/2006, (EÜ) nr 378/2007 ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1782/2003 (ELT L 30, 31.1.2009, lk 16).

² Euroopa Parlamendi ja nõukogu ... määrus (EL) nr [...] ühise põllumajanduspoliitika rahastamise, haldamise ja järelevalve kohta (ELT L ...).

kinnistunud kohalikud tavad seoses püsirohuma ja püsikarjamaaga („püsirohuma“).

(11) Selle tagamiseks, et ÜPP rahastamiseks kasutatavad summad jääksid määruse (EL) nr [...] [horisontaalne ÜPP määrus] artikli 16 lõikes 1 osutatud iga-aastaste ülemäärade piiresse, tuleks säilitada otsetoetuste taseme kohandamine igal kalendriaastal, **nagu see on sätestatud kõnealuse määruse artikliga 25. Selleks et tagada toetuste tasakaalustatuma jaotuse eesmärgi saavutamine väikeste ja suurte toetusesaajate vahel**, tuleks otsetoetuste kohandamist kohaldada üksnes selliste põllumajandustootjatele antavate toetuste suhtes, mis on vastaval kalendriaastal suuremad kui **2 000** eurot. Võttes arvesse põllumajandustootjatele makstavate otsetoetuste tasemeid Bulgaarias, Horvaatias ja Rumeenias, tuleks kõnealustes liikmesriikides makstavate otsetoetuste suhtes rakendatava järkjärgulise kohaldamise mehhanismi raames kohaldada kõnealust finantsdistsipliini instrumenti Bulgaarias ja Rumeenias üksnes alates 1. jaanuarist 2016 ning Horvaatias alates 1. jaanuarist 2022. **Selleks et tugevdada põllumajandusstruktuure ja edendada asjaomaste juriidiliste isikute või rühmade asutamist, tuleks kehtestada erieeskirjad käesoleva sätte ja teatavate muude sätete kohaldamiseks juriidilise isiku või füüsiliste või juriidiliste isikute rühma suhtes, kui siseriikliku õigusega on individuaalsete liikmete puhul sätestatud õigused ja kohustused, mis on võrreldavad põllumajandusliku majapidamise juhi staatuses oleva üksiku põllumajandustootja õiguste ja kohustustega.**

(11a) Selleks et tagada otsetoetuste kohandamise nõuetekohane kohaldamine finantsdistsipliini silmas pidades, tuleks komisjonile delegeerida volitused võtta vastu teatavaid õigusakte seoses eeskirjadega nende vähendamise arvutamise aluse kohta, mida liikmesriigid kohaldavad põllumajandustootjate suhtes tulenevalt finantsdistsipliini kohaldamisest.

(13) Põllumajandustootjate eri toetuskavade kohaldamisest saadud kogemused on näidanud, et paljudel juhtudel olid toetusesaajateks **füüsilised ja juriidilised isikud**, kelle majanduslik eesmärk ei olnud kas üldse või oli üksnes vähesel määral suunatud põllumajanduslikule tegevusele. **Toetuse sihipärasema eraldamise tagamiseks** peaksid liikmesriigid hoiduma otsetoetuste maksmisest **teatavatele füüsilistele ja juriidilistele isikutele, välja arvatud juhul, kui need isikud tõendavad, et nende põllumajanduslik tegevus ei ole marginaalne. Lisaks peaks liikmesriikidel olema võimalus mitte anda otsetoetusi teistele füüsilistele ja juriidilistele isikutele, kelle põllumajanduslik tegevus on marginaalne. Liikmesriikidel peaks siiski olema lubatud anda otsetoetusi osalise tööajaga väikepõllumajandustootjatele, kuna sellised põllumajandustootjad edendavad otseselt maapiirkondade elujõulisust. Samuti peaksid liikmesriigid hoiduma otsetoetuste maksmisest füüsilistele ja juriidilistele isikutele, kelle põllumajandusmaad on põhiliselt maa-alad, mis on karjatamiseks või harimiseks looduslikult sobilikus seisukorras, ning kes ei teosta teatud minimaalset tegevust.**

(13a) Põllumajandustootjate õiguste kaitse tagamiseks tuleks komisjonile delegeerida volitused võtta vastu teatavaid õigusakte seoses kriteeriumitega selliste juhtumite kindlaks määramiseks, mille puhul põllumajandustootja põllumaad käsitatakse põhiliselt maa-alana, mis on karjatamiseks ja harimiseks looduslikult sobilikus seisukorras; kriteeriumitega põllumajanduslikust ja mittepõllumajanduslikust tegevusest saadud tulu eristamiseks ning otsetoetuste summade kindlakstegemiseks, mis on asjakohane põllumajandusliku tegevuse marginaalsuse hindamiseks; ning kriteeriumitega, mida peavad täitma põllumajandustootjad, tõendamaks et nende põllumajanduslik tegevus ei ole marginaalse tähtsusega.

(14) Väikeste toetussummade haldamisest tingitud ülemäärase halduskoormuse vältimiseks tuleks liikmesriikidel üldjuhul hoiduda otsetoetuste maksmisest, kui makse on väiksem kui

100 eurot või kui toetust taotleva põllumajandusliku majapidamise toetuskõlblik pindala on alla ühe hektari. Arvestades siiski, et liikmesriikide **põllumajandusstruktuurid** varieeruvad märkimisväärselt ning võivad märgatavalt erineda liidu keskmisest **põllumajandus**struktuurist, tuleks lubada liikmesriikidel kohaldada oma konkreetset olukorda kajastavaid minimaalseid künniseid. Äärepoolseimate piirkondade ja Egeuse mere väikesaarte erilise põllumajandusstruktuuri tõttu peaksid liikmesriigid saama otsustada, kas kohaldada minimaalseid künniseid kõnealustes piirkondades. Lisaks peaks liikmesriikidel olema võimalus otsustada, millist neist kahest minimaalsest künnisest rakendada, võttes arvesse oma riigi põllumajandussektori eripära. Kuna toetust võib anda nn maata põllumajandustootjatele, ei oleks hektaritel põhineva künnise kohaldamine tõhus. Kõnealuste põllumajandustootjate toetuse künniseks peaks olema minimaalne toetussumma. Selleks et tagada nende põllumajandustootjate võrdne kohtlemine, kellele makstavaid otsetoetusi suurendatakse järk-järgult Bulgaarias, Horvaatias ja Rumeenias, peaksid minimaalsed künnised põhinema järkjärgulise kohaldamise lõpuks väljamakstaval lõplikul summal.

- (15) Põllumajandustootjate vahelist otsese sissetulekutoetuse jaotamist iseloomustab asjaolu, et ebaproportsionaalselt suur osa toetussummast jaguneb suhteliselt väikese arvu suurte toetusesaajate vahel. Mastaabisäästu tõttu ei vaja suured toetusesaajad samal tasemel ühiku kohta antavat toetust selleks, et sissetulekutoetus täidaks tõhusalt oma eesmärki. Lisaks võimaldab suuremate toetusesaajate kohanemisvõime neil lihtsamalt tegutseda ka väiksema ühiku kohta antava toetuse taseme korral. **Seetõttu peaksid liikmesriigid vähemalt 5 % võrra vähendama põllumajandustootjatele makstava põhitoetuse / ühtse pindalatoetuse osa, mis ületab 150 000 eurot. Selleks et vältida ebaproportsionaalset mõju suurtes põllumajanduslikes majapidamistes, kus on palju töötajaid, võivad liikmesriigid otsustada, et võtavad mehhanismi kohaldamisel arvesse palgaliste töötajate tööjõumahtu. Selleks et toetuse taseme selline vähendamine oleks tulemuslik, ei tohiks saada eeliseid need põllumajandustootjad, kes tekitavad kunstlikult tingimused vähendamise mõjude vältimiseks.** Suurtele toetusesaajatele antavate toetuste vähendamisest **tulenevad summad peaks jääma neile liikmesriikidele, kus need tekkisid** .
- (16) Iga liikmesriigi jaoks tuleks kindlaks määrata **neto**ülemmäärad, et piirata põllumajandustootjatele tehtavaid makseid pärast **toetuse taseme vähendamist**. Võttes arvesse eripära ÜPP toetuste puhul, mida antakse kooskõlas **Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. märtsi 2013. aasta määrusega (EL) nr 228/2013** (millega kehtestatakse põllumajanduse erimeetmed liidu äärepoolseimate piirkondade jaoks **ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 247/2006**)¹ ning **Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. märtsi 2013. aasta määrusega (EL) nr 229/2013** (millega kehtestatakse põllumajanduse erimeetmed Egeuse mere väikesaarte jaoks **ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1405/2006**)² ning asjaolu, et kõnealuste otsetoetuste suhtes ei kohaldata **toetuse taseme vähendamist**, ei peaks asjaomaste liikmesriikide netoülemmäärad hõlmama kõnealuseid otsetoetusi.
- (16a) **Selleks et võtta arvesse suundumusi seoses makstavate otsetoetuste maksimaalsete kogusummadega, sealhulgas summadega, mis tulenevad liikmesriikide otsustest esimese ja teise samba vaheliste ülekannete kohta, [ning toetuste järkjärgulise vähendamise ja vajaduse korral piiramise kohaldamisest] ning Horvaatia esitatavast teabest seoses demineeritud maaga, mis on võetud taaskasutusele põllumajandusmaana, tuleks**

¹ ELT L 78, 20.3.2013, lk 23.

² ELT L 78, 20.3.2013, lk 41.

komisjonile delegeerida volitused võtta vastu teatavaid õigusakte seoses käesolevas määruses sätestatud riiklike ja netoülemmäärade läbivaatamisega.

- (17) Tuleks täpsustada, et käesoleva määruse sätted, mis võivad tuua kaasa liikmesriigi tegevuse, mis võib endast kujutada riigiabi, jäetakse välja riigiabieeskirjade kohaldamisalast, arvestades seda, et asjaomased sätted hõlmavad asjakohaseid tingimusi toetuse maksmiseks või näevad ette komisjoni poolt selliste tingimuste vastuvõtmise, mis välistab põhjendamatu konkurentsimoonutuse.
- (17a) ***Oma maaelu arengu poliitika tugevdamiseks peaks liikmesriikidel olema võimalus kanda oma otsetoetuste ülemmäära vahendeid üle maaelu arengu toetusesse. Samal ajal tuleks liikmesriikidele anda võimalus kanda oma maaelu arengu toetuse vahendeid üle oma otsetoetuste ülemmäära alla. Vahendi tulemuslikkuse tagamiseks tuleks liikmesriikidele anda võimalus vaadata oma esialgne otsus ühe korra läbi jõustumisega alates 2018. taotlusaastast, tingimusel et selline läbivaatamine ei põhjusta maaelu arendamiseks eraldatud summade vähenemist.***
- (18) ÜPP eesmärkide saavutamiseks võib tekkida vajadus toetuskavade kohandamiseks lühikese aja jooksul vastavalt toimunud arengutele. Seepärast tuleb näha ette võimalus kavade läbi vaadata, pidades eelkõige silmas majanduse arenguid või eelarveseisundit, mis tähendada, et toetusesaajad ei saa arvestada sellega, et toetuse andmise tingimused püsivad muutumatuna.
- (19) 1. mail 2004 ja pärast seda ■ liiduga ühinenud liikmesriikide põllumajandustootjad said otsetoetusi vastavalt järkjärgulise kohaldamise mehhanismile, mis on ette nähtud kõnealuste liikmesriikide vastavate ühinemisaktidega. Bulgaaria ja Rumeenia puhul on selline mehhanism veel jõus **2015. aastal ning Horvaatia puhul 2021. aastani**. Lisaks lubati kõnealustel liikmesriikidel anda täiendavalt riiklikke otsetoetusi. Selliste toetuste andmise võimalus tuleks alles jätta **Horvaatiale ning, põhitoetuskava täiendava elemendina**, Bulgaariale ja Rumeeniale kuni järkjärgulise kohaldamise mehhanismi lõpuni. ■
- (19a) Määruse (EÜ) nr 73/2009 (muudetud 2011. aasta ühinemisaktiga) kohaselt on Horvaatia jaoks loodud demineerimise riiklik erireserv, et rahastada kümne aasta jooksul pärast liiduga **ühinemist** toetusõiguste jaotamist seoses demineeritava maaga, mis võetakse igal aastal põllumajandusmaana taaskasutusele. On asjakohane kehtestada eeskirjad, millega määratakse käesoleva määruse kohaste toetuskavade alusel kindlaks kõnealuse maa jaoks ettenähtud rahalise toetuse summad, ning kõnealuse reservi haldamise eeskirjad. Selleks et võtta arvesse summasid, mis tulenevad Horvaatia esitatavast teabest demineeritud maa kohta, mis on võetud taaskasutusele põllumajandusmaana, tuleks komisjonile delegeerida volitused võtta vastu **teatavaid** õigusakte ■ Horvaatia **suhtes** kohaldatavate teatavate finantssätete läbivaatamiseks.
- (20) Selleks et tagada toetuse parem jaotamine liidu põllumajandusmaade vahel, sealhulgas liikmesriikides, kes kohaldasid määrusega (EÜ) nr 73/2009 kehtestatud ühtse pindalatoetuse kava, peaks uus põhitoetuskava asendama ühtse otsemaksete kava, mis kehtestati nõukogu määrusega (EÜ) nr 1782/2003 ■ ¹ ning mille kohaldamist jätkati määrusega (EÜ) nr 73/2009, mis liitis varasemad toetusmehhanismid üheks tootmiskohustusega sidumata

¹ ***Nõukogu 29. septembri 2003. aasta määrus (EÜ) nr 1782/2003, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks ning muudetakse määruseid (EMÜ) nr 2019/93, (EÜ) nr 1452/2001, (EÜ) nr 1453/2001, (EÜ) nr 1454/2001, (EÜ) nr 1868/94, (EÜ) nr 1251/1999, (EÜ) nr 1254/1999, (EÜ) nr 1673/2000, (EMÜ) nr 2358/71 ja (EÜ) nr 2529/2001 (ELT L 270, 21.10.2003, lk 1).*** Määrus on tunnistatud kehtetuks ja asendatud määrusega (EÜ) nr 73/2009.

otsetoetuste kavaks. Selline üleminek tähendab **põhimõtteliselt** kõnealuste määruste alusel saadud toetusõiguste kehtetuks tunnistamist ning uute jaotamist, kuid siiski põhineks see kava **üldise reeglina** toetuskõlblike hektarite arvul, mis on esimesel rakendamisaastal põllumajandustootjate kasutuses. **Liikmesriikidel, kes praegu rakendavad ühtset otsemaksete kava kas piirkondliku või piirkondliku hübriidmudeli alusel, peaks siiski olema võimalus olemasolevad toetusõigused säilitada. Selleks et hoida ära olukorda, mil konkreetsetes liikmesriigis toetuskõlbliku pindala suurendamine vähendaks ebaproportsionaalselt hektari kohta makstavate otsetoetuste summat ning mõjutaks seega sisemise ühtlustamise protsessi, tuleks liikmesriikidel lubada toetusõiguste esimesel jaotamisel kohaldada vähenduskoefitsienti, et määrata toetusõiguste arv.**

- (21) Seoses eri sektorite järkjärgulise integreerimisega ühtsesse otsemaksete kavasse ja põllumajandustootjatele antud kohanemisperioodiga on üha keerulisem põhjendada ajaloolistel võrdlussummadel põhinevate hektaripõhise toetuse tasemete märkimisväärtete individuaalsete erinevuste olemasolu. Seepärast peaks otsest sissetulekutoetust jaotama liikmesriikide vahel õiglasemalt, vähendades seost ajalooliste võrdlussummadega ning võttes arvesse liidu üldist eelarveolukorda. Selleks et tagada otsetoetuste võrdsem jaotus, võttes ühtlasi arvesse siiani eksisteerivaid palga- ja sisendkulude erinevusi, tuleks otsetoetuste määra hektari kohta järk-järgult kohandada. Liikmesriigid, kelle otsetoetused on alla 90 % keskmisest, peaksid vähendama ühe kolmandiku võrra oma praeguse taseme ja kõnealuse taseme vahet **koos kõikide liikmesriikidega, kes saavutavad miinimumtaseme 2020. eelarveaastaks**. Kõnealust ühtlustamist peaksid kõik liidu keskmisest suuremate otsetoetustega liikmesriigid proportsionaalselt rahastama.
- (21a) Peale selle peab kõikidel liikmesriigis või piirkonnas 2019. aastal aktiveeritud toetusõigustel **üldreeglina** olema ühesugune ühikuväärtus **█**. Selleks et vältida kahjulikke rahalisi tagajärgi põllumajandustootjatele, **█** peaks liikmesriikidel olema lubatud võtta **põllumajandustootjate 2019. aasta toetusõiguste väärtuse arvutamisel** arvesse **█** ajaloolisi tegureid, **tingimusel et ühegi toetusõiguse väärtus ei ole 2019. aastal väiksem kui 60% kõigi toetusõiguste keskmisest väärtusest. Sellist ühtlustamist tuleks rahastada, vähendades liikmesriikide kehtestatavate objektiivsete ja mittediskrimineerivate kriteeriumite alusel selliste toetusõiguste väärtust, mille väärtus on 2019. aasta keskmisest suurem. Sellega seoses ja vältimaks lubamatut majanduslikku kahju teatavatele põllumajandustootjatele, võivad liikmesriigid piirata seda vähendamist 30% tasemega asjaomaste toetusõiguste esialgselt väärtusest ning seda isegi juhul, kui selline otsus ei võimalda kõigil toetusõigustel saavutada 2019. aastaks 60% taset kõigi toetusõiguste keskmisest väärtusest. Kõnealust ühtlustamist tuleks läbi viia võrdsete sammude kaupa, välja arvatud sellistes liikmesriikides, kes otsustavad alates kava rakendamise esimesest aastast kasutada ühesuguseid ühikuväärtusi, ning liikmesriikides, kes on ühtlustamise juba kindlaks määranud vastavalt määrusele (EÜ) nr 1782/2003. Keskmisest suurema väärtusega toetusõiguste ühtlustamisel tuleks arvesse võtta ka toetuste jaoks hinnanguliselt kättesaadavaid vahendeid.**
- (22) Ühtse otsemaksete kava kohaldamisel saadud kogemused näitavad, et mõned selle põhielemendid tuleks säilitada, sealhulgas riiklike ülemäärade kindlaksmääramine, selleks et toetuse kogutase ei ületaks kehtivaid eelarvepiiranguid. Liikmesriigid peaksid jätkuvalt rakendama ka riiklikku reservi **ning neil tuleks lubada luua piirkondlikke reserve, mida saab esmajärjekorras kasutada selleks, et hõlbustada toetuskavas osalemist noortel põllumajandustootjatel ja põllumajandusliku tegevusega alustavatel põllumajandustootjatel ning lubada kasutada neid teatavate muude konkreetsete olukordade arvessevõtmiseks**. Toetusõiguste üleandmist ja kasutamist käsitlevad eeskirjad

tuleks säilitada ■ .

- (22a) *Määruse (EÜ) nr 73/2009 kohaldamisel saadud kogemused on näidanud, et liikmesriigid ei kasutanud täiel määral ära kõnealuses määruses sätestatud riiklike ülemmäärade alusel kättesaadavaid rahalisi vahendeid. Kuigi käesoleva määrusega vähendatakse kasutamata vahendite tekkimise ohtu võrreldes määruse (EÜ) nr 73/2009 alusel loodud süsteemiga, tuleks liikmesriikidele vahendite tõhusama kasutamise lihtsustamiseks siiski anda võimalus jaotada toetusõigusi nii, et nende väärtus ületaks väärtuse, mida saab kasutada nende põhitoetuskava osas. Seetõttu tuleks liikmesriikidel lubada teatud ühiste piirmäärade piires ja järgides otsetoetuste netoülemmäärasid, arvutada vajalik summa, mille võrra võib suurendada nende põhitoetuse ülemmäära.*
- (22b) *Selleks et hoida ära olukorda, kus konkreetses liikmesriigis toetuskõlbliku pindala suurendamine vähendaks ebaproportsionaalselt hektari kohta makstavate otsetoetuste summat ning mõjutaks seega sisemise ühtlustamise protsessi, lubatakse liikmesriikidel kasutada vähenduskoefitsienti, et määrata kindlaks toetuskõlblik pindala püsirohumaa puhul, kus rohi ja muud rohhtaimed ei ole tavapäraselt karjamaal ülakaalus, kuid mis on seotud kinnistunud kohalike tavadega.*
- (23) Toetusesaajate õiguste kaitseks ning põhitoetuskava kohaldamisest tuleneda võivate eriolukordade selgitamiseks ■ tuleks komisjonile delegeerida volitused võtta vastu *teatavaid* õigusakte *seoses* eeskirjadega põllumajandustootjate toetuskõlblikkuse ja juurdepääsu kohta põhitoetuskavale tegeliku või eeldatava pärandi, rendilepingu kohase pärimise, õigusliku seisundi või nimetuse muutumise, *toetusõiguste üleandmise* ning põllumajandusliku majapidamise ühinemise või jagunemise korral *ning sellise lepingu klausli korral, mis käsitleb õigust saada toetusõigusi toetusõiguste jaotamise esimesel aastal;* ■ eeskirjadega toetusõiguste väärtuse ja arvu arvutamise või toetusõiguste väärtuse *muutmise* kohta toetusõiguste jaotamise puhul, sealhulgas eeskirjadega, mis käsitlevad võimalust esitada põllumajandustootja taotluse alusel jaotatud toetusõiguste esialgne väärtus ja arv või toetusõiguste esialgne suurendamine ning tingimusi toetusõiguste esialgse ja lõpliku väärtuse ja arvu kehtestamise kohta ning juhtumeid, kus müügi- või rendileping võiks mõjutada toetusõiguste jaotamist; ■ eeskirjadega riiklikust *või piirkondlikust* reservist saadud toetusõiguste väärtuse ja arvu kehtestamise ja arvutamise kohta; ■ eeskirjadega toetusõiguste ühikuväärtuse muutmise kohta, eelkõige toetusõiguste osade puhul ning *toetusõiguste ilma maata üleandmise puhul;* ning seoses kriteeriumitega, mis käsitlevad toetusõiguste jaotamist *põllumajandustootjatele, kes ei saanud 2013. aastal otsetoetusi, või toetusõiguste jaotamist riiklikust või piirkondlikust reservist, kriteeriumitega, mille alusel kohaldatakse piiranguid jaotamisele kuuluvate toetusõiguste arvu suhtes; ning kriteeriumitega, mille alusel kehtestatakse vähenduskoefitsient teatud püsirohumaa toetuskõlblikeks hektariteks muutmiseks.*
- (24) Selleks et tagada toetusõiguste nõuetekohane haldamine, tuleks komisjonile delegeerida volitused võtta vastu *teatavaid* ■ õigusakte *seoses eeskirjadega* deklaratsiooni *sisu* ja toetusõiguste aktiveerimise *nõuete kohta.*
- (24a) *Üldreeglina vastab põhitoetuskava raames toetuse saamise tingimustele põllumajandusettevõtte iga põllumajandusmaa, mida kasutatakse põllumajanduslikuks tegevuseks, sealhulgas põllumajandusmaa, mille põllumajanduslik seisund ei olnud 30. juunil 2003. aastal hea ning mis asus 1. mail 2004 liiduga ühinenud liikmesriikides, kes valisid ühtse pindalatoetuse kava kohaldamise. Võttes arvesse, et mittepõllumajanduslikud tegevused võivad anda panuse põllumajandusettevõtete sissetulekute mitmekesistamisse ja maapiirkondade elujõulisusse, tuleb toetuse saamise tingimustele vastavaks lugeda*

põllumajandusettevõtte põllumajandusmaa, mida kasutatakse ka mittepõllumajanduslikuks tegevuseks, tingimusel et seda maad kasutatakse ülekaalukalt põllumajanduslikuks tegevuseks. Sellise ülekaaluka laadi hindamiseks tuleks kõikides liikmesriikides kehtestada ühised kriteeriumid. Sellega seoses ning otsetoetuste parema suunatuse tagamiseks võivad liikmesriigid õiguskindluse ja selguse eesmärgil koostada loetelu aladest, mida kasutatakse ülekaalukalt mittepõllumajanduslikuks tegevuseks ning mis seetõttu ei ole toetuskõlblikud. Selleks et säilitada sellise maa toetuskõlblikkus, mis oli enne maa tootmisest kõrvalejätmise kohustusest loobumist toetuskõlblik maa tootmisest kõrvale jätmise toetusõiguste aktiveerimise eesmärgil, tuleks sätestada, et teatud metsastatud alad, sealhulgas need, mis on metsastatud siseriiklike kavade kohaselt, järgides määruse (EÜ) nr 1698/2005 või määruse (EL) nr [...] [maaelu arengu määrus] asjaomaseid eeskirju, või piirkonnad, mille suhtes kohaldatakse teatavaid keskkonnakohustusi, on toetuskõlblikud põhitoetuskava alusel.

- (25) Kanepi puhul tuleks jätta erimeetmed alles, et põhitoetusega seoses toetuskõlblike põllukultuuride hulka ei saaks peita ebaseaduslikke põllukultuure, ohustades sellega kanepituru ühist korraldust. Seepärast tuleks jätkata toetuste andmist ainult selliste kanepisortide kasvupindade kohta, millel kasvatatakse kanepisortide puhul on olemas teatud tagatised uimastava toimega ainete sisalduse suhtes.
- (25a) Selleks et kaitsta rahvatervist, tuleks komisjonile delegeerida volitused võtta vastu *teatavaid* õigusakte ■ seoses eeskirjadega, mille kohaselt on toetuste maksmise tingimuseks teatavate sortide sertifitseeritud seemne kasutamine ning milles sätestatakse kanepisortide kindlaksmääramise kord ja nende tetrahüdrokannabinooli sisalduse kontroll.
- (25b) *Võttes arvesse, et liikmesriikidele, kes kohaldavad määruse (EÜ) nr 73/2009 alusel ühtse pindalatoetuste kava, põhjustab üleminek põhitoetuskavale märkimisväärseid halduslikke, tehnilisi ja logistilisi raskusi, tuleks neil lubada kohaldada ühtset pindalatoetuse kava põhitoetuse maksmiseks täiendava üleminekuaja jooksul, mis lõpeb hiljemalt 2020. aasta lõpuks. Kui liikmesriik otsustab põhitoetuskava kehtestada hiljemalt 2018. aastaks, võib ta diferentseerida ühtse pindalatoetuse kava alusel makstavaid toetusi vastavalt eritoetuse alusel 2014. aastal tehtud teatud maksete tasemele ning eraldada määruse (EÜ) nr 73/2009 alusel tehtud maksed või Küprose puhul eraldada riikliku üleminekutoetuse sektoripõhiste toetussummade alusel tehtud maksed.*
- (25c) *Toetusesaajate õiguste kaitse tagamiseks ning ühtse pindalatoetuste kava kohaldamisest tuleneda võivate eriolukordade selgitamiseks tuleks komisjonile delegeerida volitused võtta vastu teatavaid õigusakte seoses eeskirjadega põllumajandustootjate toetuskõlblikkuse ja juurdepääsu kohta ühtse pindalatoetuste kavale.*
- (25d) *Liikmesriikides, kes kohaldavad ühtse pindalatoetuste kava ning kellel lubati anda riiklikku üleminekutoetust, etendas selline toetus olulist rolli põllumajandustootjate sissetuleku toetamisel konkreetsetes sektorites. Sel põhjusel ja selleks, et hoida ära toetuse ootamatut ja märkimisväärset vähenemist alates 2015. aastast sellistes sektorites, kus kuni 2014. aastani anti riiklikku üleminekutoetust, on asjakohane sätestada nendes liikmesriikides võimalus anda kõnealust toetust täiendavalt ühtse pindalatoetuste kavale. Selleks et tagada toetuse järjepidevus seni antud riikliku toetusega, on asjakohane piirata tingimusi nendega, mida kohaldati 2013. aastal kõnealuste toetuste suhtes või Bulgaaria ja Rumeenia puhul täiendava riikliku otsetoetuse suhtes, mida komisjon on lubanud anda pärast liikmesriikidelt saadud taotlusi. Samuti on asjakohane piirata sektoripõhiste toetuste maksimumsummasid võrreldes nende tasemetega 2013. aastal, et tagada toetuste taseme järjepidev vähenemine ja nende kooskõla lähenemismehhanismiga.*

- (25e) *Tuleks sätestada erieeskirjad toetusõiguste esimeseks jaotamiseks ja väärtuse arvutamiseks, kui liikmesriigid, kes kohaldasid käesoleva määruse alusel ühtse pindalatoetuste kava, kehtestavad põhitoetuskava. Kõnealuste kavade vahelise sujuva ülemineku tagamiseks tuleks komisjonile delegeerida volitused võtta vastu teatavaid õigusakte seoses täiendavate eeskirjadega, mis käsitlevad põhitoetuskava kehtestamist liikmesriikides, kes on kohaldanud ühtset pindalatoetuste kava.*
- (25f) *Võttes arvesse, et väiksematele põllumajandustootjatele ühiku kohta antav toetus peab olema piisav, et sissetulekutoetus täidaks tõhusalt oma eesmärgi, peaks liikmesriikidel olema võimalus jaotada otsetoetust põllumajandustootjate vahel ümber, andes neile lisatoetust esimeste hektarite kohta, mille puhul põllumajandustootjad oma toetusõiguse aktiveerivad.*
- (26) Üks uue ÜPP eesmärke on keskkonnahoidlikkuse suurendamine otsetoetuste keskkonnasäästlikumaks muutmise kohustusliku komponendiga, millega toetatakse kogu liidus kohaldatavaid kliimat ja keskkonda säästvaid põllumajandustavasid. Sellega seoses peaksid liikmesriigid kasutama osa oma otsetoetuste riiklikust ülemmäärast selleks, et maksta lisaks põhitoetusele ka iga-aastast toetust põllumajandustootjate järgitavate kohustuslike põllumajandustavade eest, millega täidetakse nii kliima- kui ka keskkonnapoliitika eesmärgi; *iga-aastase toetuse maksmise puhul võib võtta arvesse sisemist ühtlustamist liikmesriigis või piirkonnas.* Need põllumajandustavad võivad olla lihtsate, üldistatud, mittelepinguliste ja iga-aastaste meetmete kujul, mis lähevad kaugemale nõuetele vastavusest, on seotud põllumajandusega, nt põllukultuuride mitmekesistamine, püsirohuma (mis hõlmab traditsioonilisi puuviljaistandusi, kus rohumaal kasvavad hõredalt viljapuud) säilitamine ja ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-alad ning neid kohaldatakse põllumajandusettevõtte kogu toetuskõlbliku pindala suhtes, et paremini saavutada meetme eesmärgi ning võimaldada keskkonnasäästlikumaks muutmist tulemuslikult juhtida ja kontrollida. Kõnealuste põllumajandustavade kohustuslik iseloom peaks laienema ka põllumajandustootjatele, kelle põllumajanduslikud majapidamised asuvad täielikult või osaliselt NATURA 2000 aladel, mis on hõlmatud nõukogu direktiiviga 92/43/EMÜ¹ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2009/147/EÜ,² või Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2000/60/EÜ³ hõlmatud aladel, kui kõnealused põllumajandustavad vastavad asjaomastes direktiivides sätestatud eesmärkidele.
- (26a) Põllumajandustootjad, kes vastavad nõukogu määruses (EÜ) nr 834/2007⁴ sätestatud tingimustele, peaksid saama kasu keskkonnasäästlikumaks muutmise komponendist ilma täiendavate kohustuste täitmiseta, võttes arvesse mahepõllumajandussüsteemidest tulenevat üldtunnustatud keskkonnakasut.
- (26b) Kui keskkonnasäästlikumaks muutmise komponenti ei järgita, kohaldatakse karistusi vastavalt määrusele (EL) nr [...] [horisontaalne ÜPP määrus].

¹ Nõukogu 21. mai 1992. aasta direktiiv 92/43/EMÜ looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse kohta (EÜT L 206, 22.7.1992, lk 7).

² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. novembri 2009. aasta direktiiv 2009/147/EÜ loodusliku linnustiku kaitse kohta (ELT L 20, 26.1.2010, lk 7).

³ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2000. aasta direktiiv 2000/60/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse veepoliitika alane tegevusraamistik (EÜT L 327, 22.12.2000, lk 1).

⁴ Nõukogu 28. juuni 2007. aasta määrus (EÜ) nr 834/2007 mahepõllumajandusliku tootmise ning mahepõllumajanduslike toodete märgistamise ja määruse (EMÜ) nr 2092/91 kehtetuks tunnistamise kohta (ELT L 189, 20.7.2007, lk 1).

- (26c) *Selleks et võtta arvesse põllumajandussüsteemide mitmekesisust ja keskkonnaolukorra erinevusi kogu liidus, on põhjendatud tunnustada lisaks käesoleva määrusega kehtestatud kolmele keskkonnasäästlikumaks muutmise meetmele ka tavasid, mis on hõlmatud põllumajanduse keskkonnameetmete ja kliimameetmetega, või sertifitseerimissüsteeme, mis sarnanevad keskkonnasäästlikumaks muutmisega ning annavad keskkonnale ja kliimale samaväärset või suuremat kasu. Sellised tavad tuleks õigusselguse huvides sätestada käesoleva määruse lisas. Liikmesriigid peaksid otsustama, kas pakkuda põllumajandustootjatele võimalust kasutada samaväärseid tavasid ja käesoleva määrusega kehtestatud keskkonnasäästlikumaks muutmise tavasid, et nõuda põllumajandustootjatelt selliste tavade järgimist, mille abil tagatakse kõige paremini meetme eesmärkide täitmine, ning peaksid komisjonile oma otsustest teatama. Komisjon peaks õiguskindluse huvides hindama, kas teatatud samaväärsete meetmetega hõlmatud tavad on hõlmatud lisas sätestatud tavadega. Selleks et lihtsustada samaväärsuse rakendamist ja tagada kontrollitavus, tuleks sätestada eeskirjad samaväärsete meetmete pindala hõlmamise kohta, võttes arvesse põllumajanduse keskkonnameetmete ja kliimameetmete ning sertifitseerimissüsteemide eripära. Samaväärsete tavade nõuetekohase kohaldamise tagamiseks ja topeltrahastamise vältimiseks tuleks komisjonile delegeerida volitused võtta vastu teatavaid õigusakte, et lisada samaväärsete tavade loetellu uusi tavasid, kehtestada nõudeid riiklike või piirkondlike sertifitseerimissüsteemide osas ning vajaduse korral kehtestada üksikasjalikke eeskirju seonduvate summade arvutamiseks.*
- (27) *Põllukultuuride mitmekesistamise meetme alusel kehtestatud kohustusi tuleks kohaldada viisil, millega võetakse arvesse väiksemate põllumajanduslike majapidamiste probleeme põllukultuuride mitmekesistamisel, kuid millega saavutatakse siiski keskkonnakaitse tõhustamine ning eelkõige mulla kvaliteedi paranemine. Erandid tuleks sätestada selliste põllumajanduslike majapidamiste suhtes, mis juba täidavad põllukultuuride mitmekesistamise eesmärke, kuna nad on märkimisväärses ulatuses kaetud rohumaa või kesaga, või spetsialiseerunud põllumajanduslike majapidamiste suhtes, kes kasutavad oma maatükkidel iga-aastast rotatsiooni, või põllumajanduslike majapidamiste suhtes, millel oma geograafilisest asukohast tulenevalt oleks liiga keeruline kolmandat põllukultuuri lisada. Selleks et tagada põllukultuuride mitmekesistamise meetme all osutatud kohustuste täitmine proportsionaalsel, mittediskrimineerival ja keskkonnakaitset tõhustaval viisil, tuleks komisjonile delegeerida volitused võtta vastu teatavaid õigusakte seoses täiendavate perekondade ja liikide tunnustamisega ning selliste eeskirjade sätestamisega, mis käsitlevad eri põllukultuuride osakaalu täpse arvutamise kohaldamist.*
- (27a) *Püsirohumaa keskkonnakaitse ning eelkõige CO₂ sidumise eesmärgil tuleks kehtestada sätted püsirohumaa säilitamise kohta. See kaitse peaks koosnema künnikeelust ja maakasutuse muutmise keelust kõige keskkonnatundlikemates piirkondades NATURA 2000 aladel, mis on hõlmatud direktiividega 92/43/EMÜ ja 2009/147/EÜ, ning üldisemast kaitsemeetmest, mis põhineb püsirohumaa suhtarvul muu kasutusotstarbega maaga võrreldes. Liikmesriikidel peaks olema pädevus täiendavalt piiritleda kõnealuste direktiividega hõlmamata keskkonnatundlike piirkondi. Lisaks peaksid nad valima, millisel territoriaalsel tasandil tuleks seda suhtarvu kohaldada. Püsirohumaa tõhusa kaitsmise eesmärgil tuleks komisjonile delegeerida volitused võtta vastu teatavaid õigusakte, et määratleda raamistik, mille alusel liikmesriigid määravad kindlaks püsirohumaad, mis ei ole hõlmatud direktiiviga 92/43/EMÜ või 2009/147/EÜ.*

- (28) *Püsirohumaa ja kogu põllumajandusmaa suhtarvu õigesti kindlaksmääramise ja säilitamise tagamiseks tuleks komisjonile delegeerida volitused võtta vastu teatavaid õigusakte seoses üksikasjalike meetodite kehtestamisega kõnealuse suhtarvu määramiseks, üksikasjalike eeskirjadega püsirohumaa säilitamiseks ning ajakavaga, mis on asjakohane seoses üksikute põllumajandustootjate maakasutuse muutmise kohustusega.*
- (29) *Eelkõige tuleks luua ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-alad, et kaitsta ja parandada bioloogilist mitmekesisust põllumajanduslikes majapidamistes. Ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-alad peaksid seetõttu koosnema bioloogilist mitmekesisust otseselt mõjutavatest maa-aladest, nagu kesa, maastikuelemendid, terrasspõllundus, puhverribad, metsastatud alad ja agrometsandusalad, või põllumajanduslikes majapidamistes sisendite vähendatud kasutuse kaudu bioloogilist mitmekesisust kaudselt mõjutavatest maa-aladest, nagu vahe- ja talikultuuridega alad. Ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-alade meetmega seoses sätestatud kohustusi tuleks kohaldada viisil, millega välditakse selliste alade loomisel tõhustatud keskkonnakaitses võrreldes ebaproportsionaalse koormuse panemist väiksematele põllumajanduslikele majapidamistele. Erandid tuleks sätestada põllumajanduslike majapidamiste suhtes, mis juba täidavad ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-alade eesmärgi, olles märkimisväärses ulatuses kaetud rohumaa või kesaga, ning põllumajandustootjate suhtes, kes teostavad põllumajandustegevust looduslikust eripärast tingitud piirangutega aladel valdavalt metsaga kaetud liikmesriikide valdavalt metsaga kaetud piirkondades, kus on märkimisväärne maa kasutamata jätmise oht. Liikmesriikidele ja põllumajanduslikele majapidamistele tuleks sätestada võimalus täita kohustust piirkondlikult või ühiselt, et luua piirnevad ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-alad, mis on keskkonnale kasulikud. Lihtsustamise huvides peaks liikmesriikidel olema võimalik ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-alade mõõtmine standardida.*
- (29a) Selleks et tagada ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-alade meetme rakendamine tõhusalt ja ühetaoliselt, võttes samas arvesse liikmesriikide eripära, tuleks komisjonile delegeerida volitused võtta vastu teatavaid õigusakte seoses järgmisega: täiendavate kriteeriumite sätestamine, mille alusel määratletakse alad ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-aladena; muude ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-alade liikide tunnustamine; teatud ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-alade ümberarvestuskoefitsientide kehtestamine; eeskirjade kehtestamine ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-ala rakendamise kohta liikmesriikide poolt piirkondlikul tasandil; eeskirjade kehtestamine ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-alade säilitamise ühise täitmise kohta vahetus läheduses asuvate põllumajandusettevõtete poolt; raamistiku loomine liikmesriikide poolt kehtestatavate ja sellist vahetut lähedust määratlevate kriteeriumite jaoks; ning meetodite kehtestamine metsa ja põllumajandusmaa vahelise suhtarvu kindlaksmääramiseks. Muude ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-alade liikide lisamisel tagab komisjon, et nende eesmärk on parandada põllumajandusliku majapidamise üldist keskkonnatoimet, eelkõige seoses elurikkusega, mulla ja vee kvaliteedi parandamisega, maastikuga ja kliimamuutusi leevendavate ja nendega kohanemist soodustavate eesmärkidega.
- (30) Põllumajanduse säästva arengu edendamiseks looduslikust eripärast tingitud piirangutega aladel peaks liikmesriikidel olema võimalus kasutada osa oma otsetoetuste riiklikust ülemmäärast selleks, et anda kõikidele sellistel aladel tegutsevatele põllumajandustootjatele või mõnel sellisel alal, kui liikmesriik nii otsustab, tegutsevatele põllumajandustootjatele lisaks põhitoetusele ka iga-aastast pindalatoetust. Kõnealune toetus ei peaks asendama toetust, mida antakse maaelu arengu programmide raames ning seda ei tuleks anda

põllumajandustootjatele, kes tegutsevad nõukogu määruse (EÜ) nr 1698/2005¹ kohaselt määratud aladel, mis ei ole määratud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr [...] ² artikli 46 lõike 1 kohaselt.

- (31) Uute majandustegevuste loomine ja väljatöötamine põllumajandussektoris tekitab noortele põllumajandustootjatele rahalisi raskusi ning seda tuleks võtta arvesse otsetoetuste jaotamisel ja suunamisel. Sellised algatused on olulised liidu põllumajandussektori konkurentsivõime seisukohalt ning seepärast tuleks ette näha sissetulekutoetus noortele põllumajandustootjatele, kes alustavad põllumajandusliku tegevusega, et lihtsustada neil tegevuse alustamist ning nende põllumajandusliku majapidamise struktuurilist kohandamist pärast alustamist. Liikmesriikidel peaks olema *sel eesmärgil* võimalus kasutada osa oma otsetoetuste riikliku ülemmäärast selleks, et anda *noortele põllumajandustootjatele* lisaks põhitoetusele ka iga-aastast pindalatoetust. *Liikmesriikidel peaks olema õigus määrata kindlaks kõnealuse toetuse arvutamise meetod ning kui selle meetodiga kaasneb kohustus kehtestada põllumajandustootjatele antava toetuse piirmäär, kehtestatakse see piirmäär liidu õiguse üldpõhimõtteid järgides*. Kõnealust toetust tuleks anda *maksimaalselt* viie aasta jooksul, kuna see peaks hõlmama üksnes ettevõtte tegevuse alustamise perioodi ja mitte muutuma tegevusabiks ning see peaks olema *kättesaadav põllumajandusliku tegevusega alustavatele noortele põllumajandustootjatele, kes ei ole põhitoetuskava või ühtse pindalatoetuste kava kohase taotluse esmise esitamise aastal vanemad kui 40-aastased*.
- (32) Toetusesaajate õiguste kaitse tagamiseks ja nende ebavõrdse kohtlemise vältimiseks tuleks komisjonile delegeerida volitused võtta vastu *teatavaid* õigusakte *seoses* tingimuste määratlemisega, mille kohaselt võib juriidilist isikut käsitada toetuskõlblikuna noorte põllumajandustootjate toetuse saamiseks .
- (33) Liikmesriikidel tuleks lubada kasutada osa oma otsetoetuste riiklikust ülemmäärast tootmiskohustusega seotud toetuse maksmiseks teatavates sektorites *või piirkondades* selgelt määratletud juhtudel. Tootmiskohustusega seotud toetusteks kasutatavad vahendid peaksid olema piiratud asjakohase tasemega, võimaldades samal ajal sellist toetust anda liikmesriikides nende konkreetsetes *sektorites või* piirkondades, kus teatavaid põllumajandusliku tootmise viise või teatavaid põllumajandussektoreid peetakse majanduslikel, keskkonnavalastel ja/või sotsiaalsel põhjustel eriti tähtsaks ning kus valitseb teatav olukord. Liikmesriikidel tuleks lubada kõnealuseks toetuseks kasutada kuni 8 % oma riiklikust ülemmäärast või 13 % juhul, kui tootmiskohustusega seotud toetuse tase *ületab 5 %* vähemalt ühel aastal ajavahemikus 2010–2014. *Selleks et säilitada tõuaretussektori valkudega seotud autonoomiat, võiks liikmesriikidel, kes otsustavad kasutada vähemalt 2 % oma riiklikust ülemmäärast valgurikaste kultuuride tootmise toetuseks, lubada suurendada eelnimetatud protsendimäärasid kuni 2 protsendipunkti võrra*. Kui teatavad konkreetsed tundlikud vajadused piirkonnas *või sektoris* on tõendatud, nõuetekohaselt põhjendatud ja komisjoni poolt heaks kiidetud, saaksid liikmesriigid kasutada rohkem kui 13 % oma riiklikust ülemmäärast. *Alternatiivina eelnimetatud protsendimääradele võivad liikmesriigid kasutada aastas kuni 3 miljonit eurot tootmiskohustusega seotud toetuse rahastamiseks*. Tootmiskohustusega seotud toetust tuleks anda üksnes määral, mis on

¹ Nõukogu 20. septembri 2005. aasta määrus (EÜ) nr 1698/2005 Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondist (EAFRD) antavate maaelu arengu toetuste kohta (ELT L 277, 21.10.2005, lk 1). Määrus on tunnustatud kehtetuks ja asendatud määrusega (EL) nr ... [maaelu arengu määrus].

² Euroopa Parlamendi ja nõukogu ... määrus (EL) [...] maaelu arengu Euroopa Põllumajandusfondist (EAFRD) antavate maaelu arengu toetuste kohta (ELT L., lk).

vajalik senise tootmistaseme säilitamiseks asjaomastes piirkondades. Kõnealune toetus peaks olema kättesaadav ka põllumajandustootjatele, kes 31. detsembril 2013 omavad määruse (EÜ) nr 1782/2003 ja määruse (EÜ) nr 73/2009 kohaselt jaotatud eritoetusõigusi ning kellel ei ole toetuskõlblikke hektareid toetusõiguste aktiveerimiseks. Seoses sellise vabatahtliku tootmiskohustusega seotud toetuse heakskiitmisega, mis ületab **13 %** liikmesriigiti määratud iga-aastasest riiklikust ülemmäärast, peaks komisjonil olema täiendavalt õigus võtta vastu rakendusakte ilma määrust (EL) nr 182/2011 kohaldamata.

- (34) Selleks et tagada liidu vahendite tõhus ja sihipärane kasutamine ning vältida topeltrahastamist muu sarnase toetusvahendi alusel, tuleks komisjonile delegeerida volitused võtta vastu **teatavaid** õigusakte **seoses** vabatahtliku tootmiskohustusega seotud toetuse andmise tingimuste **kehtestamisega** ning eeskirjadega, mis käsitlevad sellise toetuse kooskõla muude liidu meetmetega ja toetuse kumuleerumist.
- (35) **Osa** määruse (EÜ) nr 73/2009 **kohaselt** puuvillasektorile antavast toetusest on jätkuvalt seotud põllukultuuri kasvupinna toetuskõlblike hektarite arvuga, et kindlustada end puuvilla tootmispriirkondades tootmise katkemise riski vastu, võttes arvesse kõiki seda otsust mõjutavaid aspekte. See võimalus tuleks säilitada kooskõlas eesmärkidega, mis on sätestatud 1979. aasta ühinemisaktile lisatud puuvilla käsitlevas protokollis nr 4.
- (36) Puuvilla eritoetuse tõhusa kohaldamise **tagamiseks** tuleks komisjonile anda volitused võtta vastu **teatavaid** õigusakte seoses järgmisega: eeskirjad ja tingimused maa ja sortide heakskiitmise kohta puuvilla eritoetuse **saamise eesmärgil**; eeskirjad **kõnealuse** konkreetse toetuse andmise tingimuste, toetuskõlblikkuse nõuete ja agronoomiatavade kohta; tootmisharudevaheliste organisatsioonide heakskiitmise kriteeriumid; tootjate kohustused; ning eeskirjad, **millega reguleeritakse olukorda**, kui heakskiidetud tootmisharudevaheline organisatsioon ei **vasta** kõnealustele kriteeriumitele.
- (37) Nõukogu määruse (EÜ) nr 637/2008¹ 2. peatükis on sätestatud, et iga puuvilla toote liikmesriik peab **esitama** iga nelja aasta tagant ning esimest korda 1. jaanuariks **2009 komisjonile** nelja-aastase ümberkorraldamiskava projekti või peab esitama enne **31. detsembril 2009** ühe muudetud kaheksa-aastase ümberkorraldamiskava projekti. Kogemused on näidanud, et puuvillasektori ümberkorraldamist saaks paremini teostada muude meetmetega, sealhulgas määruse (EL) nr [...] [maaelu arengu määrus] alusel rahastatavate maaelu arengu programmide raames, mille puhul saavutatakse parem kooskõla muude sektorite meetmetega. **Siiski** tuleks austada ümberkorraldamiskavaga hõlmatud ettevõtjate omandatud õigusi ja õiguspäraseid ootusi. Seepärast tuleks lubada jätkata käimasolevate nelja- või kaheksa-aastaste ümberkorraldamiskavade kohaldamist kuni nende lõpuni, **ilma võimaluseta neid pikendada**. Nelja-aastastest ümberkorraldamiskavadest saadavad vahendid võiks seejärel alates 2014. aastast integreerida maaelu arengu meetmetele ettenähtud liidu saadaolevate vahendite alla. **Programmi perioodi arvestades** ei oleks kaheksa-aastaste ümberkorraldamiskavade lõppemisel saadaolevatest rahalistest vahenditest 2018. aastal **maaelu arengu programmides** kasu ning seepärast oleks kasulikum kanda need üle käesoleva määruse kohastesse toetuskavadesse, nagu on juba ette nähtud **määrusega** (EÜ) nr 637/2008. Seega muutub määrus (EÜ) nr 637/2008 alates 1. jaanuarist 2014 või 1. jaanuarist 2018 kehtetuks liikmesriikide puhul, kus kohaldatai vastavalt nelja- või kaheksa-aastaseid programme ning tuleks seetõttu kehtetuks tunnistada.

¹ **Nõukogu 23. juuni 2008. aasta määrus (EÜ) nr 637/2008, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1782/2003 ja kehtestatakse puuvillasektori riiklik ümberkorraldamiskava** (ELT L 178, 5.7.2008, lk 1).

- (38) **Liikmesriikidel tuleks lubada kehtestada** lihtne ja eriomane toetuskava väikepõllumajandustootjate jaoks ■, et vähendada halduskulusid, mis on seotud otsetoetuste haldamise ja kontrollimisega. Sel eesmärgil **tuleks liikmesriikidel lubada kehtestada** kas kindlasummaline toetus, mis asendab kõik otsetoetused, **või toetus, mille aluseks on põllumajandustootjatele igal aastal maksmisele kuuluv summa**. Tuleks kehtestada formaalsuste **lihtsustamist käsitlevad eeskirjad**, millega vähendatakse **muu hulgas** väikepõllumajandustootjate kohustusi, mis on seotud nt toetuse taotlemise, kliimat ja keskkonda säästvate põllumajandustavade, nõuetele vastavuse ja kontrolliga, nagu on sätestatud määruses (EL) nr [...] [horisontaalne ÜPP määrus], ilma et see ohustaks reformi üldiste eesmärkide saavutamist, kusjuures väikepõllumajandustootjate suhtes kohaldatakse määruse (EL) nr [...] [horisontaalne ÜPP määrus] II lisas osutatud liidu õigusakte. Kõnealuse kava eesmärk on toetada liidu põllumajandusstruktuuris olemasolevaid väikepõllumajandustootjaid, ilma et see pärsiks struktuuride konkurentsivõimelisemaks muutumist. Seepärast peaks toetuse andmine **põhimõtteliselt** piirduma olemasolevate põllumajanduslike majapidamistega. **Põllumajandustootjate osalemine toetuskavas peaks olema siiski vabatahtlik, kuid selleks, et lihtsustamise teel täiendavalt suurendada toetuskava mõju, peaks liikmesriikidel olema lubatud teatud põllumajandustootjad toetuskavasse automaatselt lisada, millega kaasneks kõnealustele põllumajandustootjatele antav võimalus kavas osalemisest loobuda.**
- (39) **Õiguskindluse tagamiseks tuleks komisjonile delegeerida volitused võtta vastu teatavaid** ■ õigusakte **seoses** väikepõllumajandustootjate kavas osalemise ■ tingimustega, juhul kui osaleva põllumajandustootja olukord muutub.
- (40) Lihtsustamise huvides ja äärepoolseimate piirkondade eriolukorra arvestamiseks tuleks kõnealustes piirkondades hallata otsetoetusi määrusega (EÜ) nr **228/2013** kehtestatud toetusprogrammide raames. Seepärast ei peaks kõnealuste piirkondade suhtes kohaldama käesoleva määruse sätteid, mis on seotud põhitoetuskava ja ■ sellega seotud toetustega ning tootmiskohustusega ning **väikepõllumajandustootjate kavaga**.
- (41) Käesoleva määruse kohaldamiseks ning selleks et otsetoetusi kontrollida, analüüsida ja hallata on vaja liikmesriikide teatise. Käesolevas määruses **sätestatud** eeskirjade **nõuetekohase** kohaldamise ning **selliste teatiste kiire edastamise, tõhususe, täpsuse, kulutõhususe ja andmekaitsepõhimõtete**ga kooskõla tagamiseks tuleks komisjonile delegeerida volitused võtta vastu ■ **teatavaid** õigusakte **seoses** vajalike meetmetega, mis on seotud teatistega, mida liikmesriigid peavad edastama **komisjonile**, või otsetoetuste kontrollimise, järelevalve, hindamise ja auditeerimisega ning rahvusvaheliste kokkulepetega **sätestatud nõuete järgimisega**, sealhulgas kõnealuste kokkulepete kohaste teavitamishõuete ning esitatava teabe laadi ja liiki käsitlevate **täiendavate** eeskirjadega, **töödeldavate andmete kategooriate ja maksimaalse andmete säilitamise ajaga**, juurdepääsuõigustega teabele või teabesüsteemidele ning ■ teabe avaldamise tingimustega.
- (42) **Otsetoetuste kohaldamise eesmärgil kogutud isikuandmeid tuleks töödelda kooskõlas kõnealuste eesmärkidega, muuta need anonüümseks ning koondada, kui neid töödeldakse järelevalve või hindamise eesmärgil, ning kaitsta neid vastavalt liidu õigusaktidele**, milles käsitletakse üksikisikute kaitset isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumist, milleks on eelkõige Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 95/46/EÜ ■¹ ning Euroopa

¹ **Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 1995. aasta direktiiv 95/46/EÜ üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta** (EÜT L 281, 23.11.1995, lk 31).

Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 45/2001 ¹. *Andmesubjektide tuleks teavitada nende isikuandmete töötlemisest ning õigustest, mis neil on seoses andmekaitsega.*

- (42a) *Euroopa andmekaitseinspektoriga konsulteeriti ja ta esitas oma arvamuse 14. detsembril 2011².*
- (44) Selleks et tagada sujuv üleminek määrusega (EÜ) nr 73/2009 kehtestatud korralt käesoleva määruse sätetele, tuleks komisjonile delegeerida volitused võtta vastu *teatavaid* õigusakte seoses vajalike meetmete *kehtestamisega*, et kaitsta põllumajandustootjate omandatud mistahes õigusi ja õiguspäraseid ootusi.
- (46) *Käesoleva määruse rakendamise ühetaoliste tingimuste tagamiseks ning selleks, et vältida ebaõiglast konkurentsi või diskrimineerimist põllumajandustootjate vahel, tuleks komisjonile anda rakendamisvolitused, et lubada Horvaatial anda täiendavaid riiklikke otsetoetusi; määrata Horvaatia puhul kindlaks demineerimise riiklikku erireservi kantav summa; kehtestada iga-aastane riiklik ülemmäär seoses põhitoetuskavaga; võtta vastu eeskirjad, mis käsitlevad toetusõiguste jaotamise taotlusi; võtta meetmeid, mis on seotud aktiveerimata toetusõiguste tagastamisega riiklikku reservi; kehtestada kord seoses ametiasutuste teavitamisega toetusõiguste üleandmisest ning seoses sellise teavitamise tähtaegadega; fikseerida iga-aastased ülemmäärad või ümberjaotav toetus; fikseerida ühtse pindalatoetuste kava iga-aastased riiklikud ülemmäärad; võtta vastu eeskirjad toetusõiguste jaotamise aastal jaotatavate toetusõiguste saamiseks esitatud taotluste kohta, kui liikmesriigid lähevad üle põhitoetuskavale; teatiste esitamise ajakava ja kord seoses konkreetsete kohustuste või sertifitseerimissüsteemidega; võtta vastu eeskirjad, mis käsitlevad liikmesriikide teatiste esitamise menetlust ning komisjoni poolt läbiviidavat hindamist seoses samaväärsete tavadega; võtta vastu teatud piirmäärad, mille abil tehakse kindlaks püsirohumaat säilitamise kohustuse täitmine;*
- kehtestada toetuse iga-aastane ülemmäär kliimat ja keskkonda säästvate põllumajandustavade korral; kehtestada toetuse iga-aastane ülemmäär looduslikust eripärast tingitud piirangutega aladel; kehtestada noortele põllumajandustootjatele antava toetuse iga-aastane ülemmäär; kehtestada vabatahtliku tootmiskohustusega seotud toetuse iga-aastane ülemmäär; võtta vastu eeskirjad vabatahtliku tootmiskohustusega seotud toetuse raames tehtavate otsuste hindamise ja heakskiitmise korra kohta; võtta vastu eeskirjad heakskiitmise menetluse ja tootjatele kõnealuselt heakskiitmisest teatamise kohta seoses maa ja sortide heakskiitmise korraga puuvilla eritoetuse puhul; kehtestada eeskirjad puuvilla eritoetuse summa vähendamise arutamise kohta; võtta vastu üldiste teavitamisnõuete ja -meetodite eeskirjad; ning võtta vajalikke ja õigustatud meetmeid, et lahendada eriolukorras konkreetseid probleeme. Neid volitusi tuleks kasutada kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 182/2011³.*
- (47) *Kiireloomuliste probleemide lahendamiseks ühes või mitmes liikmesriigis peaks komisjon*

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2000. aasta määrus (EÜ) nr 45/2001 üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ühenduse institutsioonides ja asutustes ning selliste andmete vaba liikumise kohta (EÜT L 8, 12.1.2001, lk 1).

² ELT C 35, 9.2.2012, lk 1.

³ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisvolituste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13).

võtma vastu viivitamatult kohaldatavaid rakendusakte, tagades samal ajal otsetoetuste süsteemi järjepidevuse, ning tegema seda nõuetekohaselt põhjendatud juhtudel, mil erakorralised asjaolud mõjutavad toetuse andmist ja ohustavad käesolevas määruses sätestatud toetuskavade alusel maksete tegelikku tegemist.

- (48) *Kuna liikmesriigid ei saa üksinda tegutsedes käesoleva määruse eesmärke täiel määral täita ning kuna neid eesmärke on lihtsam saavutada liidu tasandil mitmeks aastaks tagatud liidu rahastamise teel, keskendudes selgelt määratletud prioriteetidele ja võttes arvesse käesoleva määruse ja ÜPP muude vahendite vahelisi seoseid, maapiirkondade vahelisi erinevusi ning liikmesriikide rahaliste vahendite piiratust laienenud liidus, võib liit vastu võtta meetmed kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev määrus nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale,*

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I JAOTIS

REGULEERIMISALA JA MÕISTED

Artikkel 1

Reguleerimisala

Käesoleva määrusega kehtestatakse:

- a) I lisa loetletud toetuskavade alusel otse põllumajandustootjatele makstavate toetuste („otsetoetused”) ühiseeskirjad;
- b) erieeskirjad, milles käsitletakse:
 - i) põllumajandustootjate põhitoetust („*põhitoetuskava*” ja *lihtsustatud üleminekukava* („*ühtse pindalatoetuse kava*”));
 - ia) *vabatahtlikku ümberjaotavat toetust* („*ümberjaotav toetus*”);
 - iaa) *riiklikku vabatahtlikku üleminekutoetust põllumajandustootjatele*;
 - ii) toetust põllumajandustootjatele, kes järgivad kliimat ja keskkonda säästvaid põllumajandustavasid;
 - iii) vabatahtlikku toetust põllumajandustootjatele looduslikust eripärast tingitud piirangutega aladel;
 - iv) toetust põllumajanduslikku tegevust alustavatele noortele põllumajandustootjatele;
 - v) vabatahtlikku tootmiskohustusega seotud toetuse kava;
 - vi) puuvilla eritoetust;
 - vii) *vabatahtlikku* lihtsustatud kava väikepõllumajandustootjatele;
 - viii) Bulgaarial, Horvaatial ja Rumeenial otsetoetusi täiendada võimaldavat raamistikku.

Artikkel 2

I lisa muutmine

Õiguskindluse tagamiseks antakse komisjonile artikli 55 kohaselt volitused võtta vastu

delegeeritud õigusakte, millega muudetakse I lisas sätestatud toetuskavade loetelu **määral, mis on vajalik selleks, et võtta arvesse toetuskavasid käsitlevaid mis tahes uusi õigusakte, mida võidakse vastu võtta pärast käesoleva määruse jõustumist.**

Artikkel 3

Äärepoolseimad piirkonnad ja Egeuse mere väikesaared

Artiklit 11 ei kohaldata **ELi toimimise lepingu** artiklis 349 osutatud liidu piirkondade („äärepoolseimad piirkonnad”) suhtes ja määruse (EÜ) nr **229/2013** kohaselt Egeuse mere väikesaartel antavate otsetoetuste suhtes.

III, IV ja V jaotist ei kohaldata äärepoolseimate piirkondade suhtes.

Artikkel 4

Mõisted ja seonduvad sätted

1. Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

- a) „põllumajandustootja” – füüsiline või juriidiline isik või selliste isikute rühm, **olenemata** sellest, missugune õiguslik seisund sellele rühmale ja rühma liikmetele on riikliku õigusega antud, kelle põllumajanduslik majapidamine asub **aluslepingute territoriaalses reguleerimisalas**, nagu on määratletud **ELi lepingu** artiklis 52 koostoimes **ELi toimimise lepingu** artiklitega 349 ja 355, ning kes tegeleb põllumajandusliku tegevusega;
- b) „põllumajanduslik majapidamine” – kõik põllumajandustootja poolt juhitud ja põllumajanduslikuks tegevuseks kasutatavad üksused, mis asuvad sama liikmesriigi territooriumil;
- c) „põllumajanduslik tegevus” –
 - põllumajandustoodete **tootmine**, kasvatamine, sealhulgas saagikoristus, lüpsikarja pidamine, põllumajandusloomade aretamine ja pidamine, **või**
 - põllumajandusmaa hoidmine karjatamiseks või harimiseks sobilikus seisukorras ilma **tavapärasest** erinevaid põllumajandusmeetodeid või -masinaid vajava ettevalmistava tegevuseta, **lähtudes kriteeriumidest, mis liikmesriigid määravad kindlaks komisjoni poolt kehtestatud raamistikust lähtudes**, või
 - liikmesriikide poolt kindlaks määratav minimaalne tegevus põllumajandusmaal, mis on karjatamiseks või harimiseks looduslikult sobilikus seisukorras;
- d) „põllumajandustooted” – **aluslepingute I lisas loetletud** tooted, välja arvatud kalatooted, ning puuvill;
- e) „põllumajandusmaa” – põllumaa, püsirohuma **ja püsi**karjamaa või püsi
- f) „põllumaa” – põllukultuuride tootmiseks haritav maa või kesa, mida saab kasutada põllukultuuride tootmiseks, sealhulgas tootmisest kõrvalejätud maa vastavalt määruse (EÜ) nr 1257/1999 artiklitele 22, 23 ja 24, määruse (EÜ) nr 1698/2005 artiklile 39 ning määruse (EÜ) nr [...] [maaelu arengu määrus] artiklile 29, olenemata sellest, kas maa on kasvuhoonete all või püsi- või äravõetava katte all;
- g) „püsi

püsikarjamaa, mis võtavad maa enda alla vähemalt viieks aastaks **või kauemaks** ja annavad korduvat saaki, sealhulgas puukoolid ja lühikese raieringiga madalmets;

- h) „püsirohuma ja **püsikarjamaa (edaspidi koos „püsirohuma“)**” – maa, mida kasutatakse rohu või muude söödataimede kasvatamiseks kas looduslikul viisil (isekülvi teel) või harimise teel (külvamise teel), ning mis ei ole põllumajandusliku majapidamise külvikorraga hõlmatud viis aastat **või kauem**; see võib hõlmata muid liike, **nagu põõsad ja/või puud millel saab karjatada**, tingimusel et rohi või muud söödataimed jäävad valdavaks, **samuti, liikmesriikide otsuse korral, karjatamiseks sobiv ja kinnistunud kohalike tavadega seotud maa, kus rohi ja muud rohttaimed ei ole tavapäraselt karjamaal valdavad**;
- i) „rohi või muud rohttaimed” – kõik rohttaimed, mis tavapäraselt leiduvad looduslikel karjamaadel või mis tavaliselt sisalduvad seemnete segudes, mis on mõeldud liikmesriigi karja- või rohumaade jaoks, ükskõik kas neid kasutatakse karjatamiseks või mitte;
- j) „puukoolid” – noorte puittaimedega kaetud alad, kus puid kasvatatakse avamaal hilisema ümberistutamise jaoks:
- viinapuu- ja alustekoolid;
 - viljapuukoolid ja marjaistikute kasvatamine;
 - dekoratiivtaimeaiad;
 - metsapuukoolid, välja arvatud need, kus kasvatatakse metsamaal puid põllumajandusliku majapidamise enda vajadusteks;
 - **puukoolid, kus kasvatatakse** puid ja põõsaid aedadesse, parkidesse, tee äärde ja mulletele istutamiseks (nt hekitaimed, roosipuud ja muud dekoratiivpõõsad, dekoratiivsed okaspuud), sealhulgas nende istikud ja seemikud;
- k) „lühikese raieringiga madalmets” – maa-alad, kus kasvatatakse CN-koodi **06 02 9041** alla kuuluvaid puuliike, mille määratlevad liikmesriigid ja mis hõlmavad puittaimi, mitmeaastaseid taimi, pookealuseid või pärast koristamist mulda **jäävaid** juuremugulaid, mis järgmisel hooajal ajavad uusi võrseid, ning mille maksimaalse raietsükli määravad kindlaks liikmesriigid;
- l) „**müük**” – **maa või toetusõiguste müük või muu lõplik omandiõiguse üleminek. See mõiste ei hõlma maa müüki juhul, kui maa antakse üle ametiasutustele ja/või avalikes huvides kasutamiseks ning omandiõiguse üleminek toimub mittepõllumajanduslikel eesmärkidel**;
- m) „**rentimine**” – **rentimine või sarnast liiki ajutised tehingud**;
- n) „**üleandmine**” – **maa või toetusõiguste rentimine või müük või tegeliku või eeldatava pärandi teel üleandmine või muu lõplik üleandmine. See mõiste ei hõlma toetusõiguste tagastamist rendilepingu lõppemisel.**

1a. Liikmesriigid:

- a) **määravad kindlaks kriteeriumid, millele põllumajandustootjad peavad vastama, et täita kohustust hoida põllumajandusmaa karjatamiseks või harimiseks sobilikus seisukorras, nagu on osutatud lõike 1 punkti c teises taandes**;
- b) **määratlevad minimaalse tegevuse maa-aladel, mis on karjatamiseks või harimiseks**

looduslikult sobilikus seisukorras, nagu on osutatud lõike 1 punkti c kolmandas taandes;

- c) *määratlevad lühikese raieringiga madalmetsa kuuluvad puuliigid ja nende puuliikide maksimaalse raietsükli, nagu on osutatud lõike 1 punktis k.*

Liikmesriigid võivad otsustada, et karjatamiseks sobivat ja kinnistunud kohalike tavadega seotud maad, kus rohi ja muud rohhtaimed ei ole tavapäraselt karjamaal valdavad, käsitatakse püsirohumaana, nagu on osutatud lõike 1 punktis h.

2. *Õiguskindluse tagamiseks on komisjonil õigus võtta kooskõlas artikliga 55 vastu delegeeritud õigusakte, millega kehtestatakse:*

- aa) *raamistik, millest lähtuvalt liikmesriigid määravad kindlaks kriteeriumid, millele põllumajandustootjad peavad vastama, et täita kohustust hoida põllumajandusmaa karjatamiseks või harimiseks sobilikus seisukorras, nagu on osutatud lõike 1 punkti c teises taandes;*
- b) *raamistik, millest lähtuvalt liikmesriigid määravad kindlaks minimaalse tegevuse maa-aladel, mis on karjatamiseks või harimiseks looduslikult sobilikus seisukorras, nagu on osutatud lõike 1 punkti c kolmandas taandes;*
- d) *kriteeriumid, et määrata kindlaks rohu ja muude rohhtaimede ülekaal, ja kriteeriumid, et määrata kindlaks lõike 1 punktis h osutatud kinnistunud kohalikud tavad.*

II JAOTIS

OTSETOETUSTE ÜLDSÄTTED

1. PEATÜKK

Otsetoetuste ühiseeskirjad

Artikkel 5

Ühise põllumajanduspoliitika (ÜPP) üldsätted

■ *Käesolevas määruses sätestatud toetuskavade suhtes kohaldatakse määrust (EL) nr [...] [horisontaalne ÜPP määrus] ning kõnealuse määruse kohaselt vastu võetud sätteid.*

Artikkel 6

Riiklikud ülemmäärad

1. Igale liikmesriigile on iga aasta kohta sätestatud II lisas riiklik ülemmäär, milleks on kõikide jaotatud toetusõiguste, riikliku *või piirkondliku* reservi ning kooskõlas artiklitega 28h, 33, 35, 37 ja 39 kehtestatud ülemmäärade koguväärtus.

Kui liikmesriik kasutab artikli 19 lõike 1 teises lõigus sätestatud võimalust, võib II lisas kõnealuse liikmesriigi suhtes sätestatud ülemmäära asjaomase aasta osas ületada summa võrra, mis arvutatakse kõnealuse lõigu kohaselt.

- 1a. *Erandina lõikest 1 on iga ühtset pindalatoetuse kava kohaldava liikmesriigi iga aasta kohta sätestatud riiklik ülemmäär, mis hõlmab vastavalt artiklitele 28c, 28h, 33, 35, 37 ja 39 kehtestatud ülemmäärasid, II lisas sätestatud riiklik ülemmäär.*
2. Selleks et võtta arvesse muudatusi makstavate otsetoetuste maksimumsummades, sealhulgas

artikli 14 kohaselt liikmesriikide tehtavatest otsustest ja artikli 17b lõike 2 kohaldamisest tulenevaid muudatusi, antakse komisjonile artikli 55 kohaselt volitused võtta vastu delegeeritud õigusakte II lisas sätestatud riiklike ülemmäärade **kohandamiseks**.

Artikkel 7

Netoülemmäärad

1. Ilma et see piiraks artikli 8 kohaldamist, ei või otsetoetuste kogusumma, mida võib liikmesriigis asjaomase kalendriaasta kohta kooskõlas III, IV ja V jaotisega pärast artikli 11 kohaldamist anda, ületada III lisas sätestatud ülemmäärasid **■**.
Kui **andmisele kuuluvate** otsetoetuste kogusumma ületaks III lisas sätestatud ülemmäärasid, kohaldavad liikmesriigid kõigi otsetoetuste, välja arvatud määruste (EL) **nr 228/2013 ja (EÜ) nr 229/2013** kohaselt antavate otsetoetuste summade suhtes lineaarset vähendamist.
2. Artiklis **11** osutatud toetuse **vähendamisest** tekkivad hinnangulised summad, mis kajastavad II lisas sätestatud riiklike ülemmäärade, millele lisatakse artikli 44 kohane toetusmaks, ja III lisas sätestatud netoülemmäärade vahelist erinevust, tehakse igale liikmesriigile iga aasta kohta kättesaadavaks liidu toetusena EAFRDst rahastatavate maaelu arengu programmide raames võetavate meetmete jaoks, nagu on täpsustatud määruises (EL) nr [...] [maaelu arengu määrus].
3. **Selleks et võtta arvesse muudatusi makstavate otsetoetuste maksimumsummade kogusummas, sealhulgas artikli 14 kohaselt liikmesriikide tehtavatest otsustest tulenevaid muudatusi**, on komisjonil õigus võtta kooskõlas artikliga 55 vastu delegeeritud õigusakte III lisas sätestatud ülemmäärade **kohandamiseks**.

Artikkel 8

Finantsdistsipliin

1. Määruse (EL) nr [...] [horisontaalne ÜPP määrus] artikli 25 kohaselt kindlaks määratud kohandamise määra kohaldatakse üksnes **2 000** eurot ületavate otsetoetuste suhtes, mida makstakse põllumajandustootjatele asjaomasel kalendriaastal.
2. Artiklis 16 sätestatud otsetoetuste järkjärgulise kehtestamise **■ tulemusel** kohaldatakse käesoleva artikli lõiget 1 Bulgaaria ja Rumeenia suhtes alates 1. jaanuarist **2016**. **Artiklis 16a sätestatud otsetoetuste järkjärgulise kehtestamise tulemusel kohaldatakse käesoleva artikli lõiget 1 Horvaatia suhtes alates 1. jaanuarist 2022**.
3. **Selleks et tagada otsetoetuste kohandamise nõuetekohane kohaldamine finantsdistsipliini silmas pidades**, on komisjonil õigus võtta kooskõlas artikliga 55 vastu delegeeritud õigusakte, **millega kehtestatakse** eeskirjad liikmesriikide poolt põllumajandustootjate suhtes vastavalt käesoleva artikli **lõikele 1** kohaldatavate vähendamiste arvutamise aluse kohta.
4. **Juriidiliste isikute või füüsiliste või juriidiliste isikute rühma puhul võivad liikmesriigid kohaldada lõikes 1 osutatud kohandamist kõnealuste juriidiliste isikute või rühma liikmete tasandil, kui individuaalsete liikmete puhul sätestatakse siseriikliku õigusega õigused ja kohustused, mis on võrreldavad põllumajandusliku majapidamise juhi staatuses oleva üksiku põllumajandustootja õiguste ja kohustustega, eelkõige seoses nende majandusliku, sotsiaalse ja maksualase seisundiga, ning tingimusel, et nad on andnud panuse asjaomaste juriidiliste isikute või rühmade põllumajandusstruktuuride tugevdamisesse.**

Artikkel 9

Aktiivne põllumajandustootja

1. Otsetoetusi ei anta füüsilistele või juriidilistele isikutele ega füüsiliste või juriidiliste isikute rühmadele **1**,
kelle põllumajandusmaad on põhiliselt maa-alad, mis on karjatamiseks või harimiseks looduslikult sobilikus seisukorras ning kus ei toimu artikli 4 lõike 1 **punkti c** kohaselt liikmesriikide kehtestatavat minimaalset tegevust **1**.
2. *Otsetoetusi ei anta füüsilistele või juriidilistele isikutele ega füüsiliste või juriidiliste isikute rühmadele, kes haldavad lennujaamu, raudteeteenuseid, veerajatisi, kinnisvarateenuseid ning alalisi spordiväljakuid ja puhkealasi.*
Liikmesriigid võivad vajaduse korral objektiivsete ja mittediskrimineerivate kriteeriumite alusel otsustada lisada esimeses lõigus loetletutele mis tahes muid sarnaseid mittepõllumajanduslikke ettevõtteid või tegevusi ning hiljem nende loetellu lisamise tühistada.
Esimeses või teises lõigus osutatud isikut või isikute rühma käsitatakse siiski aktiivse põllumajandustootjana, kui ta esitab liikmesriikide poolt nõutavas vormis kontrollitavaid tõendeid, mis tahes järgmise kohta:
 - i) *et otsetoetuste igaaastane summa on vähemalt 5 % kogutulust, mida ta on saanud mittepõllumajanduslikust tegevusest kõige viimasel eelarveaastal, mille kohta tal on olemas vastavad tõendid;*
 - ii) *et tema põllumajanduslik tegevus ei moodusta tühist osa tema majandustegevusest;*
 - iii) *et tema põhiline tegevus või ettevõtte eesmärk on põllumajanduslik tegevus.*
3. *Lisaks võivad liikmesriigid objektiivsete ja mittediskrimineerivate kriteeriumite alusel otsustada, et otsetoetusi ei anta füüsilistele või juriidilistele isikutele ega füüsiliste või juriidiliste isikute rühmadele:*
 - i) *kelle põllumajanduslik tegevus moodustab üksnes tühise osa nende isikute üldisest majandustegevusest ja/või*
 - ii) *kelle põhiline tegevus või ettevõtte eesmärk ei ole põllumajanduslik tegevus.*
4. *Lõikeid 2 ja 3 ei kohaldata põllumajandustootjate suhtes, kelle saadud otsetoetused ei ületanud eelmisel aastal teatud summasid. Liikmesriigid otsustavad need summad objektiivsete kriteeriumite alusel, nagu näiteks nende riiklik või piirkondlik eripära, ning need summad ei ületa 5 000 eurot.*
5. *Põllumajandustootjate õiguste kaitse tagamiseks* on komisjonil õigus võtta kooskõlas artikliga 55 vastu delegeeritud õigusakte, **1** millega kehtestatakse:
 - a) *kriteeriumid selliste juhtumite kindlaks määramiseks, mille puhul põllumajandustootja põllumaad käsitatakse põhiliselt maa-alana, mis on karjatamiseks või harimiseks looduslikult sobilikus seisukorras;*
 - b) *kriteeriumid põllumajanduslikust ja mittepõllumajanduslikust tegevusest saadud tulu eristamiseks;*
 - ba) *kriteeriumid lõigetes 2 ja 4 osutatud otsetoetuste summa kindlaks määramiseks, eelkõige toetusõiguste jaotamise esimesel aastal, kui toetusõiguste väärtus ei ole veel*

lõplikult kehtestatud ja seda ka uute põllumajandustootjate puhul;

■
c) *kriteeriumid, mida peavad täitma põllumajandustootjad, et tõendada vastavalt lõigetele 2 ja 3, et nende põllumajanduslik tegevus ei moodusta tühist osa nende üldisest majandustegevusest ning et nende põhiline tegevus või ettevõtte eesmärk on põllumajanduslik tegevus.*

6. *Liikmesriigid teavitavad komisjoni oma otsusest, millele on osutatud lõigetes 2, 3 ja 4, ning teevad seda 1. augustiks 2014; otsuse muutmise korral teavitavad nad komisjoni kahe nädala jooksul alates otsuse tegemise kuupäevast.*

Artikkel 10

Otsetoetuste saamise miinimumnõuded

1. Liikmesriikide otsuse kohaselt ei anta põllumajandustootjatele otsetoetusi juhul,
 - a) kui asjaomasel kalendriaastal taotletav või makstav otsetoetuste kogusumma enne määruse (EL) nr [...] [horisontaalne ÜPP määrus] artikli 65 *kohaldamist* on väiksem kui 100 eurot;
 - b) kui põllumajandusliku majapidamise toetuskõlblik pindala, millega seoses otsetoetusi taotletakse või makstakse, on enne määruse (EL) nr [...] [horisontaalne ÜPP määrus] artikli 65 *kohaldamist* väiksem kui üks hektar.

Selleks et liikmesriigid saaksid võtta arvesse oma põllumajanduse struktuuri, võivad nad kohandada punktides a ja b sätestatud künniseid IV lisa sätestatud ulatuses.

2. *Kui liikmesriik otsustab kohaldada pindalaga seotud künnist lõike 1 punkti b alusel, kohaldab ta sellest olenemata nimetatud lõike punkti a nende põllumajandustootjate suhtes, kes saavad IV jaotises osutatud tootmiskohustusega seotud loomapidamistoetust ja kellel on nimetatud künnisest vähem hektareid.*
3. Asjaomased liikmesriigid võivad otsustada, et lõiget 1 ei kohaldata äärpoolseimate piirkondade ja Egeuse mere väikesaarte suhtes.
4. Bulgaaria ja Rumeenia puhul arvutatakse lõikes 1 osutatud taotletav või makstav summa 2015. aastaks V lisa *punktis A* sätestatud summa põhjal ■. Horvaatia puhul arvutatakse lõikes 1 osutatud taotletav või makstav summa aastateks 2015–2021 Va lisa *punktis A* sätestatud summa põhjal. ■

Artikkel 11

Toetuse vähendamine

1. *Liikmesriigid vähendavad* käesoleva määruse III jaotise 1. peatüki alusel asjaomasel kalendriaastal põllumajandustootjale makstavate otsetoetuste summat *vähemalt 5 % võrra summa osast, mis ületab 150 000 eurot.*
- 2. *Enne lõike 1 kohaldamist võivad liikmesriigid sellest toetuse summast, mida põllumajandustootjale asjaomasel kalendriaasta antakse käesoleva määruse III jaotise 1. peatüki alusel, maha arvata* eelneval aastal põllumajandustootja poolt tegelikult makstud ja deklareeritud palgad, *mis on seotud põllumajandusliku tegevusega*, sealhulgas tööhõivega seotud maksud ja sotsiaalkindlustusmaksed. *Kui andmed eelmisel aastal*

põllumajandustootja poolt tegelikult makstud ja deklareeritud palkade kohta ei ole kättesaadavad, kasutatakse kõige uuemaid kättesaadavaid andmeid.

3. *Liikmesriigid, kes otsustavad III jaotise 1a peatüki kohaselt anda põllumajandustootjatele ümberjaotavat toetust ning kasutada selleks rohkem kui 5 % II lisas sätestatud iga-aastasest riiklikust ülemmäärast, võivad otsustada käesolevat artiklit mitte kohaldada. Kui artikli 28g lõikes 4 sätestatud piirmäärade kohaldamise tulemusel ei suuda liikmesriik kõnealust protsendimäära saavutada, võib ta otsustada käesolevat artiklit mitte kohaldada.*
4. *Põllumajandustootjatele, kelle puhul on kindlaks tehtud, et nad alates 19. oktoobrist 2011 tekitasid käesoleva artikli mõju vältimiseks vajalikud tingimused kunstlikult, ei anta eelist, mis seisneb toetuse vähendamise vältimises.*
- 4a. *Juriidiliste isikute või füüsiliste või juriidiliste isikute rühma puhul võivad liikmesriigid kohaldada lõikes 1 osutatud vähendamist kõnealuste juriidiliste isikute või rühma liikmete tasandil, kui individuaalsete liikmete puhul sätestatakse siseriikliku õigusega õigused ja kohustused, mis on võrreldavad põllumajandusliku majapidamise juhi staatuses oleva üksiku põllumajandustootja õiguste ja kohustustega, eelkõige seoses nende majandusliku, sotsiaalse ja maksualase seisundiga, ning tingimused, et nad on andnud panuse asjaomaste juriidiliste isikute või rühmade põllumajandusstruktuuride tugevdamisesse.*
5. *Liikmesriigid teatavad 1. augustiks 2014 komisjonile käesoleva artikli kohaselt tehtud otsustest ning aastatel 2015–2019 tehtavatest vähendamistest tekkivad hinnangulised summad.*

Artikkel 12

Mitmekordne taotlemine

Toetuskõlblike hektarite arvule vastava pindala kohta, mille puhul on põllumajandustootja III jaotise 1. peatüki kohaselt esitanud põhitoe taotluse, võib esitada taotluse mis tahes muu otsetoetuse või käesoleva määrusega hõlmamata mis tahes muu toetuse saamiseks, kui käesolevas määrukses ei ole sõnaselgelt sätestatud teisiti.

Artikkel 13

Riigiabi

Erandina määruse [ÜTK määrus] artikli 146 lõikest 1 ei kohaldata *ELi toimimise lepingu* artikleid 107, 108 ja 109 toetuste suhtes, mida liikmesriigid annavad ■ kooskõlas käesoleva määrusega.

Artikkel 14

Sammastevaheline paindlikkus

1. Enne **31. detsembril** 2013 võivad liikmesriigid otsustada kasutada EAFRDst rahastatavate maaelu arengu programmide raames võetavate meetmete jaoks, mis on täpsustatud määrukses (EL) nr [...] [maaelu arengu määrus], lisatoetust kuni **15%** oma iga-aastasest riiklikust ülemmäärast, mis on sätestatud käesoleva määruse II lisas kalendriaastateks 2014–2019. Selle tulemusel ei saa vastavat summat kasutada enam otsetoetuste andmiseks.

Esimeses **lõigus** osutatud otsusest teatatakse komisjonile enne **31. detsembril 2013**. Selle **otsusega kehtestatakse** kõnealuses lõigus osutatud **protsendimäär, mis võib kalendriaastate lõikes erineda**.

Liikmesriigid, kes ei kasuta 2014. kalendriaastal esimese lõigu sätteid, võivad enne 1. augustit 2014 vastu võtta selles lõigus osutatud otsuse, mis hõlmab kalendriaastaid 2015–2019, ning teatavad sellest komisjonile enne 1. augustit 2014.

Liikmesriigid võivad otsustada käesolevas lõikes osutatud otsused läbi vaadata, millisel juhul jõustuvad muudatused alates 2018. kalendriaastast. Sellise läbivaatamise tulemusel ei vähendata protsendimäära, millest komisjoni teavitati vastavalt esimesele, teisele ja kolmandale lõigule. Liikmesriigid teatavad sellistest läbivaatamise otsustest komisjonile enne 1. augustit 2017.

2. *Enne 31. detsembrist 2013 võivad liikmesriigid, kes ei kasuta lõikes 1 ettenähtud võimalust, otsustada kasutada käesoleva määruse kohasteks otsetoetusteks kuni 15 % summast, mis on toetusena eraldatud EAFRDst aastatel 2015–2020 rahastatavate maaelu arengu programmide raames võetavatele meetmetele, mis on täpsustatud määruses (EL) nr [...] [maaelu arengu määrus]; Bulgaaria, Eesti, Hispaania, Leedu, Läti, Poola, Portugal, Rootsi, Rumeenia, Slovakkia, Soome ja Ühendkuningriik võivad otsustada kasutada käesoleva määruse kohasteks otsetoetusteks kuni 25 % kõnealusel summast. Selle tulemusel ei saa vastavat summat enam kasutada maaelu arengu programmi kohaste toetusmeetmete puhul.*

Esimeses lõigus osutatud otsusest teatatakse komisjonile enne 31. detsembrist 2013. Selle otsusega kehtestatakse kõnealusel lõigus osutatud protsendimäär, mis võib kalendriaastate lõikes erineda.

Liikmesriigid, kes ei kasuta 2015. eelarveaastal esimese lõigu sätteid, võivad enne 1. augustit 2014 vastu võtta esimeses lõigus osutatud otsuse, mis hõlmab ajavahemikku 2016–2020, ning teavitavad sellest komisjoni enne 1. augustit 2014.

Liikmesriigid võivad otsustada käesolevas lõikes osutatud otsused läbi vaadata, millisel juhul jõustuvad muudatused 2019. ja 2020. eelarveaastal. Sellise läbivaatamise tulemusel ei suurendata protsendimäära, millest komisjonile teatati vastavalt esimesele, teisele ja kolmandale lõigule. Liikmesriigid teatavad sellistest läbivaatamise otsustest komisjonile enne 1. augustit 2017.

Artikkel 15

Läbivaatamine

I lisa loetletud toetuskavasid kohaldatakse, ilma et see piiraks nende võimalikku läbivaatamist *seadusandliku akti, ELi toimimise lepingu artikli 290 kohaselt vastuvõetud delegeeritud õigusakti või ELi toimimise lepingu artikli 291 kohaselt vastuvõetud rakendusaktiga* mis tahes ajal, et võtta arvesse majanduse arengut ja eelarveseisundit.

2. PEATÜKK

Bulgaaria, Horvaatia ja Rumeenia suhtes kohaldatavad sätted

Artikkel 16

Otsetoetuste järkjärguline kasutuselevõtmine Bulgaarias ja Rumeenias

Bulgaaria ja Rumeenia puhul kehtestatakse 2015. aastaks artiklites 28h, 33, 35, 37, 39 ja 51 osutatud toetuste riiklikud ülemmäärad V lisa punktis A sätestatud summa põhjal.

Artikkel 16a

Otsetoetuste järkjärguline kasutuselevõtmine Horvaatias

Horvaatias võetakse otsetoetused kasutusele järgmise ajakava kohaselt, kus juurdekasv on väljendatud protsendina 2022. aastast alates kohaldatavate otsetoetuste vastavast tasemest:

25 % 2013. aastal;

30 % 2014. aastal;

35 % 2015. aastal;

40 % 2016. aastal;

50 % 2017. aastal;

60 % 2018. aastal;

70 % 2019. aastal;

80 % 2020. aastal;

90 % 2021. aastal;

100 % alates 2022. aastast.

Artikkel 17

Täiendavad riiklikud otsetoetused ja otsetoetused Bulgaarias ja Rumeenias

1. Bulgaaria ja Rumeenia võivad 2015. aastal kasutada riiklikke otsetoetusi, et täiendada III jaotise 1. peatükis osutatud põhitoetuskava alusel makstavaid toetusi, ning Bulgaaria võib lisaks täiendada ka IV jaotise 2. peatükis osutatud puuvilla eritoetuse alusel makstavaid toetusi.
2. Lisaks põhitoetuskavale antavate täiendavate riiklike otsetoetuste, mida võidakse anda 2015. aasta kohta, kogusumma ei tohi ületada kõnealuse aasta kohta V lisa **punktis B** sätestatud **summat**.
3. Bulgaaria puhul ei tohi lisaks puuvilla eritoetusele antavate täiendavate riiklike otsetoetuste, mida võidakse anda 2015. aasta kohta, kogusumma ületada **kõnealuse aasta kohta V lisa punktis C sätestatud summat**.
4. Täiendavaid riiklikke otsetoetusi antakse objektiivsete kriteeriumide alusel ja sellisel viisil, et oleks tagatud põllumajandustootjate võrdne kohtlemine ning turu- ja konkurentsimoonutuste vältimine.

Artikkel 17a

Täiendavad riiklikud otsetoetused Horvaatias

1. Kui komisjon annab selleks loa , **võib** Horvaatia vajaduse korral **täiendada** I lisa loetletud toetuskavasid.
2. Täiendav toetussumma, mida võib asjaomasel aastal asjaomase toetuskava puhul maksta, on piiratud eriomase toetussummaga. Kõnealune toetussumma vastab järgmiste näitajate vahele:
 - a) asjaomase toetuskava puhul pärast artikli 16a **kohast** otsetoetuste täielikku kasutuselevõtmist 2022. kalendriaasta eest kättesaadav otsetoetuse summa ning
 - b) asjaomase toetuskava puhul pärast artikli 16a **kohase** juurdekasvukava kohaldamist asjaomasel aastal kättesaadav otsetoetuse summa.

3. Täiendavate riiklike otsetoetuste kogusumma ei tohi ületada *Va* lisa *punktis B* vastava kalendriaasta puhul sätestatud ülemmäära.
4. Horvaatia võib objektiivsete kriteeriumide alusel ja pärast komisjonilt loa saamist kindlaks määrata makstava täiendava riikliku toetuse summad.
5. **Käesoleva artikli kohases** komisjoni loas täpsustatakse asjaomased toetuskavad ja määratakse kindlaks tase, mille ulatuses võib täiendavaid riiklikke otsetoetusi maksta.

Seoses täiendavate riiklike otsetoetustega, mis on ette nähtud IV jaotise 1. peatükis osutatud vabatahtliku tootmiskohustusega seotud toetuse täiendamiseks, täpsustatakse loas ka artikli 38 lõikes 2 osutatud teatavad põllumajanduslikud tootmisviisid või põllumajandussektorid, mis võivad olla seotud täiendavate riiklike otsetoetustega.

Luba antakse rakendusaktiga, mis võetakse vastu artikli 56 lõigetes 2 või 3 osutatud menetlust kasutamata.

6. **Horvaatia** täiendavate riiklike otsetoetuste puhul on toetuskõlblikkuse tingimusteks käesoleva määrusega kehtestatud vastavate toetuskavade alusel ettenähtud toetuskõlblikkuse tingimused.
7. **Horvaatia täiendavaid riiklikke otsetoetusi** võib kohandada, kui see on **ÜPP** arengu tõttu vajalik. Toetusi antakse objektiivsete kriteeriumide kohaselt ja sellisel viisil, et oleks tagatud põllumajandustootjate võrdne kohtlemine ning turu- ja konkurentsimoonutuste vältimine.
8. Horvaatia esitab aruande täiendavate riiklike otsetoetuste rakendamismeetmete kohta enne rakendamisaastale järgneva aasta 30. juunit. Kõnealune aruanne peab sisaldama vähemalt järgmist teavet:
 - a) muudatused täiendavaid riiklikke otsetoetusi mõjutavas olukorras;
 - b) iga täiendava riikliku otsetoetuse kohta toetusesaajate arv, täiendava riikliku toetuse kogusumma, samuti hektarid, loomade arv või muud ühikud, mille eest toetust maksti;
 - c) aruanne makstud täiendavate riiklike otsetoetustega seoses kohaldatud kontrollimeetmete kohta.

Artikkel 17b

Horvaatia demineerimise riiklik erireserv

1. **2015.** aastast alates teatab Horvaatia iga aasta 31. jaanuariks komisjonile maa-alad, mis on tuvastatud kooskõlas määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 57a lõikega 10 ning mis on eelneval kalendriaastal põllumajandusmaana taas kasutusele võetud.

Samuti teatab Horvaatia eelneva kalendriaasta 31. detsembril põllumajandustootjatele kättesaadavate toetusõiguste arvu ning demineerimise riiklikus erireservis samal kuupäeval veel kasutamata jäänud summa.

Esimese ja teise **lõiguga** ettenähtud teatised koostatakse vajaduse **korral** piirkonniti vastavalt artikli 20 lõike 1 määratlusele.

2. Komisjon arvutab igal aastal summa, mis lisatakse II lisas Horvaatia jaoks sätestatud summadele kõnealuse lisa läbivaatamisel artikli 6 lõike 2 kohaselt, et rahastada I lisas loetletud toetuskavade alusel käesoleva artikli lõike 1 esimeses **lõigus** osutatud aladele antavat toetust. Kõnealune summa arvutatakse Horvaatia poolt lõike 1 kohaselt esitatud

andmete põhjal ning Horvaatias asjaomasel aastal hektari kohta makstavate otsetoetuste hinnangulise keskmise alusel.

Maksimumsumma, mis lisatakse vastavalt esimesele **lõigule** kõigi Horvaatia poolt **käesoleva artikli** lõike 1 kohaselt **kuni 2022. aastani** teatatavate maa-alade alusel, on 9 600 000 eurot ning selle suhtes kohaldatakse otsetoetuste kasutuselevõtmise kava kooskõlas artikliga 16a, **mis sätestatakse** Vb lisas.

3. Komisjon kehtestab rakendusaktidega lõike 2 kohaselt lisatava summa osakaalu; Horvaatia lisab vastava summa demineerimise riiklikusse erireservi toetusõiguste jaotamiseks lõike 1 esimeses **lõigus** osutatud maa-aladele. **Kõnealune** osakaal arvutatakse põhitoetuskava riikliku **ülemmäära** ja II lisas sätestatud summa (enne lõike 2 kohast lisamist) vahelise suhtarvu põhjal. Kõnealused rakendusaktid võetakse vastu vastavalt artikli 56 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusele.
4. Aastatel **2015–2022** kasutab Horvaatia demineerimise riiklikku erireservi toetusõiguste jaotamiseks põllumajandustootjatele demineeritud maa-ala alusel, mille põllumajandustootja on deklareerinud kõnealusel aastal järgmistel tingimustel:
 - a) kõnealune maa-ala on toetuskõlblik artikli 25 lõike 2 tähenduses,
 - b) kõnealune maa-ala võeti taaskasutusele põllumajandusmaana eelneva kalendriaasta jooksul,
 - c) maa-alast on komisjonile teatatud kooskõlas **käesoleva artikli** lõikega **1**.
5. Käesoleva artikli alusel määratavate toetusõiguste väärtus kehtestatakse toetusõiguste riikliku või piirkondliku keskmise väärtuse põhjal toetusõiguste jaotamise aastal demineerimise riiklikus erireservis olemasoleva summa piires.
6. **Selleks, et võtta arvesse tagajärgi, mis kaasnevad demineeritud maa-ala kasutuselevõtmisega põllumajanduslikuks tegevuseks, millest Horvaatia on käesoleva artikli kohaselt teatanud**, antakse komisjonile artikli 55 kohaselt õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte, millega **koostatakse Va** lisas sätestatud summaksid.

III JAOTIS

PÕHITOETUSKAVA, ÜHTSE PINDALATOETUSE KAVA JA SEONDUVAD TOETUSED

1. PEATÜKK

Põhitoetuskava ja ühtse pindalatoetuse kava

1. JAGU

Põhitoetuskava kehtestamine

Artikkel 18

Toetusõigused

1. Põllumajandustootjad võivad põhitoetuskava raames toetust saada juhul, kui:
 - a) **nad** saavad käesoleva määruse kohaselt toetusõigusi artikli 17b lõike 4 kohaselt jaotamise, artikli **21 või 28e** kohaselt esimese jaotamise, artikli **23** kohaselt riiklikust **või piirkondlikust** reservist saamise või artikli **27** alusel üleandmise tulemusel, **või**
 - b) **nad vastavad artiklis 9 sätestatud tingimustele ning neil on neile täielikult kuuluvad**

või liisitud toetusõigused liikmesriigis, kes on otsustanud olemasolevad toetusõigused kooskõlas lõikega 3 säilitada.

2. Määruse (EÜ) nr 1782/2003 ja määruse (EÜ) nr 73/2009 kohaselt ühtse otsemaksete kava alusel saadud toetusõiguste kehtivus lõpeb 31. detsembril 2014.
3. *Erandina lõikest 2 võivad liikmesriigid, kes kehtestavad ühtse otsemaksete kava määruse (EÜ) nr 1782/2003 III jaotise 5. peatüki I jao või III jaotise 6. peatüki alusel või määruse (EÜ) nr 73/2009 III jaotise 3. peatüki alusel, võtta enne 1. augustit 2014 vastu otsuse toetusõigused säilitada. Liikmesriigid teevad oma otsuse komisjonile teatavaks 1. augustiks 2014.*
- 3a. *Kui nendes liikmesriikides, kes kohaldavad lõiget 3, ületab määruse (EÜ) nr 1782/2003 ja määruse (EÜ) nr 73/2009 kohaselt kehtestatud toetusõiguste arv, mis põllumajandustootjal on määruse (EL) nr [...] [horisontaalne ÜPP määrus] artikli 78 punkti q kohaselt kehtestataval kuupäeval, toetuskõlblike hektarite arvu, mille põllumajandustootja on märkinud oma 2015. aasta toetusetaotluses vastavalt määruse (EL) nr [...] [horisontaalne ÜPP määrus] artikli 73 lõike 1 punktile a, ning mis on tema kasutuses liikmesriigi määratud kuupäeval, mis ei ole hilisem, kui kõnealusel liikmesriigis toetusetaotluse muutmiseks määratud kuupäev, kaotavad toetuskõlblike hektarite arvu ületavad toetusõigused kehtivuse nimetatud päeval.*

Artikkel 19

Põhitoetuskava ülemmäär

1. Komisjon kehtestab rakendusaktidega *iga liikmesriigi kohta* põhitoetuskava iga-aastased riiklikud ülemmäärad, lahutades II lisas *sätetatud* iga-aastastest riiklikest ülemmääradest artiklite 28h, 33, 35, 37 ja 39 kohaselt sätestatavad iga-aastased summad. Kõnealused rakendusaktid võetakse vastu vastavalt artikli 56 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusele.
Esimese lõigu kohaselt arvutatud summat võib suurendada summa võrra, mis on maksimaalselt 3 % II lisas kehtestatud iga-aastasest ülemmäärast, pärast sellise summa lahutamist, mis tuleneb artikli 33 lõikes 1 sätestatud protsendimäära kohaldamisest asjakohasel aastal. Kui liikmesriik kasutab seda võimalust, võtab komisjon sellist suurendamist arvesse, kui ta kehtestab esimese lõigu kohaselt põhitoetuskava iga-aastase riikliku ülemmäära. Liikmesriigid teatavad sel eesmärgil komisjonile 1. augustiks 2014 iga-aastased protsendimäärad, mille võrra esimese lõigu kohaselt arvutatavat summat suurendatakse..
Liikmesriigid võivad oma teises lõigus osutatud otsuse igal aastal läbi vaadata ja teatada komisjonile sellisest läbivaatamisest eelneva aasta 1. augustiks.
2. Kõigi toetusõiguste ja riikliku reservi *või piirkondlike reservide* koguväärtus iga liikmesriigi puhul ja iga aasta kohta on võrdne vastava riikliku ülemmääraga, mille komisjon on kehtestanud kooskõlas lõikega 1.
3. *Kui komisjoni poolt lõike 1 kohaselt kehtestatud ülemmäär on eelneva aasta ülemmäärast erinev tulenevalt otsustest, mis liikmesriigid võtsid vastu vastavalt käesoleva artikli lõike 1 kolmandale lõigule, artikli 14 lõike 1 kahele viimasele lõigule, artikli 14 lõike 2 kahele viimasele lõigule, artikli 28g lõikele 1, artikli 35 lõikele 1, artikli 37 lõikele 1 ja/või artiklile 39, vähendab või suurendab liikmesriik lineaarselt kõigi toetusõiguste väärtust, et tagada vastavus lõikega 2.*

■

Artikkel 20

Riiklike ülemmäärade piirkondlik jaotamine

1. Liikmesriigid võivad **31. juuliks 2014** otsustada kohaldada põhitoetuskava piirkondlikul tasandil. Sel juhul määravad liikmesriigid piirkonnad kindlaks objektiivsete ja mittediskrimineerivate kriteeriumide kohaselt, nagu nende agronoomilised ja **sotsiaal**majanduslikud tunnusjooned ning piirkondlik põllumajanduspotentsiaal või nende institutsiooniline või haldusstruktuur.

Liikmesriigid, kes kohaldavad artiklit 28c, võivad võtta esimeses lõigus nimetatud otsuse artikli 28d rakendamise esimesele aastale eelneva aasta 31. juuliks.

2. Liikmesriigid jaotavad artikli 19 lõikes 1 osutatud **põhitoetuskava** riiklikud ülemmäärad piirkondade vahel objektiivsete ja mittediskrimineerivate kriteeriumide kohaselt.

Kui liikmesriik ei kohalda artikli 23 lõiget 2, jaotatakse ülemmäär pärast artikli 23 lõikes 1 ette nähtud lineaarse vähendamise kohaldamist.

3. Liikmesriigid võivad otsustada, et neid piirkondlike ülemmäärasid muudetakse järk-järgult igal aastal vastavalt varem kindlaks määratud aastasele muutusele ning selliste objektiivsete ja mittediskrimineerivate kriteeriumide kohaselt nagu **█** põllumajanduspotentsiaal ja keskkonnakriteeriumid.

4. Lõike 2 või 3 kohaselt kindlaks määratud kohaldatavate piirkondlike ülemmäärade järgimiseks kohaldavad liikmesriigid vajalikul määral toetusõiguste väärtuse lineaarset vähendamist või suurendamist igas **asjakohases** piirkonnas.

- 4a. **Lõiget 1 kohaldavad liikmesriigid võivad otsustada lõpetada põhitoetuskava kohaldamise piirkondlikul tasandil alates liikmesriigi määratud kuupäevast.**

5. **Lõiget 1 kohaldavad liikmesriigid** teavitavad komisjoni 1. augustiks 2014 lõikes 1 osutatud otsusest ning lõigete 2 ja 3 kohaldamiseks võetud meetmetest. **Artiklit 28c kohaldavad liikmesriigid teavitavad komisjoni asjaomase aasta 1. augustiks lõike 1 teises lõigus osutatud otsusest ning lõigete 2 ja 3 kohaldamiseks võetud meetmetest.**

Lõiget 1 kohaldavad liikmesriigid teavitavad komisjoni lõikes 4a osutatud otsusest kõnealuse otsuse rakendamise esimesele aastale eelneva aasta 1. augustiks.

Artikkel 21

Toetusõiguste esimene jaotamine

1. **Toetusõigused jaotatakse põllumajandustootjatele, kellel on artikli 9 kohaselt õigus saada otsetoetusi, kui nad esitavad taotluse toetusõiguste saamiseks põhitoetuskava alusel 2015. aasta kuupäevaks, mis kehtestatakse kooskõlas määruse (EL) nr [...] [horisontaalne ÜPP määrus] artikli 78 punktiga b, välja arvatud vääramatu jõu või erandlike asjaolude korral, tingimusel et neil oli 2013. aastal õigus saada enne määruse (EÜ) 73/2009 II jaotise 4. peatükis sätestatud vähendusi või väljaarvamisi makseid otsetoetuste taotluse alusel või riiklikku üleminekutoetust või täiendavaid riiklike otsetoetusi või Küprose puhul riigiabi kooskõlas määrusega (EÜ) nr 73/2009.**

█
Esimest lõiku ei kohaldata liikmesriikides, kes kohaldavad artikli 18 lõiget 3.

Lisaks võivad liikmesriigid toetusõigusi jaotada:

- a) põllumajandustootjatele, kes ei saanud 2013. aastal makseid esimeses lõigus osutatud toetusetaotluse alusel, ning kes liikmesriigi poolt 2013. taotlusaasta osas vastavalt määruse (EÜ) nr 1122/2009 artikli 11 lõikele 2 kindlaksmääratud kuupäevaks:
- i) kasvasid ühtse otsemaksete kava kohaldavates liikmesriikides puu- ja köögivilja, säilituskartulit, seemnekartulit, dekoratiivtaimi hektarites väljendatud miinimumpindalal, kui asjaomased liikmesriigid nii otsustasid, ja/või harisid viinamarjaistandusi, või
 - ii) kellele kuulus ühtset otsemaksete kava kohaldavates liikmesriikides põllumajandusmaa, mis ei olnud 30. juunil 2003 heades põllumajanduslikes tingimustes, nagu on ette nähtud määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 124 lõikega 1, või
- b) põllumajandustootjatele, kes said 2014. aastal toetusõigusi riiklikust reservist ühtse otsemaksete kava alusel kooskõlas määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklitega 41 või 57, või
- c) põllumajandustootjatele, kellele ei ole kunagi kuulunud määruse (EÜ) nr 73/2009 või määruse (EÜ) nr 1782/2003 alusel kehtestatud toetusõigusi, ning kes esitavad kontrollitavad tõendid, et nad liikmesriigi poolt 2013. taotlusaasta osas vastavalt määruse (EÜ) nr 1122/2009 artikli 11 lõikele 2 kindlaksmääratud kuupäeval tootsid või kasvasid põllumajandustooteid, sealhulgas tegelesid saagikoristuse, lüpsikarja pidamise, põllumajandusloomade aretamise ja pidamisega. Liikmesriigid võivad kõnealuste põllumajandustootjate osas lisada objektiivseid ja mittediskrimineerivaid toetuskõlblikkuse kriteeriume seoses asjakohaste kutseoskuste, kogemuste või haridusega.
2. Välja arvatud vääramatu jõu või erandlike asjaolude korral, võrdub põllumajandustootjale 2015. aastal jaotatud toetusõiguste arv toetuskõlblike hektarite arvuga, mille põllumajandustootja deklareerib oma toetusetaotluses 2015. aastaks vastavalt määruse (EL) nr [...] [horisontaalne ÜPP määrus] artikli 73 lõike 1 punktile a, ning mis on põllumajandustootja kasutuses liikmesriigi määratud kuupäeval. See kuupäev ei tohi olla hilisem, kui selles liikmesriigis sellise toetusetaotluse muutmiseks määratud kuupäev.
- Liikmesriigid võivad siiski jaotatavate toetusõiguste arvu suhtes kohaldada ühte või mitut järgmist piirangut:
- aa) liikmesriik võib otsustada, et toetusõiguste arv võrdub kas toetuskõlblike hektarite arvuga, mille põllumajandustootja deklareeris 2013. aastal vastavalt määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 34 lõikele 2, või esimeses lõigus osutatud hektarite arvuga, olenevalt sellest, kumb arv on väiksem. Horvaatia puhul kohaldatakse seda võimalust nii, et see ei mõjutaks demineeritud hektareid, millele tuleb vastavalt artikli 17b lõikele 4 jaotada toetusõigusi;
 - a) kui liikmesriigis deklareeritud esimeses lõigus osutatud toetuskõlblike hektarite koguarv on üle 35 % suurem 2009. aastal deklareeritud toetuskõlblike hektarite koguarvust või Horvaatia puhul 2013. aastal deklareeritud toetuskõlblike hektarite koguarvust vastavalt määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklile 35, võivad liikmesriigid piirata 2015. aastal jaotatavate toetusõiguste arvu kas 135 %ni või 145 %ni 2009. aastal või Horvaatia puhul 2013. aastal deklareeritud toetuskõlblike hektarite koguarvust vastavalt määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklile 35;

Liikmesriigid jaotavad seda võimalust kasutades põllumajandustootjatele vähendatud arvu toetusõigusi. Selle arvu arvutamiseks kohaldatakse proportsionaalset vähendust iga põllumajandustootja poolt 2015. aastal deklareeritud toetuskõlblike hektarite täiendava arvu suhtes, mis on lisandunud võrreldes määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 34 lõike 2 tähenduses toetuskõlblike hektarite arvuga, mille põllumajandustootja oli deklareerinud oma toetusetaotluses 2011. aastal või Horvaatia puhul 2013. aastal, piiramata sellega toetusõiguste jaotamist demineeritud hektaritele vastavalt artikli 17b lõikele 4;

- b) liikmesriigid võivad põllumajandustootjale antavate toetusõiguste arvu kehtestamise eesmärgil otsustada kasutada vähenduskoefitsienti esimeses lõigus osutatud toetuskõlblike hektarite suhtes, mis on püsirohumaal, mis asuvad piirkonnas, kus valitsevad rasked ilmastikutingimused, eriti kõrguse või muude looduslikust eripärast tingitud piirangute tõttu, nagu halb mulla kvaliteet, järsud nõlvad ja halb veevarustus;*
- c) liikmesriigid võivad otsustada, et põllumajandustootjale jaotatud toetusõiguste arv võrdub esimeses lõigus osutatud toetuskõlblike hektarite arvuga, kui tegemist ei ole viinamarjaistanduste hektaritega 2013. taotlusaasta osas vastavalt määruse (EÜ) nr 1122/2009 artikli 11 lõikele 2 liikmesriigi poolt kindlaksmääratud kuupäeval, või põllumaa hektaritega, millel asuvad alaliselt kasvuhooned.*

3. Kui põllumajanduslik majapidamine või selle osa müüakse või renditakse, võivad lõikele 1 vastavad füüsilised või juriidilised isikud enne 2015. aasta kuupäeva, mis kehtestatakse vastavalt määruse (EL) nr [...] [horisontaalne ÜPP määrus] artikli 78 punktile b, sõlmitud lepingu alusel anda lõikes 1 osutatud toetusõiguste saamise õiguse üle ühele või mitmele põllumajandustootjale, tingimusel et need vastavad artiklis 9 sätestatud tingimustele.

3a. *Liikmesriik võib otsustada kindlaks määrata põllumajandusliku majapidamise miinimumsuuruse, mida väljendatakse toetuskõlblike hektaritena, mille suhtes võib taotleda toetusõiguste jaotamist. Kõnealune miinimumsuurus ei ületa künniseid, mis on kehtestatud artikli 10 lõike 1 esimese lõigu punkti b alusel koostoimes kõnealuse artikli kõnealuse lõike teise lõiguga.*

3b. *Kui see on asjakohane, teavitavad liikmesriigid komisjoni enne 1. augustit 2014 käesolevas artiklis osutatud otsustest.*

4. Komisjon võtab rakendusaktidega vastu eeskirjad toetusõiguste jaotamise aastal jaotatavate toetusõiguste saamiseks esitatud taotluste kohta, kui kõnealuseid toetusõigusi ei saa veel lõplikult kehtestada ning sellist jaotamist mõjutavad erandlikud asjaolud. Kõnealused rakendusaktid võetakse vastu vastavalt artikli 56 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusele.

Artikkel 22

Toetusõiguste väärtus ja selle ühtlustamine

1. *Liikmesriigid arvutavad 2015. aastal toetusõiguste ühikuväärtuse, milleks jagatakse II lisas sätestatud riikliku ülemmäära fikseeritud protsendimäär iga asjaomase aasta kohta toetusõiguste arvuga 2015. aastal riiklikul või piirkondlikul tasandil, välja arvatud toetusõigused, mis jaotati 2015. aastal riiklikust reservist või piirkondlikust reservist.*

Esimeses lõigus osutatud fikseeritud protsendimäär arvutamiseks jagatakse kooskõlas artiklitega 19 või 20 kehtestatud 2015. aasta riiklik või piirkondlik ülemmäär, mille suhtes

on kohaldatud artikli 23 lõikega 1 *või, kui see on asjakohane, lõikega 2* ette nähtud lineaarset vähendamist, *II lisas sätestatud 2015. aasta riikliku ülemmääraga. Toetusõiguste arvu väljendatakse arvuna, mis vastab hektarite arvule.*

2. *Erandina lõikes 1 osutatud arvutamismeetodist võivad liikmesriigid 2015. aastal toetusõiguste väärtust, välja arvatud selliste toetusõiguste väärtust, mis jaotati 2015. aastal riiklikust reservist või piirkondlikust reservist, iga asjakohase aasta osas diferentseerida, tuginedes toetusõiguste esialgsele ühikuväärtusele.*
3. *Lõikes 2 osutatud toetusõiguste esialgne ühikuväärtus kehtestatakse vastavalt ühele järgmistest meetoditest:*
 - a) *jagades põllumajandustootja poolt määruse (EÜ) nr 73/2009 kohaselt ühtse otsemaksete kava alusel 2014. aastaks saadud toetuste fikseeritud protsendimäära, enne kõnealuse määruse II jaotise 4. peatükiga ette nähtud vähendamiste ja väljaarvamiste kohaldamist, talle 2015. aastal jaotatud toetusõiguste arvuga, välja arvatud sellised toetusõigused, mis jaotati 2015. aastal riiklikust või piirkondlikust reservist. Kõnealune fikseeritud protsendimäär arvutatakse, jagades käesoleva määruse artikli 19 lõike 1 või artikli 20 lõike 2 kohaselt 2015. aastaks kehtestatava põhitoetuskava ülemmäära, pärast artikli 23 lõikega 1 või, kui see on asjakohane, lõikega 2 ette nähtud lineaarse vähendamise kohaldamist, 2014. aastal ühtse otsemaksete kava alusel saadud toetuste summaga, enne vähendamiste ja väljaarvamiste kohaldamist.*
 - b) *jagada nende toetusõiguste, sealhulgas eritoetusõiguste väärtuse fikseeritud protsendimäära, mis olid põllumajandustootjal määruse 73/2009 kohaselt ühtse otsemaksete kava alusel 2014. aasta kohta taotluse esitamise kuupäeval, talle 2015. aastal jaotatud toetusõiguste arvuga, välja arvatud 2015. aastal riiklikust või piirkondlikust reservist jaotatud toetusõigused. Kõnealune fikseeritud protsendimäär arvutatakse, jagades käesoleva määruse artikli 19 lõike 1 ja artikli 20 lõike 2 kohaselt 2015. aastaks kehtestatud põhitoetuskava ülemmäära, pärast artikli 23 lõikega 1 või, kui see on asjakohane, lõikega 2 ette nähtud lineaarse vähendamise kohaldamist, kõigi ühtse otsemaksete kava alusel liikmesriigis 2014. aastal antud toetusõiguste, sealhulgas eritoetusõiguste koguväärtusega. Käesoleva punkti kohaldamisel loetakse põllumajandustootja 2014. aasta kohta taotluse esitamise kuupäeval toetusõigusi omavaks, kui toetusõigused olid talle selleks kuupäevaks jaotatud või jäänud üle antud.*
 - c) *jagades põllumajandustootja poolt määruse (EÜ) nr 73/2009 ning selle artiklite 132, 133 ja 133a kohaselt ühtse otsemaksete kava alusel 2014. aastaks saadud toetuse koguväärtuse protsendimäära, enne nimetatud määruse II jaotise 4. peatükiga ette nähtud vähendamiste ja väljaarvamiste kohaldamist, talle 2015. aastal kuuluvate toetusõiguste arvuga, välja arvatud 2015. aastal riiklikust reservist või piirkondlikust reservist jaotatud toetusõigused. Kõnealune fikseeritud protsendimäär arvutatakse, jagades 2015. aastaks käesoleva määruse artikli 19 lõike 1 või artikli 20 lõike 2 kohaselt kehtestatud põhitoetuskava ülemmäära, pärast artikli 23 lõikega 1 või, kui see on asjakohane, lõikega 2 ette nähtud lineaarse vähendamise kohaldamist, ühtse otsemaksete kava alusel ning määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklite 132, 133 ja 133a kohaselt 2014. aastal asjaomases liikmesriigis või piirkonnas antud toetuse koguväärtusega, enne vähendamisi ja väljaarvamisi.*

liikmesriigid, kes on kooskõlas artikli 18 lõikega 3 otsustanud olemasolevad

toetusõigused säilitada, arvutavad toetusõiguste esialgse ühikuväärtuse, korrutades toetusõiguste väärtuse fikseeritud protsendimääraga. Kõnealune fikseeritud protsendimäär arvutatakse, jagades käesoleva määruse artikli 19 lõike 1 või artikli 20 lõike 2 kohaselt 2015. aastaks kehtestatava põhitoetuskava ülemmäära, pärast artikli 23 lõikega 1 või, kui see on asjakohane, lõikega 2 ette nähtud lineaarse vähendamise kohaldamist, 2014. aastal ühtse otsemaksete kava alusel saadud toetuste summaga, enne vähendamise ja väljaarvamise kohaldamist.

Tingimusel et liikmesriigid ei kohalda asjaomaste sektorite suhtes käesoleva määruse IV jaotise kohast vabatahtlikku tootmiskohustusega seotud toetust, võivad nad esimeses ja teises lõigus ettenähtud arvutuste tegemiseks arvesse võtta ka 2014. kalendriaastal ühe või mitme kava alusel antud toetusi, mis on antud määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 52, artikli 53 lõike 1 ning artikli 68 lõike 1 punktide a ja b kohaselt ning, ainult nende liikmesriikide puhul, kes kohaldasid määrusega (EÜ) nr 73/2009 ettenähtud ühtset pindalatoetuse kava, kõnealuse määruse artikli 68 lõike 1 punkti c ning artiklite 126, 127 ja 129 kohaselt.

Kui liikmesriik on siiski otsustanud kohaldada käesoleva määruse IV jaotises sätestatud vabatahtlikku tootmiskohustusega seotud toetust, võib ta võtta esimeses lõigus osutatud suurenemise arvutamisel arvesse vahet 2014. kalendriaastal antud toetuse taseme ja käesoleva määruse IV jaotise kohaselt antava toetuse taseme vahel, tingimusel et:

- i) käesoleva määruse IV jaotise kohast vabatahtlikku tootmiskohustusega seotud toetust antakse sektorile, mis on saanud 2014. kalendriaastal toetust määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 52, artikli 53 lõike 1 ning artikli 68 lõike 1 punktide a ja b kohaselt ning ühtset pindalatoetuse kava kohaldanud liikmesriikide puhul artikli 68 lõike 1 punkti c ning artiklite 126, 127 ja 129 kohaselt, ning*
- ii) sellise toetuse suurust ühiku kohta vähendatakse võrreldes toetuse suurusega ühiku kohta 2014. aastal.*

4. *Lõigete 3 ja 5a kohaldamisel võib liikmesriik objektiivsete kriteeriumide alusel näha ette, et juhul kui põllumajandusmaa rendileping müüakse, kingitakse või see lõppeb täielikult või osaliselt pärast määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 35 või artikli 124 lõike 2 kohaselt määratud kuupäeva ja enne käesoleva määruse artikli 26 kohaselt määratud kuupäeva, kantakse toetuste osa, mille võrra asjaomasele põllumajandustootjale jaotatava toetusõiguste väärtus suureneb, või osa sellest tagasi riiklikku reservi või piirkondlikku reservi, kui toetusõiguste suurenemisega kaasneks asjaomasele põllumajandustootjale ootamatu tulu.*

Kõnealused objektiivsed kriteeriumid kehtestatakse sellisel viisil, et oleks tagatud põllumajandustootjate võrdne kohtlemine ning turu- ja konkurentsimoonutuste vältimine, ning need hõlmavad vähemalt järgmist:

- a) rendilepingu miinimumkestus;
- b) saadud toetuste osa, mis kantakse tagasi riiklikku reservi või piirkondlikku reservi.

5. Hiljemalt alates taotlusaastast 2019 on kõigi toetusõiguste ühikuväärtus liikmesriigis või artikli 20 kohaldamisel piirkonnas ühesugune.

- 5a. *Erandina lõikest 5 võib liikmesriik otsustada, et toetusõiguste puhul, mille lõike 3 kohaselt*

arvutatud esialgne ühikuväärtus on väiksem kui 90 % riiklikust või piirkondlikust ühikuväärtusest 2019. aastal, suurendatakse ühikuväärtust hiljemalt 2019. taotlusaastal vähemalt ühe kolmandiku võrra esialgse ühikuväärtuse ja 2019. aasta riikliku või piirkondliku ühikuväärtuse erinevusest.

Liikmesriigid võivad otsustada, et esimeses lõigus osutatud protsendimäär on suurem kui 90 %, kuid mitte üle 100 %.

Lisaks näevad liikmesriigid ette, et hiljemalt 2019. taotlusaastal ei ole ühegi toetusõiguse ühikuväärtus väiksem kui 60 % 2019. aasta riiklikust või piirkondlikust ühikuväärtusest, välja arvatud juhul, kui see tingib künnist kohaldavates liikmesriikides maksimaalse vähenemise, mis on käesoleva lõike viimases lõigus osutatud protsentuaalsest künnisest suurem. Sellisel juhul seatakse minimaalne ühikuväärtus sellisele tasemele, mis on vajalik kõnealusest künnisest kinnipidamiseks.

Esimeses ja kolmandas lõigus osutatud riiklik või piirkondlik ühikuväärtus 2019. aastal arvutatakse, jagades II lisas esitatud 2019. kalendriaasta riikliku ülemmäära või piirkondliku ülemmäära fikseeritud protsendimäär 2015. aasta toetusõiguste arvuga, arvestamata 2015. aastal riiklikust või piirkondlikust reservist jaotatud toetusõigusi. Kõnealune fikseeritud protsendimäär arvutatakse, jagades artikli 19 lõike 1 või artikli 20 lõike 2 kohaselt 2015. aastaks kehtestatava põhitoetuskava ülemmäära, pärast artikli 23 lõikega 1 või, kui see on asjakohane, lõikega 2 ette nähtud lineaarse vähendamise kohaldamist, II lisas 2015. aastaks sätestatud riikliku ülemmäära või piirkondliku ülemmääraga.

Neljandas lõigus osutatud piirkondlikud ülemmäärad arvutatakse, kohaldades fikseeritud protsendimäära 2019. aastaks II lisas sätestatud riikliku ülemmäära suhtes. Kõnealune fikseeritud protsendimäär arvutatakse, jagades artikli 20 lõike 2 kohaselt kehtestatud vastavad piirkondlikud ülemmäärad artikli 19 lõike 1 kohaselt 2015. aastaks kindlaksmääratud ülemmääraga, pärast artikli 23 lõikega 1 ette nähtud lineaarse vähendamise kohaldamist, kui kohaldatakse artikli 20 lõike 2 teist lõiku.

Käesolevas lõikes osutatud toetusõiguste väärtuse suurenemise rahastamiseks vähendatakse toetusõiguste puhul, mille esialgne ühikuväärtus on suurem kui riiklik või piirkondlik ühikuväärtus 2019. aastal, esialgse ühikuväärtuse ning 2019. aasta riikliku või piirkondliku ühikuväärtuse vahelist erinevust, tuginedes liikmesriikide poolt kindlaksmääratavatele objektiivsetele ja mittediskrimineerivatele kriteeriumidele. Sellised kriteeriumid võivad hõlmata esialgse ühikuväärtuse maksimaalse vähenemise fikseerimist 30 %le.

6. *Lõike 2, kohaldamisel toimub üleminek lõike 3 kohaselt kehtestatud esialgsetelt ühikuväärtustelt lõike 5 või 5a kohaselt kehtestatud lõplikele ühikuväärtustele 2019. aastal võrdsete vahemike kaupa alates 2015. aastast või, vajaduse korral, liikmesriikide puhul, kes on otsustanud artikli 18 lõike 3 kohaselt säilitada oma olemasolevad toetusõigused, kohaldades määruse (EÜ) 1782/2003 artikli 63 lõike 3 kohaselt riigisisesele määratud vahemikke. Selleks, et tagada käesoleva artikli lõikes 1 osutatud, II lisas sätestatud riikliku ülemmäära fikseeritud protsendimäära järgimine igal aastal, kohandatakse toetusõiguse väärtust, mille esialgne ühikuväärtus on 2019. aastal riiklikust või piirkondlikust keskmisest kõrgem.*

Liikmesriigid teatavad 2015. aastal põllumajandustootjatele nende toetusõiguste väärtuse, mis on arvutatud käesoleva artikli kohaselt, käesoleva määrusega hõlmatud iga aasta kohta.

7. *Liikmesriigid teavitavad komisjoni enne 1. augustit 2014 käesolevas artiklis osutatud otsustest.*
8. *Horvaatia puhul loetakse käesolevas artiklis osutatava riikliku reservi hulka ka käesoleva määruse artiklis 17b osutatud demineerimise riiklik erireserv.*

Lisaks lahutatakse demineerimise riiklikust erireservist tulenev summa põhitoetuskava ülemmääradest, millele on osutatud lõike 1 teises lõigus, lõike 3 esimeses ja teises lõigus ning lõike 5a neljandas ja viiendas lõigus.

2. JAGU

Riiklik reserv või piirkondlikud reservid

Artikkel 23

Riikliku või piirkondliku reservi kehtestamine ja kasutamine

1. Iga liikmesriik kehtestab riikliku reservi. Riikliku reservi moodustamiseks kohaldavad liikmesriigid põhitoetuskava esimesel kohaldamisaastal põhitoetuskava kohase riikliku ülemmäära suhtes lineaarset vähendusprotsenti. ■
2. *Erandina lõikest 1 võivad artiklit 20 kohaldavad liikmesriigid kehtestada piirkondlikke reserve. Selleks kohaldavad liikmesriigid põhitoetuskava esimesel kohaldamisaastal põhitoetuskava kohase piirkondliku ülemmäära suhtes artikli 20 lõike 2 esimeses lõigus osutatud lineaarset vähendusprotsenti, et moodustada piirkondlik reserv.*
- 2a. *Lõigetes 1 ja 2 osutatud vähendamine ei ole suurem kui 3 %, välja arvatud juhul, kui on vaja hõlmata lõikes 4 ja/või lõike 5 punktis a sätestatud jaotamise vajadusi 2015. aastaks või liikmesriikide puhul, kes kohaldavad artiklit 28c, artikli 28d rakendamise esimeseks aastaks.*
3. Liikmesriigid jaotavad oma riiklikest reservidest või oma piirkondlikest reservidest toetusõigusi objektiivsete kriteeriumide kohaselt ja sellisel viisil, et oleks tagatud põllumajandustootjate võrdne kohtlemine ning turu- ja konkurentsimoonutuste vältimine.
- 3a. *Lõikes 3 osutatud toetusõigused jaotatakse põllumajandustootjatele, kui neil on artikli 9 kohaselt õigus saada otsetoetusi.*
4. Liikmesriigid kasutavad oma riiklike reserve või oma piirkondlikke reserve toetusõiguste jaotamiseks, seejuures on eelistatud noored põllumajandustootjad ja põllumajanduslikku tegevust alustavad põllumajandustootjad. ■
5. Liikmesriigid võivad kasutada oma riiklike reserve või oma piirkondlikke reserve, et:
 - a) toetusõiguste jaotamiseks põllumajandustootjatele, et vältida maa kasutamisest loobumist, sealhulgas aladel, kus kohaldatakse riikliku sekkumisega seotud ümberkorralduskavasid ja/või arenguprogramme, ja/või aidata põllumajandustootjatel toime tulla konkreetsete ebasoodsate asjaoludega;
 - aa) toetusõiguste jaotamiseks põllumajandustootjatele, kellele ei jaotatud käesoleva peatüki kohaselt toetusõigusi vääramatu jõu või erandlike asjaolude tõttu;
 - ac) nendes liikmesriikides, kes kohaldavad käesoleva määruse artikli 18 lõiget 3, toetusõiguste jaotamiseks põllumajandustootjatele, kelle 2015. aastal vastavalt määruse (EL) nr [...] [horisontaalne ÜPP määrus] artikli 73 lõike 1 punktile a deklareeritud toetuskõlblike hektarite arv, mis on nende kasutuses liikmesriigi poolt kindlaksmääratud kuupäeval, mis ei ole selles liikmesriigis sellise toetusetaotluse muutmiseks määratud kuupäevast hilisem, on suurem kui määruse (EÜ) nr 1782/2003 ja määruse (EÜ) nr 73/2009 kohaselt kehtestatud toetusõiguste arv, mis on nende kasutuses määruse (EL) nr [...] [horisontaalne ÜPP määrus] artikli 78 punkti b kohaselt määrataval kuupäeval.
 - b) selleks, et suurendada lineaarselt ja püsivalt kõigi põhitoetuskava alusel riiklikul või piirkondlikul tasandil jaotatavate toetusõiguste väärtust, kui riiklik reserv või piirkondlikud reservid ületavad 0,5 % põhitoetuskava iga-aastasest riiklikust või piirkondlikust ülemmäärast tingimisel et lõike 4, käesoleva lõike punkti a ning lõike 7 alusel jaotatavaid summasid on piisavalt;

- c) *selleks, et katta iga-aastaseid vajadusi kooskõlas artikli 37 lõikega 2 ja artikli 51 lõikega 1.*

Käesoleva lõike kohaldamisel otsustavad liikmesriigid, millised riikliku reservi erinevatest kasutusviisidest on esmatähtsad.

6. *Lõike 4 ja lõike 5 punktide a ja ac kohaldamisel kehtestavad liikmesriigid toetusõiguste jaotamise aastal toetusõiguste riikliku või piirkondliku keskmise väärtuse põhjal põllumajandustootjatele jaotatavate toetusõiguste väärtuse.*

Riikliku või piirkondliku väärtuse keskmine arvutatakse, jagades artikli 19 lõike 1 või artikli 20 lõike 2 kohaselt eraldamise aastaks kehtestatud riikliku või piirkondliku ülemmäära, jättes välja riikliku või piirkondliku reservi suuruse summa, jaotatud toetusõiguste arvuga.

Liikmesriigid määravad kindlaks vahemikud riiklikust või piirkondlikust reservist jaotatud toetusõiguste väärtuse iga-aastaseks järkjärguliseks muutmiseks, võttes arvesse artikli 19 lõikes 1 ja artikli 20 lõikes 2 osutatud põhitoetuskava ülemmäärade muutmisi, mis tulenevad II lisas sätestatud riiklike ülemmäärade tasemete muutustest.

7. Kui põllumajandustootjal on õigus saada toetusõigusi või suurendada olemasolevate toetusõiguste väärtust lõpliku kohtumääruse või liikmesriigi pädeva asutuse lõpliku haldusakti alusel, saab põllumajandustootja kõnealusel määruses või aktis kehtestatud arvul ja väärtuses toetusõigusi liikmesriigi määrataval kuupäeval. Määratav kuupäev ei ole siiski hilisem kohtumääruse või haldusakti kuupäevale järgnevast põhitoetuskava raames taotluse esitamise viimasest kuupäevast, võttes arvesse artiklite 25 ja 26 kohaldamist.

8. *Lõike 4, lõike 5 punkti a ja lõike 7 kohaldamisel võivad liikmesriigid eraldada uusi toetusõigusi või suurendada põllumajandustootja kõigi olemasolevate toetusõiguste ühikuväärtust riikliku või piirkondliku keskmise väärtuseni.*

9. *Käesolevas artiklis kasutatakse järgmisi mõisteid:*

- a) *„noored põllumajandustootjad” – põllumajandustootjad, kes täidavad artikli 36 lõikes 2 osutatud tingimusi ning, kui see on asjakohane, artikli 36 lõikes 7 osutatud tingimusi;*
- b) *„põllumajanduslikku tegevust alustavad põllumajandustootjad” – füüsiline või juriidiline isik, kellel viie aasta jooksul enne põllumajandustegevuse alustamist puudus põllumajandustegevus oma nimel ja omal vastutusel või kes pole juhtinud põllumajandustootmisega tegelevat juriidilist isikut. Juriidilise isiku puhul ei tohi juriidilist isikut juhtival füüsilisel isikul olla varasemat põllumajanduslikku tegevust oma nimel ja omal vastutusel ja ta ei tohi olla juhtinud põllumajandustootmisega tegelevat juriidilist isikut viie aasta jooksul enne juriidilise isiku põllumajandusliku tegevuse algust.*

Liikmesriigid võivad käesoleva punktiga hõlmatud põllumajandustootjate osas lisada objektiivseid ja mittediskrimineerivaid toetuskõlblikkuse kriteeriume seoses asjakohaste kutseoskuste, kogemuste või haridusega.

Artikkel 24

Riikliku reservi või piirkondlike reservide uuendamine

1. Riiklikku reservi või *piirkondlikke reserve* uuendatakse summadega, mis tulenevad:

- a) toetusõigustest, mis ei anna toetuste saamise õigust kahel järjestikusel aastal järgmiste artiklite kohaldamise tõttu:
 - i) artikkel 9,
 - ii) artikli 10 lõige 1,
 - iii) **artikli 11 lõige 4.**
 - b) **toetusõiguste arvust, mis võrdub nende toetusõiguste koguarvuga, mida põllumajandustootja ei ole aktiveerinud artikli 25 kohaselt kahe järjestikuse aasta jooksul, välja arvatud vääramatu jõu või erandlike asjaolude korral. Riiklikku või piirkondlikku reservi tagasi kantavate põllumajandustootjale kuuluvate toetusõiguste kindlaksmääramisel eelistatakse kõige väiksema väärtusega toetusõigusi;**
 - c) toetusõiguste vabatahtlikust tagastamisest põllumajandustootja poolt;
 - d) artikli 22 lõike 4 kohaldamisest;
 - e) **alusetult määratud toetusõigustest vastavalt määruse (EL) nr [...] [horisontaalne ÜPP määrus] artiklile 65;**
 - f) **põhitoetuskava alusel kehtestatud toetusõiguste väärtuse lineaarsest vähendamisest riiklikul või piirkondlikul tasandil, kui riiklik või piirkondlik reserv ei ole artikli 23 lõikes 7 osutatud juhtumite jaoks piisav. Liikmesriigid võivad kasutada lineaarset vähendamist, et hõlmata artikli 23 lõikes 4 osutatud juhtumeid, kui nad seda vajalikuks peavad;**
 - g) **artikli 27 lõike 2a kohaldamisest.**
2. Komisjon võtab rakendusaktidega vastu vajalikud meetmed seoses aktiveerimata toetusõiguste tagastamisega riiklikku või piirkondlikku reservi. Kõnealused rakendusaktid võetakse vastu vastavalt artikli 56 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusele.

3. JAGU

Põhitoetuskava rakendamine

Artikkel 25

Toetusõiguste aktiveerimine

1. Põhitoetuskava raames makstakse põllumajandustootjatele artikli 26 lõike 1 kohase deklaratsiooni abil toetust **toetusõiguse aktiveerimisel** toetuskõlbliku hektari kohta liikmesriigis, kus toetusõigused jaotati. Aktiveeritud toetusõigused annavad õiguse nendega kindlaks määratud iga-aastase toetussumma saamiseks, ilma et see piiraks finantsdistsipliini, [toetuse järkjärgulise vähendamise ja piiramise] ning lineaarsete vähendamiste kohaldamist vastavalt artiklile 7, **artikli 37** lõikele 2 ja **artikli 51** lõikele 1 ning määruse (EL) nr [...] [horisontaalne ÜPP määrus] **artikli 65 kohaldamist.**
2. Käesoleva jaotise kohaldamisel tähendab mõiste „toetuskõlblik hektar“:
 - a) põllumajandusliku majapidamise põllumajandusmaad, **sealhulgas maad, mille põllumajanduslik seisund ei olnud 30. juunil 2003. aastal hea ning mis asusid 1. mail 2004 liiduga ühinenud liikmesriikides, kes ühinemisel valisid ühtse pindalatoetuse kava kohaldamise,** ning mida kasutatakse põllumajanduslikuks

tegevuseks või, kui maad kasutatakse ka mittepõllumajanduslikuks tegevuseks, siis peamiselt põllumajanduslikuks tegevuseks, või

- b) maad, mis oli 2008. aastal vastavalt määruse (EÜ) nr 1782/2003 **III ja IVA jaotises** sätestatud ühtse otsemaksete kava või ühtse pindalatoetuse kava kohaselt toetuskõlblik, ja mis:
- i) direktiivi 92/43/EMÜ, Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2000/60/EÜ¹ ja direktiivi 2009/147/EÜ rakendamise tõttu ei vasta enam punktis a esitatud toetuskõlbliku hektari määratlusele, või
 - ii) metsastatakse individuaalse põllumajandustootja asjaomase kohustuse kestuse jooksul määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 31 või määruse (EÜ) nr 1698/2005 artikli 43 kohaselt või määruse (EL) nr [...] [maaelu arengu määrus] artikli 23 kohaselt või sellise siseriikliku kava kohaselt, mille tingimused vastavad määruse (EÜ) nr 1698/2005 artikli 43 lõigetele 1, 2 ja 3 **või** määruse (EL) nr [...] [maaelu arengu määrus] artiklile 23, või
 - iii) jäetakse tootmisest kõrvale individuaalse põllumajandustootja asjaomase kohustuse kestuse jooksul määruse (EÜ) nr 1257/1999 artiklite 22, 23 ja 24 või määruse (EÜ) nr 1698/2005 artikli 39 ning määruse (EL) nr [...] [maaelu arengu määrus] artikli 29 kohaselt.

Esimese **lõigu** punkti a kohaldamisel:

- i) kui põllumajandusliku majapidamise põllumajandusmaad kasutatakse ka mittepõllumajanduslikuks tegevuseks, käsitatakse kõnealust maad peamiselt põllumajanduslikuks tegevuseks kasutatava maana, tingimusel et mittepõllumajandusliku tegevuse intensiivsus, laad, kestus ega ajastus ei kahjusta oluliselt põllumajanduslikku tegevust;
- ii) **võivad liikmesriigid koostada loetelu maadest, mida valdavalt kasutatakse mittepõllumajanduslikuks tegevuseks.**

Liikmesriigid kehtestavad kriteeriumid **teise lõigu** rakendamiseks oma territooriumil.

Maa-alad peavad toetuse saamiseks vastama kogu kalendriaasta jooksul toetuskõlbliku hektari määratlusele, välja arvatud vääramatu jõu või erandlike asjaolude korral.

Toetuskõlbliku hektari määratlemiseks võivad liikmesriigid, kes otsustavad hõlmata püsirohuma hektarid, mille puhul rohi või muud rohhtaimed ei ole karjamaal tavapäraselt valdavad, nagu sellele on osutatud artikli 4 lõike 1 punktis h, kohaldada vähenduskoefitsienti, et konverteerida kõnealused hektarid toetuskõlblikeks hektariteks.

3. Kanepi tootmiseks kasutatavad maa-alad on toetuskõlblikud hektarid üksnes siis, kui kasutatavate sortide tetrahüdrokannabinooli sisaldus ei ületa **0,2** %.

Artikkel 26

Toetuskõlblike hektarite deklareerimine

1. **Artikli 25 lõikes 1 sätestatud toetusõiguste** aktiveerimise korral deklareerib põllumajandustootja põllud, mis vastavad mis tahes toetusõigusega seotud toetuskõlblikele hektaritele. Kõnealused põllud peavad põllumajandustootja kasutuses olema liikmesriigi

¹ **Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2000. aasta direktiiv 2000/60/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse veepoliitika alane tegevusraamistik** (EÜT L 327, 22.12.2000, lk 1).

määratud kuupäeval, mis ei ole hilisem, kui kõnealusel liikmesriigis toetusetaotluse muutmiseks määratud kuupäev, nagu on osutatud määruse (EL) nr [...] [horisontaalne ÜPP määrus] artikli 73 lõikes 1, välja arvatud vääramatu jõu või erandlike asjaolude korral.

- Liikmesriigid võivad nõuetekohaselt põhjendatud juhtudel lubada põllumajandustootjal muuta oma deklaratsiooni tingimusel, et ta säilitab vähemalt hektarite arvu, mis vastab tema toetusõiguste arvule, ning järgib asjaomase pindalaga seoses põhitoetuskava **kohase toetuse** maksmiseks sätestatud tingimusi.

Artikkel 27

Toetusõiguste üleandmine

- Toetusõigusi võib üle anda üksnes põllumajandustootjale, **kellel on artikli 9 kohaselt õigus saada otsetoetusi** ning kes on asutatud samas liikmesriigis, välja arvatud tegeliku või eeldatava pärandi teel üleandmine.

Isegi tegeliku või eeldatava pärandi korral võib toetusõigusi **aktiveerida** siiski ainult liikmesriigis, kus need toetusõigused on **jaotatud**.

- Artikli 20 lõike 1 kohaldamise korral võib toetusõigusi üle anda või aktiveerida üksnes sama piirkonna piires, välja arvatud tegeliku või eeldatava pärandi korral. Isegi tegeliku või eeldatava pärandi korral võib toetusõigusi aktiveerida siiski ainult piirkonnas, kus need toetusõigused on jaotatud.**

- Liikmesriigid, kes ei kohalda artikli 20 lõiget 1, võivad otsustada, et toetusõigusi võib üle anda või aktiveerida üksnes ühe ja sama piirkonna piires, välja arvatud tegeliku või eeldatava pärandi korral.**

Sellised piirkonnad määratletakse asjakohasel territoriaalsel tasandil objektiivsete kriteeriumide kohaselt ja sellisel viisil, et oleks tagatud põllumajandustootjate võrdne kohtlemine ning turu- ja konkurentsimoonutuste vältimine.

- Toetusõiguste üleandmisel ilma maata võivad liikmesriigid liidu õiguse põhiprintsiipe järgides otsustada kanda osa üleantud toetusõigustest riiklikku või piirkondlikku reservi või vähendada nende ühikuväärtust riikliku või piirkondliku reservi kasuks. Sellist vähendamist võib kohaldada ühele või mitmele üleandmise liigile.**

- Komisjon **kehtestab** rakendusaktidega **viisid**, kuidas **põllumajandustootjad peavad** toetusõiguste üleandmisest ametiasutusi teavitama ning sellise teatamise tähtsajad. Kõnealusel rakendusaktid võetakse vastu vastavalt artikli 56 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusele.

Artikkel 28

Delegeeritud volitused

- Toetusesaajate õiguste kaitse tagamiseks ning põhitoetuskava kohaldamisest tulenevate võimalike eriolukordade selgitamiseks**, on komisjonil õigus võtta kooskõlas artikliga 55 vastu delegeeritud õigusakte, milles käsitletakse:

- eeskirju põllumajandustootjate toetuskõlblikkuse ja juurdepääsu kohta põhitoetuskavale tegeliku või eeldatava pärandi, rendilepingu kohase pärimise, õigusliku seisundi või nimetuse muutumise, **toetusõiguste üleandmise** korral, põllumajandusliku majapidamise ühinemise või jagunemise korral **ning artikli 21 lõikes 3 osutatud lepingusätte kohaldamise korral**;

- b) eeskirju toetusõiguste väärtuse ja arvu arvutamise või toetusõiguste väärtuse suurendamise või vähendamise kohta seoses toetusõiguste jaotamisega käesoleva jaotise sätete kohaselt. Need hõlmavad eeskirju:
 - i) põllumajandustootja taotluse alusel toetusõiguste esialgse väärtuse ja arvu või toetusõiguste esialgse suurendamise määramise võimaluse kohta;
 - ii) toetusõiguste esialgse ja lõpliku väärtuse ja arvu kehtestamise tingimuste kohta;
 - iii) selliste juhtumite kohta, kus müügi- või rendileping mõjutaks toetusõiguste jaotamist;
- c) eeskirju riiklikust reservist **või piirkondlikest reservidest** saadud toetusõiguste väärtuse ja arvu kehtestamise ja arvutamise kohta;
- d) eeskirju toetusõiguste ühikuväärtuse muutmise kohta toetusõiguste osade puhul **ning artikli 27 lõikes 2b osutatud toetusõiguste üleandmise puhul**;
- e) **kriteeriume artikli 21 lõike 1 punktide a, b ja c kohaste valikute kohaldamiseks**;
- ea) **kriteeriume artikli 21 lõike 2 kohaselt jaotamisele kuuluvate toetusõiguste suhtes piirangute kohaldamiseks**;
- f) artikli 23 lõigete 4 ja 5 kohaste toetusõiguste jaotamise kriteeriume;

ga) artikli 25 lõike 2 viiendas lõigus osutatud vähenduskoefitsiendi kehtestamise kriteeriume.

- 2. **Selleks et tagada toetusõiguste nõuetekohane haldamine, on komisjonil õigus võtta kooskõlas artikliga 55 vastu delegeeritud õigusakte deklaratsiooni sisu ja toetusõiguste aktiveerimise nõudeid käsitlevate eeskirjade kohta.**
- 3. **Selleks et kaitsta rahvatervist, on komisjonil õigus võtta kooskõlas artikliga 55 vastu delegeeritud õigusakte eeskirjade kohta, mille kohaselt on toetuste maksmise tingimuseks teatavate sortide sertifitseeritud seemne kasutamine ja milles sätestatakse kanepisortide kindlaksmääramise kord ja kõnealuste sortide tetrahüdrokannabinooli sisalduse kontroll.**

■ **[1a peatükk on ümber paigutatud]**

4. JAGU

Ühtse pindalatoetuse kava

Artikkel 28c

Ühtse pindalatoetuse kava

- 1. **Liikmesriigid, kes kohaldasid 2014. aastal määruse (EÜ) nr 73/2009 V jaotise 2. peatükis ettenähtud ühtse pindalatoetuse kava, võivad käesolevas määruses kehtestatud tingimustel jätkata kõnealuse kava kohaldamist hiljemalt kuni 31. detsembrini 2020. Nad teavitavad komisjoni 1. augustiks 2014 oma otsusest ja kõnealuse kava kohaldamise lõppemise kuupäeva.**

Ühtse pindalatoetuse kava kohaldamise ajal ei kohaldata kõnealuste liikmesriikide suhtes käesoleva peatüki 1., 2. ja 3. jagu, välja arvatud artikli 20 lõike 1 teine lõik, artikli 20 lõige 5 ning artikli 25 lõiked 2 ja 3.

- 1a. Ühtset pindalatoetust antakse igal aastal iga toetuskõlbliku hektari eest, mille põllumajandustootja on deklareerinud vastavalt määruse (EL) nr [...] [horisontaalne ÜPP määrus] artikli 73 lõike 1 punktile a. Selle arvutamiseks jagatakse vastavalt käesoleva artikli lõikega 2 kehtestatud aastane toetussumma toetuskõlblike hektarite koguarvuga, mis asjaomases liikmesriigis on deklareeritud vastavalt määruse (EL) nr [...] [horisontaalne ÜPP määrus] artikli 73 lõike 1 punktile a.
- 1b. Erandina lõikest 1a võivad liikmesriigid, kes otsustavad kohaldada artiklit 28d, hiljemalt alates 1. jaanuarist 2018 kõnealuse artikli kohaldamise ajal kasutada kuni 20 % lõikes 1a osutatud aastasest toetussummast, et diferentseerida ühtset pindalatoetust hektari kohta. Selleks et diferentseerida ühtset pindalatoetust hektari kohta, võtavad liikmesriigid arvesse toetust, mida 2014. kalendriaastal antakse ühe või mitme kava alusel määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 68 lõike 1 punktide a, b ja c ning artiklite 126, 127 ja 129 kohaselt. Küprose puhul võib toetust diferentseerida, võttes arvesse määruse (EÜ) nr 73/2009 XVIIa lisas sätestatud sektoripõhiseid eriomaseid toetussummasid, millest on lahutatud samale sektorile artikli 28ca kohaselt antud toetus.
2. Komisjon kehtestab rakendusaktidega iga ühtse pindalatoetuse kava kohaldava liikmesriigi kohta ühtse pindalatoetuse kava iga-aastased riiklikud ülemmäärad, lahutades II lisas sätestatud iga-aastastest riiklikest ülemmääradest artiklite 28h, 33, 35, 37 ja 39 kohaselt kehtestatavad iga-aastased summad. Kõnealused rakendusaktid võetakse vastu vastavalt artikli 56 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusele.
3. Lõikes 1a osutatud hektarid peavad põllumajandustootja kasutuses olema liikmesriigi määratud kuupäeval, mis ei ole hilisem, kui kõnealuses liikmesriigis toetusetaotluse muutmiseks määratud kuupäev, nagu on osutatud määruse (EL) nr [...] [horisontaalne ÜPP määrus] artikli 73 lõikes 1, välja arvatud vääramatu jõu või erandlike asjaolude korral.
4. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 55 vastu delegeeritud õigusakte, mis käsitlevad eeskirju põllumajandustootjate toetuskõlblikkuse ja juurdepääsu kohta ühtse pindalatoetuse kavale.

Artikkel 28ca

Riiklik üleminekutoetus

1. Liikmesriigid, kes kooskõlas artikliga 28c kohaldavad ühtse pindalatoetuse kava, võivad otsustada anda perioodil 2015–2020 riiklikku üleminekutoetust.
2. Riiklikku üleminekutoetust võib anda põllumajandustootjatele nendes sektorites, mille osas anti 2013. aastal sellist toetust või mille osas anti 2013. aastal Bulgaaria ja Rumeenia puhul täiendavaid riiklikke otsetoetusi.
3. Toetuse andmise tingimused on identsed tingimustega, mida kohaldatakse määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 132 lõike 7 või artikli 133a kohaselt 2013. aastal antavate toetuste suhtes, välja arvatud toetuse vähendamine, mida kohaldatakse tulenevalt kõnealuse määruse artiklites 7 ja 10 sätestatud toetuste ümbersuunamisest.
4. Lõikes 2 osutatud sektorites põllumajandustootjatele antava toetuse kogusumma on piiratud sektoripõhiste toetussummade järgmiste protsendimääradega, mille komisjon on heaks kiitnud kooskõlas määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 132 lõikega 7 või artikli 133a lõikega 5:

- 75 % 2015. aastal;
- 70 % 2016. aastal;
- 65 % 2017. aastal;
- 60 % 2018. aastal;
- 55 % 2019. aastal;
- 50 % 2020. aastal.

Küprose puhul arvutatakse see protsendimäär, võttes aluseks sektoripõhised toetussummad, mis on sätestatud määruse (EÜ) nr 73/2009 XVIIa lisas.

5. *Lõikeid 2 ja 3 ei kohaldata Küprose suhtes.*
6. *Liikmesriigid teavitavad komisjoni lõikes 1 osutatud otsustest ning teevad seda hiljemalt iga aasta 31. märtsil. Teavitamine hõlmab järgmisi elemente:*
 - a) *sektoripõhine toetussumma;*
 - b) *vajaduse korral riikliku üleminekutoetuse ülemmäär.*
7. *Liikmesriigid võivad objektiivsete kriteeriumite alusel ja lõike 4 kohaselt sätestatud protsendimäärade piires kindlaks määrata riikliku üleminekutoetuse summad.*

5. JAGU

Põhitoetuskava rakendamine liikmesriikides, kes on kohaldanud ühtse pindalatoetuse kava

Artikkel 28d

Põhitoetuskava kehtestamine liikmesriikides, kes on kohaldanud ühtse pindalatoetuse kava

Kui käesolevas jaos ei ole sätestatud teisiti, kohaldatakse käesolevat jaotist liikmesriikide suhtes, kes on kohaldanud käesoleva peatüki 4. jaos sätestatud ühtset pindalatoetuse kava.

Artikleid 21 ja 22 ei kohaldata.

Artikkel 28e

Toetusõiguste esimene jaotamine

1. *Toetusõigused jaotatakse põllumajandustootjatele, kellel on artikli 9 kohaselt õigus saada otsetoetusi, kui nad esitavad taotluse toetusõiguste saamiseks põhitoetuskava alusel ja teevad seda põhitoetuskava rakendamise esimesel aastal kuupäevaks, mis kehtestatakse kooskõlas määruse (EL) nr [...] [horisontaalne ÜPP määrus] artikli 78 punktiga b, välja arvatud vääramatu jõu või erandlike asjaolude korral. Toetusõigused jaotatakse põllumajandustootjatele, kellel oli õigus saada, enne määruse (EÜ) nr 73/2009 II jaotise 4. peatükis sätestatud vähendamisi või väljaarvamisi, makseid otsetoetuste taotluse alusel või riiklikku üleminekutoetust või täiendavaid riiklikke otsetoetusi või Küprose puhul riigiabi kooskõlas määrusega (EÜ) nr 73/2009.*

Lisaks võivad liikmesriigid jaotada toetusõigusi põllumajandustootjatele, kes ei saanud 2013. aastal makseid esimeses lõigus osutatud toetusetaotluse alusel, ning kellel oli liikmesriigi poolt 2013. taotlusaasta osas vastavalt määruse (EÜ) nr 1122/2009 artikli 11 lõikele 2 kindlaksmääratud kuupäevaks ainult põllumajandusmaa, mis ei olnud määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 124 lõike 1 kohaselt 30. juunil 2003 heas põllumajanduslikus seisundis.

2. *Välja arvatud väeramatu jõu või erandlike asjaolude korral, võrduv põllumajandustootjale põhitoetuskava rakendamise esimesel aastal jaotatud toetusõiguste arv toetuskõlblike hektarite arvuga [...], mille põllumajandustootja deklareerib oma toetusetaotluses põhitoetuskava rakendamise esimeseks aastaks vastavalt määruse (EL) nr [...] [horisontaalne ÜPP määrus] artikli 73 lõikele 1, ning mis on põllumajandustootja kasutuses liikmesriigi määratud kuupäeval, mis ei ole hilisem kui kõnealuses liikmesriigis toetusetaotluse muutmiseks määratud kuupäev.*
3. *Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 55 vastu delegeeritud õigusakte, et kehtestada täiendavad eeskirjad, mis käsitlevad põhitoetuskava kehtestamist liikmesriikides, kes on kohaldanud ühtset pindalatoetuse kava.*
4. *Komisjon võtab rakendusaktidega vastu eeskirjad toetusõiguste jaotamise aastal jaotatavate toetusõiguste saamiseks esitatud taotluste kohta, kui kõnealuseid toetusõigusi ei saa veel lõplikult kehtestada ning sellist jaotamist mõjutavad erandlikud asjaolud.*
Kõnealused rakendusaktid võetakse vastu vastavalt artikli 56 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusele.

Artikkel 28f

Toetusõiguste väärtus

1. *Liikmesriigid arvutavad põhitoetuskava rakendamise esimesel aastal toetusõiguste ühikuväärtuse, jagades II lisas sätestatud iga asjaomase aasta riikliku ülemmäära fikseeritud protsendimäära toetusõiguste arvuga põhitoetuskava rakendamise esimesel aastal, välja arvatud toetusõigused, mis jaotati riiklikust või piirkondlikust reservist.*
Esimeses lõigus osutatud fikseeritud protsendimäär arvutatakse, jagades kooskõlas artikliga 19 või 20 kehtestatud põhitoetuskava rakendamise esimese aasta riiklik või piirkondlik ülemmäär, pärast artikli 23 lõikega 1 või, kui see on asjakohane, artikli 23 lõikega 2 ette nähtud lineaarse vähendamise kohaldamist, II lisas sätestatud põhitoetuskava rakendamise esimese aasta riikliku ülemmääraga. Toetusõiguste arvu väljendatakse arvuna, mis vastab hektarite arvule.
2. *Erandina lõikes 1 osutatud arvutamismeetodist, võivad liikmesriigid põhitoetuskava rakendamise esimesel aastal toetusõiguste väärtust, välja arvatud selliste toetusõiguste väärtus, mis jaotati riiklikust või piirkondlikust reservist; iga asjakohase aasta osas diferentseerida, tuginedes toetusõiguste esialgsele ühikuväärtusele.*
3. *Lõikes 2 osutatud toetusõiguste esialgne ühikuväärtus määratakse kindlaks, jagades kõnealuse põllumajandustootja poolt käesoleva määruse kohaselt põhitoetuskavale üleminekule vahetult eelnenud kalendriaasta eest saadud toetuse, välja arvatud artiklite 28g, 29, 34 ja 36 ning IV jaotise kohase toetuse koguväärtuse fikseeritud protsendimäära, enne määruse (EL) nr [...] [horisontaalne ÜPP määrus] artikli 65 kohaldamist, talle põhitoetuskava rakendamise esimesel aastal jaotatud toetusõiguste arvuga, välja arvatud toetusõigused, mis jaotati riiklikust või piirkondlikust reservist. Kõnealune fikseeritud protsendimäär arvutatakse, jagades põhitoetuskava rakendamise esimeseks aastaks käesoleva määruse artikli 19 lõike 1 või artikli 20 lõike 2 kohaselt kehtestatud põhitoetuskava ülemmäära, pärast artikli 23 lõikega 1 või, kui see on asjakohane, artikli 23 lõikega 2 ette nähtud lineaarse vähendamise kohaldamist, põhitoetuskavale üleminekule vahetult eelneva aasta eest asjaomases liikmesriigis või piirkonnas makstud toetuse koguväärtusega, välja arvatud artiklite 28g, 29, 34 ja 36 ning IV jaotise kohane abi, enne määruse (EL) nr [...] [horisontaalne ÜPP määrus] artikli 65 kohaldamist.*

4. *Lõike 2 kohaldamisel liiguvad liikmesriigid liidu õiguse põhiprintsiipe järgides riiklikul või piirkondlikul tasandil toetusõiguste väärtuse ühtlustamise suunas. Selleks määravad liikmesriigid põhitoetuskavale üleminekule eelneva aasta 1. augustiks kindlaks võetavad meetmed ja kasutatava arvutusmeetodi ning teavitavad nendest komisjoni. Nende kohaselt muudetakse lõikes 3 osutatud toetusõiguste esialgset väärtust järk-järgult igal aastal alates põhitoetuskava rakendamise esimesest aastast vastavalt objektiivsetele ja mittediskrimineerivatele kriteeriumidele. Põhitoetuskava rakendamise esimesel aastal teatavad liikmesriigid põllumajandustootjatele nende toetusõiguste väärtuse, mis on käesoleva artikli kohaselt arvatud iga käesoleva määrusega hõlmatud aasta kohta.*
5. *Lõike 3 kohaldamisel võib liikmesriik objektiivsete kriteeriumide alusel näha ette, et juhul kui põllumajandusmaa rendileping müüakse, kingitakse või see lõppeb täielikult või osaliselt pärast artikli 28c lõike 3 kohaselt määratud kuupäeva ja enne artikli 26 kohaselt määratud kuupäeva, kantakse toetuste osa, mille võrra asjaomasele põllumajandustootjale jaotatavate toetusõiguste väärtus suureneb, või osa sellest tagasi riiklikku või piirkondlikku reservi, kui toetusõiguste suurenemisega kaasneks asjaomasele põllumajandustootjale ootamatu tulu.*

Kõnealused objektiivsed kriteeriumid kehtestatakse sellisel viisil, et oleks tagatud põllumajandustootjate võrdne kohtlemine ning turu- ja konkurentsimoonutuste vältimine, ning need hõlmavad vähemalt järgmist:

- a) *rendilepingu miinimumkestus;*
- b) *saadud toetuste osa, mis kantakse tagasi riiklikku või piirkondlikku reservi.*

1a PEATÜKK [ümber paigutatud süia]

Ümberjaotav toetus

Artikkel 28g

Üldeeskirjad

1. *Liikmesriigid võivad mis tahes asjaomase aasta 1. augustiks otsustada anda alates järgnevast aastast iga-aastast toetust põllumajandustootjatele, kellel on õigus saada toetust 1. peatükis osutatud põhitoetuskava raames või 4. jaos osutatud ühtse pindalatoetuse kava raames.*
Liikmesriigid teavitavad komisjoni oma otsusest esimeses lõigus osutatud kuupäevaks.
2. *Liikmesriigid, kes on otsustanud kohaldada põhitoetuskava piirkondlikul tasandil kooskõlas artikliga 20, võivad kohaldada käesolevas peatükis osutatud toetust piirkondlikul tasandil.*
3. *Ilma et see piiraks finantsdistipliini, [toetuse järkjärgulise vähendamise ja piiramise], artikli 7 kohaste lineaarsete vähendamiste ning määruse (EL) nr [...] [horisontaalne ÜPP määrus] artikli 65 kohaldamist, makstakse põllumajandustootjale käesoleva artikli lõikes 1 osutatud toetust igal aastal vastavalt tema poolt aktiveeritud toetusõigustele või ühtse pindalatoetuse kava kohaselt deklareeritud toetuskõlblikele hektaritele.*
4. *Liikmesriigid arvutavad igal aastal lõikes 1 osutatud toetuse, korrutades liikmesriigi poolt kindlaks määratava arvu, mis ei ole suurem kui 65 % keskmisest riiklikust või piirkondlikust toetusest hektari kohta, põllumajandustootja poolt artikli 26 lõike 1 kohaselt aktiveeritud toetusõiguste arvuga või põllumajandustootja poolt ühtse pindalatoetuse kava kohaselt deklareeritud toetuskõlblike hektarite arvuga. Selliste*

toetusõiguste või hektarite arv ei ole suurem kui 30 hektarit või põllumajandusliku majapidamise keskmine suurus VI lisa kohaselt, kui see keskmine suurus on asjaomases liikmesriigis suurem kui 30 hektarit.

Eeldusel, et esimeses lõigus sätestatud piirmääradest peetakse kinni, võivad liikmesriigid kehtestada riiklikul tasandil astmestiku nimetatud lõigu kohaselt sätestatud hektarite arvu raames, mida kohaldatakse ühtmoodi kõigi põllumajandustootjate suhtes.

Liikmesriigid kehtestavad esimeses lõigus osutatud liikmesriigi keskmise toetuse hektari kohta, võttes aluseks II lisa 2019. kalendriaastaks sätestatud riikliku ülemmäära ning artikli 26 kohaselt või ühtse pindalatoetuse kava raames 2015. aastal deklareeritud toetuskõlblike hektarite arvu.

Liikmesriigid kehtestavad esimeses lõigus osutatud liikmesriigi keskmise toetuse hektari kohta, kasutades II lisa 2019. kalendriaastaks sätestatud riikliku ülemmäära osa ning artikli 26 kohaselt 2015. aastal asjaomases piirkonnas deklareeritud toetuskõlblike hektarite arvu. Iga piirkonna jaoks kõnealuse osa arvutamiseks jagatakse artikli 20 lõike 2 kohaselt kehtestatud vastav ülemmäär artikli 19 lõike 1 kohaselt kindlaksmääratud ülemmääraga pärast artikli 23 lõikega 1 ette nähtud lineaarse vähendamise kohaldamist juhul, kui artikli 23 lõiget 2 ei kohaldata.

5. *Liikmesriigid tagavad, et soodustusi ei anta põllumajandustootjatele, kelle puhul on tehtud kindlaks, et nad jagasid pärast 19. oktoobrist 2011 oma põllumajandusliku majapidamise üksnes selleks, et saada toetust ümberjaotava toetuse alusel. See kehtib ka põllumajandustootjate suhtes, kelle põllumajanduslikud majapidamised on moodustatud sellise jagamise tulemusel.*
6. *Juriidiliste isikute või füüsiliste või juriidiliste isikute rühma puhul võivad liikmesriigid kohaldada käesoleva artikli lõikes 4 osutatud maksimaalset toetusõiguste või hektarite arvu kõnealuste juriidiliste isikute või rühma liikmete tasandil, kui individuaalsete liikmete puhul sätestatakse siseriikliku õigusega õigused ja kohustused, mis on võrreldavad põllumajandusliku majapidamise juhi staatuses oleva üksiku põllumajandustootja õiguste ja kohustustega, eelkõige seoses nende majandusliku, sotsiaalse ja maksualase seisundiga, ning tingimusel, et nad on andnud panuse asjaomaste juriidiliste isikute või rühmade põllumajandusstruktuuride tugevdamisse.*

Artikkel 28h

Finantssätted

1. *Käesolevas peatükis osutatud toetuse rahastamiseks võivad liikmesriigid otsustada artikli 28g lõikes 1 osutatud kuupäevaks kasutada kuni 30 % II lisa sätestatud iga-aastasest riiklikust ülemmäärast. Nad teavitavad selleks kuupäevaks komisjoni oma otsusest.*
2. *Liikmesriigi poolt lõike 1 kohaselt kasutatava riikliku ülemmäära protsendimäära alusel kehtestab komisjon igal aastal rakendusaktidega kõnealuse toetuse vastavad ülemmäärad. Kõnealused rakendusaktid võetakse vastu vastavalt artikli 56 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusele.*

2. PEATÜKK

Kliimat ja keskkonda säästvate põllumajandustavade toetus

Artikkel 29

Üldeeskirjad

1. Põllumajandustootjad, kellel on õigus saada toetust põhitoetuskava *või ühtse pindalatoetuse kava* alusel, järgivad *kõigil* oma artikli 25 lõike 2 *tähenduses* toetuskõlblikel hektaritel kas *lõikes 1a osutatud* kliimat ja keskkonda säästvaid *põllumajandustavasid* või *lõikes 1b osutatud samaväärseid tavasid*.
- 1a. *Kliimat ja keskkonda säästvad põllumajandustavad on:*
-
- a) *põllukultuuride mitmekesistamine;*
b) *olemasoleva püsirohumaa säilitamine, ja*
c) *põllumajandusmaal ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-ala olemasolu.*
- 1b. *Põllumajandustavadega samaväärsed on tavad, mis hõlmavad tavasid, mis annavad kliimale ja keskkonnale samaväärset või suuremat kasu, võrreldes ühe või mitme tavaga, millele on osutatud lõikes 1a. Need samaväärsed tavad ja lõikes 1a osutatud tava(d), millega nad on samaväärsed, on loetletud VIa lisas ja need on hõlmatud:*
- a) *kohustustega, mis on võetud kooskõlas määruse nr 1698/2005 artikli 39 lõikega 2 või määruse (EÜ) nr [...] [maaelu arengu määrus] artikli 29 lõikega 2;*
b) *riiklike või piirkondlike keskkonnaalaste sertifitseerimissüsteemidega, sealhulgas riiklike keskkonnaalaste õigusaktidega, mis on rangemad kui määruse (EL) nr [...] [horisontaalne ÜPP määrus] VI jaotise I peatükis kehtestatud vastavad kohustuslikud nõuded, vastavuse sertifitseerimine, mille eesmärk on täita mulla ja vee kvaliteedi, elurikkuse, maastiku säilitamise ning kliimamuutuste leevendamise ja nendega kohanemisega seotud eesmärgid. Need sertifitseerimissüsteemid võivad hõlmata VIa lisas loetletud tavasid, lõikes 1a osutatud tavasid või nende kombinatsiooni.*
- Käesolevas lõikes osutatud samaväärsetele tavadele ei kohaldata topeltrahastamist.*
- 1c. *Liikmesriigid võivad, vajaduse korral piirkondlikul tasandil, otsustada püürata lõikes 1b osutatud võimalusi kasutavate põllumajandustootjate ringi.*
- 1d. *Liikmesriigid võivad, vajaduse korral piirkondlikul tasandil, otsustada, et põllumajandustootjad täidavad kõiki oma lõike 1 kohaseid asjakohaseid kohustusi kooskõlas lõike 1b punktis b osutatud riiklike või piirkondlike sertifitseerimissüsteemidega.*
- 1da. *Põllumajandustootja võib liikmesriikide poolt lõigetes 1c ja 1d osutatud otsuste vastuvõtmise korral kasutada üht (või enamat) lõike 1b punktis a osutatud tava ainult siis, kui see tava või need tavad asendavad täielikult lõikes 1a osutatud seotud tava(sid). Põllumajandustootja võib kasutada lõike 1b punktis b osutatud sertifitseerimissüsteeme ainult siis, kui need hõlmavad kogu lõikes 1 osutatud kohustuse.*
- 1e. *Liikmesriigid teatavad komisjonile oma lõigetes 1c ja 1d osutatud otsustest ning konkreetsetest kohustustest või sertifitseerimissüsteemidest, mida nad kavatsevad kohaldada samaväärsete tavadena lõike 1b tähenduses. Komisjon hindab, kas konkreetsetes kohustustes või sertifitseerimissüsteemides sisalduvad tavad on hõlmatud VIa lisas esitatud loeteluga, ja kui ta leiab, et ei ole, siis teavitab ta sellest liikmesriike rakendusakti abil, kohaldamata artikli 56 lõikes 2 või 3 osutatud menetlust. Kui komisjon teatab liikmesriigile, et tavad ei ole hõlmatud VIa lisas esitatud loeteluga, siis ei või kõnealune liikmesriik kohaldada komisjoni teates käsitletud konkreetseid kohustusi või*

sertifitseerimissüsteeme samaväärsete tavadena lõike 1b tähenduses.

- 1f. *Sellise teavitamise korra ja ajakava määrab kindlaks komisjon rakendusakti abil, mis võetakse vastu vastavalt artikli 56 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusele.*
2. Ilma et see piiraks *käesoleva artikli* lõigete 3 ja 4 ning finantsdistsipliini, artikli 7 kohaste lineaarsete vähendamiste ja määruse (EL) nr [...] [horisontaalne ÜPP määrus] *artikli 65* kohaldamist, annavad liikmesriigid käesoleva peatüki kohast toetust põllumajandustootjatele, kes järgivad *käesoleva artikli* lõikes 1 osutatud *põllumajandustavade* hulgast nende jaoks olulisi, täites seejuures artikli 30, 31 ja 32 nõudeid.

Nimetatud toetust makstakse iga-aastase toetusena artikli 26 lõike 1 kohaselt deklareeritud toetuskõlbliku hektari kohta või artiklit 28c kohaldavates liikmesriikides iga-aastase toetusena ühtse pindalatoetuse kava kohaselt deklareeritud toetuskõlbliku hektari kohta ning toetussumma arvutatakse igal aastal, jagades artikli 33 kohaldamisest tuleneva summa asjaomases liikmesriigis või piirkonnas artikli 26 lõike 1 kohaselt deklareeritud toetuskõbllike hektarite koguarvuga või artiklit 28c kohaldavates liikmesriikides ühtse pindalatoetuse kava kohaselt deklareeritud toetuskõbllike hektarite koguarvuga.

Erandina teisest lõigust võivad liikmesriigid, kes otsustavad kohaldada artikli 22 lõiget 2, otsustada anda käesolevas lõikes osutatud toetust protsendimäärana igal asjaomasel aastal põllumajandustootja poolt artikli 26 lõike 1 kohaselt aktiveeritud toetusõiguste koguväärtusest.

Kolmandas lõigus osutatud protsendimäär arvutatakse, jagades iga aasta kohta ja iga liikmesriigi või piirkonna jaoks, jagades artikli 33 kohaldamise tulemusena saadud summa artikli 26 lõike 1 kohaselt liikmesriigis või piirkonnas aktiveeritud kõigi toetusõiguste koguväärtusega.

3. Põllumajandustootjatel, kelle põllumajanduslikud majapidamised asuvad täielikult või osaliselt direktiividega 92/43/EMÜ, 2000/60/EÜ või 2009/147/EÜ hõlmatud aladel, on õigus saada käesolevas peatükis osutatud toetust, tingimusel et nad järgivad kõnealuses lõikes osutatud *põllumajandustavasid* sellises ulatuses, et need on asjaomasel põllumajanduslikus majapidamises kooskõlas kõnealuste direktiivide eesmärkidega.
4. Põllumajandustootjatel, kes vastavad määruse (EÜ) nr 834/2007 artikli 29 lõikes 1 sätestatud nõuetele seoses mahepõllumajandusega, on iseenesest õigus saada käesolevas peatükis osutatud toetust.

Mahepõllumajanduse puhul kohaldatakse *esimest lõiku* üksnes selliste põllumajanduslike majapidamiste üksuste suhtes, mida kasutatakse määruse (EÜ) nr 834/2007 artikli 11 kohaselt mahepõllumajanduslikuks tootmiseks.

6. *Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 55 vastu delegeeritud õigusaktid, et:*
- a) *lisada samaväärsed tavad VIa lisas esitatud loetellu;*
 - b) *kehtestada lõike 1b punktis b osutatud riiklike või piirkondlike sertifitseerimissüsteemide suhtes kohaldatavad asjakohased nõuded, sealhulgas kõnealuste süsteemidega antavad tagatised;*
 - c) *kehtestada üksikasjalikud eeskirjad määruse (EL) [...] [maaelu arengu määrus]*

artikli 29 lõikes 6 osutatud summa arvutamiseks VIa lisa I jaotise punktides 3 ja 4 ning III jaotise punktis 7 osutatud tavade suhtes ning muude käesoleva lõike punkti a kohaselt lisasse VIa lisatud samaväärsete tavade suhtes, mille puhul on topeletrahastamise vältimiseks vaja erilisi arvutusi.

7. **Komisjon kehtestab rakendusaktidega eeskirjad lõikes 1e osutatud teavitamise ja komisjoni hindamise menetluse kohta.**

Kõnealused rakendusaktid võetakse vastu vastavalt artikli 56 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusele.

Artikkel 30

Põllukultuuride mitmekesistamine

1. Kui põllumajandustootja põllumaa suurus on 10–30 hektarit ja seda ei kasutata täielikult olulisel osal aastast või olulisel osal kasvutsüklit vees kasvavate põllukultuuride kasvatamiseks, siis peab sellel põllumaal olema vähemalt kaks eri põllukultuuri. Peamine põllukultuur ei hõlma sellest põllumaast üle 75 %.

Kui põllumajandustootja põllumaa suurus on üle 30 hektari ja seda ei kasutata täielikult olulisel osal aastast või olulisel osal kasvutsüklit vees kasvavate põllukultuuride kasvatamiseks, siis peab sellel põllumaal olema vähemalt kolm eri põllukultuuri. Peamine põllukultuur ei tohi katta rohkem kui 75 % sellest põllumaast ning kaks peamist põllukultuuri ei tohi katta rohkem kui 95 % sellest põllumaast.

Ilma et see mõjutaks käesoleva lõike esimese ja teise lõigu kohaselt nõutud põllukultuuride arvu, ei kohaldata nimetatud lõikudes sätestatud maksimaalseid künniseid, kui rohi ja muud rohhtaimed või kesa katavad üle 75 % põllumaast. Sellisel juhul ei tohi ülejäänud põllumaal kasvav peamine põllukultuur katta rohkem kui 75 % sellest ülejäävast põllumaast, välja arvatud juhul, kui see ülejääv maa on kaetud rohu või muude rohhtaimede või kesaga.

- 1a. **Lõiget 1 ei kohaldata põllumajanduslike majapidamiste suhtes:**

- a) kus üle 75 % põllumaast kasutatakse rohu või muude rohhtaimede kasvatamiseks, kesaks või nende kasutusviiside kombinatsiooniks, tingimusel et nende kasutusviisidega mitte hõlmatud põllumajandusmaa ei ole suurem kui 30 hektarit;
- b) kus üle 75 % toetuskõlblikust põllumaast on püsirohumaa, mida kasutatakse rohu või muude rohhtaimede või selliste põllukultuuride kasvatamiseks, mis kasvavad olulisel osal aastast või olulise osa kasvutsüklit vees, või mille puhul rakendatakse nende kasutusviiside kombinatsiooni, tingimusel et nende kasutusviisidega mitte hõlmatud põllumajandusmaa ei ole suurem kui 30 hektarit;
- c) kui põllumajandustootja ei deklareerinud eelmisel aastal oma toetusetaotluses üle 50 % deklareeritud põllumaa alla kuuluvast alast ja kui toetusetaotluste georuumilise võrdluse põhjal kasvatatakse kogu põllumajandusmaal teistsugust põllukultuuri kui eelmisel kalendriaastal;
- d) mis asuvad 62. laiuskraadist põhja pool või teatavatel sellega piirnevatel aladel. Kui sellise põllumajandusettevõtte põllumaa on suurem kui 10 hektarit, on sellel põllumaal vähemalt kaks põllukultuuri. Ükski neist põllukultuuridest ei hõlma üle 75% põllumaast, välja arvatud juhul, kui peamine põllukultuur on rohi või muud rohhtaimed või kesa.

- 1b. Käesoleva artikli kohaldamisel tähendab „kultuur” ühte botaanilises liigituses määratletud kultuurtaimeliiki või kultuurtaimeliiki, mis kuulub sugukondadesse Brassicaceae, Solanaceae või Cucurbitaceae, ning kesataimi ja rohtu või muid rohttaimi. Siiski käsitletakse talivilja ja suvivilja eri põllukultuuridena, kuigi need kuuluvad samasse perekonda.
2. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 55 vastu delegeeritud õigusakte, eesmärgiga:
- tunnustada muid perekondade ja liikide tüüpe kui neid, millele on osutatud käesoleva artikli lõikes 1b, ning
 - kehtestada eeskirjad eri põllukultuuride osakaalu täpse arvutamise kohaldamiseks.

Artikkel 31

Püsirohumaad

1. Liikmesriigid määravad püsirohumaad, mis on keskkonnatundlikud ja asuvad direktiiviga 92/43/EMÜ või 2009/147/EÜ hõlmatud aladel ning vajavad nende direktiivide eesmärkide täitmiseks ranget kaitset, sealhulgas nendes piirkondades asuvad turbaalad ja märgalad.

Liikmesriigid võivad keskkonna seisukohast väärtuslike püsirohumaade kaitseks otsustada määrata täiendavad tundlikud alad, mis asuvad väljaspool direktiiviga 92/43/EMÜ või 2009/147/EÜ hõlmatud alasid, sealhulgas süsinikurikkal pinnasel asuvad püsirohumaad.

Põllumajandustootjad ei tohi muuta liikmesriikide poolt esimese lõigu ja vajadusel teise lõigu kohaselt määratud aladel asuvate püsirohumaade kasutust ja seda künda.

2. Liikmesriigid tagavad, et artikli 4 lõike 1 punktis h osutatud püsirohumaana kasutatava maa suhtarv põllumajandustootjate poolt määruse (EL) nr [...] [horisontaalne ÜPP määrus] artikli 73 lõike 1 kohaselt deklareeritud kogu põllumajandusmaasse ei vähene rohkem kui 5 % võrreldes liikmesriikide poolt 2015. aastal kindlaks määratud suhtarvuga, mis määratakse, jagades käesoleva lõigu punktis a osutatud püsirohumaad all oleva maa käesoleva lõigu punktis b osutatud kogu põllumajandusmaaga:

- püsirohumaad all olev maa on maa, mille käesoleva peatüki kohaselt kohustatud põllumajandustootjad on 2012. aastal või Horvaatia puhul 2013. aastal kooskõlas määrusega (EÜ) nr 73/2009 püsikarjamaa all oleva maana deklareerinud, pluss püsirohumaad all olev maa, mille käesoleva peatüki kohaselt kohustatud põllumajandustootjad on 2015. aastal deklareerinud kooskõlas määruse (EL) nr [...] [horisontaalne ÜPP määrus] artikli 73 lõikega 1 ning mida ei ole 2012. aastal või Horvaatia puhul 2013. aastal püsikarjamaana deklareeritud;
- kogu põllumajandusmaa on põllumajandusmaa, mille käesoleva peatüki kohaselt kohustatud põllumajandustootjad on 2015. aastal deklareerinud kooskõlas määruse (EL) nr [...] [horisontaalne ÜPP määrus] artikli 73 lõikega 1.

Püsirohumaad võrdlusarv arvutatakse uuesti juhul, kui käesoleva peatüki kohaselt kohustatud põllumajandustootjatel on kohustus muuta alad 2015. ja/või 2016. aastal uuesti püsirohumaaks kooskõlas määruse (EL) nr [...] [horisontaalne ÜPP määrus] artikliga 93, lisades need alad püsirohumaad all olevale maale, nagu on osutatud esimese lõigu punktis a.

Püsirohuma suhtarv määratakse igal aastal kindlaks käesoleva peatüki kohaselt kohustatud põllumajandustootjate poolt kooskõlas määruse (EL) nr [...] [horisontaalne ÜPP määrus] artikli 73 lõikega 1 asjaomase aasta kohta deklareeritud alade alusel.

Käesoleva lõike kohast kohustust kohaldatakse riigi, piirkonna või asjakohase allpiirkonna tasandil. Liikmesriigid võivad otsustada kohaldada püsirohuma säilitamise kohustust põllumajandusliku majapidamise tasandil, et tagada, et püsirohuma suhe ei vähene rohkem kui 5 % võrra. Liikmesriigid teatavad igast sellistest otsustest 31. juuliks 2014 komisjonile.

Liikmesriigid teatavad komisjonile võrdlusarvu ja esimeses lõigus osutatud suhtarvu.

2a. *Kui tehakse kindlaks, et lõikes 2 osutatud suhtarv on vähenenud piirkondlikul või allpiirkondlikul või, kui see on asjakohane, riiklikul tasandil rohkem kui 5 %, siis peab asjaomane liikmesriik seadma üksiku põllumajandustootja tasandil kohustuse muuta maa tagasi püsirohuma all olevaks maaks selliste põllumajandustootjate puhul, kelle kasutuses on maa, mis muudeti püsikarjamaa või püsirohuma all olevast maast muu kasutusviisiga maaks varasemal, artikli 55 kohaselt delegeeritud õigusaktiga kindlaks määrataval perioodil.*

Kui püsirohuma all oleva maa suuruse absoluutväärtus, mis määratakse kindlaks kooskõlas lõike 2 esimese lõigu punktiga a, jääb siiski kindlatesse piiridesse, siis loetakse lõike 2 esimeses lõigus sätestatud kohustus täidetuks.

2b. *Lõiget 2a ei kohaldata, kui künnisest allapoole langemise põhjuseks on metsastamine, tingimusel et selline metsastamine vastab keskkonnakaitsenõuetele ning ei hõlma jõulupuuistandusi, lühikese raieringiga madalmeta või energiatootmiseks mõeldud kiierekasvulisi puid.*

3. *Püsirohuma pindala suhtarvu säilitamise tagamiseks on komisjonil õigus võtta kooskõlas artikliga 55 vastu delegeeritud õigusakte, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad püsirohuma säilitamiseks, sealhulgas eeskirjad tagasimuutmise kohta lõikes 1 osutatud kohustuse mittetäitmise korral, liikmesriikidele kohaldatavad eeskirjad kohustuste kehtestamise kohta põllumajandusliku majapidamise tasandil lõigetes 2 ja 2a osutatud püsirohuma säilitamiseks ning lõikes 2 osutatud võrdlusarvu muutmise kohta, mis võib osutada vajalikuks.*

4. *Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 55 vastu delegeeritud õigusakte:*

- a) et määrata kindlaks raamistik, mida kohaldatakse lõike 1 teises lõigus osutatud täiendavate tundlike alade määratlemisele;*
- b) et kehtestada üksikasjalikud meetodid püsirohuma ja kogu põllumajandusmaa suhtarvu kindlaksmääramiseks, mida tuleb lõike 2 kohaselt säilitada;*
- c) et määratleda lõikes 2a osutatud varasem periood.*

5. *Komisjon määrab rakendusaktidega kindlaks lõikes 2a osutatud piirid. Kõnealused rakendusaktid võetakse vastu vastavalt artikli 56 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusele.*

Artikkel 32

Ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-alad

1. *Kui põllumajandusliku majapidamise toetuskõlblik põllumaa katab rohkem kui 15 hektarit, tagavad põllumajandustootjad, et alates 1. jaanuarist 2015 on ala, mis vastab vähemalt 5 %le põllumajandustootja põllumajandusliku majapidamise määruse (EL) nr [...] [horisontaalne ÜPP määrus] artikli 73 lõike 1 kohaselt deklareeritud põllumaast ning hõlmab neljanda lõigu punktides c, d, j ja k nimetatud alasid, ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-ala.*

Esimeses lõigus osutatud künnist suurendatakse 5 %lt 7 %le, tingimusel et Euroopa Parlament ja nõukogu võtavad selle kohta vastavalt aluslepingu artikli 43 lõikele 2 vastu seadusandliku akti.

Komisjon esitab 31. märtsiks 2017 hindamisaruande esimese lõigu rakendamise kohta, millele lisatakse vajaduse korral teises lõigus osutatud seadusandliku akti ettepanek.

Liikmesriigid otsustavad hiljemalt 1. augustiks 2014, milliseid järgnevaid maa-alasid nad käsitlevad ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-alana:

- a) *kesa;*
- b) *terrassid;*
- c) *maastikuelemendid, sealhulgas elemendid, mis piirnevad põllumajandusliku majapidamise põllumaaga; erandina artikli 29 lõikest 1 võivad need hõlmata maastikuelemente, mis ei kuulu määruse (EL) nr [...] [horisontaalne ÜPP määrus] artikli 77 lõike 2 punkti c kohaselt toetuskõlbliku ala hulka;*
- d) *puhverribad, sealhulgas püsirohumaaga kaetud puhverribad, tingimusel et need on piirnevast toetuskõlblikust põllumajandusmaast eristatavad;*
- e) *agrometsanduse hektarid, mille eest makstakse toetust määruse (EL) nr 1698/2005 artikli 44 ja/või määruse (EL) nr [...] [maaelu arengu määrus] artikli 24 kohaselt või mille eest on nende sätete kohaselt toetust makstud;*
- g) *piki metsa serva kulgevate toetuskõlblike hektarite ribad;*
- j) *lühikese raieringiga madalmetsaga alad, kus ei kasutata mineraalväetisi ja/või taimekaitsevahendeid;*
- k) *artikli 25 lõike 2 punkti b alapunktis ii osutatud metsastatud alad;*
- l) *seemnete istutamise ja idandamise teel rajatud vahekultuuride või taimkattega alad, tingimusel et kohaldatakse lõikes 1a osutatud kaalutegureid;*
- m) *lämmastikku siduva kultuuriga alad.*

Välja arvatud käesoleva lõike neljanda lõigu punktides j ja k osutatud põllumajandusliku majapidamise alad, peab ökoloogilise eesmärgiga maa-ala asuma põllumajandusliku majapidamise põllumaal või kolmanda lõigu punktides c ja d nimetatud alade puhul piirnema põllumajandusliku majapidamise põllumaaga, mille põllumajandustootja deklareeris kooskõlas määruse (EL) nr [...] [horisontaalne ÜPP määrus] artikli 73 lõikega 1.

- 1a. *Haldamise lihtsustamiseks ning lõikes 1 loetletud ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-alade liikide eripära arvessevõtmiseks ja nende mõõtmise lihtsustamiseks võivad liikmesriigid põllumajandusliku majapidamise ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-ala hektarite koguarvu arvutamisel kasutada VIb lisas sätestatud ümberarvestuskoeffitsiente ja/või kaalutegureid. Kui liikmesriik otsustab käsitleda ökoloogilise kasutuseesmärgiga*

maa-alana lõike 1 punktis 1 osutatud ala või mõnda muud ala, mille kaalutegur on väiksem kui 1, siis on VIb lisas sätestatud kaalutegurite kasutamine kohustuslik.

1b. Lõiget 1 ei kohaldata põllumajanduslike majapidamiste suhtes:

- a) kus üle 75 % toetuskõlblikust põllumaast on püsirohumaa, mida kasutatakse rohu või muude rohhtaime või selliste põllukultuuride kasvatamiseks, mis kasvavad olulisel osal aastast või olulise osa põllukultuuri elutsüklist vees, või mille puhul rakendatakse nende kasutusviiside kombinatsiooni, tingimusel et nende kasutusviisidega mitte hõlmatud põllumajandusmaa ei ole suurem kui 30 hektarit;**
- b) kus üle 75 % põllumaast kasutatakse rohu või muude rohhtaime kasvatamiseks, kesaks, liblikõieliste kultuuride kasvatamiseks või nende kasutusviiside kombinatsiooniks, tingimusel et nende kasutusviisidega mitte hõlmatud põllumajandusmaa ei ole suurem kui 30 hektarit.**

1ba. Erandina lõikest 1 võivad liikmesriigid otsustada rakendada kuni 50 % lõikes 1 osutatud ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-alade protsendipunktidest piirkondlikul tasandil, et omandada piirnevad ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-alad. Liikmesriigid määravad maa-alad ja kohustused põllumajandustootjatele või põllumajandustootjate rühmadele. Määramise ja kohustuste eesmärk on toetada liidu keskkonna- ja kliimaalase ning bioloogilist mitmekesisust käsitleva poliitika elluviimist.

1c. Liikmesriigid võivad otsustada lubada põllumajandustootjatel, kelle põllumajanduslikud majapidamised asuvad üksteise vahetus läheduses, täita lõikes 1 osutatud kohustuse ühise rakendamise alusel, tingimusel et asjaomased ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-alad külgnevad üksteisega. Liikmesriigid võivad liidu keskkonna- ja kliimaalase ning bioloogilist mitmekesisust käsitleva poliitika toetamiseks määrata kindlaks alad, kus ühine rakendamine on võimalik, ning võivad määrata sellises ühises rakendamises osalevatele põllumajandustootjatele või põllumajandustootjate rühmadele ka täiendavaid kohustusi.

Iga sellises ühises rakendamises osalev põllumajandustootja tagab, et vähemalt 50 % alast, mille suhtes kehtib lõikes 1 nimetatud kohustus, asub tema põllumajandusliku majapidamise maa-alal vastavalt lõike 1 viiendale lõigule. Ühises rakendamises osalevate põllumajandustootjate arv ei tohi olla suurem kui 10.

1d. Liikmesriigid, kus üle 50 % kogu maismaa pindalast on kaetud metsaga, võivad otsustada, et lõiget 1 ei kohaldata põllumajanduslikele majapidamistele, mis asuvad sellistes piirkondades, mille need liikmesriigid on määratlenud looduslikust eripärast tingitud piirangutega aladena kooskõlas määruse (EL) nr [...] [maaelu arengu määrus] artikli 33 lõike 1 punktiga a või b, tingimusel et üle 50 % käesoleva lõike teises lõigus osutatud üksuse maismaal asuvast pindalast on kaetud metsaga ning et metsa ja põllumajandusmaa vaheline suhtarv on suurem kui 3:1.

Metsaga kaetud ala ja metsa suhtarvu hinnatakse LAU2 tasandiga samaväärsel piirkondlikul tasandil või selgelt piiritletud üksuse tasandil, mis katab ühtainsat selget ühendatud geograafilist piirkonda, kus on sarnased põllumajanduslikud tingimused.

1e. Liikmesriigid teavitavad komisjoni oma lõikes 1 osutatud otsustest 1. augustiks 2014 ning lõigetes 1a, 1ba, 1c ja 1d osutatud otsustest eelneva aasta 1. augustiks.

2. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 55 vastu delegeeritud õigusakte:

- a) millega sätestatakse täiendavad kriteeriumid käesoleva artikli lõikes 1 osutatud maa-alade liikide kohta, et kvalifitseeruda ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-**

aladena;

- b) millega lisatakse maa-alade muud liike kui need, millele on osutatud käesoleva artikli lõikes 1, mida saab võtta arvesse kõnealuses lõikes osutatud protsendimäära järgimiseks;*
- c) millega kohandatakse VIb lisa, et kehtestada lõikes 1a osutatud ümberarvestuskoeffitsiendid ja kaalutegurid ning võtta arvesse komisjoni poolt käesoleva lõike punktide a ja b kohaselt määratletavaid kriteeriume ja/või maa-alade liike;*
- e) millega sätestatakse eeskirjad lõigetes 1ba ja 1c osutatud ühiseks rakendamiseks, sealhulgas sellise rakendamise miinimumnõuded;*
- f) millega kehtestatakse raamistik, mille raames määravad liikmesriigid kindlaks kriteeriumid, millele põllumajanduslikud majapidamised peavad vastama, et neid saaks käsitada vahetus läheduses asuvatena lõike 1c tähenduses;*
- g) millega kehtestatakse meetodid lõike 1d kohase metsa ja kogu maismaa pindala vahelise suhtarvu ning metsa ja põllumajandusmaa vahelise suhtarvu kindlaksmääramiseks.*

Artikkel 33

Finantssätted

1. Käesolevas peatükis osutatud toetuse rahastamiseks kasutavad liikmesriigid 30 % II lisas sätestatud iga-aastasest riiklikust ülemmäärast.
2. Liikmesriigid annavad käesolevas peatükis osutatud toetust riiklikul *tasandil*. Artikli 20 kohaldamisel *võivad liikmesriigid otsustada anda toetust* piirkondlikul tasandil. *Sellisel* juhul kasutavad nad igas piirkonnas lõike 3 kohaselt kehtestatud ülemmäära osa. Iga piirkonna jaoks kõnealuse osa arvutamiseks jagatakse artikli 20 lõike 2 kohaselt kehtestatud vastav piirkondlik ülemmäär artikli 19 lõike 1 *kohaselt* kindlaksmääratud ülemmääraga, *pärast seda kui ei kohaldata artikli 23 lõikega 2 ette nähtud riikliku reservi lahutamist*.
3. Komisjon kehtestab rakendusaktidega igal aastal käesolevas peatükis osutatud toetuse vastava ülemmäära. Kõnealused rakendusaktid võetakse vastu vastavalt artikli 56 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusele.

3. PEATÜKK

Looduslikust eripärast tingitud piirangutega alade toetus

Artikkel 34

Üldeeskirjad

1. Liikmesriigid võivad anda toetust põllumajandustootjatele, kellel on õigus saada toetust 1. peatükis osutatud põhitoetuskava *või ühtse pindalatoetuse kava* alusel ning kelle põllumajanduslik majapidamine asub täielikult või osaliselt vastavalt määruse (EL) nr [...] [maaelu arengu määrus] artikli 33 lõikele 1 liikmesriikide määratud looduslikust eripärast tingitud piirangutega aladel.
2. Liikmesriigid võivad otsustada anda lõikes 1 osutatud toetust kõigi alade puhul, mis kuuluvad kõnealuse lõike reguleerimisalasse, või alternatiivselt ka objektiivsete ja mittediskrimineerivate kriteeriumide alusel, et piirata toetuse andmist teatavate,

liikmesriikide poolt määruse (EL) nr [...] [maaelu arengu määrus] artikli 33 lõike 1 kohaselt määratud aladega.

- Ilma et see piiraks lõike 2 ning finantsdistsipliini, toetuse järkjärgulise vähendamise ja piiramise, artikli 7 *kohase* lineaarse vähendamise ning määruse (EL) nr [...] [horisontaalne ÜPP määrus] artikli 65 *kohaldamist*, antakse *käesoleva artikli* lõikes 1 osutatud toetust igal aastal toetuskõlbliku hektari kohta aladel, mille puhul on liikmesriik otsustanud anda käesoleva artikli lõike 2 kohast toetust, ning seda makstakse pärast toetusõiguste aktiveerimist, mis on asjaomasele põllumajandustootjale antud tema kõnealuste hektarite eest *või artiklit 28c kohaldavate liikmesriikide puhul tema toetuskõlblike hektarite eest, mis on deklareeritud ühtse pindalatoetuse kava kohaselt.*
- Lõikes 1 osutatud hektaripõhise toetuse arvutamiseks jagatakse artikli 35 kohaldamise tulemusel saadud summa *artikli 26 lõike 1 kohaselt* deklareeritud toetuskõlblike hektarite arvuga *või artiklit 28c kohaldavate liikmesriikide puhul toetuskõlblike hektarite arvuga, mis on deklareeritud ühtse pindalatoetuse kava kohaselt* aladel, mille puhul on liikmesriik otsustanud anda käesoleva artikli lõike 2 kohast toetust.

Liikmesriigid võivad objektiivsete ja mittediskrimineerivate kriteeriumide alusel kehtestada hektarite maksimumarvu ühe põllumajandusettevõtte kohta, mille osas antakse toetust käesoleva peatüki kohaselt.

- Liikmesriigid võivad kohaldada *lõikes 1* osutatud toetust piirkondlikul tasandil käesolevas lõikes sätestatud tingimustel, *tingimusel et* nad on *asjakohased* piirkonnad *kindlaks määranud* vastavalt objektiivsetele ja mittediskrimineerivatele kriteeriumidele *ning eelkõige* arvestades nende looduslikust eripärast tingitud piirangute tunnusjooni, *sealhulgas piirangute tõsidust* ja agronoomilist seisundit.

Liikmesriigid jaotavad artikli 35 lõikes 1 osutatud riiklikud ülemmäärad piirkondade vahel objektiivsete ja mittediskrimineerivate kriteeriumide kohaselt.

Piirkondlikul tasandil antav toetus arvutatakse, jagades *teise lõigu* kohaselt arvutatud piirkondliku ülemmäära *artikli 26 lõike 1 kohaselt asjaomases piirkonnas* deklareeritud toetuskõlblike hektarite arvuga *või artiklit 28c kohaldatavate liikmesriikide puhul toetuskõlblike hektarite arvuga, mis on deklareeritud ühtse pindalatoetuse kava kohaselt* aladel, mille puhul on liikmesriik otsustanud anda käesoleva artikli lõike 2 kohast toetust.

Artikkel 35

Finantssätted

- Artiklis 34 osutatud toetuse rahastamiseks võivad liikmesriigid otsustada 1. augustiks 2014 kasutada kuni 5 % II lisas sätestatud iga-aastasest riiklikust ülemmäärast. *Nad teavitavad selleks kuupäevaks komisjoni oma otsusest.* Liikmesriigid võivad oma otsuse 1. augustiks 2016 läbi vaadata; sel juhul jõustub muudatus 1. jaanuaril 2017. *Nad teavitavad komisjoni 1. augustiks 2016 läbivaadatud protsendimäärast.*
- Liikmesriigi poolt lõike 1 kohaselt kasutatava riikliku ülemmäära protsendimäära *alusel* kehtestab komisjon igal aastal rakendusaktidega kõnealuse toetuse vastavad *ülemmäärad.* Kõnealused rakendusaktid võetakse vastu vastavalt artikli 56 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusele.

4. PEATÜKK

Noorte põllumajandustootjate toetus

Üldeeskirjad

1. Liikmesriigid annavad iga-aastast toetust noortele põllumajandustootjatele, kellel on õigus saada toetust 1. peatükis osutatud põhitoetuskava **või ühtse pindalatoetuse kava** alusel.
2. Käesoleva peatüki kohaldamisel tähendab mõiste „noor põllumajandustootja” **füüsilisi isikuid**,
 - a) kes asuvad esimest korda tegutsema põllumajandusliku majapidamise juhina või kes on asutanud sellise ettevõtte viis aastat enne seda, kui nad esitasid esimest korda määruse (EL) nr [...] [horisontaalne ÜPP määrus] artikli 73 lõikes 1 osutatud põhitoetuskava **või ühtse pindalatoetuste kava** kohase taotluse, ning
 - b) kes ei ole punktis a osutatud taotluse **esitamise aastal vanemad** kui 40 aastat.

Liikmesriigid võivad määratleda täiendavaid objektiivseid ja mittediskrimineerivaid toetuskõlblikkuse kriteeriume seoses asjakohaste oskuste ja /või koolitusnõuetega, mida kohaldatakse noorte põllumajandustootjate suhtes, kes taotlevad käesoleva artikli lõikes 1 osutatud toetust.

3. Ilma et see piiraks finantsdistsipliini, toetuse järkjärgulise vähendamise ja piiramise, artikli 7 **kohaste** lineaarsete vähendamiste ning määruse (EL) nr [...] [horisontaalne ÜPP määrus] artikli 65 **kohaldamist**, makstakse käesoleva artikli lõikes 1 osutatud toetust igal aastal vastavalt põllumajandustootja poolt aktiveeritud toetusõigustele **või artiklit 28c kohaldavate liikmesriikide puhul vastavalt põllumajandustootja poolt deklareeritud toetuskõlblikele hektaritele**.
4. Lõikes 1 osutatud toetust antakse põllumajandustootjale maksimaalselt viieaastaseks perioodiks. Kõnealust perioodi lühendatakse aastate arvu võrra, mis jääb tegevuse alustamise ja lõike 2 punktis a osutatud taotluse esmakordse esitamise vahele.
5. Liikmesriigid **arvutavad** lõikes 1 osutatud toetuse summa **igal aastal, korrutades põllumajandustootja poolt vastavalt artikli 25 lõikele 1 aktiveeritud toetusõiguste arvu näitajaga, mis vastab:**
 - a) 25 %-le põllumajandustootjale antud toetusõiguste keskmisest väärtusest **või**
 - b) **25 %-le summast, mis arvutatakse, jagades II lisas 2019. kalendriaastaks sätestatud riikliku ülemmäära fikseeritud protsendimäärale vastava arvu 2015. aastal artikli 26 lõike 1 kohaselt deklareeritud kõigi toetuskõlblike hektarite arvuga. Selline fikseeritud protsendimäär võrdub artikli 19 lõike 1 kohaselt 2015. aastaks põhitoetuskavale eraldatud riikliku ülemmäära osaga.**

Erandina esimeses lõigus osutatust arvutavad artiklit 28c kohaldavad liikmesriigid toetussumma igal aastal, korrutades näitaja, mis vastab 25 %-le artikli 28c kohaselt arvutatud ühtse pindalatoetuse summast, toetuskõlblike hektarite arvuga, mille põllumajandustootja on artikli 28c lõike 1a kohaselt deklareerinud.

Erandina esimeses ja teises lõigus osutatust võivad liikmesriigid arvutada toetussumma, korrutades näitaja, mis vastab 25 %-le liikmesriigi keskmisest toetusest hektari kohta, põllumajandustootja poolt vastavalt artikli 25 lõikele 1 aktiveeritud toetusõiguste arvuga või toetuskõlblike hektarite arvuga, mille põllumajandustootja on artikli 28c lõike 1a kohaselt deklareerinud. Keskmise toetussumma hektari kohta arvutatakse, jagades

II lisas 2019. kalendriaastaks sätestatud riiklikule ülemmäärale vastava arvu 2015. aastal artikli 26 lõike 1 või artikli 28c lõike 1a kohaselt deklareeritud toetuskõlblike hektarite arvuga.

Liikmesriigid kehtestavad põllumajandustootja poolt aktiveeritud toetusõiguste arvule või põllumajandustootja poolt deklareeritud toetuskõlblike hektarite arvule kohaldatava ühtse ülempiiri, mis jääb vahemikku 25–90. Liikmesriigid võtavad käesoleva lõike kohaldamisel seda ülempiiri arvesse.

6. *Erandina lõikes 5 osutatust võivad liikmesriigid eraldada iga-aastase kindlasummalise toetuse põllumajandustootja kohta, mis arvutatakse, korrutades kindlaksmääratud hektarite arvu näitajaga, mis vastab 25 %-le liikmesriigi keskmisest toetusest hektari kohta, mis kehtestatakse lõike 5 kolmanda lõigu kohaselt.*

Käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud kindlaksmääratud hektarite arv arvutatakse, jagades 2015. aastal artikli 26 lõike 1 kohaselt deklareeritud toetuskõlblike hektarite koguarvu või lõikes 1 osutatud toetust taotlevate noorte põllumajandustootjate poolt artikli 28c lõike 1a kohaselt deklareeritud toetuskõlblike hektarite koguarvu nimetatud toetust 2015. aastal taotlevate noorte põllumajandustootjate koguarvuga. Liikmesriik võib kindlaksmääratud hektarite arvu pärast 2015. aastat igal aastal siiski uuesti arvutada, kui toetust taotlevate noorte põllumajandustootjate arv ja/või noorte põllumajandustootjate majapidamiste suurus oluliselt muutub.

Põllumajandustootjale antava kindlasummalise toetuse suurus ei ületa tema põhitoetuse kogusummat antud aastal enne määruse (EL) nr [...] [horisontaalne ÜPP määrus] artikli 65 kohaldamist.

7. *Toetusesaajate õiguste kaitse tagamiseks ja nende ebavõrdse kohtlemise vältimiseks on komisjonil õigus võtta kooskõlas artikliga 55 vastu delegeeritud õigusakte, et määratleda tingimused, mille kohaselt võib juriidilist isikut käsitada toetuskõlblikuna käesoleva artikli lõikes 1 osutatud toetuse saamiseks.*

Artikkel 37

Finantssätted

1. Artiklis 36 osutatud toetuse rahastamiseks kasutavad liikmesriigid II lisas sätestatud iga-aastase riikliku ülemmäära protsendimäära, mis ei ole suurem kui 2 %. Nad teavitavad komisjoni 1. augustiks 2014 toetuse rahastamiseks vajalikust hinnangulisest protsendimäärast.
- Liikmesriigid võivad *iga aasta 1. augustiks* vaadata läbi oma hinnangulise protsendimäära jõustumisega alates *järgmisest aastast*. Nad teavitavad komisjoni läbivaadatud protsendimäärast *selle kohaldamise aastale eelneva aasta* 1. augustiks.
2. Ilma et see piiraks *käesoleva artikli lõikes 1* sätestatud 2 % maksimummäära kohaldamist, kui liikmesriigis asjaomasel aastal antava toetuse kogusumma ületab *käesoleva artikli* lõike 4 kohaselt sätestatud ülemmäära ning kui kõnealune ülemmäär on alla 2 % II lisas sätestatud iga-aastasest riiklikust ülemmäärast, *rahastavad* liikmesriigid *erinevuse artikli 23 lõike 5 punkti c kohaldamise abil asjaomasel aastal ja/või* vähendades linearselt kõiki artikli 25 *kohaselt või artikli 28c lõike 1a* kohaselt kõigile põllumajandustootjatele antavaid toetusi.
3. Kui liikmesriigis asjaomasel aastal antava toetuse kogusumma ületab *käesoleva artikli* lõike 4 kohaselt sätestatud ülemmäära ning kui kõnealune ülemmäär on 2 % II lisas kehtestatud

iga-aastasest riiklikust ülemmäärast, vähendavad liikmesriigid lineaarselt artikli 36 kohaselt makstavaid summasid kõnealuse ülemmäära järgimiseks.

4. Komisjon kehtestab rakendusaktidega *igal aastal* artiklis 36 osutatud toetuse vastavad **ülemmäärad liikmesriikide poolt lõike 1 kohaselt teavitatud protsendimäära alusel**.

Kõnealused rakendusaktid võetakse vastu vastavalt artikli 56 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusele.

IV JAOTIS

TOOTMISKOHUSTUSEGA SEOTUD TOETUS

1. PEATÜKK

Vabatahtlik tootmiskohustusega seotud toetus

Artikkel 38

Üldeeskirjad

1. Liikmesriigid võivad põllumajandustootjatele maksta tootmiskohustusega seotud toetust käesolevas peatükis sätestatud tingimustel.
Tootmiskohustusega seotud toetust võib anda järgmistes sektorites ja järgmistele toodetele: teravili, õliseemned, valgurikkad kultuurid, kaunviljad, lina, kanep, riis, pähklid, kartulitärklis, piim ja piimatooted, seemned, lamba- ja kitseliha, veise- ja vasikaliha, oliiviõli, siidiussid, kuivsoöt, humal, suhkrupeet, suhkruroog ja sigur, puu- ja kõõgivilid ning lühikese raieringiga madalmets.
2. Tootmiskohustusega seotud toetust võib anda üksnes **nendele** sektoritele või **nendele** liikmesriigi piirkondadele, kus konkreetsete põllumajanduslike tootmisviiside või põllumajandussektorite puhul esineb teatavaid probleeme ning neid tootmisviise või põllumajandussektoreid peetakse eriti tähtsaks majanduslikel, sotsiaalsetel ja/või keskkonnavalgetel põhjustel.
3. Erandina lõikest 2 võib tootmiskohustusega seotud toetust anda ka põllumajandustootjatele, kes omasid 31. detsembril **2014** määruse (EÜ) nr 1782/2003 III jaotise 3. peatüki 2. jao ja artikli 71m kohaselt ning kooskõlas määruse (EÜ) nr 73/2009 artikliga 60 ja artikli 65 neljanda **lõiguga** antud toetusõigusi ning kellel ei ole toetuskõlblikke hektareid toetusõiguste aktiveerimiseks käesoleva määruse III jaotise 1. peatükis osutatud põhitoetuskava raames.
4. Tootmiskohustusega seotud toetust võib anda üksnes määral, mis on vajalik, et innustada säilitama senist tootmistaset asjaomastes piirkondades **või sektorites**.
5. Tootmiskohustusega seotud toetust makstakse iga-aastase toetusena ja määratletud koguselise piirangu ulatuses; toetus põhineb kindlaksmääratud pindalal ja saagikusel või kindlaksmääratud loomade arvul.
- 5a. ***Juriidiliste isikute või füüsiliste või juriidiliste isikute rühma puhul võivad liikmesriigid kohaldada lõikes 5 osutatud vähendamist kõnealuste juriidiliste isikute või rühma liikmete tasandil, kui individuaalsete liikmete puhul sätestatakse siseriikliku õigusega õigused ja kohustused, mis on võrreldavad põllumajandusliku majapidamise juhi staatuses oleva üksiku põllumajandustootja õiguste ja kohustustega, eelkõige seoses nende majandusliku, sotsiaalse ja maksualase seisundiga, ning tingimusel, et nad on andnud panuse asjaomaste juriidiliste isikute või rühmade põllumajandusstruktuuride tugevdamisesse.***
6. Käesoleva artikli kohaselt makstav mis tahes tootmiskohustusega seotud toetus on kooskõlas

muude liidu meetmete ja poliitikatega.

7. ***Selleks et tagada liidu vahendite tõhus ja sihipärane kasutamine ning vältida topeltrahastamist muu sarnase toetusvahendi alusel***, on komisjonil õigus võtta kooskõlas artikliga 55 vastu delegeeritud õigusakte seoses:

- a) käesolevas peatükis osutatud toetuse andmise tingimustega;
- b) eeskirjadega kooskõla kohta muude liidu meetmetega ning toetuse kumuleerumise kohta.

Artikkel 39

Finantssätted

1. Vabatahtliku tootmiskohustusega seotud toetuse rahastamiseks võivad liikmesriigid kõnealuse toetuse esimesele rakendamisaastale eelneva aasta 1. augustiks otsustada kasutada kuni **8%** II lisas sätestatud iga-aastasest riiklikust ülemmäärast.
2. Erandina lõikest 1 võivad liikmesriigid otsustada kasutada kuni **13%** II lisas sätestatud iga-aastasest riiklikust ülemmäärast, tingimusel et:
 - a) nad kohaldasid kuni 31. detsembrini **2014** määruse (EÜ) nr 73/2009 V jaotises sätestatud ühtset pindalatoetuse kava või nad rahastasid meetmeid kõnealuse määruse artikli 111 alusel või nende suhtes on tehtud artikli 69 lõikega 5 ette nähtud erand või Malta puhul kõnealuse määruse artikli 69 lõikega 1 ette nähtud erand; ja/või
 - b) nad suunasid ajavahemikul 2010–**2014** vähemalt ühel aastal enam kui 5 % summadest, mis olid eraldatud määruse (EÜ) nr 73/2009 III, IV ja V jaotisega (välja arvatud IV jaotise 1. peatüki 6. jagu) ette nähtud otsetoetuste maksmiseks, määruse (EÜ) nr 73/2009 III jaotise 2. peatüki 2. jaos sätestatud meetmete rahastamiseks, kõnealuse määruse artikli 68 ***lõike 1 punkti a alapunktidega i–iv ning lõike 1 punktidega b ja e*** ette nähtud toetuseks või kõnealuse määruse IV jaotise 1. peatüki (välja arvatud 6. jagu) kohasteks meetmeteks.
- 2a. ***Lõigetes 1 ja 2 osutatud riikliku ülemmäära protsendimäära võib suurendada kuni kahe protsendipunkti võrra nende liikmesriikide puhul, kes otsustavad kasutada vähemalt 2 % II lisas määratletud riiklikust ülemmäärast selleks, et toetada käesoleva peatüki alusel valgurikaste kultuuride kasvatamist.***
3. Erandina lõikest 2 võivad liikmesriigid, kes suunasid ajavahemikul 2010–**2014** vähemalt ühel aastal enam kui 10 % summadest, mis olid eraldatud määruse (EÜ) nr 73/2009 III, IV ja V jaotisega (välja arvatud IV jaotise 1. peatüki 6. jagu) ette nähtud otsetoetuste andmiseks, määruse (EÜ) nr 73/2009 III jaotise 2. peatüki 2. jaos sätestatud meetmete rahastamiseks, kõnealuse määruse artikli 68 ***lõike 1 punkti a alapunktidega i–iv ning lõike 1 punktidega b ja e*** ette nähtud toetuseks või kõnealuse määruse IV jaotise 1. peatüki (välja arvatud 6. jagu) kohasteks meetmeteks, pärast komisjoni poolse ***käesoleva määruse*** artikli **41** kohase heakskiidu saamist otsustada kasutada enam kui **13 %** II lisas sätestatud iga-aastasest riiklikust ülemmäärast.
- 3a. ***Erandina lõigetes 1–3 määratud protsendimääradest võivad liikmesriigid kasutada aastas kuni 3 miljonit eurot käesolevas artiklis osutatud tegevuse rahastamiseks.***
4. Liikmesriigid võivad 1. augustiks 2016 vaadata oma lõigete 1, 2, 2a ja 3 kohase otsuse läbi ja teha alates 2017. aastast jõustuva otsuse:
 - a) ***jätta samaks, suurendada või vähendada*** lõigete 1, 2 ja 2a kohaselt kindlaks

määratud protsendimäära kõnealustes lõigetes sätestatud piirides, kui see on asjakohane, **või jätta samaks või vähendada lõike 3 kohaselt kindlaks määratud protsendimäära**;

- b) muuta toetuse andmise tingimusi;
 - c) lõpetada käesoleva peatüki kohase toetuse andmine.
5. Võttes aluseks iga liikmesriigi poolt lõigete 1–4 kohaselt tehtud otsuse kasutatava riikliku ülemmäära osa kohta, kehtestab komisjon igal aastal rakendusaktidega toetuse vastavad **ülemmäärad**. Kõnealused rakendusaktid võetakse vastu vastavalt artikli 56 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusele.

Artikkel 40

Teavitamine

1. **Liikmesriigid teavitavad** artiklis 39 osutatud otsustest komisjoni kõnealuses artiklis osutatud **kuupäevadeks**. Teade sisaldab, **välja arvatud** artikli 39 lõike 4 **punktis c** osutatud otsuse puhul, teavet sihtpiirkondade, valitud põllumajanduslike tootmisviiside või valitud sektorite ja antava toetuse taseme kohta.
2. Artikli 39 lõigetes 2 ja 3 või vajaduse korral artikli 39 lõike 4 **punktis a** osutatud otsused hõlmavad ka üksikasjalikku kirjeldust sihtpiirkonna konkreetse olukorra ning põllumajanduslike tootmisviiside või konkreetsete põllumajandussektorite eripära kohta, millest tingituna ei ole artikli 39 lõikes 1 osutatud protsendimäär piisav artikli 38 lõikes 2 osutatud probleemide lahendamiseks ning mistõttu on toetuse taseme tõstmine põhjendatud.

Artikkel 41

Komisjoni heakskiit

1. Komisjon kiidab **rakendusaktidega, mis on vastu võetud artikli 56 lõigetes 2 või 3 osutatud menetlust kohaldamata**, artikli 39 lõikes 3 või vajaduse korral artikli 39 lõike 4 **punktis a** osutatud otsuse heaks, kui asjaomases piirkonnas või sektoris on tõendatud üks järgmistest vajadustest:
 - a) vajadus säilitada konkreetse toomise teatavad mahud alternatiivide puudumise tõttu ning vajadus vähendada tootmisest loobumise ohtu ja sellest tulenevaid sotsiaalseid ja/või keskkonnaprobleeme;
 - b) vajadus tagada kohalikule töötlevale tööstusele tarnete stabiilsus, vältides järgneda võivast ümberkorraldamisest tulenevaid sotsiaalseid ja majanduslikke tagajärgi;
 - c) vajadus hüvitada ebasoodsaid asjaolusid, mis mõjutavad konkreetsetes sektoris põllumajandustootjaid asjaomasel turul jätkuvate häirete tulemusena;
 - d) vajadus sekkuda, kui käesoleva määruse, määruse (EL) nr [...] [maaelu arengu määrus] või mis tahes heakskiidetud riigiabikava kohaselt antava muu toetuse olemasolu on ebapiisav vastamaks punktides a, b ja c osutatud vajadustele.
2. Komisjon võtab rakendusaktidega vastu eeskirjad hindamismenetluse ja lõikes 1 osutatud otsuste heakskiitmise kohta. Kõnealused rakendusaktid võetakse vastu vastavalt artikli 56 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusele.

2. PEATÜKK

Puuvilla eritoetus

Artikkel 42

Reguleerimisala

Toetust makstakse CN-koodi 5201 00 alla kuuluvat puuvilla tootvatele põllumajandustootjatele käesolevas peatükis sätestatud tingimustel („puuvilla eritoetus”).

Artikkel 43

Toetuskõlblikkus

1. Puuvilla eritoetust makstakse toetuskõlbliku puuvillakasvatuse hektari kohta. Toetuskõlblikuna käsitatakse maad, mis paikneb põllumajandusmaal, mille liikmesriik on puuvillakasvatuse heaks kiitnud, sellele on külvatud **liikmesriigi heakskiidetud sorte** ja saagi tegelik koristamine sellelt toimub normaalsetel kasvutingimustel.
Puuvilla eritoetust makstakse veatu ja standardse turustuskvaliteediga puuvilla eest.
2. Liikmesriigid kiidavad käesoleva artikli lõikes 1 osutatud maa ja sordid heaks kooskõlas lõike 3 kohaselt vastu võetavate eeskirjade ja tingimustega.
3. **Selleks et** tagada puuvilla eritoetuse tõhus haldamine, on komisjonil õigus võtta kooskõlas artikliga 55 vastu delegeeritud õigusakte seoses eeskirjade ja tingimustega maa ja sortide heakskiitmise kohta puuvilla eritoetuse puhul.
4. Komisjon võtab rakendusaktidega vastu eeskirjad **puuvilla eritoetuse puhul kohaldatava maa ja sortide** heakskiitmise menetluse ja tootjatele kõnealusest heakskiitmisest teatamise kohta. Kõnealused rakendusaktid võetakse vastu vastavalt artikli 56 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusele.

Artikkel 44

Baaskülvipinnad, kindlad saagikused ja võrdlussummad

1. Kehtestatakse järgmised riiklikud baaskülvipinnad:
 - Bulgaaria: 3 342 ha;
 - Kreeka: 250 000 ha;
 - Hispaania: 48 000 ha;
 - Portugal: 360 ha.
2. Kehtestatakse järgmised kindlad saagikused võrdlusperioodil:
 - Bulgaaria: 1,2 tonni/ha;
 - Kreeka: 3,2 tonni/ha;
 - Hispaania: 3,5 tonni/ha;
 - Portugal: 2,2 tonni/ha.
3. Puuvilla eritoetuse summa iga toetuskõlbliku hektari kohta määratakse korrutades lõikes 2 kehtestatud saagikused järgmiste võrdlussummadega:
 - Bulgaaria: 2015. aastal **584,88** eurot ja alates 2016. aastast **649,45** eurot;
 - Kreeka: **234,18** eurot;
 - Hispaania: **362,15** eurot;

— Portugal: **228,00** eurot.

4. Kui puuvilla toetuskõlblik pindala teatavas liikmesriigis ja teataval aastal ületab lõikes 1 kehtestatud baaskülvipinna, vähendatakse lõikes 3 osutatud summat kõnealuse liikmesriigi puhul võrdeliselt baaskülvipinna ületamisega.
5. Puuvilla eritoetuse kohaldamise **võimaldamiseks** on komisjonil õigus võtta kooskõlas artikliga 55 vastu delegeeritud õigusakte seoses eeskirjadega **selle** toetuse andmise tingimuste kohta, toetuskõlblikkuse nõuete ja agronoomiatavade kohta.
6. Komisjon võib rakendusaktidega kehtestada eeskirjad lõikes 4 osutatud vähendamise arvutamise kohta. Kõnealused rakendusaktid võetakse vastu vastavalt artikli 56 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusele.

Artikkel 45

Heakskiidetud tootmisharudevahelised organisatsioonid

1. Käesolevas peatükis **tähendab** „heakskiidetud tootmisharudevaheline organisatsioon” juriidilist isikut, mis koosneb puuvilla tootvatest põllumajandustootjatest ja vähemalt ühest toorpuuvilla töötlejast ning mille tegevus on järgmine:
 - a) kaasaaitamine puuvilla turuleviimise paremale koordineerimisele, eelkõige teadus- ja turu-uuringute abil;
 - b) liidu eeskirjadele vastavate standardsete lepinguvormide koostamine;
 - c) tootmise orienteerimine toodetele, mis eelkõige kvaliteedi poolest ja tarbijakaitse seisukohalt vastavad paremini turu vajadustele ja tarbijanõudlusele;
 - d) meetodite ja vahendite ajakohastamine tootekvaliteedi parandamiseks;
 - e) turustrateegiade väljatöötamine puuvilla müügiedenduseks kvaliteedi sertifitseerimissüsteemide kaudu.
2. Liikmesriik, kus toorpuuvilla töötlejad on asutatud, kiidab heaks tootmisharudevahelise organisatsiooni, mis vastab lõikes 3 osutatud kriteeriumidele.
3. **Puuvilla eritoetuse tõhusaks kohaldamiseks** on komisjonil õigus võtta kooskõlas artikliga 55 vastu delegeeritud õigusakte järgmise kohta:
 - a) tootmisharudevaheliste organisatsioonide heakskiitmise kriteeriumid;
 - b) tootjate kohustused;
 - c) eeskirjad, millega **reguleeritakse** olukordi, kus heakskiidetud tootmisharudevaheline organisatsioon ei **vasta** kõnealustele kriteeriumidele.

Artikkel 46

Toetuse maksmine

1. Põllumajandustootjatele makstakse puuvilla eritoetust toetuskõlbliku hektari kohta vastavalt artiklile 44.
2. Põllumajandustootjatele, kes on heakskiidetud tootmisharudevaheliste organisatsioonide liikmed, makstakse puuvilla eritoetust artikli 44 lõikes 1 sätestatud baaskülvipinna toetuskõlbliku hektari kohta, mida suurendatakse kahe euro võrra.

V JAOTIS

Väikepõllumajandustootjate kava

Artikkel 47

Üldeeskirjad

1. **Liikmesriigid võivad kehtestada väikepõllumajandustootjatele kava vastavalt käesolevas jaotises sätestatud tingimustele („väikepõllumajandustootjate kava”).**

Põllumajandustootjad, kellel on toetusõigused **või kes artiklit 28c kohaldavates liikmesriikides taotlevad toetust 2015. aastal ühtse pindalatoetuste kava alusel** ja kes vastavad artikli 10 lõikega 1 ette nähtud miinimumnõuetele, võivad valida, kas osaleda selles kavas.

2. Väikepõllumajandustootjate kava kohased maksed asendavad III ja IV jaotise kohaselt makstavad toetused.

Esimest lõiku ei kohaldata, kui liikmesriik otsustab kasutada artikli 49 lõike 2 punktiga a sätestatud maksemeetodit. Sellisel juhul on toetuse saamise tingimuseks III ja IV jaotises sätestatud tingimuste järgimine, ilma et sellega piirataks käesoleva artikli lõike 3 kohaldamist.

3. Väikepõllumajandustootjate kavas osalevad põllumajandustootjad on vabastatud III jaotise 2. peatükiga ette nähtud põllumajandustavade järgimisest.
4. **Käesoleva jaotisega ette nähtud soodustusi ei anta põllumajandustootjatele, kelle puhul on kindlaks tehtud, et nad alates 19. oktoobrist 2011 tekitasid väikepõllumajandustootjate kavast kasu saamiseks vajalikud tingimused kunstlikult.**

Artikkel 48

Osalemine

1. Väikepõllumajandustootjate kavas osaleda soovivad põllumajandustootjad esitavad selleks taotluse **liikmesriikide määratud tähtpäevaks, kuid mitte hiljem kui 15. oktoobriks 2015. Liikmesriikide määratud tähtpäev ei või siiski olla varasem põhitoetuskava või ühtse pindalatoetuse kava taotluse esitamise viimasest päevast.**

Põllumajandustootjad, kes ei ole esitanud **liikmesriigi määratud tähtpäevaks** taotlust osaleda väikepõllumajandustootjate kavas või kes otsustavad selles kavas osalemisest pärast kõnealust kuupäeva loobuda või kes on välja valitud määruse (EL) nr [...] [maaelu arengu määrus] artikli 20 lõike 1 **punkti c** kohase toetuse saamiseks, ei saa enam kõnealuses kavas osaleda.

2. **Erandina lõikest 1 võivad liikmesriigid sätestada, et põllumajandustootjad, kelle puhul on III ja IV jaotise kohaselt saadav otsetoetuste summa väiksem liikmesriigi poolt vastavalt artiklile 49 kehtestatavast maksimumsummast, loetakse väikepõllumajandustootjate kavas automaatselt osalevateks, välja arvatud juhul, kui nad selgesõnaliselt teatavad oma soovist selles mitte osaleda ning teevad seda liikmesriigi poolt määratud ja lõikes 1 osutatud kuupäevaks või mis tahes järgneval aastal. Seda võimalust kasutavad liikmesriigid teavitavad õigeaegselt asjaomaseid põllumajandustootjaid nende õigusest kõnealuses kavas mitte osaleda.**
3. **Liikmesriigid tagavad, et artiklis 49 osutatud hinnanguline toetussumma tehakse põllumajandustootjatele teatavaks õigeaegselt enne liikmesriigi määratud taotluse**

esitamise või osalemisest loobumisest teatamise tähtpäeva.

Artikkel 49

Toetussumma

1. Liikmesriigid kehtestavad **iga** väikepõllumajandustootjate kavas **osaleva põllumajandustootja** iga-aastase toetussumma ühel järgmistest tasemetest, mille suhtes kehtib **lõige 3**:
 - a) summa, mis ei ületa **25%** keskmisest riiklikust toetusest toetusesaaja kohta, **mille liikmesriigid kehtestavad, võttes aluseks II lisas 2019. kalendriaastaks sätestatud riikliku ülemmäära ning 2015. aastal artikli 26 lõike 1 kohaselt toetuskõlblikke hektareid deklareerivate põllumajandustootjate arvu või põllumajandustootjate arvu, kes artikli 28c kohaselt taotleavad 2015. aastal toetust ühtse pindalatoetuste kava alusel;**
 - b) summa, mis saadakse, kui liikmesriigi keskmine toetus hektari kohta korrutatakse hektarite arvuga, mis pole suurem kui **viis**. Liikmesriigid kehtestavad **liikmesriigi keskmise toetuse hektari kohta**, võttes aluseks II lisas 2019. kalendriaastaks sätestatud riikliku ülemmäära ning artiklite 26 **või 28c** kohaselt **2015. aastal** deklareeritud toetuskõlblike hektarite arvu.

Punktides a ja b osutatud summad jäävad vahemikku 500 –1 250 eurot.

Ilma et see piiraks artikli 51 lõike 1 kohaldamist ning juhul, kui punktide a ja b kohaldamise tulemusel jääb summa alla 500 euro või on suurem kui 1 250 eurot, ümardatakse kõnealune summa vastavalt üles- või allapoole miinimum- või maksimumsummaks.

2. *Erandina lõikest 1 võivad liikmesriigid otsustada anda kavas osalevatele põllumajandustootjatele:*
 - a) *summa, mis võrdub toetuste koguväärtusega, mis põllumajandustootjale eraldatakse igal aastal käesoleva määruse III ja IV jaotise kohaselt, või*
 - b) *summa, mis võrdub toetuste koguväärtusega, mis põllumajandustootjale eraldatakse 2015. aastal käesoleva määruse III ja IV jaotise kohaselt ja mida liikmesriigid võivad järgnevatel aastatel kohandada, et võrdeliselt võtta arvesse II lisas sätestatud riiklike ülemmäärade muutmist.*

I
Summa ei tohi olla suurem kui liikmesriigi kehtestatav summa, mis jääb vahemikku 500–1 250 eurot.

Ilma et see piiraks artikli 51 lõike 1 kohaldamist ning juhul, kui toetuse andmise tulemusel jääb summa alla 500 euro, võivad liikmesriigid otsustada ümardada kõnealuse summa ülespoole 500 euroks.

3. Horvaatias, **Küprosel**, Maltal ja **Sloveenias** võib **lõigetes 1 ja 2** osutatud summa muuta summaks, mis on väiksem kui 500 eurot, kuid mitte väiksem kui **200** eurot ja **Malta puhul mitte väiksem kui 50 eurot.**

Artikkel 50

Eritingimused

1. Väikepõllumajandustootjate kavas osalemise aja jooksul peab põllumajandustootja:
 - a) säilitama vähemalt sellise arvu **toetuskõlblikke** hektareid, mis vastab tema toetusõiguste arvule **või toetuskõlblike hektarite arvule, mis on 2015. aastal deklareeritud ühtse pindalatoetuse kava kohaselt**;
 - b) vastama artikli 10 lõike 1 punktiga b ette nähtud miinimumnõudele.
2. Toetusõigusi, mida väikepõllumajandustootjate kavas osalev põllumajandustootja on artiklite 25 ja 26 kohaselt **2015. aastal aktiveerinud**, käsitatakse aktiveeritud toetusõigustena kogu põllumajandustootja kõnealuses kavas osalemise aja jooksul.

Toetusõigusi, mida põllumajandustootja omas kõnealuses kavas osalemise aja jooksul, ei käsitata kasutamata toetusõigustena, mis tagastatakse riiklikku reservi artikli 24 lõike 1 **punkti b** tähenduses.

Artiklit 28c kohaldavates liikmesriikides käsitatakse, et väikepõllumajandustootjate kavas osaleva põllumajandustootja poolt 2015. aastal ühtse pindalatoetuste kava kohaselt deklareeritud toetuskõlblikud hektarid on deklareeritud kogu põllumajandustootja kõnealuses kavas osalemise aja jooksul.
3. Erandina artiklist 27 ei saa väikepõllumajandustootjate kavas osalevate põllumajandustootjate toetusõigusi üle anda, välja arvatud tegeliku või eeldatava pärandi korral.

Põllumajandustootjatel, kes saavad tegeliku või eeldatava pärandi korral toetusõigused väikepõllumajandustootjate kavas osalevalt põllumajandustootjalt, on õigus kõnealuses kavas osaleda, tingimusel et nad vastavad põhitoetuskava raames toetuse saamise tingimustele ning nad pärivad kõik toetusõigused, mis olid põllumajandustootjal, kellelt nad toetusõigused said.
4. **Käesoleva artikli lõikeid 1 ja 2 ning lõike 3 esimest lõiku ei kohaldata juhul, kui liikmesriik otsustab kasutada käesoleva määruse artikli 49 lõike 2 punktiga a sätestatud toetuse andmise meetodit, kohaldamata artikli 49 lõike 2 viimast lõiku.**
5. **Õiguskindluse tagamiseks** on komisjonil õigus võtta kooskõlas artikliga 55 vastu delegeeritud õigusakte, **milles sätestatakse** kavas osalemise tingimused, juhul kui osaleva põllumajandustootja olukord muutub.

Artikkel 51

Finantssätted

1. Käesolevas jaotises osutatud toetuse rahastamiseks lahutavad liikmesriigid vastavate toetuste jaoks ette nähtud kogusummadest summad, mis vastavad summadele, mille saamiseks oleks väikepõllumajandustootjatel õigus **III jaotise 1. peatükis osutatud põhitoetuskava või ühtse pindalatoetuse kava alusel**, III jaotise **1a peatükis osutatud ümberjaotava toetusena**, III jaotise 2. peatükis osutatud kliimat ja keskkonda säästvate põllumajandustavadega seotud toetusena ning, kui see on asjakohane, III jaotise 3. peatükis osutatud looduslikust eripärast tingitud piirangutega alade toetusena, III jaotise 4. peatükis osutatud noorte põllumajandustootjate toetusena ning IV jaotises osutatud vabatahtliku tootmiskohustusega seotud toetusena.

Liikmesriikides, kes on otsustanud arvutada toetuse summa artikli 49 lõike 2 punkti a kohaselt ning kus kõnealuste toetuste summa ületab individuaalse põllumajandustootja puhul liikmesriikide poolt kindlaksmääratud maksimummäära, vähendatakse iga summat

võrdeliselt.

Väikepõllumajandustootjate kava kohaselt kõigi makstavate toetuste summa ja esimese lõigu kohaselt rahastatava kogusumma vahe rahastatakse **ühel või mitmel järgmistest viisidest:**

- a) *kohaldades artikli 23 lõiget 5 asjakohasel aastal;*
- b) *kasutades asjakohasel aastal kasutamata jäänud vahendeid, et rahastada III jaotise 4. peatükis sätestatud noorte põllumajandustootjate toetust;*
- c) kohaldades lineaarset vähendamist kõigi **artikli 25 või 28c** kohaselt makstavate toetuste suhtes.

Välja arvatud juhul, kui liikmesriik on otsustanud kehtestada iga-aastase toetuse summa artikli 49 lõike 2 punkti a kohaselt, jäävad tingimused, mille põhjal esimeses lõigus osutatud summad kehtestatakse, samaks kogu põllumajandustootja kavas osalemise aja jooksul.

2. Kui väikepõllumajandustootjate kava kohane toetuste kogusumma ületab 10 % II lisas sätestatud iga-aastasest riiklikust ülemmäärast, siis kohaldavad liikmesriigid kooskõlas käesoleva jaotisega makstavate summade suhtes lineaarset vähendamist, et järgida kõnealust protsendimäära, **välja arvatud kui nad on kehtestanud toetuse summa artikli 49 lõike 2 punkti a kohaselt, kohaldamata artikli 49 lõike 2 viimast lõiku. Sama erandit kohaldatakse liikmesriikide puhul, kes on kehtestanud toetuse summa artikli 49 lõike 2 punkti b kohaselt, kohaldamata artikli 49 lõike 2 viimast lõiku, kui nende II lisas esitatud riiklik ülemmäär 2019. aasta kohta on suurem kui 2015. aasta kohta ja nad kohaldavad kas artikli 22 lõikes 1 või artikli 28c lõikes 1a sätestatud arvutamismeetodit.**

VI JAOTIS

PUUVILLASEKTORI RIIKLIKUD ÜMBERKORRALDAMISKAVAD

Artikkel 52

Ümberkorraldamiskavade aastaeelarve kasutamine

1. Liikmesriikide puhul, kes kohaldasid määruse (EÜ) nr 637/2008 artikli 4 lõike 1 esimest **lõiku**, kantakse jõustumisega alates 1. jaanuarist 2014 kõnealuse määruse artikli 5 lõikega 1 ette nähtud asjaomane aastaeelarve üle **ning seda käsitatakse kui** liidu täiendavaid vahendeid määruse (EÜ) nr [...] [maaelu arengu määrus] alusel rahastatavate maaelu arengu programmide kohastele meetmetele.
2. Liikmesriikide puhul, kes kohaldasid määruse (EÜ) nr 637/2008 artikli 4 lõike 1 teist **lõiku**, kaasatakse jõustumisega alates 1. jaanuarist 2017 kõnealuse määruse artikli 5 lõikega 1 **ette nähtud asjaomane** aastaeelarve käesoleva määruse II lisas sätestatud riiklike **ülemmäärade** hulka.

VII JAOTIS

LÖPPSÄTTED

1. PEATÜKK

Teavitamine ja eriolukord

Artikkel 53

Teavitamisnõuded

1. **Käesolevas määruses sätestatud eeskirjade nõuetekohase kohaldamise tagamiseks** on komisjonil õigus võtta kooskõlas artikliga 55 vastu delegeeritud õigusakte vajalike meetmete kohta seoses teabega, mida liikmesriigid peavad edastama **komisjonile** käesoleva määruse kohaldamiseks või otsetoetuste kontrollimiseks, järelevalveks, hindamiseks ja auditeerimiseks, **samuti nõukogu otsusega sõlmitud** rahvusvahelistes kokkulepetes **ette nähtud nõuete**, sealhulgas kõnealuste kokkulepete kohaste teavitamisnõuete täitmiseks. Seda tehes võetakse arvesse andmevajadusi ja sünergiat võimalike andmeallikate vahel. Saadud teavet võib vajaduse korral edastada või kättesaadavaks teha rahvusvahelistele organisatsioonidele **ja** kolmanda riigi pädevatele asutustele ning seda võib avaldada, võttes arvesse isikuandmete kaitset ning ettevõtjate õigustatud huvi kaitsta oma ärisaladusi.
2. Lõikes 1 osutatud teabe edastamiseks kiirelt, tõhusalt, täpselt ja kulutõhusalt on komisjonil õigus võtta kooskõlas artikliga 55 vastu delegeeritud õigusakte, et kehtestada **täiendavad eeskirjad järgmise kohta**:
 - a) esitatava teabe laad ja liik;
 - bb) töödeldavate andmete kategooriad ja maksimaalne andmete säilitamise aeg;**
 - c) eeskirjad seoses juurdepääsuõigustega kättesaadavaks tehtud teabele või teabesüsteemidele;
 - d) teabe avaldamise **tingimused**.
3. Komisjon võtab rakendusaktidega vastu:
 - aa) teavitamise meetodid;**
 - a) eeskirjad käesoleva artikli kohaldamiseks vajaliku teabe esitamise kohta;
 - b) esitatava teabe haldamise korra, samuti eeskirjad teatiste sisu, vormi, ajastuse, sageduse ja tähtaegade kohta;
 - c) teabe või dokumentide liikmesriikidele, rahvusvahelistele organisatsioonidele, kolmanda riigi pädevatele asutustele või avalikkusele edastamise ja kättesaadavaks tegemise või avaldamise korra, võttes arvesse isikuandmete kaitset ning põllumajandustootjate ja ettevõtjate õigustatud huvi kaitsta oma ärisaladusi.

Kõnealused rakendusaktid võetakse vastu vastavalt artikli 56 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusele.

Artikkel 53a

Isikuandmete töötlemine ja kaitse

1. **Liikmesriigid ja komisjon koguvad isikuandmeid vastavalt artikli 53 lõikes 1 sätestatud eesmärkidele ega töötle neid andmeid viisil, mis on nende eesmärkidega vastuolus.**
2. **Isikuandmete töötlemisel artikli 53 lõikes 1 osutatud järelevalve ja hindamise eesmärgil andmed anonümiseeritakse ja neid töödeldakse üksnes koondatud kujul.**
3. **Isikuandmeid töödeldakse kooskõlas direktiivi 95/46/EÜ ja määruse (EÜ) nr 45/2001 eeskirjadega. Eelkõige ei säilitata selliseid andmeid andmesubjektide identifitseerimist võimaldaval kujul kauem, kui on vajalik andmete kogumise või hilisema töötlemise eesmärgi täitmiseks, võttes arvesse kohaldatavas liikmesriigi ja liidu õiguses sätestatud minimaalseid andmete säilitamise tähtaegu.**

4. *Liikmesriigid teavitavad andmesubjekte, et nende isikuandmeid võidakse töödelda liikmesriikide ja liidu asutustes vastavalt lõikele 1 ning et neil on sellega seoses direktiivi 95/46/EÜ ja määruse (EÜ) nr 45/2001 andmekaitse-eeskirjades sätestatud õigused.*
5. *Käesoleva artikli suhtes kohaldatakse määruse (EL) nr [...] [horisontaalne ÜPP määrus] artiklite 110a–110d sätteid.*

Artikkel 54

Konkreetsete probleemide lahendamise meetmed

1. Komisjon **võtab vastu** rakendusaktid ■ , mis on vajalikud ja põhjendatud eriolukorras konkreetsete probleemide lahendamiseks. Sellised **rakendusaktid** võivad käesoleva määruse sätetest kõrvale kalduda, kuid üksnes sellises ulatuses ja sellise aja jooksul, mis on hädavajalik. Kõnealused rakendusaktid võetakse vastu vastavalt artikli 56 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusele.
2. **Kui see on vajalik** nõuetekohaselt põhjendatud tungiva kiireloomulisuse tõttu, **et lahendada nimetatud konkreetseid probleeme, tagades samal ajal otsetoetuste süsteemi järjepidevuse eriolukorras**, võtab komisjon vastu viivitamata kohaldatavad rakendusaktid vastavalt artikli 56 lõikes 3 osutatud menetlusele.
3. **Lõike 1 või 2 kohaselt võetud meetmed kehtivad kuni 12 kuud. Kui selle aja möödudes ei ole neis lõigetes osutatud konkreetseid probleeme lahendatud, siis võib komisjon esitada asjakohased seadusandlikud ettepanekud püsiva lahenduse saavutamiseks.**
4. **Komisjon teavitab Euroopa Parlamenti ja nõukogu igast lõike 1 või 2 kohaselt võetud meetmest kahe tööpäeva jooksul alates nende võtmisest.**

2. PEATÜKK

Volituste delegeerimine ja rakendussätted

Artikkel 55

Delegeerimine

1. Komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.
2. **Käesoleva määruse artiklis 2, artikli 4 lõikes 2, artikli 6 lõikes 2, artikli 7 lõikes 3, artikli 8 lõikes 3, artikli 9 lõikes 5, artikli 17b lõikes 6, artiklis 28, artikli 28c lõikes 4, artikli 28e lõikes 3, artikli 29 lõikes 6, artikli 30 lõikes 2, artikli 31 lõigetes 2a, 3 ja 4, artikli 32 lõikes 2, artikli 36 lõikes 7, artikli 38 lõikes 7, artikli 43 lõikes 3, artikli 44 lõikes 5, artikli 45 lõikes 3, artikli 50 lõikes 5, artikli 53 lõigetes 1 ja 2 ning artiklis 58 osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile seitsmeks aastaks alates XXX. Komisjon esitab delegeeritud volituste kohta aruande hiljemalt üheksa kuud enne seitsmeaastase tähtaja möödumist. Volituste delegeerimist uuendatakse automaatselt samaks ajavahemikuks, välja arvatud juhul, kui Euroopa Parlament või nõukogu esitab selle suhtes vastuväite, tehes seda hiljemalt kolm kuud enne iga ajavahemiku lõppemist.**
3. Euroopa Parlament või nõukogu võivad **artiklis 2, artikli 4 lõikes 2, artikli 6 lõikes 2, artikli 7 lõikes 3, artikli 8 lõikes 3, artikli 9 lõikes 5, artikli 17b lõikes 6, artiklis 28, artikli 28c lõikes 4, artikli 28e lõikes 3, artikli 29 lõikes 6, artikli 30 lõikes 2, artikli 31 lõigetes 2a, 3 ja 4, artikli 32 lõikes 2, artikli 36 lõikes 7, artikli 38 lõikes 7, artikli 43 lõikes 3, artikli 44 lõikes 5, artikli 45 lõikes 3, artikli 50 lõikes 5, artikli 53 lõigetes 1 ja 2 ning artiklis 58 osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse**

otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.

4. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.
5. Delegeeritud õigusakt, mis on vastu võetud kooskõlas **artikliga 2, artikli 4 lõikega 2, artikli 6 lõikega 2, artikli 7 lõikega 3, artikli 8 lõikega 3, artikli 9 lõikega 5, artikli 17b lõikega 6, artikliga 28, artikli 28c lõikega 4, artikli 28e lõikega 3, artikli 29 lõikega 6, artikli 30 lõikega 2, artikli 31 lõigetega 2a, 3 ja 4, artikli 32 lõikega 2, artikli 36 lõikega 7, artikli 38 lõikega 7, artikli 43 lõikega 3, artikli 44 lõikega 5, artikli 45 lõikega 3, artikli 50 lõikega 5, artikli 53 lõigetega 1 ja 2 ning artikliga 58**, jõustub ainult juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole esitanud vastuväiteid **kahe** kuu jooksul pärast kõnealusest õigusaktist teatamist Euroopa Parlamendile ja nõukogule või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on mõlemad enne nimetatud ajavahemiku lõppemist komisjonile teatanud, et nad ei kavatse vastuväiteid esitada. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega **kahe** kuu võrra.

Artikkel 56

Komiteemenetlus

1. Komisjoni abistab otsetoetuste komitee. Kõnealune komitee on komitee määruse (EL) nr 182/2011 tähenduses.
2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5.
Artikli 21 lõikes 4, artikli 24 lõikes 2 ja artikli 53 lõikes 3 osutatud aktide puhul, kui komitee arvamust ei esita, ei võta komisjon rakendusakti eelnõu vastu ning kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artikli 5 lõike 4 kolmandat lõiku.
3. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 8 koostoimes artikliga 5.

3. PEATÜKK

Ülemineku- ja lõppsätted

Artikkel 57

Kehtetuks tunnistamine

1. Määrus (EÜ) nr 637/2008 tunnistatakse kehtetuks **alates 1. jaanuarist 2014**.
Seda kohaldatakse siiski kuni 31. detsembrini 2017 liikmesriikides, kes kasutasid kõnealuse määruse artikli 4 lõike 1 teises lõigus sätestatud võimalust.
2. Määrus (EÜ) nr 73/2009 tunnistatakse kehtetuks.
Ilma et see piiraks lõike 3 kohaldamist, käsitatakse viiteid kehtetuks tunnistatud määrusele viidetena käesolevale määrusele ja neid loetakse vastavalt VII lisas esitatud vastavustabelile.
3. Käesolevas määruses esitatud viiteid määrusele (EÜ) nr 73/2009 ja määrusele (EÜ) nr 1782/2003 käsitatakse viidetena kõnealustele määrustele sellisel kujul, nagu need olid jõus enne nende kehtetuks tunnistamist.

Artikkel 58

Üleminekueeskirjad

Selleks et tagada sujuv üleminek määrusega (EÜ) nr 73/2009 kehtestatud korralt käesoleva määrusega sätestatavale korrale, on komisjonil õigus võtta kooskõlas artikliga 55 vastu delegeeritud õigusakte seoses vajalike meetmetega, et kaitsta põllumajandustootjate omandatud *mistahes* õigusi ja õiguspäraseid ootusi.

Artikkel 59

Jõustumine ja kohaldamine

Käesolev määrus jõustub [seitsmendal] päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse alates 1. jaanuarist **2015**.

Artikli 9 lõiget 6, artikli 11 lõiget 5, artiklit 14, artikli 18 lõikeid 2 ja 3, artikli 19 lõike 1 teist lõiku, artikli 20 lõike 1 esimest lõiku, artikli 20 lõiget 5, artikli 21 lõiget 3b, artikli 22 lõiget 7, artikli 28c lõike 1 esimest lõiku, artikli 28g lõiget 1, artikli 31 lõike 2 neljandat lõiku, artikli 32 lõike 1 neljandat lõiku, artikli 32 lõiget 1e, artikli 35 lõiget 1, artikli 37 lõiget 1, artiklit 39, artikli 52 lõiget 1 ja artikli 57 lõiget 1 kohaldatakse siiski alates käesoleva määruse jõustumisest.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel,

Euroopa Parlamendi nimel

eesistuja

Nõukogu nimel

eesistuja

LISAD

ILISA

Toetuskavade loetelu

Sektor	Õiguslik alus	Märkused
Põhitoetuskava	Käesoleva määruse III jaotise 1. peatüki 1.–3. jagu ja 5. jagu	Tootmiskohustusega sidumata toetus
Ühtse pindalatoetuse kava	Käesoleva määruse III jaotise 1. peatüki 4. jagu	Tootmiskohustusega sidumata toetus
Ümberjaotav toetus	Käesoleva määruse III jaotise 1a peatükk	Tootmiskohustusega sidumata toetus
Toetus põllumajandus- tootjatele, kes järgivad kliimat ja keskkonda säästvaid põllumajandus- tavasid	Käesoleva määruse III jaotise 2. peatükk	Tootmiskohustusega sidumata toetus

Sektor	Õiguslik alus	Märkused
Toetus põllumajandus- tootjatele looduslikust eripärast tingitud piirangutega aladel	Käesoleva määruse III jaotise 3. peatükk	Tootmiskohustusega sidumata toetus
Noorte põllumajandus- tootjate toetus	Käesoleva määruse III jaotise 4. peatükk	Tootmiskohustusega sidumata toetus
Vabatahtlik tootmiskohustuse- ga seotud toetus	Käesoleva määruse IV jaotise 1. peatükk	
Puuvilla eritoetus	Käesoleva määruse IV jaotise 2. peatükk	Pindalatoetus
Väikepõllumajan- dustootjate toetus	Käesoleva määruse V jaotis	Tootmiskohustusega sidumata toetus
Posei	Määruse (EL) nr 228/2013 IV peatükk	Programmides kehtestatud meetmete kohased otsetoetused
Egeuse mere saared	Määruse (EL) nr 229/2013 IV peatükk	Programmides kehtestatud meetmete kohased otsetoetused

II LISA

Artiklis 6 osutatud riiklikud ülemmäärad

(Tuhandetes eurodes)

Kalendriaasta		2015	2016	2017	2018	2019 ja järgnev aasta
Belgia	█	536 076	528 124	520 170	512 718	505 266
Bulgaaria	█	721 251	792 449	793 226	794 759	796 292
Tšehhi Vabariik	█	874 484	873 671	872 830	872 819	872 809
Taani	█	916 580	907 108	897 625	889 004	880 384
Saksamaa	█	5 144 264	5 110 446	5 076 522	5 047 458	5 018 395
Eesti	█	121 870	133 701	145 504	157 435	169 366
Iirimaa	█	1 215 003	1 213 470	1 211 899	1 211 482	1 211 066
Kreeka	█	2 039 122	2 015 116	1 991 083	1 969 129	1 947 177
Hispaania	█	4 842 658	4 851 682	4 866 665	4 880 049	4 893 433
Prantsusmaa	█	7 553 677	7 521 123	7 488 380	7 462 790	7 437 200
Horvaatia	█	130 550	149 200	186 500	223 800	261 100
Itaalia	█	3 902 039	3 850 805	3 799 540	3 751 937	3 704 337
Küpros	█	50 784	50 225	49 666	49 155	48 643
Läti	█	195 649	222 363	249 020	275 887	302 754

(Tuhandetes eurodes)

Leedu	█	417 890	442 510	467 070	492 049	517 028
Luksemburg	█	33 603	33 545	33 486	33 459	33 431
Ungari	█	1 271 593	1 270 410	1 269 187	1 269 172	1 269 158
Malta	█	5 127	5 015	4 904	4 797	4 689
Madalmaad	█	780 815	768 340	755 862	744 116	732 370
Austria	█	693 065	692 421	691 754	691 746	691 738
Poola	█	2 987 267	3 004 501	3 021 602	3 041 560	3 061 518
Portugal	█	565 816	573 954	582 057	590 706	599 355
Rumeenia	█	1 629 889	1 813 795	1 842 446	1 872 821	1 903 195
Sloveenia	█	137 987	136 997	136 003	135 141	134 278
Slovakkia	█	380 680	383 938	387 177	390 781	394 385
Soome	█	523 333	523 422	523 493	524 062	524 631
Rootsi	█	696 890	697 295	697 678	698 723	699 768
Ühendkuningriik	█	3 555 915	3 563 262	3 570 477	3 581 080	3 591 683

* _Horvaatia puhul on 2020. kalendriaasta riiklik ülemmäär 298 400 eurot, 2021. kalendriaasta riiklik ülemmäär on 335 700 eurot ning 2022. kalendriaasta riiklik ülemmäär on 373 000 eurot (tuhandetes eurodes).

III LISA

Artiklis 7 osutatud netoülemmäärad

(Miljonites eurodes)

Kalendriaasta		2015	2016	2017	2018	2019 ja järgnev aasta
Belgia	█	536,1	528,1	520,2	512,7	505,3
Bulgaaria	█	723,6	795,1	795,8	797,4	798,9
Tšehhi Vabariik	█	874,5	873,7	872,8	872,8	872,8
Taani	█	916,6	907,1	897,6	889,0	880,4
Saksamaa	█	5 144,3	5 110,4	5 076,5	5 047,5	5 018,4
Eesti	█	121,9	133,7	145,5	157,4	169,4
Iirimaa	█	1 215,0	1 213,5	1 211,9	1 211,5	1 211,1
Kreeka	█	2 227,0	2 203,0	2 178,9	2 157,0	2 135,0
Hispaania	█	4 903,6	4 912,6	4 927,6	4 941,0	4 954,4
Prantsusmaa	█	7 553,7	7 521,1	7 488,4	7 462,8	7 437,2
Horvaatia	█	130,6	149,2	186,5	223,8	261,1
Itaalia	█	3 902,0	3 850,8	3 799,5	3 751,9	3 704,3
Küpros	█	50,8	50,2	49,7	49,2	48,6
Läti	█	195,6	222,4	249,0	275,9	302,8

(Miljonites eurodes)

Leedu		417,9	442,5	467,1	492,0	517,0
Luksemburg		33,6	33,5	33,5	33,5	33,4
Ungari		1 271,6	1 270,4	1 269,2	1 269,2	1 269,2
Malta		5,1	5,0	4,9	4,8	4,7
Madalmaad		780,8	768,3	755,9	744,1	732,4
Austria		693,1	692,4	691,8	691,7	691,7
Poola		2 987,3	3 004,5	3 021,6	3 041,6	3 061,5
Portugal		566,0	574,1	582,2	590,9	599,5
Rumeenia		1 629,9	1 813,8	1 842,4	1 872,8	1 903,2
Sloveenia		138,0	137,0	136,0	135,1	134,3
Slovakkia		380,7	383,9	387,2	390,8	394,4
Soome		523,3	523,4	523,5	524,1	524,6
Rootsi		696,9	697,3	697,7	698,7	699,8
Ühendkuningriik		3 555,9	3 563,3	3 570,5	3 581,1	3 591,7

* Horvaatia puhul on 2020. kalendriaasta **riiklik** ülemmäär **298 400** eurot, 2021. kalendriaasta riiklik ülemmäär on **335 700** eurot ning 2022. kalendriaasta riiklik ülemmäär on **373 000** eurot (**tuhandetes** eurodes).

IV LISA

Artikli 10 lõike 1 kohaselt kohaldatavad koefitsiendid

Liikmesriik	Künnise piir eurodes (artikli 10 lõike 1 punkt a)	Künnise piir hektarites (artikli 10 lõike 1 punkt b)
Belgia	400	2
Bulgaaria	200	0,5
Tšehhi Vabariik	200	5
Taani	300	5
Saksamaa	300	4
Eesti	100	3
Iirimaa	200	3
Kreeka	400	0,4
Hispaania	300	2
Prantsusmaa	300	4
Horvaatia	100	1
Itaalia	400	0,5
Küpros	300	0,3
Läti	100	1

Liikmesriik	Künnise piir eurodes (artikli 10 lõike 1 punkt a)	Künnise piir hektarites (artikli 10 lõike 1 punkt b)
Leedu	100	1
Luksemburg	300	4
Ungari	200	0,3
Malta	500	0,1
Madalmaad	500	2
Austria	200	2
Poola	200	0,5
Portugal	200	0,3
Rumeenia	200	0,3
Sloveenia	300	0,3
Slovakkia	200	2
Soome	200	3
Rootsi	200	4
Ühendkuningriik	200	5

V LISA

Bulgaaria ja Rumeenia suhtes kohaldatavad artiklites 16 ja 17 osutatud finantssätted

A. Summad artiklis 16 osutatud toetuste riiklike ülemmäärade arvutamiseks:

(tuhandetes eurodes)

		2015
Bulgaaria		790 909
Rumeenia		1 783 426

B. Täiendavate riiklike otsetoetuste kogusumma lisaks artikli 17 lõikes 2 osutatud põhitoetuskavale:

(tuhandetes eurodes)

		2015
Bulgaaria		69 657
Rumeenia		153 536

C. Täiendavate riiklike otsetoetuste kogusumma lisaks artikli 17 lõikes 3 osutatud puuvilla eritoetuskavale:

(eurodes)

		2015
Bulgaaria		258 952

Va LISA

Horvaatia suhtes kohaldatavad artiklites 10 ja 17a osutatud finantssätted

A. Summad artikli 10 kohaldamiseks:

(tuhandetes eurodes)

Horvaatia	373 000

B. Täiendavate riiklike otsetoetuste kogusumma vastavalt artikli 17a lõikele 3:

(tuhandetes eurodes)

		2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021
Horvaatia		242 450	223 800	186 500	149 200	111 900	74 600	37 300

Vb LISA

Maksimumsumma, mis lisatakse II lisas sätestatud summadele vastavalt artikli 17b lõikele 2

(tuhandetes eurodes)

		2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022
Horvaatia		3 360	3 840	4 800	5 760	6 720	7 680	8 640	9 600

VI LISA

Artikli 28g lõike 4 alusel kohaldatav põllumajandusliku majapidamise keskmine suurus

Liikmesriik	Põllumajandusliku majapidamise keskmine suurus (hektarites)
Belgia	29
Bulgaaria	6

Liikmesriik	Põllumajandusliku majapidamise keskmine suurus (hektarites)
Tšehhi Vabariik	89
Taani	60
Saksamaa	46
Eesti	39
Iirimaa	32
Kreeka	5
Hispaania	24
Prantsusmaa	52
Horvaatia	5,9
Itaalia	8
Küpros	4
Läti	16

Liikmesriik	Põllumajandusliku majapidamise keskmine suurus (hektarites)
Leedu	12
Luksemburg	57
Ungari	7
Malta	1
Madalmaad	25
Austria	19
Poola	6
Portugal	13
Rumeenia	3
Sloveenia	6
Slovakkia	28
Soome	34
Rootsi	43
Ühendkuningriik	54

VIA LISA

Artikli 29 lõikes 1b osutatud KESKKONNASÄÄSTLIKUMAKS MUUTMISEL KASUTATAVATE SAMAVÄÄRSETE TAVADE LOETELU

I. Põllukultuuride mitmekesistamisega samaväärsed tavad:

1) Põllukultuuride mitmekesistamine

nõue: vähemalt kolm põllukultuuri, peamine põllukultuur katab maksimaalselt 75 % maa-alast, ning kasutatakse ühte või mitut järgmist võimalust:

- vähemalt nelja põllukultuuri,
- madalamaid maksimaalseid künniseid,
- asjakohasemat põllukultuuride valikut, näiteks liblikõielised kultuurid, valgurikkad kultuurid, kultuurid, mis ei vaja niisutamist või pestitsiidide kasutamist, nagu on asjakohane
- sealhulgas vanade/traditsiooniliste/ohustatud põllukultuuride piirkondlikke sorte (vähemalt 5 % maa-alast, kus kasutatakse külvikorra süsteemi)

2) Külvikord

nõue: vähemalt kolm põllukultuuri, peamine põllukultuur katab maksimaalselt 75 % maa-alast, ning kasutatakse ühte või mõlemat järgmist võimalust:

- keskkonna seisukohast kasulikumat põllukultuuride ja/või kesa mitmeaastast järjestust,

- vähemalt nelja põllukultuuri
- 3) *Talvine pinnakate (*)*
- 4) *Vahekultuurid (*)*

II. Püsirohuma sailitamisega samaväärsed tavad:

1) Rohumaade/karjamaade majandamine

nõue: püsirohuma sailitamine ning kasutatakse ühte või mitut järgmist võimalust:

- *koristamise kord / asjakohane niitmine (kuupäevad, meetodid, piirangud),*
- *maastikuelementide sailitamine püsirohumaal ja võserike tõrje,*
- *kindlaksmääratud rohttaimede sordid ja/või seemnete külvamise kord uuendamisel sõltuvalt rohumaa liigist (ei hävitata kõrge loodusliku väärtusega ala),*
- *söödataimede/heina koristamine,*
- *järskude nõlvade asjakohane majandamine,*
- *väetiste kasutamise kord,*
- *pestitsiididega seotud piirangud*

2) Ekstensiivsed karjakasvatussüsteemid

nõue: püsirohuma sailitamine ning kasutatakse ühte või mitut järgmist võimalust:

- *ekstensiivne karjakasvatus (ajastus, maksimaalne loomkoormus),*
- *lambakasvatus / karjatamine mägedes,*
- *kohalike/traditsiooniliste tõugude kasutamine karjamaal karjatamiseks.*

III. Ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-alaga samaväärsed tavad:

kohaldatakse vähemalt artikli 32 lõike 1 kohaselt kindlaks määratud protsentuaalsel osal põllumaast

- 1) *maa tootmisest kõrvale jätmine ökoloogilistel põhjustel*
- 2) *puhvertoonide loomine kõrge loodusliku väärtusega aladel, Natura 2000 või muude bioloogilise mitmekesisuse kaitse alade loomine, sealhulgas hekkide ja vooluveekogude ääres*
- 3) *kultiveerimata puhverribade ja põlluservade majandamine (koristamise kord, kohalikud/kindlaksmääratud rohttaimede sordid ja/või seemnete külvamise kord, kohalike sortide seemnete uuesti külvamine, ei kasutata pestitsiide, ei kõrvaldata sõnnikut ja/või mineraalväetisi), ei niisutata, ei kaeta mulda*
- 4) *piiride, põllusiseste ribade ja maalappide majandamine eluslooduse / konkreetse fauna huvides (rohuga kaetud piir, pesade kaitse, metsalilled ribad, kohalikud seemnesegud, koristamata põllukultuurid)*

- 5) *maastikuelementide (puud, hekid, kaldavööndi puittaimestik, kivimüürid (terrassid), kraavid, tiigid) majandamine (kärpimine, trimmimine, kuupäevad, meetodid, taastamine)*
 - 6) *turvastunud/märgade põllumaade rohuga kaetuna hoidmine (kasutamata väetisi ja taimekaitsevahendeid)*
 - 7) *tootmine põllumaal väetist (mineraalväetis ja sõnnik) ja taimekaitsevahendeid kasutamata, niisutamata ja külvamata sama põllukultuuri kahel järjestikusel aastal samasse kohta (*)*
 - 8) *põllumaa muutmine ekstensiivse kasutusega püsirohumaaks*
- (*) *Tavad, mille suhtes kohaldatakse artikli 29 lõike 6 punktis c osutatud meetodit*

VII LISA

Artikli 32 lõikes 1a osutatud ÖKOLOOGILISE KASUTUSEESMÄRGIGA MAA-ALA ÜMBERARVESTUSMAATRIKS

<i>Omadused</i>	<i>Ümberarvestust egur</i>	<i>Kaalutegur</i>	<i>Ökoloogilise kasutus- eesmärgiga maa-ala</i>
<i>kesa</i>			
<i>Terrasspõllundus</i>			
<i>Maastikuelemendid</i>			
<i>Puhverribad</i>			
<i>Agrometsanduse hektarid</i>			
<i>Piki metsa serva kulgevate toetuskõlblike hektarite ribad</i>			
<i>Lühikese raieringiga madalmetsa alad</i>			
<i>Artikli 25 lõike 2 punkti b alapunktis ii osutatud metsastatud alad</i>			
<i>Vahekultuuride või taimkattega alad</i>			
<i>Lämmastikku siduvate kultuuridega alad</i>			

VII LISA

VASTAVUSTABEL

[täidetakse hiljem õiguskeele ekspertide poolt]

Määrus (EÜ) nr 73/2009	Käesolev määrus	Määrus (EL) nr [...] [horisontaalne ÜPP määrus]
Artikkel 1	Artikkel 1	-
-	Artikkel 2	-
Artikkel 2	Artikkel 4	-
-	Artikli 5 lõige 2	-
Artikkel 3	Artikkel 5	-
Artikli 4 lõige 1	-	Artikkel 91
Artikli 4 lõige 2	-	Artikkel 95
Artikkel 5	-	Artikkel 93
Artikli 6 lõige 1	-	Artikkel 94
Artikli 6 lõige 2	-	-
Artikkel 7	-	-
Artikli 8 lõiked 1 ja 2	Artikli 7 lõiked 1 ja 3	-
-	Artikli 7 lõige 2	-
Artikkel 9	-	-
Artikkel 10	-	-
Artikli 11 lõiked 1 ja 2	-	Artikli 25 lõiked 1 ja 2
-	Artikkel 8	-
Artikli 12 lõiked 1 ja 2	-	Artikkel 12
Artikli 12 lõige 3	-	Artikkel 14
Artikli 12 lõige 4	-	-
Artikkel 13	-	Artikli 13 lõige 2
Artikkel 14	-	Artikkel 68
Artikkel 15	-	Artikkel 69
Artikkel 16	-	Artikkel 70
Artikkel 17	-	Artikkel 71
Artikkel 18	-	Artikkel 72
Artikkel 19	-	Artikkel 73
Artikkel 20	-	Artikkel 75
Artikkel 21	-	Artikli 75 lõige 4
Artikkel 22	-	Artikkel 96
Artikkel 23	-	Artikkel 97

Määrus (EÜ) nr 73/2009	Käesolev määrus	Määrus (EL) nr [...] [horisontaalne ÜPP määrus]
Artikkel 24	-	Artikkel 99
Artikkel 25	-	Artikkel 100
Artikkel 26	-	Artikkel 63
Artikli 27 lõige 1	-	Artikli 102 lõige 3
Artikli 27 lõige 2	-	Artikkel 49
Artikli 27 lõige 3	-	Artikli 69 lõige 3
-	Artikkel 9	-
Artikli 28 lõiked 1 ja 2	Artikli 10 lõiked 1, 3 ja 4	-
-	Artikli 10 lõige 2	-
Artikli 28 lõige 3	Artikli 23 lõike 1 punkti a alapunkt ii	-
-	Artikli 23 lõike 1 punkti a alapunkt i, artikli 23 lõike 1 punktid c ja d	-
-	Artikkel 11	-
Artikkel 29	-	Artikkel 76
Artikkel 30	-	Artikkel 62
Artikkel 31	-	Artikli 2 lõige 2
Artikkel 32	Artikkel 15	-
Artikli 33 lõige 1	Artikli 18 lõige 1	-
-	Artikli 18 lõige 2	-
Artikli 34 lõiked 1 ja 2	Artikli 25 lõiked 1 ja 2	-
Artikkel 35	Artikkel 26	-
Artikkel 36	-	-
Artikkel 37	Artikkel 12	-
-	Artikkel 14	-
Artikkel 38	-	-
Artikli 39 lõige 1	Artikli 25 lõige 3	-
Artikli 40 lõige 1	Artikli 6 lõige 1	-
Artikli 40 lõige 2	Artikli 19 lõige 3	-
Artikli 41 lõige 1	Artikli 23 lõige 1	-
Artikli 41 lõige 2	Artikli 23 lõiked 3 ja 4	-
Artikli 41 lõige 3	Artikli 23 lõike 5 punkt a	-
Artikli 41 lõige 5	Artikli 23 lõike 5 punkt b	-
-	Artikli 23 lõiked 2, 6 ja 7	-
Artikli 41 lõige 6	Artikli 22 lõige 4	-
Artikkel 42	Artikli 24 lõike 1 punkt b	-
Artikli 43 lõiked 1 ja 2	Artikli 25 lõiked 1 ja 2	-
Artikli 43 lõige 3	-	-
Artikkel 44	-	-
Artikkel 45	-	-
-	-	-
-	Artikli 19 lõiked 1 ja 2	-
Artikli 46 lõiked 1–4	Artikli 20 lõiked 1–4	-

Määrus (EÜ) nr 73/2009	Käesolev määrus	Määrus (EL) nr [...] [horisontaalne ÜPP määrus]
Artikli 46 lõige 5	-	-
-	Artikkel 21	
Artikli 47 lõige 1	-	-
Artikli 47 lõige 2	Artikli 22 lõike 1 piirkondlikul tasandil kohaldamine	-
-	Artikli 22 lõike 1 riiklikul tasandil kohaldamine	-
-	Artikli 22 lõiked 2, 3, 5, 6 ja 7	-
Artikkel 48	-	-
Artikkel 49	-	-
Artikkel 50	-	-
Artikkel 51	-	-
Artikkel 52	-	-
Artikkel 53	-	-
Artikkel 54	-	-
Artikkel 55	-	-
Artikkel 56	-	-
Artikkel 57	-	-
Artikkel 57a	Artikkel 17b	-
Artikkel 58	-	-
Artikkel 59	-	-
Artikkel 60	-	-
Artikkel 61	-	-
Artikkel 62	-	-
Artikkel 63	-	-
Artikkel 64	-	-
Artikkel 65	-	-
Artikkel 66	-	-
Artikkel 67	-	-
Artikkel 68	-	-
Artikkel 69	-	-
Artikkel 70	-	-
Artikkel 71	-	-

Määrus (EÜ) nr 73/2009	Käesolev määrus	Määrus (EL) nr [...] [horisontaalne ÜPP määrus]
Artikkel 72	-	-
Artikkel 73	-	-
Artikkel 74	-	-
Artikkel 75	-	-
Artikkel 76	-	-
Artikkel 77	-	-
Artikkel 78	-	-
Artikkel 79	-	-
Artikkel 80	-	-
Artikkel 81	-	-
Artikkel 82	-	-
Artikkel 83	-	-
Artikkel 84	-	-
Artikkel 85	-	-
Artikkel 86	-	-
Artikkel 87	-	-
Artikkel 88	Artikkel 42	-
Artikkel 89	Artikkel 43	-
Artikkel 90	Artikkel 44	-
Artikkel 91	Artikkel 45	-
Artikkel 92	Artikkel 46	-
Artikkel 93	-	-
Artikkel 94	-	-
Artikkel 95	-	-
Artikkel 96	-	-
Artikkel 97	-	-
Artikkel 98	-	-
Artikkel 99	-	-
Artikkel 100	-	-
Artikkel 101	-	-
Artikkel 102	-	-
Artikkel 103	-	-
Artikkel 104	-	-
Artikkel 105	-	-
Artikkel 106	-	-
Artikkel 107	-	-
Artikkel 108	-	-
Artikkel 109	-	-

Määrus (EÜ) nr 73/2009	Käesolev määrus	Määrus (EL) nr [...] [horisontaalne ÜPP määrus]
Artikkel 110	-	-
Artikkel 111	-	-
Artikkel 112	-	-
Artikkel 113	-	-
Artikkel 114	-	-
Artikkel 115	-	-
Artikkel 116	-	-
Artikkel 117	-	-
Artikkel 118	-	-
Artikkel 119	-	-
Artikkel 120	-	-
Artikkel 121	Artiklid 16 ja 16a	-
Artikkel 122	-	-
Artikkel 123	-	-
Artikkel 124	-	-
Artikli 124 lõige 6	-	Artikkel 98
Artikkel 125	-	-
Artikkel 126	-	-
Artikkel 127	-	-
Artikkel 128	-	-
Artikkel 129	-	-
Artikkel 130	-	-
Artikkel 131	-	-
Artikkel 132	Artiklid 17 ja 17a	-
Artikkel 133	-	-
-	Artikkel 28	-
-	Artikkel 29	-
-	Artikkel 20	-
-	Artikkel 31	-
-	Artikkel 32	-
-	Artikkel 33	-
-	Artikkel 34	-
-	Artikkel 35	-
-	Artikkel 36	-
-	Artikkel 37	-
-	Artikkel 47	-
-	Artikkel 48	-
-	Artikkel 49	-
-	Artikkel 50	-
-	Artikkel 51	-

Määrus (EÜ) nr 73/2009	Käesolev määrus	Määrus (EL) nr [...] [horisontaalne ÜPP määrus]
Artikkel 134	-	-
Artikkel 135	-	-
Artikkel 136	-	-
-	Artikkel 52	-
Artikkel 137	-	-
Artikkel 138	Artikkel 3	-
Artikkel 139	Artikkel 13	-
Artikkel 140	Artikkel 53	-
Artikkel 141	Artikkel 56	-
Artikkel 142	Artikkel 55	-
Artikli 142 punkt r	Artikkel 54	-
Artikkel 143	-	-
Artikkel 144	-	-
Artikkel 145	-	-
Artikkel 146	Artikkel 55	-
Artikkel 146a	-	-
Artikkel 147	Artikkel 56	-
Artikkel 148	-	-
Artikkel 149	Artikkel 57	-

SEADUSANDLIKU RESOLUTSIOONI LISA

KOMISJONI AVALDUS OTSETOETUSI KÄSITLEVA ARTIKLI 9 LÕIKE 2 KOHALDAMISE KOHTA

Otsetoetuste määruse eelnõu artikli 9 lõike 2 kohaselt ei ole välistatud, et põllumajandustootja võib kolmandatele isikutele rentida hooneid või hoonete osi või omada talli, tingimusel et need tegevused ei ole põllumajandustootja põhitegevuseks.

KOMISJONI AVALDUS TOOTMISKOHUSTUSEGA SEOTUD TOETUSE KOHTA

Komisjon jälgib tähelepanelikult turu arengut seoses põllumajandustoodetega, eriti toodete puhul, mis ei ole otsetoetuste määruse artikli 38 lõike 1 kohaselt toetuskõlblikud saama tootmiskohustusega seotud toetust, ning võib tõsise turukriisi korral kasutada kõiki tema käsutuses olevaid asjakohaseid meetmeid turuolukorra parandamiseks.

25.6.2012

ARENGUKOMISJONI ARVAMUS

põllumajanduse ja maaelu arengu komisjonile

ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames toetuskavade alusel põllumajandustootjatele makstavate otsetoetuste eeskirjad
(COM(2011)0625 – C7-0336/2011 – 2011/0280(COD))

Arvamuse koostaja: Birgit Schnieber-Jastram

LÜHISELGITUS

Arengupoliitika seisukohast võiks välja pakkuda täiesti teistsuguse ühise põllumajanduspoliitika kui see, mille komisjon oma reformiettepanekutes esitas. Ulatuslikum ÜPP reform, kus otsetoetuste suunamist taotletaks senisest järjekindlamalt ja tootmiskohustusega seotud toetused järk-järgult kaotataks, aitaks tõhusamalt kõrvaldada viimaseid moonutusi, mida ÜPP on maailma turgudel tekitanud.

Samas on eelmiste ÜPP reformide käigus lahendatud rida hästituntud ebakõlasid ning sama suunda jätkavad ka komisjoni praegused ettepanekud. Põllumajandustoetused on enamalt jaolt tootmisest lahutatud ning turusekkumismehhanismide ja eksporditoetuste rolli on oluliselt vähendatud.

Uusima reformiettepaneku olulisemaid uuendusi on otsetoetuste kohustuslik keskkonnasäästlikkuse komponent, milleks toetatakse keskkonnasäästlikkuse meetmeid kogu ELis, seades esikohale kliima- ja keskkonnapoliitika eesmärgid. See ei tekita konkurentsi arenguriikide põllumajandusettevõtjatega. Lisaks aitavad kohustuslikud keskkonnameetmed pidurdada paljusid arenguriike rängalt mõjutavat kliimamuutust. Kuigi üksikasjades tuleb võib-olla täiustusi teha, toetab raportöör kindlalt komisjoni ettepaneku keskkonnasäästlikkuse komponenti.

Positiivsest suundumusest hoolimata leidub aga endiselt tõsiseid probleeme, mida tuleks arengupoliitika seisukohast lahendada. Reformitud ühisel põllumajanduspoliitikal on endiselt välismõju, mis komisjoni ettepanekutes piisavalt ei kajastu. Seetõttu tuleb ÜPP määrusi hoolikalt kontrollida, pidades silmas aluslepingus sätestatud kohustust tagada poliitikavaldkondade arengusidusus (Euroopa Liidu toimimise lepingu artikkel 208).

ÜPP mõju arenguriikidele ei ole ühetaoline, kuid on tõendatud, et konkreetsetel juhtudel võivad üksikud ÜPP meetmed põhjustada arenguriikides impordi järsku suurenemist, mis ohustab kohalike põllumeeste elatist ning õõnestab arenguriikide põllumajanduspoliitikat, mille eesmärgiks on pikaajalise toiduainetega kindlustatuse tagamine. Kui vaadelda poliitikavaldkondade arengusidusust laiemalt kui lihtsalt kahjustamisest hoidumine, siis võiksid mõned nn teise samba elemendid aidata luua koostöid ja tõhustada koostööd Euroopa Liidu ning arenguriikide põllumajandusettevõtjate vahel.

Seetõttu esitab raportöör muudatusettepanekud, lähtudes järgmisest:

- ÜPP tuleks seada ELi poliitikavaldkondade arengusidususe laiemasse raamistikku ning selle välismõju tuleks hoolikalt jälgida, kaasates partnerriikide valitsusi ja sidusrühmi.
- Eksporditoetused tuleks täielikult lõpetada. Eksporditoetust ei tohiks anda, kui on oht, et arenguriikide kohalikele tootjatele tekitatakse tõsist kahju. Üldiselt võivad turvaabinõuna rakendatavad meetmed, näiteks sekkumiskokkuost, aidata ELi-väliste tootjate kohandamiskulusid korvata.
- ELi poliitika ja sõltuvus valgurikaste kultuuride impordist avaldab eksportivatele arenguriikidele kahjulikku keskkonna- ja sotsiaalset mõju. Liblikõieliste taimede kasvatamise toetamine Euroopas võib leevendada ka kliimamuutust ning aidata säilitada bioloogilist mitmekesisust ja pinnase viljakust.
- Nagu arengukomisjon juba 2011. aastal soovitas, tuleks „lahutada otsetoetused tootmisest, et tagada võrdsed tingimused ELi ja arenguriikide põllumajandustoodetele ning ergutada ausat kaubandust ja majanduskasvu”.

Raportöör mõistab, et nendest muudatustest üksi ei piisa ülemaailmse toiduga kindlustatuse tagamiseks ning arengumaade põllumajandusturgude toimimisega seotud probleemide lahendamiseks. Arenguriikidele avaldavad olulist mõju ka muud poliitikavaldkonnad, eelkõige ELi kaubanduspoliitika, aga ka energeetika- ja toiduga kindlustatuse poliitika, kuid neid probleeme ei saa käesoleva reformiettepaneku raames lahendada. Näiteks peaksid majanduspartnerluslepingud võimaldama toiduainete netoimportijatest arenguriikidel oma põllumajandussektorit ümber kujundada ja tugevdada ning ergutama neid seda tegema.

Arengupoliitikat ja poliitilist dialoogi tuleb kasutada sihipäraselt, et arengumaad saaksid rahvusvahelisest põllumajandustoodetega kauplemisest kasu ning võiksid nagu ELgi kasutada kaasaegseid turuhaldusinstrumente. Üks selle valdkonna probleemidest on võimu koondumine toidutarneahela teatavatesse punktidesse. Arenguriikide ekspordipõhises põllumajanduses on sooduspositsioonil enamasti suurimad tootjad.

Poliitikavaldkondade arengusidususe tagamisel on seetõttu suurimaks probleemiks see, kui arenguriikide ja ELi huvid vastuollu satuvad. Kaugemas perspektiivis on aga võimalik huvisid kooskõlastada ning luua mõlemale poolele kasulikke olukordi. Seega ei ole raportööri ettepanekute eesmärgiks mitte ÜPP õigustatud eesmärkide õõnestamine, vaid valitud kohanduste tegemine seal, kus see on arengupoliitika seisukohast vajalik.

MUUDATUSETTEPANEKUD

Arengukomisjon palub vastutaval põllumajanduse ja maaelu arengu komisjonil lisada oma raportisse järgmised muudatusettepanekud:

Muudatusettepanek 1

Ettepanek võtta vastu määrus Põhjendus 1a (uus)

Komisjoni ettepanek

Muudatusettepanek

(1 a) Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 208 kohaselt tuleks reformiga tagada, et ÜPPs võetakse arvesse arengukoostöö eesmärgid, kaasa arvatud ÜROs ja muudes rahvusvahelistes organisatsioonides heaks kiidetud eesmärgid. Käesoleva määruse kohaselt võetud meetmed ei tohiks ohustada arenguriikide, eelkõige vähim arenenud riikide toidutootmisvõimet ja pikaajalist toiduga kindlustatust, ning need peaksid aitama täita ELi kohustusi kliimamuutuse leevendamisel.

Selgitus

Vastavalt ELi toimimise lepingu artiklile 208 tuleb arengueesmärgid arvestada kõigis ELi meetmetes, mis tõenäoliselt mõjutavad arenguriike. Arenguriikide põllumajanduse arengu hõlbustamine ja ülemaailmse toiduga kindlustatuse suurendamine on ELi arengupoliitika olulised ülesanded. ELi põllumajanduspoliitika avaldab välismõju, eelkõige põllumajandustoodetega kauplemisele. Poliitikavaldkondade arengusiduse põhimõtte kohaselt tuleb jälgida ja võimaluse korral vältida võimalikku kahjulikku mõju kohalikele põllumajandusturgudele ja arengumaade tootjatele.

Muudatusettepanek 2

Ettepanek võtta vastu määrus Põhjendus 26

Komisjoni ettepanek

Muudatusettepanek

(26) Üks uue ÜPP eesmärgid on keskkonnahoidlikkuse suurendamine otsetoetuste keskkonnasäästlikumaks muutmise kohustusliku komponendiga, mis

(26) Üks uue ÜPP eesmärgid on keskkonnahoidlikkuse suurendamine otsetoetuste keskkonnasäästlikumaks muutmise kohustusliku komponendiga, mis

toetab kogu liidus kohaldatavaid kliimat ja keskkonda säästvaid põllumajandustavasid. Sellega seoses peaksid liikmesriigid kasutama oma otsetoetuste riikliku ülemmäära osa selleks, et maksta lisaks põhitoetusele ka iga-aastast toetust põllumajandustootjate järgitavate kohustuslike põllumajandustavade eest, mille puhul võetakse arvesse eelkõige kliima- ja keskkonnapoliitika eesmärke. Need põllumajandustavad võivad olla lihtsate, üldistatud, mittelepinguliste ja iga-aastaste meetmete kujul, mis lähevad kaugemale nõuetele vastavusest ja on seotud põllumajandusega, nt põllukultuuride mitmekesistamine, püsirohumaa säilitamine, ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-alad. Kõnealuste põllumajandustavade kohustuslik iseloom peaks laienema ka põllumajandustootjatele, kelle põllumajanduslikud majapidamised asuvad täielikult või osaliselt NATURA 2000 aladel, mis on hõlmatud nõukogu 21. mai 1992. aasta direktiiviga 92/43/EMÜ (looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse kohta) ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. novembri 2009. aasta direktiiviga 2009/147/EÜ (loodusliku linnustiku kaitse kohta), kui kõnealused põllumajandustavad vastavad asjaomastes direktiivides sätestatud eesmärkidele. Põllumajandustootjad, kes vastavad nõukogu 28. juuni 2007. aasta määruses (EÜ) nr 834/2007 (mahepõllumajandusliku tootmise ning mahepõllumajanduslike toodete märgistamise ja määruse EMÜ) nr 2092/91 kehtetuks tunnistamise kohta) sätestatud tingimustele, peaksid saama kasu keskkonnasäästlikumaks muutmise komponendist ilma täiendavate kohustusteta, võttes arvesse mahepõllumajandussüsteemidest tulenevat üldtunnustatud keskkonnakasu. Kui keskkonnasäästlikumaks muutmise komponenti ei järgita, kohaldatakse karistusi vastavalt määruse (EL) nr [...]

toetab kogu liidus kohaldatavaid kliimat ja keskkonda säästvaid põllumajandustavasid. Sellega seoses peaksid liikmesriigid kasutama oma otsetoetuste riikliku ülemmäära osa selleks, et maksta lisaks põhitoetusele ka iga-aastast toetust põllumajandustootjate järgitavate kohustuslike põllumajandustavade eest, mille puhul võetakse arvesse eelkõige kliima- ja keskkonnapoliitika eesmärke. Need põllumajandustavad võivad olla lihtsate, üldistatud, mittelepinguliste ja iga-aastaste meetmete kujul, mis lähevad kaugemale nõuetele vastavusest ja on seotud põllumajandusega, nt külvikordade mitmekesistamine, püsirohumaa säilitamine, ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-alad **ja selliste põllukultuuride tootmine, mis on kasulikud kliimale ja keskkonnale, aitavad vähendada tootmiskulusid ja ergutavad kohalikke söödaturge.** Kõnealuste põllumajandustavade kohustuslik iseloom peaks laienema ka põllumajandustootjatele, kelle põllumajanduslikud majapidamised asuvad täielikult või osaliselt NATURA 2000 aladel, mis on hõlmatud nõukogu 21. mai 1992. aasta direktiiviga 92/43/EMÜ (looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse kohta) ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. novembri 2009. aasta direktiiviga 2009/147/EÜ (loodusliku linnustiku kaitse kohta), kui kõnealused põllumajandustavad vastavad asjaomastes direktiivides sätestatud eesmärkidele. Põllumajandustootjad, kes vastavad nõukogu 28. juuni 2007. aasta määruses (EÜ) nr 834/2007 (mahepõllumajandusliku tootmise ning mahepõllumajanduslike toodete märgistamise ja määruse EMÜ) nr 2092/91 kehtetuks tunnistamise kohta) sätestatud tingimustele, peaksid saama kasu keskkonnasäästlikumaks muutmise komponendist ilma täiendavate kohustusteta, võttes arvesse mahepõllumajandussüsteemidest tulenevat

[horisontaalne ÜPP määrus] artiklile 65.

üldtunnustatud keskkonnakasu. Kui keskkonناسäästlikumaks muutmise komponenti ei järgita, kohaldatakse karistusi vastavalt määruse (EL) nr [...] [horisontaalne ÜPP määrus] artiklile 65.

Muudatusettepanek 3

Ettepanek võtta vastu määrus Põhjendus 33

Komisjoni ettepanek

(33) Liikmesriikidel tuleks lubada kasutada oma otsetoetuste riikliku ülemmäära osa tootmiskohustusega seotud toetuse maksmiseks teatavates sektorites selgelt määratletud juhtudel. Tootmiskohustusega seotud toetusteks kasutatavad vahendid olema piiratud asjakohase tasemega, võimaldades samal ajal sellist toetust anda liikmesriikides või nende konkreetsetes piirkondades, kus teatavaid põllumajandusliku tootmise viise või teatavaid põllumajandussektoreid peetakse majanduslikel, keskkonnaalastel ja/või sotsiaalsetel põhjustel eriti tähtsaks ning kus valitseb teatav olukord. Liikmesriikidel tuleks lubada kõnealuseks toetuseks kasutada kuni 5 % oma riiklikust ülemmäärast või 10 % juhul, kui tootmiskohustusega seotud toetuse tase ületab 5 % vähemalt ühel aastal ajavahemikus 2010–2013. Nõuetekohaselt põhjendatud juhtudel, kui teatavad konkreetsete tundlikud vajadused piirkonnas on tõendatud ja pärast komisjoni heakskiitu, saaksid liikmesriigid kasutada rohkem kui 10 % oma kõnealusest ülemmäärast. Tootmiskohustusega seotud toetust tuleks anda üksnes määral, mis on vajalik praeguse tootmistaseme säilitamise innustamiseks asjaomastes piirkondades. Kõnealune toetus peaks olema kättesaadav ka põllumajandustootjatele, kes 31. detsembril 2013 omavad määruse (EÜ) nr

Muudatusettepanek

(33) Liikmesriikidel tuleks **2016. aasta lõpuni** lubada kasutada oma otsetoetuste riikliku ülemmäära osa tootmiskohustusega seotud toetuse maksmiseks teatavates sektorites selgelt määratletud juhtudel. Tootmiskohustusega seotud toetusteks kasutatavad vahendid olema piiratud asjakohase tasemega, võimaldades samal ajal sellist toetust anda liikmesriikides või nende konkreetsetes piirkondades, kus teatavaid põllumajandusliku tootmise viise või teatavaid põllumajandussektoreid peetakse majanduslikel, keskkonnaalastel ja/või sotsiaalsetel põhjustel eriti tähtsaks ning kus valitseb teatav olukord. Liikmesriikidel tuleks lubada kõnealuseks toetuseks kasutada kuni 5 % oma riiklikust ülemmäärast või 10 % juhul, kui tootmiskohustusega seotud toetuse tase ületab 5 % vähemalt ühel aastal ajavahemikus 2010–2013. Nõuetekohaselt põhjendatud juhtudel, kui teatavad konkreetsete tundlikud vajadused piirkonnas on tõendatud ja pärast komisjoni heakskiitu, saaksid liikmesriigid kasutada rohkem kui 10 % oma kõnealusest ülemmäärast. Tootmiskohustusega seotud toetust tuleks anda üksnes määral, mis on vajalik praeguse tootmistaseme säilitamise innustamiseks asjaomastes piirkondades. Kõnealune toetus peaks olema kättesaadav ka põllumajandustootjatele, kes 31. detsembril 2013 omavad määruse (EÜ) nr

1782/2003 ja määruse (EÜ) nr 73/2009 kohaselt jaotatud eritoetusõigusi ja kellel ei ole toetuskõlblikke hektareid toetusõiguste aktiveerimiseks. Seoses sellise vabatahtliku tootmiskohustusega seotud toetuse heakskiitmisega, mis ületab 10 % liikmesriigiti määratud iga-aastasest riiklikust ülemmäärast, peaks komisjonil olema täiendavalt õigus võtta vastu rakendusakte ilma määrust (EL) nr 182/2011 kohaldamata.

1782/2003 ja määruse (EÜ) nr 73/2009 kohaselt jaotatud eritoetusõigusi ja kellel ei ole toetuskõlblikke hektareid toetusõiguste aktiveerimiseks. Seoses sellise vabatahtliku tootmiskohustusega seotud toetuse heakskiitmisega, mis ületab 10 % liikmesriigiti määratud iga-aastasest riiklikust ülemmäärast, peaks komisjonil olema täiendavalt õigus võtta vastu rakendusakte ilma määrust (EL) nr 182/2011 kohaldamata.

Muudatusettepanek 4

Ettepanek võtta vastu määrus Artikkel 3 a (uus)

Komisjoni ettepanek

Muudatusettepanek

Artikkel 3 a

Poliitikavaldkondade arengusidusus

Kooskõlas ELi toimimise lepingu artikliga 208 võetakse käesoleva määruse rakendamisel arvesse arengukoostöö eesmäärke, kaasa arvatud ÜROs ja teistes rahvusvahelistes organisatsioonides heakskiidetud eesmärgid. Käesoleva määruse kohaselt võetud meetmed ei ohusta arenguriikide, eriti vähim arenenud riikide toidutootmisvõimet ja pikaajalist toiduga kindlustatust ning aitavad täita liidu kohustusi seoses kliimamuutuse leevendamise.

Selgitus

Vastavalt ELi toimimise lepingu artiklile 208 tuleb arengueesmäärke arvestada kõigis ELi meetmetes, mis tõenäoliselt mõjutavad arenguriike. Arenguriikide põllumajanduse arengu hõlbustamine ja ülemaailmse toiduga kindlustatuse suurendamine on ELi arengupoliitika olulised ülesanded. ELi põllumajanduspoliitika avaldab välismõju, eelkõige põllumajandustoodetega kauplemisele. Poliitikavaldkondade arengusidususe põhimõtte kohaselt tuleb jälgida ja võimaluse korral vältida võimalikku kahjulikku mõju kohalikele põllumajandusturgudele ja arengumaade tootjatele.

Muudatusettepanek 5

Ettepanek võtta vastu määrus Artikkel 32 – lõige 1

Komisjoni ettepanek

Põllumajandustootjad tagavad, et vähemalt 7% nende toetuskõlblikest hektaritest vastavalt artikli 25 lõikele 2, välja arvatud püsirohumaal olev maa, on ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-ala, näiteks kesa, veepüüde terrassid, maastikule iseloomulikud vormid, puhvervööndid ja artikli 25 lõike 2 punkti b alapunktis ii osutatud metsastatud alad.

Muudatusettepanek 6

Ettepanek võtta vastu määrus Artikkel 59 – lõige 3

Komisjoni ettepanek

Artiklit 14, artikli 20 lõiget 5, artikli 22 lõiget 6, artikli 35 lõiget 1, artikli 37 lõiget 1 ja artiklit 39 kohaldatakse siiski alates käesoleva määruse jõustumisest.

Muudatusettepanek

Põllumajandustootjad tagavad, et vähemalt 7% nende toetuskõlblikest hektaritest vastavalt artikli 25 lõikele 2, välja arvatud püsirohumaal olev maa, on ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-ala, näiteks kesa, veepüüde terrassid, maastikule iseloomulikud vormid, puhvervööndid, **maa, millel kasvatatakse lämmastikku siduvaid kultuure** ja artikli 25 lõike 2 punkti b alapunktis ii osutatud metsastatud alad.

Muudatusettepanek

Artiklit 14, artikli 20 lõiget 5, artikli 22 lõiget 6, artikli 35 lõiget 1, artikli 37 lõiget 1 ja artiklit 39 kohaldatakse siiski alates käesoleva määruse jõustumisest.

Artiklid 38–41 kehtivad 31. detsembrini 2016.

MENETLUS

Pealkiri	Ühise põllumajanduspoliitika raames toetuskavade alusel põllumajandustootjatele makstavad otsetoetused
Viited	COM(2011)0625 – C7-0336/2011 – 2011/0280(COD)
Vastutav komisjon istungil teada andmise kuupäev	AGRI 25.10.2011
Arvamuse esitaja(d) istungil teada andmise kuupäev	DEVE 25.10.2011
Arvamuse koostaja nimetamise kuupäev	Birgit Schnieber-Jastram 7.11.2011
Arutamine parlamendikomisjonis	24.4.2012
Vastuvõtmise kuupäev	19.6.2012
Lõpphääletuse tulemus	+: 25 –: 0 0: 0
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Thijs Berman, Michael Cashman, Véronique De Keyser, Leonidas Donskis, Charles Goerens, Catherine Grèze, Filip Kaczmarek, Gay Mitchell, Norbert Neuser, Jean Roatta, Birgit Schnieber-Jastram, Michèle Striffler, Keith Taylor, Eleni Theocharous, Patrice Tirolien, Ivo Vajgl, Anna Záborská, Iva Zanicchi
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Gesine Meissner, Csaba Óry, Judith Sargentini, Patrizia Toia
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed (kodukorra art 187 lg 2)	Ioan Enciu, Gabriele Zimmer

16.10.2012

EELARVEKOMISJONI ARVAMUS

põllumajanduse ja maaelu arengu komisjonile

ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames toetuskavade alusel põllumajandustootjatele makstavate otsetoetuste eeskirjad
(COM(2011)0625 – C7-0336/2011 – 2011/0280(COD))

Arvamuse koostaja: Giovanni La Via

LÜHISELGITUS

Põllumajandustootjatele makstavad otsetoetused on ÜPP tähtis osa ning käimasolevas reformis prioriteetse tähtsusega. Reformiga üritatakse viia sissetulekutoetus tasakaalu uute avalike probleemidega, integreerides keskkonnanõuded tugeva keskkonnasäästlikkuse komponendi abil esimesse sambasse. Tekitades keskkonna- ja kliimakaitse kasu, antakse põllumajandustootjate sissetuleku toetamisele täiendav põhjendus, sest selle abil püütakse tagada, et kõik põllumajandustootjad tegeleksid nende küsimustega. Lisaks kaitstakse ka liidu finantshuve.

Kuna ÜPP on aastate jooksul muutunud keerukamaks, siis peaksid tulevase ÜPP tähtsad osad olema parem õigusloome ja bürokraatia oluline vähendamine põllumajandustootjate jaoks. Vältima peaks põhjendamatu ja ülemäärast halduskoormust ja kulusid riigi ametiasutustele, pidades eriti silmas eelarvete konsolideerimist liikmesriikides ja vahendite nappust. Selleks et tagada liidu vahendite usaldusväärne haldamine ja pakkuda väga olulisi avalikke hüvesid läbi multifunktsionaalse ÜPP abil, on vajalik vahendite sihtotstarbelisem kasutamine.

Komisjoni ettepaneku eesmärk on kehtestada üldised poliitilised valikuvõimalused, et tulla toime põllumajanduse ja maapiirkondade tulevaste probleemidega ning täita ÜPP eesmärgid, nimelt saavutada elujõuline toidutööstus, loodusvarade säästev majandamine ja kliimameetmed ning tasakaalustatud territoriaalne areng.

Lühidalt öeldes teeb komisjon ettepaneku siduda edaspidi 30 % otsemaksetest keskkonnasäästlikkusega, püüdes tagada, et kõik põllumajandusettevõtted osaleksid keskkonna- ja kliimakaitstes. Lisaks tehti ettepanek anda väikepõllumajandustootjate toetamise lihtsustamiseks neile eritoetust, mis oleks lisatoetus noortele põllumajandustootjatele, et nad jätkaksid või liituksid põllumajandusega. Esitati ka vähem soodsamate piirkondade vabatahtlik maksete kava, et tunnustada nende piirkondade tähtsust.

Kuna nõutakse võrdsete võimaluste edendamist, tegi komisjon ettepaneku piirata makseid nendele põllumajandusettevõtetele, mis saavad suuri otsemakseid, ning vähendada põllumajandusettevõtetele antavate otsemaksete erinevusi liikmesriikide vahel. Nõuetele vastavuse osas viib komisjon sisse teatavad muudatused maa hea põllumajandus- ja keskkonnaseisundis hoidmise nõuetes ja kohustuslikes haldusnõuetes.

Ülimalt tähtis on tagada vastavus toetuste andmisega seotud avaliku huvi nõuetele.

Käesoleva raporti koostamises on lähtutud komisjoni poolt järgmises mitmeaastases finantsraamistikus ÜPP-le ette nähtud kogusummadest. Olulised muudatused eelarveprojektis eeldaksid ka käesoleva arvamuse sisulist läbivaatamist.

MUUDATUSETTEPANEKUD

Eelarvekomisjon palub vastutaval põllumajanduse ja maaelu arengu komisjonil lisada oma raportisse järgmised muudatusettepanekud:

Muudatusettepanek 1

**Ettepanek võtta vastu määrus
Põhjendus 1 a (uus)**

Komisjoni ettepanek

Muudatusettepanek

(1 a) Ühisele põllumajanduspoliitikale 2013. aastal eraldatavad summad tuleks järgmisel finantsplaneerimise perioodil säilitada vähemalt samal tasemel. On vaja piisavaid rahalisi vahendeid, et tulla toime toiduga kindlustatuse, keskkonnakaitse, kliimamuutuse ja territoriaalse tasakaaluga seotud probleemidega laienenud ELis ning toetada ÜPP abil ELi 2020. aasta strateegia edu.

Muudatusettepanek 2

**Ettepanek võtta vastu määrus
Artikkel 5 a (uus)**

Komisjoni ettepanek

Muudatusettepanek

Artikkel 5 a

Rubriigi 2 ülemmäär

Ühisele põllumajanduspoliitikale 2013. aastal eraldatavad summad säilitatakse järgmisel finantsplaneerimise perioodil vähemalt samal tasemel. On vaja piisavaid rahalisi vahendeid, et tulla toime toiduga kindlustatuse, keskkonnakaitse, kliimamuutuse ja territoriaalse tasakaaluga seotud probleemidega laienenud ELis ning toetada ÜPP abil

Muudatusettepanek 3

**Ettepanek võtta vastu määrus
Artikkel 9 – lõige 1 – punkt a**

Komisjoni ettepanek

Muudatusettepanek

a) otsetoetuste iga-aastane summa on alla 5 % kogutulust, mida nad on saanud mittepõllumajanduslikust tegevusest kõige viimasel eelarveaastal; või

välja jäetud

Muudatusettepanek 4

**Ettepanek võtta vastu määrus
Artikkel 9 – lõige 2**

Komisjoni ettepanek

Muudatusettepanek

2. Lõiget 1 ei kohaldata põllumajandustootjate suhtes, kes said eelneval aastal otsetoetusi vähem kui 5 000 eurot.

välja jäetud

Muudatusettepanek 5

**Ettepanek võtta vastu määrus
Artikkel 14 – lõige 1 – lõik 1**

Komisjoni ettepanek

Muudatusettepanek

1. Enne 1. augustit 2013 võivad liikmesriigid otsustada kasutada EAFRDst rahastatavate maaelu arengu programmide raames võetavate meetmete jaoks, mis on täpsustatud määruses (EL) nr [...] [maaelu arengu määrus], lisatoetust kuni **10 %** oma iga-aastasest riiklikust ülemmäärast, mis on sätestatud käesoleva määruse II lisas kalendriaastateks 2014–2019. Selle tulemusel ei saa vastavat summat kasutada enam otsetoetuste andmiseks.

1. Enne 1. augustit 2013 võivad liikmesriigid otsustada kasutada EAFRDst rahastatavate maaelu arengu programmide raames võetavate meetmete jaoks, mis on täpsustatud määruses (EL) nr [...] [maaelu arengu määrus], lisatoetust kuni **25 %** oma iga-aastasest riiklikust ülemmäärast, mis on sätestatud käesoleva määruse II lisas kalendriaastateks 2014–2019. Selle tulemusel ei saa vastavat summat kasutada enam otsetoetuste andmiseks.

Muudatusettepanek 6

Ettepanek võtta vastu määrus Artikkel 14 – lõige 2 – lõik 1

Komisjoni ettepanek

2. Enne 1. augustit 2013 võivad Bulgaaria, Eesti, Hispaania, Leedu, Läti, Poola, Portugal, Rootsi, Rumeenia, Slovakkia, Soome ja Ühendkuningriik otsustada kasutada käesoleva määruse kohasteks otsetoetusteks kuni 5 % summast, mis on toetusena eraldatud EAFRDst aastatel 2015–2020 rahastatavate maaelu arengu programmide raames võetavatele meetmetele, mis on täpsustatud määruses (EL) nr [...] [maaelu arengu määrus] Selle tulemusel ei saa vastavat summat enam kasutada maaelu arengu programmi kohaste toetusmeetmete puhul.

Muudatusettepanek

2. Enne 1. augustit 2013 võivad Bulgaaria, Eesti, Hispaania, Leedu, Läti, Poola, Portugal, Rootsi, Rumeenia, Slovakkia, Soome ja Ühendkuningriik otsustada kasutada käesoleva määruse kohasteks otsetoetusteks kuni 5 % summast, mis on toetusena eraldatud EAFRDst aastatel 2015–2020 rahastatavate maaelu arengu programmide raames võetavatele meetmetele, mis on täpsustatud määruses (EL) nr [...] [maaelu arengu määrus], **tingimusel, et vähemalt 20 % jääb EAFRDi käsutusse.** Selle tulemusel ei saa vastavat summat enam kasutada maaelu arengu programmi kohaste toetusmeetmete puhul.

Muudatusettepanek 7

Ettepanek võtta vastu määrus Artikkel 33 – lõige 2

Komisjoni ettepanek

2. Liikmesriigid annavad käesolevas peatükis osutatud toetust **riiklikul tasandil või artikli 20 kohaldamisel piirkondlikul tasandil. Piirkondlikul tasandil kohaldamise korral kasutavad liikmesriigid igas piirkonnas artikli 3 kohaselt kehtestatud ülemmäära osa. Iga piirkonna jaoks kõnealuse osa arvutamiseks jagatakse artikli 20 lõike 2 kohaselt kehtestatud vastav piirkondlik ülemmäär artikli 19 lõike 1 kohaselt kindlaksmääratud ülemmääraga.**

Muudatusettepanek

2. Liikmesriigid annavad käesolevas peatükis osutatud toetust **kõikide toetusõiguste puhul.**

Muudatusettepanek 8

**Ettepanek võtta vastu määrus
Artikkel 33 – lõige 3 a (uus)**

Komisjoni ettepanek

Muudatusettepanek

3 a. Kõiki riiklikke toetusi, mida ei kasutata vastavalt käesolevale peatükile, kasutatakse määruuses (EL) nr 1698/2005 sätestatud keskkonnasõbralike põllumajandusmeetmete rahastamiseks.

Muudatusettepanek 9

**Ettepanek võtta vastu määrus
Artikkel 33 – lõige 3 b (uus)**

Komisjoni ettepanek

Muudatusettepanek

3 b. Kõik käesolevast peatükist ning artiklitest 30, 31 ja 32 tulenevad põhitoetuse vähendamised või trahvid nõuete mittetäitmise eest jäävad liikmesriikidesse ja piirkondadesse, kust need saadud on.

Muudatusettepanek 10

**Ettepanek võtta vastu määrus
Artikkel 33 – lõige 3 c (uus)**

Komisjoni ettepanek

Muudatusettepanek

3 c. Kõik summad, mis on laekunud vähendamiste või karistuste arvelt, mis on määratud käesolevas artiklis või artiklites 30, 31 ja 32 sätestatud nõuete täitmata jätmise eest, jäävad päritoluliikmesriikidesse ja -piirkondadesse.

Muudatusettepanek 11

**Ettepanek võtta vastu määrus
Artikkel 33 – lõige 3 d (uus)**

Komisjoni ettepanek

Muudatusettepanek

3 d. Liikmesriikide riiklikust ülemmäärast kasutamata vahendid, mis olid ette nähtud käesolevas peatükis määratletud toetusteks, jäävad liikmesriikidesse ning neid kasutatakse määruse (EL) nr .../20xx (EAFRD) kohaselt põllumajanduse keskkonna- ja kliimakaitsemeetmeteks.

MENETLUS

Pealkiri	Ühise põllumajanduspoliitika raames toetuskavade alusel põllumajandustootjatele makstavad otsetoetused
Viited	COM(2011)0625 – C7-0336/2011 – 2011/0280(COD)
Vastutav komisjon istungil teada andmise kuupäev	AGRI 25.10.2011
Arvamuse esitaja(d) istungil teada andmise kuupäev	BUDG 25.10.2011
Arvamuse koostaja nimetamise kuupäev	Giovanni La Via 6.2.2012
Vastuvõtmise kuupäev	10.10.2012
Lõpphääletuse tulemus	+ : 25 - : 2 0 : 2
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Marta Andreasen, Richard Ashworth, Francesca Balzani, Zuzana Brzobohatá, Göran Färm, José Manuel Fernandes, Eider Gardiazábal Rubial, Salvador Garriga Polledo, Jens Geier, Ivars Godmanis, Lucas Hartong, Jutta Haug, Sidonia Elżbieta Jędrzejewska, Ivailo Kalfin, Sergej Kozlík, Jan Kozłowski, Alain Lamassoure, Giovanni La Via, George Lyon, Barbara Matera, Juan Andrés Naranjo Escobar, Dominique Riquet, Potito Salatto, Helga Trüpel, Angelika Werthmann
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Maria Da Graça Carvalho, Georgios Papastamkos, Nils Torvalds, Catherine Trautmann

10.10.2012

EELARVEKONTROLLIKOMISJONI ARVAMUS

põllumajanduse ja maaelu arengu komisjonile

ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames toetuskavade alusel põllumajandustootjatele makstavate otsetoetuste eeskirjad
(COM(2011)0625 – C7-0336/2011 – 2011/0280(COD))

Arvamuse koostaja: Monika Hohlmeier

LÜHISELGITUS

Seoses ÜPP toetuskavade raames põllumajandusettevõtetele makstavate otsetoetuste eelarvekontrolli aspektiga on eelarvekontrollikomisjoni arvamuse koostaja esmaeesmärgid läbipaistvus, lihtsustamine ja halduskoormuse vähendamine, säilitades samas poliitikaeesmärgidena toiduga kindlustatuse, keskkonnasäästlikkuse ja territoriaalse ühtekuuluvuse.

Lihtsustamise vajadus on välja toodud Euroopa Parlamendi 18. mai 2010. aasta resolutsioonis ühise põllumajanduspoliitika lihtsustamise kohta (2009/2155(INI)), milles sisalduvad järgmised palved ja soovitusel komisjonile:

- püüda uue määruse kehtestamisel vähendada ühtlasi ka tarbetut koormust;
- ÜPP täiendav lihtsustamine on vajalik selleks, et vähendada ELi institutsioonide, liikmesriikide ja toetuse saajate kulusid selle poliitika rakendamisel;
- ÜPP meetmed peaksid olema proportsioonis eesmärgiga ning õigusloomete tuleks valida ainult juhul, kui see on tõepoolest põhjendatud;
- liikmesriikidel peaks olema maaelu arengukavade raames võimalus võtta eelkõige väikeettevõtete jaoks kasutusele kindla maksumääraga maatükke puudutav süsteem;
- ühtse otsemaksete kava lihtsustamiseks tuleks lõpetada sama üksikasjaliku teabe iga-aastane edastamine;
- tulevane süsteem peaks arvesse võtma lihtsustamise põhimõtet ja seda, et lihtsustamine, läbipaistvus ja õiglus peaksid olema ÜPP reformi peamised prioriteedid.

Eelarvekontrollikomisjoni arvamuse koostajale tekitab muret asjaolu, et praegune ettepanek, vaadelduna komisjoni mõjuhinnangu (SEC(2011) 1153 final) seisukohast, sisaldab mitmeid sätteid, mis võivad takistada halduskoormuse vähendamise eesmärgi saavutamist, pidades eriti silmas neid sätteid, mis puudutavad keskkonnasäästlikumaks muutmist, aktiivseid

põllumajandustootjaid, kohustuslikke toetuskavasid noortele põllumajandustootjatele ja väikepõllumajandustootjatele jms.

Oma seisukohtade ja toodud muudatusettepanekute kinnituseks sooviks arvamuse koostaja pöörata tähelepanu mitmetele tähelepanuväärsetele elementidele komisjoni mõjuhinnangu „Ühise põllumajanduspoliitika lihtsustamine” 8. lisas.

Punktis 2.4.2. „Sidusrühmade konsultatsiooni tulemused mõjuhinnangus” on eelkõige märgitud, et „*Paljud leidsid, et oluline on vähendada halduskoormust. Paljud väitsid, et halduskoormust kasvatab eriti keskkonnasäästlikumaks muutmine [...].*”

Punktis 2.4.3. „Ajutise lihtsustamisalase nõuanderühma tulemused” on lisaks välja toodud järgmist: „*Konverentsil osalejatelt saime selge sõnumi, et osa mainitud uuendustest (täpsemalt aktiivse põllumajandustootja määratlus, eraldi toetuskava väikepõllumajandustootjatele ja keskkonnasäästlikumaks muutmine) ei kujuta endast lihtsustamist, vaid pigem kasvatavad haldus- ja kontrollikoormust ning suurendavad tehinguvigade riski*”. Sellega seoses on sidusrühmad soovitanud, et „*uuenduslikud elemendid peaksid olema võimalikult lihtsad, kaasamata liigselt keerukaid tingimusi, ning liikmesriikide võimuorganitel peaks olema neid võimalik automaatselt rakendada ja kontrollida läbi olemasolevate vahendite [...]*” ja „*[...] kavandatud uued elemendid on ainult sellisel juhul piisavalt kontrollitavad ja teostatavad, kui liikmesriikidele antakse piisavalt paindlikkust, et neid kohandada vastavalt suuresti erinevatele riiklikele ja piirkondlikele oludele [...]*”.

Eelarvekontrollikomisjoni arvamuse koostaja arvates on murettekitav ka seisukoht, mis on toodud punktis 4.2.3. „Halduskulude arvestus võttes arvesse otsetoetustega seotud õiguslike kohustuste muutust pärast 2013. aastat”, kus väidetakse eelkõige, et „*tulemused [...] näitavad, et tulevase otsetoetuste süsteemi puhul suureneks halduskulude kogusumma ligikaudu 15% võrra.*”

Lõpuks, punktis 4.3. „Laiemate poliitikatsenaariumite hinnang“ väidetakse, et „*Oodatavat halduskoormuse tõusu seoses mõnede uute suundadega, mis aitavad paremini läheneda esimese astme maksetele (keskkonnasäästlikumaks muutmine ja aktiivsed põllumajandustootjad), võib osaliselt neutraliseerida lihtsustamine, mida pakuvad väikepõllumajandustootjate kava ja otsetoetuste võimaldamine ühtsetes summades vastavalt põllumajandusmaa hektaritele riiklikul või piirkondlikul tasemel.*” Arvamuse koostaja on siiski seisukohal, et komisjon üritab kompenseerida tülikaid elemente, nagu keskkonnasäästlikumaks muutmine ja aktiivsed põllumajandustootjad, läbi liigse lihtsustamise väikepõllumajandustootjate osas, keda puudutavad sätted on tehtud liikmesriikidele kohustuslikuks ja kelle suhtes ei kehti nõuetele vastavuse sätted. Seetõttu üritab arvamuse koostaja luua tasakaalu, pakkudes välja vabatahtliku väikepõllumajandustootjate toetuskava ning vähem koormavad sätted keskkonnasäästlikumaks muutmise ja aktiivsete põllumajandustootjate kohta.

Et oma seisukohta veelgi kinnitada, viitab arvamuse koostaja 8. lisa all-lisale „Lihtsustamisalase konverentsi tulemused”, milles jõuti aktiivsete põllumajandustootjate ja toetuskõlbuliku maa osas seisukohale, et „*[...] nüüdsiks on selge, et ELi tasemel ei ole sellist ühtset kriteeriumi, millega võiks määratleda aktiivset põllumajandustootjat, kuna struktuurid ja olukorrad eri riikides erinevad omavahel suuresti.*”

MUUDATUSETTEPANEKUD

Eelarvekontrollikomisjon palub vastutaval põllumajanduse ja maaelu arengu komisjonil lisada oma raportisse järgmised muudatusettepanekud:

Muudatusettepanek 1

Ettepanek võtta vastu määrus Põhjendus 1 a (uus)

Komisjoni ettepanek

Muudatusettepanek

(1 a) Üks ÜPP reformi peamisi eesmärke ja nõudeid on vähendada halduskoormust. Seda eesmärki tuleks otsetoetuste kava vastavate sätete kujundamisel kindlalt arvesse võtta. Toetuskavade hulk ei tohiks ületada vajalikku määra ning põllumajandustootjad ja liikmesriigid peavad olema võimelised täitma nendega seotud nõudeid ja kohustusi ilma liigse bürokraatiata. Tegelikusest lähtuvad piirnormid, mõistlikud miinimummäärad ja sobiv tasakaal usalduse ja kontrolli vahel aitavad tulevikus vähendada liikmesriikide ja toetusesaajate halduskoormust.

Muudatusettepanek 2

Ettepanek võtta vastu määrus Põhjendus 3

Komisjoni ettepanek

Muudatusettepanek

(3) Tuleks selgitada, et Euroopa Parlamendi ja nõukogu [kuupäev] määrust (EL) nr [...] (ühise põllumajanduspoliitika rahastamise, haldamise ja järelevalve kohta)¹³ [horisontaalne ÜPP määrus] ning kõnealuse määruse kohaselt vastuvõetud sätteid tuleks kohaldada seoses käesolevas määruses sätestatud meetmetega. Selleks et tagada järjepidevus ÜPPd käsitlevate muude õigusaktidega, on mõned praegu

(3) Tuleks selgitada, et Euroopa Parlamendi ja nõukogu [kuupäev] määrust (EL) nr [...] (ühise põllumajanduspoliitika rahastamise, haldamise ja järelevalve kohta)¹³ [horisontaalne ÜPP määrus] ning kõnealuse määruse kohaselt vastuvõetud sätteid tuleks kohaldada seoses käesolevas määruses sätestatud meetmetega. Selleks et tagada järjepidevus ÜPPd käsitlevate muude õigusaktidega, on mõned praegu

määrusega (EÜ) nr 73/2009 kehtestatud eeskirjad sätestatud nüüd määruses (EL) nr [...] [horisontaalne ÜPP määrus], eelkõige eeskirjad, millega tagatakse otsetoetusi käsitlevate sätetega ettenähtud kohustuste täitmine, sealhulgas kontroll ning haldusmeetmete ja -karistuste kohaldamine eeskirjade rikkumisel, ning eeskirjad nõuetele vastavuse kohta, nagu kohustuslikud majandamisnõuded, hea põllumajandus- ja keskkonnaseisund, asjaomaste meetmete järelevalve ja hindamine ning alusetute maksete sissenõudmisega seotud eeskirjad.

määrusega (EÜ) nr 73/2009 kehtestatud eeskirjad sätestatud nüüd määruses (EL) nr [...] [horisontaalne ÜPP määrus], eelkõige eeskirjad, millega tagatakse otsetoetusi käsitlevate sätetega ettenähtud kohustuste täitmine, sealhulgas kontroll ning haldusmeetmete ja -karistuste kohaldamine eeskirjade rikkumisel, ning eeskirjad nõuetele vastavuse kohta, nagu kohustuslikud majandamisnõuded, hea põllumajandus- ja keskkonnaseisund, asjaomaste meetmete järelevalve ja hindamine ning alusetute maksete sissenõudmisega seotud eeskirjad.

Sertifitseerimisasutuse ülesanded ja kohustus hinnata tehingute seaduslikkust ja korrektsust ning usaldusväärse finantsjuhtimise põhimõtte järgimine ei tohiks liikmesriikidele kaasa tuua halduskoormuse täiendavat kasvu.

Muudatusettepanek 3

Ettepanek võtta vastu määrus Põhjendus 4

Komisjoni ettepanek

(4) Komisjonile tuleks aluslepingu artikli 290 kohaselt anda õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte, et täiendada või muuta käesoleva määruse teatavaid mitteolemuslikke osi. Eriti oluline on, et komisjon viiks oma ettevalmistustöö käigus läbi vastavaid konsultatsioone, sealhulgas ekspertide tasandil. Komisjon peaks delegeeritud õigusaktide ettevalmistamise ja koostamise ajal tagama asjaomaste dokumentide üheaegse, õigeaegse ja asjakohase edastamise Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

Muudatusettepanek

(4) Komisjonile tuleks aluslepingu artikli 290 kohaselt anda õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte, et täiendada või muuta käesoleva määruse teatavaid mitteolemuslikke osi. ***Komisjonile delegeeritakse üksnes õigus võtta vastu muid kui seadusandlikke akte, mis on üldkohaldatavad, mis täiendavad või muudavad seadusandliku akti teatavaid mitteolemuslikke osi. Seadusandlikus aktis tuleks määrata selgesõnaliselt kindlaks volituste delegeerimise eesmärgid, sisu, ulatus ja kestus ning valdkonna olemuslikud aspektid sätestatakse seadusandliku aktiga ning õigust neid sätestada ei või delegeerida. Seega määratakse kõik olulised õiguslikud küsimused kindlaks alusaktis. Komisjon tagab, et delegeeritud aktidega***

seotud halduskoormus ei ületa rangelt nõutavat määra. Lisaks tuleb tagada õiguskindlus. Eriti oluline on, et komisjon **vähendaks halduskulusid ja** viiks oma ettevalmistustöö käigus läbi vastavaid konsultatsioone, sealhulgas ekspertide tasandil. Komisjon peaks delegeeritud õigusaktide ettevalmistamise ja koostamise ajal tagama asjaomaste dokumentide üheaegse, õigeaegse ja asjakohase edastamise Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

Muudatusettepanek 4

Ettepanek võtta vastu määrus Põhjendus 8

Komisjoni ettepanek

(8) Selleks et võtta arvesse toetuskavasid käsitlevaid uusi õigusakte, mida võidakse vastu võtta pärast käesoleva määruse jõustumist, tuleks komisjonile aluslepingu artikli 290 kohaselt anda õigus võtta vastu õigusakte, et muuta käesoleva **määrusega hõlmatud** toetuskavade loetelu.

Muudatusettepanek

(8) Selleks et võtta arvesse toetuskavasid käsitlevaid uusi õigusakte, mida võidakse vastu võtta pärast käesoleva määruse jõustumist, tuleks komisjonile aluslepingu artikli 290 kohaselt anda õigus võtta vastu õigusakte, et muuta käesoleva **määruse I lisa sätestatud** toetuskavade loetelu.

Muudatusettepanek 5

Ettepanek võtta vastu määrus Põhjendus 13

Komisjoni ettepanek

(13) Põllumajandustootjate eri toetuskavade kohaldamisest saadud kogemused on näidanud, et paljudel juhtudel olid toetusesaajateks ettevõtjad, kelle majanduslik eesmärk ei olnud kas üldse või oli üksnes vähesel määral suunatud põllumajanduslikule tegevusele, näiteks lennujaamad, raudtee-ettevõtjad, kinnisvaraettevõtjad ning spordiväljakuid haldavad ettevõtjad. Toetuse sihipärasema eraldamise tagamiseks peaksid

Muudatusettepanek

(13) Põllumajandustootjate eri toetuskavade kohaldamisest saadud kogemused on näidanud, et paljudel juhtudel olid toetusesaajateks ettevõtjad, kelle majanduslik eesmärk ei olnud kas üldse või oli üksnes vähesel määral suunatud põllumajanduslikule tegevusele, näiteks lennujaamad, raudtee-ettevõtjad, kinnisvaraettevõtjad ning spordiväljakuid haldavad ettevõtjad. Toetuse sihipärasema eraldamise tagamiseks peaksid

liikmesriigid hoiduma otsetoetuste maksmisest kõnealustele füüsilistele või juriidilistele isikutele. Osalise tööajaga väikepõllumajandustootjad edendavad otseselt maapiirkondade elujõulisust, seepärast peaksid nad otsetoetusi siiski saada.

liikmesriigid hoiduma otsetoetuste maksmisest kõnealustele füüsilistele või juriidilistele isikutele. **Sellised reeglid peaksid samas säilitama kulutõhususe ning vältima liikmesriikide ja toetusesaajate liigset halduskoormust.** Osalise tööajaga väikepõllumajandustootjad edendavad otseselt maapiirkondade elujõulisust, seepärast peaksid nad otsetoetusi siiski saada.

Muudatusettepanek 6

Ettepanek võtta vastu määrus Põhjendus 26

Komisjoni ettepanek

(26) Üks uue ÜPP eesmärke on keskkonnahoidlikkuse suurendamine otsetoetuste keskkonnasäästlikumaks muutmise kohustusliku komponendiga, mis toetab kogu liidus kohaldatavaid kliimat ja keskkonda säästvaid põllumajandustavasid. Sellega seoses peaksid liikmesriigid kasutama oma otsetoetuste riikliku ülemmäära osa selleks, et maksta lisaks põhitoetusele ka iga-aastast toetust põllumajandustootjate järgitavate kohustuslike põllumajandustavade eest, mille puhul võetakse arvesse eelkõige kliima- ja keskkonnapoliitika eesmärke. Need põllumajandustavad võivad olla lihtsate, üldistatud, mittelepinguliste ja iga-aastaste meetmete kujul, mis lähevad kaugemale nõuetele vastavusest ja on seotud põllumajandusega, nt põllukultuuride mitmekesistamine, püsirohuma säilitamine, ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-alad. **Kõnealuste põllumajandustavade kohustuslik iseloom peaks** laienema ka põllumajandustootjatele, kelle põllumajanduslikud majapidamised asuvad täielikult või osaliselt NATURA 2000 aladel, mis on hõlmatud nõukogu 21. mai

Muudatusettepanek

(26) Üks uue ÜPP eesmärke on keskkonnahoidlikkuse suurendamine otsetoetuste keskkonnasäästlikumaks muutmise kohustusliku komponendiga, mis toetab kogu liidus kohaldatavaid kliimat ja keskkonda säästvaid põllumajandustavasid. Sellega seoses peaksid liikmesriigid kasutama oma otsetoetuste riikliku ülemmäära osa selleks, et maksta lisaks põhitoetusele ka iga-aastast toetust põllumajandustootjate järgitavate kohustuslike põllumajandustavade eest, mille puhul võetakse arvesse eelkõige kliima- ja keskkonnapoliitika eesmärke. Need põllumajandustavad võivad olla lihtsate, üldistatud, mittelepinguliste ja iga-aastaste meetmete kujul, mis lähevad kaugemale nõuetele vastavusest ja on seotud põllumajandusega, nt põllukultuuride mitmekesistamine, püsirohuma säilitamine, ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-alad, **võttes samas piisavalt arvesse riiklikke ja piirkondlikke eripärasid. Läbipaistvuse ja tõhususe huvides tuleb vältida praktilisi takistusi põllumajandustootjatele ja halduskeerukust võimuorganitele; nende meetmetega seotud haldusmenetluste**

1992. aasta direktiiviga 92/43/EMÜ (looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse kohta)¹⁹ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. novembri 2009. aasta direktiiviga 2009/147/EÜ (loodusliku linnustiku kaitse kohta)²⁰, kui kõnealused põllumajandustavad vastavad asjaomastes direktiivides sätestatud eesmärkidele. Põllumajandustootjad, kes vastavad nõukogu 28. juuni 2007. aasta määruses (EÜ) nr 834/2007 (mahepõllumajandusliku tootmise ning mahepõllumajanduslike toodete märgistamise ja määruse EMÜ) nr 2092/91 kehtetuks tunnistamise kohta)²¹ sätestatud tingimustele, peaksid saama kasu keskkonnasäästlikumaks muutmise komponendist ilma täiendavate kohustusteta, võttes arvesse mahepõllumajandussüsteemidest tulenevat üldtunnustatud keskkonnakasu. ***Kui keskkonnasäästlikumaks muutmise komponenti ei järgita, kohaldatakse karistusi vastavalt määruse (EL) nr [...] [horisontaalne ÜPP määrus] artiklile 65.***

ühtlustamiseks tuleks kõiki põllumajanduskontrolle võimaluse korral läbi viia samal ajal. Kõnealused põllumajandustavad peaksid laienema ka põllumajandustootjatele, kelle põllumajanduslikud majapidamised asuvad täielikult või osaliselt NATURA 2000 aladel, mis on hõlmatud nõukogu 21. mai 1992. aasta direktiiviga 92/43/EMÜ (looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse kohta)¹⁹ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. novembri 2009. aasta direktiiviga 2009/147/EÜ (loodusliku linnustiku kaitse kohta)²⁰, kui kõnealused põllumajandustavad vastavad asjaomastes direktiivides sätestatud eesmärkidele. Põllumajandustootjad, kes vastavad nõukogu 28. juuni 2007. aasta määruses (EÜ) nr 834/2007 (mahepõllumajandusliku tootmise ning mahepõllumajanduslike toodete märgistamise ja määruse (EMÜ) nr 2092/91 kehtetuks tunnistamise kohta)²¹ sätestatud tingimustele, peaksid saama kasu keskkonnasäästlikumaks muutmise komponendist ilma täiendavate kohustusteta, võttes arvesse mahepõllumajandussüsteemidest tulenevat üldtunnustatud keskkonnakasu. ***Alasid, kus kasvatatavaid kultuure ei väetata ühegi lämmastikväetisega või kuhu on istutatud mitmeaastased energiakultuurid, tuleks lugeda ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-alaks. Sama kehtib alade suhtes, mida kasutatakse Natura 2000 raames või mille suhtes kohaldatakse veepoliitika raamdirektiivist tulenevaid tootmisnõudeid või kus üle 75% põllumajandusmaast on seotud põllumajanduse keskkonnameetmete alaste kohustustega.***

Kui keskkonnasäästlikumaks muutmise komponenti ei järgita, kohaldatakse karistusi, mis ei tohiks ületada keskkonnasäästlikumaks muutmise komponenti. Keskkonnasäästlikumaks muutmise komponentide eiramise eest

määratud vähendamised või karistused peaksid jääma päritoluliikmesriikide ja -piirkonna piiridesse, kui liikmesriigi põllumajanduspoliitiline veamäär ei ole suurem kui 2%.

Selgitus

Välja toodud erandid aitaksid oluliselt vähendada halduskoormust ja võtavad samas vajalikul määral arvesse riiklikke ja kohalikke eripärasid.

Muudatusettepanek 7

Ettepanek võtta vastu määrus Põhjendus 30

Komisjoni ettepanek

(30) Põllumajanduse säästva arengu edendamiseks looduslikust eripärast tingitud piirangutega aladel peaks liikmesriikidel olema võimalus kasutada oma otsetoetuste riikliku ülemmäära osa selleks, et anda kõigile selliste alade põllumajandustootjatele lisaks põhitoetusele ka iga-aastast pindalatoetust. Kõnealune toetus ei peaks asendama toetust, mida antakse maaelu arengu programmide raames ning seda ei tuleks anda põllumajandustootjatele, kes tegutsevad nõukogu 20. septembri 2005. aasta määruse (EÜ) nr 1698/2005 (Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondist (EAFRD) antavate maaelu arengu toetuste kohta)²² kohaselt määratud aladel, kuid mis ei ole määratud Euroopa Parlamendi ja nõukogu [kuupäev] määruse (EL) nr [...] (Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondist (EAFRD) antavate maaelu arengu toetuste kohta)²³ [maaelu arengu määrus] artikli 46 lõike 1 kohaselt.

Muudatusettepanek

(30) Põllumajanduse säästva arengu edendamiseks looduslikust eripärast tingitud piirangutega aladel peaks liikmesriikidel olema võimalus kasutada oma otsetoetuste riikliku ülemmäära osa selleks, et anda kõigile selliste alade põllumajandustootjatele lisaks põhitoetusele ka iga-aastast pindalatoetust. Kõnealune toetus ei peaks asendama toetust, mida antakse maaelu arengu programmide raames, ning seda ei tuleks anda põllumajandustootjatele, kes tegutsevad nõukogu 20. septembri 2005. aasta määruse (EÜ) nr 1698/2005 (Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondist (EAFRD) antavate maaelu arengu toetuste kohta)²² kohaselt määratud aladel, kuid mis ei ole määratud Euroopa Parlamendi ja nõukogu [kuupäev] määruse (EL) nr [...] (Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondist (EAFRD) antavate maaelu arengu toetuste kohta)²³ [maaelu arengu määrus] artikli 46 lõike 1 kohaselt. ***Looduslikest eripäradest tingitud piirangutega alade määratlemise kriteeriumid ei tohiks suurendada bürokraatiat, peaksid toetuma olemasolevatele eesmärke täitvatele süsteemidele ning viima võrdväärse ELi-***

sisese süsteemi loomiseni.

Muudatusettepanek 8

**Ettepanek võtta vastu määrus
Artikkel 1 – lõige 1 a (uus)**

Komisjoni ettepanek

Muudatusettepanek

Otsetoetuste eesmärgid on:

– elujõuline toidutööstus, panustades põllumajandusettevõtete sissetulekutesse ja piirates põllumajandusettevõtete sissetulekute muutlikkust;

– loodusvarade säästev majandamine ja kliimameetmed, pakkudes avalikke keskkonnahüvesid ning leevendades kliimamuutusi ja võttes kohanemist soodustavaid meetmeid;

– tasakaalustatud territoriaalne areng, hüvitades tootmisraskusi looduslikust eripärast tingitud piirangutega aladel.

Iga nimetatud eesmärgi puhul määratleb komisjon võrdlusalused, mõjud, tulemused ja näitajad.

Selgitus

Otsetoetuste poliitilised eesmärgid ei ole määruse artiklites välja toodud. Seetõttu tehakse ettepanek lisada määrusesse vähemalt õigusaktele lisatud finantsselgituses sätestatud eesmärgid.

Muudatusettepanek 9

**Ettepanek võtta vastu määrus
Artikkel 2 – lõige 1**

Komisjoni ettepanek

Muudatusettepanek

Komisjonile antakse artikli 55 kohaselt õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte, et muuta I lisas sätestatud toetuskavade loetelu.

Vastavalt aluslepingu artiklile 290 võidakse seadusandliku aktiga delegeerida komisjonile õigus võtta vastu muid kui seadusandlikke akte, mis on üldkohaldatavad, mis täiendavad või

muudavad seadusandliku akti teatavaid mitteolemuslikke osi. Seadusandlikes aktides määratakse selgesõnaliselt kindlaks volituste delegeerimise eesmärgid, sisu, ulatus ja kestus. Valdonna olemuslikud aspektid sätestatakse seadusandliku aktiga ning õigust neid sätestada ei või delegeerida. Komisjonile antakse artikli 55 kohaselt õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte, et muuta I lisas sätestatud toetuskavade loetelu.

Muudatusettepanek 10

Ettepanek võtta vastu määrus
Artikkel 4 – lõige 1 – punkt c – taane 2

Komisjoni ettepanek

– põllumajandusmaa hoidmine karjatamiseks või harimiseks sobilikus seisukorras ilma erilisi ja traditsioonilistest erinevaid põllumajandusmeetodeid või -masinaid vajava ettevalmistava tegevuseta; või

Muudatusettepanek

– põllumajandusmaa hoidmine karjatamiseks või harimiseks sobilikus seisukorras ilma erilisi ja traditsioonilistest erinevaid **iga-aastaseid** põllumajandusmeetodeid või -masinaid vajava ettevalmistava tegevuseta; või

Muudatusettepanek 11

Ettepanek võtta vastu määrus
Artikkel 4 – lõige 1 – punkt c – taane 3

Komisjoni ettepanek

– liikmesriikide kehtestatav minimaalne tegevus põllumajandusmaal, mida hoitakse karjatamiseks ja harimiseks sobilikus seisukorras;

Muudatusettepanek

– liikmesriikide kehtestatav minimaalne **iga-aastane** tegevus põllumajandusmaal, mida hoitakse karjatamiseks ja harimiseks sobilikus seisukorras;

Selgitus

Et vältida maksete tegemise jätkumist isegi siis, kui toetusesaajad oma maal mingit tegevust läbi ei vii, tuleks ette näha minimaalne „iga-aastane” tegevus.

Muudatusettepanek 12

Ettepanek võtta vastu määrus
Artikkel 9 – lõige 1

Komisjoni ettepanek

1. Otsetoetusi ei anta füüsilistele või juriidilistele isikutele ega füüsiliste või juriidiliste isikute rühmadele, kelle suhtes kehtib üks järgmistest olukordadest:

a) *otsetoetuste iga-aastane summa on alla 5 % kogutulust, mida nad on saanud mittepõllumajanduslikust tegevusest kõige viimasel eelarveaastal*; või

b) nende põllumajandusmaad hoitakse põhiliselt karjatamiseks ja harimiseks sobilikus seisukorras ning seal ei toimu artikli 4 lõike 1 punkti c kohaselt liikmesriikide kehtestatavat minimaalset tegevust.

Muudatusettepanek

1. Otsetoetusi ei anta *sellistele avalik-õiguslikele isikutele nagu riigid, piirkonnad ja kohalikud omavalitsused ega* füüsilistele või juriidilistele isikutele ega füüsiliste või juriidiliste isikute rühmadele, kelle suhtes kehtib üks järgmistest olukordadest:

a) *nad käitavad lennujaamu, raudtee-ettevõtteid, veerajatisi, kinnisvaraettevõtteid, haridusasutusi, spordiväljakuid või puhkealasi, jahialasi, laagriplatse või on neil mõni muu samalaadne ettevõte või tegevus, mille vajaduse korral määrab objektiivsete ja mittediskrimineerivate kriteeriumide alusel kindlaks liikmesriik, välja arvatud juhul, kui asjaomased isikud saavad esitada kontrollitavaid tõendeid kooskõlas liikmesriigi kehtestatavate sätetega*; või

b) nende põllumajandusmaad hoitakse põhiliselt karjatamiseks ja harimiseks sobilikus seisukorras ning seal ei toimu artikli 4 lõike 1 punkti c kohaselt liikmesriikide kehtestatavat minimaalset tegevust.

Selgitus

Varem olid paljudel juhtudel toetusesaajaks ettevõtjad, kelle majanduslik eesmärk ei olnud üldse või oli üksnes vähesel määral suunatud põllumajanduslikule tegevusele, näiteks lennujaamad või spordiväljakuid haldavad ettevõtjad. Tulevikus peaks toetust paremini suunama. Reeglid peavad siiski säilitama kulutõhususe ning vältima liikmesriikidele ja toetusesaajatele langevat liigset halduskoormust.

Muudatusettepanek 13

Ettepanek võtta vastu määrus
Artikkel 9 – lõige 1 – punkt b a (uus)

Komisjoni ettepanek

Muudatusettepanek

***b a) nad ei kanna otsetoetuse saamiseks
deklareeritud maal teostatava
põllumajandustegevusega seotud
majandusriski.***

Muudatusettepanek 14

**Ettepanek võtta vastu määrus
Artikkel 9 – lõige 2**

Komisjoni ettepanek

Muudatusettepanek

***2. Lõiget 1 ei kohaldata
põllumajandustootjate suhtes, kes said
eelneval aastal otsetoetusi vähem kui
5 000 eurot.***

välja jäetud

Muudatusettepanek 15

**Ettepanek võtta vastu määrus
Artikkel 22 – lõige 5**

Komisjoni ettepanek

Muudatusettepanek

***5. Hiljemalt alates 2019. taotlusaastast on
kõigi toetusõiguste ühikuväärtus
liikmesriigis või artikli 20 kohaldamisel
piirkonnas ühesugune.***

***5. Hiljemalt alates 2017. taotlusaastast on
kõigi toetusõiguste ühikuväärtus
liikmesriigis või artikli 20 kohaldamisel
piirkonnas ühesugune.***

Selgitus

Üleminekusätete kohaselt võib kuni taotlusaastani 2019 maksta kuni 60% tulevases toetusest ajalooliste võrdlussummade alusel ja seega pikendatakse olulisel määral ajaloolise mudeli kehtivust. Ajaloolisel komponendil oleks endiselt oluline mõju maksete tasemele. Tehakse ettepanek piirata üleminekuperioodi pikkust.

Muudatusettepanek 16

**Ettepanek võtta vastu määrus
Artikkel 23 – lõige 5 – punkt b a (uus)**

Komisjoni ettepanek

Muudatusettepanek

b a) selleks, et maksta põllumajandustootjatele iga-aastast hüvitist määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 7 lõikes 1 sätestatud 5000 euro suuruse vähendamise vabastatud määra kaotamise eest. Väikeste põllumajandustootjate puhul võib hüvitist täiendada summa võrra suurendada.

Muudatusettepanek 17

**Ettepanek võtta vastu määrus
Artikkel 25 – lõige 2 – lõik 1 – punkt a**

Komisjoni ettepanek

Muudatusettepanek

a) põllumajandusliku majapidamise põllumajandusmaad, mida kasutatakse põllumajanduslikuks tegevuseks või peamiselt põllumajanduslikuks tegevuseks, kui maad kasutatakse ka mittepõllumajanduslikuks tegevuseks, või

a) põllumajandusliku majapidamise põllumajandusmaad, mida kasutatakse põllumajanduslikuks tegevuseks või peamiselt põllumajanduslikuks tegevuseks, kui maad kasutatakse ka mittepõllumajanduslikuks tegevuseks, ***tingimusel et mittepõllumajanduslik tegevus ei ületa ühe kalendriaasta jooksul 4 nädala pikkust perioodi ja ei ole keskkonnale kahjulik***, või

Selgitus

Komisjoni ettepanek kajastab ÜPP „tervisekontrolli” järel vastu võetud määruse teksti. Selles jäeti maa „peamiselt põllumajanduslikuks tegevuseks” kasutamise olukorra täpne määratlemine liikmesriikidele. Selle tulemusena on toetusõigusi jaotatud maale, mida kasutatakse peamiselt vaba aja tegevusteks. Kui mittepõllumajanduslik tegevus võib olla piiratud ulatuses lubatud, tuleks selle kestus ja kriteeriumid kindlaks määrata.

Muudatusettepanek 18

**Ettepanek võtta vastu määrus
Artikkel 47 – lõige 3**

Komisjoni ettepanek

Muudatusettepanek

3. Väikepõllumajandustootjate kavas

3. Väikepõllumajandustootjate kavas

osalevad põllumajandustootjad on vabastatud III jaotise 2. peatükiga ettenähtud põllumajandustavade järgimisest.

osalevad põllumajandustootjad on vabastatud III jaotise 2. peatükiga ettenähtud põllumajandustavade järgimisest, ***kuid nad peavad olema kooskõlas nõuetele vastavuse ja kontrolliga, nagu on sätestatud määruses (EL) nr [...] [horisontaalne ÜPP määrus].***

MENETLUS

Pealkiri	Ühise põllumajanduspoliitika raames toetuskavade alusel põllumajandustootjatele makstavad otsetoetused
Viited	COM(2011)0625 – C7-0336/2011 – 2011/0280(COD)
Vastutav komisjon istungil teada andmise kuupäev	AGRI 25.10.2011
Arvamuse esitaja(d) istungil teada andmise kuupäev	CONT 25.10.2011
Arvamuse koostaja nimetamise kuupäev	Monika Hohlmeier 24.11.2011
Vastuvõtmise kuupäev	8.10.2012
Lõpphääletuse tulemus	+: 20 –: 0 0: 1
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Jean-Pierre Audy, Inés Ayala Sender, Zigmantas Balčytis, Zuzana Brzobohatá, Andrea Češková, Tamás Deutsch, Martin Ehrenhauser, Jens Geier, Gerben-Jan Gerbrandy, Ingeborg Gräßle, Iliana Ivanova, Monica Luisa Macovei, Eva Ortiz Vilella, Crescenzo Rivellini, Petri Sarvamaa, Theodoros Skylakakis, Bart Staes, Georgios Stavrakakis
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Lucas Hartong, Derek Vaughan, Barbara Weiler
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed (kodukorra art 187 lg 2)	Marek Józef Gróbarczyk

24.9.2012

KESKKONNA-, RAHVATERVISE JA TOIDUOHUTUSE KOMISJONI ARVAMUS

põllumajanduse ja maaelu arengu komisjonile

ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames toetuskavade alusel põllumajandustootjatele makstavate otsetoetuste eeskirjad
(COM(2011)0625 – C7-0336/2011 – 2011/0280(COD))

Arvamuse koostaja: Dan Jørgensen

LÜHISELGITUS

Vajadus „rohelise” reformi järele

Ühise põllumajanduspoliitika (ÜPP) arvele langeb praegu enam kui 40% ELi kogueelarvest. See on määratu rahasumma ja seetõttu on keskkonnakaitse seisukohast vägagi tähtis, kas seda raha kulutatakse jätkusuutlikul viisil või mitte. Edaspidise keskkonda huvides vajame muutust ÜPP paradigmas.

Laiemalt vaadates ei ole kahtlust, et tänane põllumajandustegevus Euroopas ei ole pikemas perspektiivis jätkusuutlik. Sellel on rängad tagajärjed meie loodusvaradele, sealhulgas mullale, veele, looduslikule mitmekesisusele ja kliimale. Seda probleemi võib illustreerida mõne näitega:

- Põllumajandusmaal on suur tähtsus looma- ja linnuliikide elupaigana. aastal langes Euroopa põllumajandusmaa linnustiku indeks, millega mõõdetakse põllumajandusmaade linnustikupopulatsioone, kõigi aegade madalaimale tasemele.
- Põllumajandus on Euroopas suur veesaasteallikas. Põllumajandusest on pärit üle 50% vees leiduvatest lämmastiku- ja suur osa fosforiühenditest.
- Põllumajandus annab 9.6% ELi kasvuhooonegaaside heitkogustest, 75% ELi lämmastikoksiidide ja 49% metaani heitkogustest.

Kui me tahame seda arengut väärata ja muuta Euroopa põllumajanduse jätkusuutlikuks, peame põhimõtteliselt muutma ÜPP aluspõhimõtteid. ÜPP eelarvest 75% moodustavate otsetoetustega on tavapäraselt toetatud intensiivpõllumajandust. Ja peale nõuetelevastavuse eeskirjade ei stimuleeri otsetoetused millegagi jätkusuutlikku tootmist.

Raportööri ettepanek on reformida ÜPP otsetoetusi selliselt, et need läheksid eeskätt jätkusuutlikult majandavatele põllumajandustootjatele. ÜPP juhtpõhimõte peab olema tagada, et avaliku sektori vahenditega toetataks avalikke hüvesid.

Komisjoni ettepanek – ja kuidas seda saaks paremaks muuta

Komisjon esitas 2011. aasta novembris reformiettepaneku, mille eesmärk oli muuta otsetoetused keskkonnasõbralikumaks. Ettepanek sisaldas kolme nn „rohelist” elementi: põllukultuuride mitmekesistamine, püsirohumaad ning ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-alad. Raportöör teeb ettepaneku täiustada neid alltoodud abinõudega.

1. Põllukultuuride mitmekesistamise asemel on meil vaja viljavaheldust. Põllukultuuride mitmekesistamine annaks tootjatele vaid stiimuli eraldada oma maast väikesed siilud teiste kultuuride kasvatamiseks ega aitaks keskkonda. Viljavaheldus seevastu hoiaks ära monokultuursuse, suurendaks bioloogilist mitmekesisust ja vähendaks pestitsiidide vajadust.

2. Raportöör toetab püsirohumaade või -karjamaade säilitamise mõtet, tagamaks et nende pindala jääks vähemalt praegusele tasemele. Selle eesmärgi saavutamiseks tuleks aga püsi- ja karjamaade mahu säilitamise baasaasta viia aga mitte tulevikku, vaid pigem minevikku. Vastasel juhul loob see põllumajandustootjatele väärastunud stiimuli selle nõude täitmisest hoidumiseks oma rohumaad üles künda.

3. Üks väga kasulik punkt komisjoni ettepanekus on mõte põllumajandusmaa eraldamisest ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-aladeks (ÖKM), mis tuleks jätta kasutusest välja. Raportööri ettepanek on aga tõsta ÖKM kategooria jaoks eraldatavate maade osakaalu seitsmelt protsendilt 10%-le, sest analüüsides nähtub, et märkimisväärsete tulemuste saamiseks tuleb ÖKMideks eraldada vähemalt 10% põllumajandusmaast¹.

4. Raportööri viimane ettepanek on lisada meetmepaketti neljas ökoloogiline element, milleks on pinnasel taimkatte säilitamise nõue. Põllumajandustootjad peavad tagama, et pinnas ei jää enam kui 5–8 järjestikuseks nädalaks taimkatteta. See on tähtis abinõu, et vältida pinnaseerosiooni ja veekeskkonna saastamist toitainetega.

Ümbersuunamine

Üks tähtsamaid põllumajanduse keskkonnasõbralikumaks muutmise seonduvaid arutelusid toimub vahendite ümbersuunamise küsimuse üle. Kui suurt osa esimese samba rahalistest vahenditest peaks olema võimalik teise samba alla ümber suunata? Komisjon pakub selleks 10%, kuid ei ole selge, millega seda numbrit põhjendatakse. Ümbersuunamine on vabatahtlik, mistõttu ei ole ühtegi selget põhjust, miks liikmesriikidel ei võiks lasta ise otsustada, kui palju vahendeid nad tahaksid esimesest sambast teise samba alla ümber suunata.

Raportöör paneb ette kaotada komisjoni ettepanekus mõnede liikmesriikide jaoks ette nähtud

¹ Vt muu hulgas Naturschutzbund Deutschland (NABU), jaanuar 2008. „Die Bedeutung der obligatorischen Flächenstilllegung für die biologische Vielfalt”. Berliin.

vastupidise ümbersuunamise võimalus. Praegu selline võimalus puudub ja selle sisseviimine oleks keskkonnakaitse seisukohalt tõepoolest väga problemaatiline.

Eesmärgiks jätkusuutlikum põllumajandus

Strateegias „Euroopa 2020” on EL kohustunud tagama majanduskasvu jätkusuutlikkuse. Sellega seoses on EL võtnud eesmärgiks peatada ELis 2020. aastaks bioloogilise mitmekesisuse vähenemine ja ökosüsteemiteenuste halvenemine ja nende seisund teostataval määral taastada. Ning ELi vähese süsinikuheitega majanduse tegevuskavas on võetud kohustuseks vähendada 2050. aastaks põllumajandussektori kasvuhoonegaaside heitkoguseid 42-49%.

Selleks et need eesmärgid ei jääks vaid sõnadeks, tuleb ELil otsetoetuste kasutamine ÜPPs ulatuslikult ümber korraldada. Avaliku sektori rahaga tuleb toetada avalikke hüvesid. Meie eesmärk peaks olema kinnistada see põhimõte ÜPP reformis.

MUUDATUSETTEPANEKUD

Keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjon palub vastutaval põllumajanduse ja maaelu arengu komisjonil lisada oma raportisse järgmised muudatusettepanekud:

Muudatusettepanek 1

Ettepanek võtta vastu määrus Põhjendus 9

Komisjoni ettepanek

(9) Selleks et võtta arvesse konkreetseid uusi elemente **ja** tagada toetusesaajate kaitse, tuleks komisjonile aluslepingu artikli 290 kohaselt anda õigus võtta vastu õigusakte, et sätestada täiendavad mõisted seoses käesoleva määruse kohase toetuse saamisega **ning et kehtestada raamistik, mille alusel määratlevad liikmesriigid minimaalsed tegevused maa-alade hoidmiseks karjatamiseks või harimiseks sobilikus seisukorras, ning kriteeriumid, mida põllumajandustootjad peavad järgima selleks, et täita kohustust hoida põllumajandusmaa karjatamiseks ja harimiseks sobilikus seisukorras, samuti kriteeriumid, et määrata kindlaks rohu või muude rohhtaime ülekaal püsirohumaa puhul.**

Muudatusettepanek

(9) Vastuvõetud eeskirjad peaksid tagama, et maa toetuskõlblikkus kajastaks iga liikmesriigi unikaalseid tingimusi nii maa harimise kui ka põllumajanduslikel eesmärkidel kasutamise osas ning traditsiooniliste karjamaade füüsilisi omadusi, et hoida ära maa kasutamata jätmist ning säilitada bioloogilist mitmekesisust ja maastiku omadusi. Selleks et võtta arvesse konkreetseid uusi elemente, tagada toetusesaajate kaitse **ja avalike hüvede pakkumine**, tuleks komisjonile aluslepingu artikli 290 kohaselt anda õigus võtta vastu õigusakte, et sätestada täiendavad mõisted seoses käesoleva määruse kohase toetuse saamisega, minimaalsed tegevused maa-alade hoidmiseks karjatamiseks või harimiseks sobilikus seisukorras, **minimaalsed looduskaitsetegevused vastavalt programmile Natura 2000 või muudele samaväärsetele kaitsekavadele ning kriteeriumid, mida põllumajandustootjad peavad järgima selleks, et täita kohustust hoida põllumajandusmaa põllumajanduslikult ja ökoloogiliselt heas seisukorras, samuti kriteeriumid, et määrata kindlaks rohu ja muude söödataime ülekaal püsikarjamaadel.**

Selgitus

Praegune põllumajandustegevuse mõiste rahuldab meid, kuna selles võetakse arvesse nii põllumajandustoodete tootmist kui ka peamisi ökoloogilisi avalikke hüvesid, mida saab tagada maade põllumajanduslikult ja ökoloogiliselt hea seisukord. Kuna enamiku esimese samba otsetoetuste tingimus on maade põllumajanduslikult ja ökoloogiliselt hea seisukord, peaks see olema kesksel kohal ka põllumajandustegevuse mõistes.

Muudatusettepanek 2

Ettepanek võtta vastu määrus Põhjendus 10 a (uus)

Komisjoni ettepanek

Muudatusettepanek

(10a) Liikmesriigid peaksid saama kanda esimese samba alt teise samba alla sellise summa, nagu nad ise otsustavad. Kui liikmesriik seda soovib, võib valitud summa koguda igal aastal kooskõlas artikliga 14. Selline kahe samba vaheline paindlikkus peaks tagama, et ühine põllumajanduspoliitika soodustab liidus keskkonna seisukohalt positiivset arengut.

Muudatusettepanek 3

Ettepanek võtta vastu määrus Põhjendus 26

Komisjoni ettepanek

Muudatusettepanek

(26) Üks uue ÜPP eesmärke on keskkonnahoidlikkuse suurendamine otsetoetuste keskkonnasäästlikumaks muutmise kohustusliku komponendiga, **mis toetab kogu liidus kohaldatavaid kliimat** ja keskkonda säästvaid põllumajandustavasid. Sellega seoses peaksid liikmesriigid kasutama oma otsetoetuste riikliku ülemmäära osa selleks, et maksta **lisaks põhitoetusele** ka igaaastast toetust põllumajandustootjate järgitavate kohustuslike põllumajandustavade eest, mille puhul võetakse arvesse eelkõige kliima- ja

(26) Üks uue ÜPP **peamisi** eesmärke on **säästva põllumajanduse toetamine ja selle** keskkonnahoidlikkuse suurendamine otsetoetuste keskkonnasäästlikumaks muutmise kohustusliku komponendiga. **Niiviisi toetatakse kliimat, bioloogilist mitmekesisust** ja keskkonda säästvaid põllumajandustavasid **kogu liidus, säilitades samal ajal maakasutuses tasakaalu toiduga kindlustatuse ja keskkonnakaalutluste vahel**. Sellega seoses peaksid liikmesriigid kasutama oma otsetoetuste riikliku ülemmäära **üht, põhitoetusega rangelt seotud** osa selleks,

keskkonnapoliitika eesmäärke. Need põllumajandustavad võivad olla lihtsate, üldistatud, mittelepinguliste ja iga-aastaste meetmete kujul, mis lähevad kaugemale nõuetele vastavusest ja on seotud põllumajandusega, nt **põllukultuuride mitmekesistamine, püsirohuma** säilitamine, ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-alad. Kõnealuste põllumajandustavade kohustuslik iseloom peaks laienema ka põllumajandustootjatele, kelle põllumajanduslikud majapidamised asuvad täielikult või osaliselt NATURA 2000 aladel, mis on hõlmatud nõukogu 21. mai 1992. aasta direktiiviga 92/43/EMÜ (looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse kohta) ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. novembri 2009. aasta direktiiviga 2009/147/EÜ (loodusliku linnustiku kaitse kohta), kui kõnealused põllumajandustavad vastavad asjaomastes direktiivides sätestatud eesmärkidele. Põllumajandustootjad, kes vastavad nõukogu 28. juuni 2007. aasta määruses (EÜ) nr 834/2007 (mahepõllumajandusliku tootmise ning mahepõllumajanduslike toodete märgistamise ja määruse EMÜ) nr 2092/91 kehtetuks tunnistamise kohta) sätestatud tingimustele, peaksid saama kasu keskkonnasäästlikumaks muutmise komponendist ilma täiendavate kohustusteta, võttes arvesse mahepõllumajandussüsteemidest tulenevat üldtunnustatud keskkonnakasut. Kui keskkonnasäästlikumaks muutmise komponenti ei järgita, kohaldatakse karistusi vastavalt määruse (EL) nr [...] [horisontaalne ÜPP määrus] artiklile 65.

et maksta ka iga-aastast toetust põllumajandustootjate järgitavate kohustuslike põllumajandustavade eest, mille puhul võetakse arvesse eelkõige kliima- ja keskkonnapoliitika eesmäärke. Need põllumajandustavad võivad olla lihtsate, üldistatud, **kontrollitavate**, mittelepinguliste ja iga-aastaste meetmete kujul, mis lähevad kaugemale nõuetele vastavusest ja on seotud põllumajandusega, nt **külvikord, püsirohuma** säilitamine, **pinnasel taimkatte säilitamine ja** ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-alad. Kõnealuste põllumajandustavade kohustuslik iseloom peaks laienema ka põllumajandustootjatele, kelle põllumajanduslikud majapidamised asuvad täielikult või osaliselt NATURA 2000 aladel, mis on hõlmatud nõukogu 21. mai 1992. aasta direktiiviga 92/43/EMÜ (looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse kohta) ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. novembri 2009. aasta direktiiviga 2009/147/EÜ (loodusliku linnustiku kaitse kohta), kui kõnealused põllumajandustavad vastavad asjaomastes direktiivides sätestatud eesmärkidele. Põllumajandustootjad, kes vastavad nõukogu 28. juuni 2007. aasta määruses (EÜ) nr 834/2007 (mahepõllumajandusliku tootmise ning mahepõllumajanduslike toodete märgistamise ja määruse EMÜ) nr 2092/91 kehtetuks tunnistamise kohta) sätestatud tingimustele, peaksid saama kasu keskkonnasäästlikumaks muutmise komponendist ilma täiendavate kohustusteta, võttes arvesse mahepõllumajandussüsteemidest tulenevat üldtunnustatud keskkonnakasut. Kui keskkonnasäästlikumaks muutmise komponenti ei järgita, kohaldatakse karistusi vastavalt määruse (EL) nr [...] [horisontaalne ÜPP määrus] artiklile 65.

Selgitus

Keskkonnakaitseks mõeldud toetuse tõhususe ja selle kasutuselevõtu tagamiseks kogu ELis

tuleks see siduda põhitoetusega ja mitte anda selle lisana.

Muudatusettepanek 4

Ettepanek võtta vastu määrus Põhjendus 27

Komisjoni ettepanek

(27) Selleks et tagada **põllukultuuride mitmekesistamise** meetme all osutatud kohustuste täitmine proportsionaalsel ja diskrimineerimist vältival moel ning et see tõhustaks keskkonnakaitset, tuleks komisjonile aluslepingu artikli 290 kohaselt anda õigus võtta vastu õigusakte, milles sätestatakse põllukultuuri mõiste ja eeskirjad seoses meetme kohaldamisega.

Muudatusettepanek

(27) Selleks et tagada **külvikorra** meetme all osutatud kohustuste täitmine proportsionaalsel ja diskrimineerimist vältival moel ning et see tõhustaks keskkonnakaitset, tuleks komisjonile aluslepingu artikli 290 kohaselt anda õigus võtta vastu õigusakte, milles sätestatakse põllukultuuri mõiste ja eeskirjad seoses meetme kohaldamisega.

Muudatusettepanek 5

Ettepanek võtta vastu määrus Põhjendus 28

Komisjoni ettepanek

(28) Selleks et põllumajandustootjad säilitaksid **püsirohuma**a sellisena ka edaspidi, tuleks komisjonile aluslepingu artikli 290 kohaselt anda õigus võtta vastu õigusakte, et kehtestada eeskirjad seoses meetme kohaldamisega.

Muudatusettepanek

(28) Selleks et põllumajandustootjad säilitaksid **püsi karjamaa** sellisena ka edaspidi, tuleks komisjonile aluslepingu artikli 290 kohaselt anda õigus võtta vastu õigusakte, et kehtestada eeskirjad seoses meetme kohaldamisega.

Muudatusettepanek 6

Ettepanek võtta vastu määrus Põhjendus 28 a (uus)

Komisjoni ettepanek

Muudatusettepanek

(28a) Et tagada pinnasel taimkatte säilitamise meetme all osutatud kohustuste aus ja mittediskrimineeriv täitmine nii, et see tõhustaks veekeskkonna kaitset ja tõkestaks

pinnaseerosiooni, tuleks komisjonile aluslepingu artikli 290 kohaselt anda õigus võtta vastu õigusakte, millega sätestatakse meetme kohaldamise eeskirjad.

Muudatusettepanek 7

Ettepanek võtta vastu määrus Põhjendus 30

Komisjoni ettepanek

(30) Põllumajanduse säästva arengu edendamiseks looduslikust eripärast tingitud piirangutega aladel peaks liikmesriikidel olema võimalus kasutada oma otsetoetuste riikliku ülemmäära osa selleks, et anda kõigile selliste alade põllumajandustootjatele lisaks põhitoetusele ka iga-aastast pindalatoetust. Kõnealune toetus ei peaks asendama toetust, mida antakse maaelu arengu programmide raames ning seda ei tuleks anda põllumajandustootjatele, kes tegutsevad nõukogu 20. septembri 2005. aasta määruse (EÜ) nr 1698/2005 (Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondist (EAFRD) antavate maaelu arengu toetuste kohta) kohaselt määratud aladel, kuid mis ei ole määratud ***Euroopa Parlamendi ja nõukogu [kuupäev] määruse (EL) nr [...] (Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondist (EAFRD) antavate maaelu arengu toetuste kohta)*** [maaelu arengu määrus] artikli 46 lõike 1 kohaselt.

Muudatusettepanek

(30) Põllumajanduse säästva arengu edendamiseks looduslikust eripärast tingitud piirangutega aladel peaks liikmesriikidel olema võimalus kasutada oma otsetoetuste riikliku ülemmäära osa selleks, et anda kõigile selliste alade põllumajandustootjatele lisaks põhitoetusele ka iga-aastast pindalatoetust. ***Liikmesriigid võivad objektiivsete ökoloogiliste kriteeriumide, näiteks suure loodusväärtuse põhjal piirata neid põllumajandustootjatele tehtavaid väljamakseid, millele osutatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu ... määruse (EL) nr [...] (Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondist (EAFRD) antavate maaelu arengu toetuste kohta (maaelu arengu määrus)) artikli 33 lõikes 1.*** Kõnealune toetus ei peaks asendama toetust, mida antakse maaelu arengu programmide raames ning seda ei tuleks anda põllumajandustootjatele, kes tegutsevad nõukogu 20. septembri 2005. aasta määruse (EÜ) nr 1698/2005 (Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondist (EAFRD) antavate maaelu arengu toetuste kohta) kohaselt määratud aladel, kuid mis ei ole määratud määruse (EL) nr [maaelu arengu määrus] artikli 46 lõike 1 kohaselt.

Selgitus

Selle meetme kaudu tuleks toetada põllumajandustootjaid, kes looduslike piirangutega aladel

tegutsedes aitavad aktiivselt kaasa maastiku kaitsele ja säilitamisele ning loodusliku mitmekesisuse, mullastiku, kliima ja vete eest hoolitsemisele. Sellised vähem soodsate piirkondadega seonduvad põllumajandussüsteemid nagu suure loodusväärtusega põllumajandus võivad anda kvaliteetseid toiduaineid ning oluliselt aidata pakkuda niisuguseid ökoloogilisi ühiskondlikke hüvesid nagu süsiniku säilitamine, puhas vesi, maastike kvaliteet ja bioloogiline mitmekesisus.

Muudatusettepanek 8

Ettepanek võtta vastu määrus Põhjendus 33

Komisjoni ettepanek

(33) Liikmesriikidel tuleks lubada kasutada oma otsetoetuste riikliku ülemmäära osa tootmiskohustusega seotud toetuse maksmiseks teatavates sektorites selgelt määratletud juhtudel. Tootmiskohustusega seotud toetusteks kasutatavad vahendid olema piiratud asjakohase tasemega, võimaldades samal ajal sellist toetust anda liikmesriikides või nende konkreetsetes piirkondades, kus teatavaid põllumajandusliku tootmise viise või teatavaid põllumajandussektoreid peetakse majanduslikel, keskkonnavalastel ja/või sotsiaalsetel põhjustel eriti tähtsaks ning kus valitseb teatav olukord. Liikmesriikidel tuleks lubada kõnealuseks toetuseks kasutada kuni 5 % oma riiklikust ülemmäärast või 10 % juhul, kui tootmiskohustusega seotud toetuse tase ületab 5 % vähemalt ühel aastal ajavahemikus 2010–2013. ***Nõuetekohaselt põhjendatud juhtudel, kui teatavad konkreetsed tundlikud vajadused piirkonnas on tõendatud ja pärast komisjoni heakskiitu, saaksid liikmesriigid kasutada rohkem kui 10 % oma kõnealusest ülemmäärast. Tootmiskohustusega seotud toetust tuleks anda üksnes määral, mis on vajalik praeguse tootmistaseme säilitamise innustamiseks asjaomastes piirkondades. Kõnealune toetus peaks olema kättesaadav ka põllumajandustootjatele,***

Muudatusettepanek

(33) Liikmesriikidel tuleks lubada kasutada oma otsetoetuste riikliku ülemmäära osa tootmiskohustusega seotud toetuse maksmiseks teatavates sektorites selgelt määratletud juhtudel. Tootmiskohustusega seotud toetusteks kasutatavad vahendid olema piiratud asjakohase tasemega, võimaldades samal ajal sellist toetust anda liikmesriikides või nende konkreetsetes piirkondades, kus teatavaid põllumajandusliku tootmise viise või teatavaid põllumajandussektoreid peetakse majanduslikel, keskkonnavalastel ja/või sotsiaalsetel põhjustel eriti tähtsaks ning kus valitseb teatav olukord. Liikmesriikidel tuleks lubada kõnealuseks toetuseks kasutada kuni 5 % oma riiklikust ülemmäärast või 10 % juhul, kui tootmiskohustusega seotud toetuse tase ületab 5 % vähemalt ühel aastal ajavahemikus 2010–2013. ***Tootmiskohustusega seotud toetuse võimalus peaks piirduma väikeste ja erivajadustega sektoritega ning seda ei tohiks kasutada üldise abivahendina. Sellega seoses tuleks tootmiskohustusega seotud toetused järk-järgult kaotada niipea kui võimalik.***

kes 31. detsembril 2013 omavad määruse (EÜ) nr 1782/2003 ja määruse (EÜ) nr 73/2009 kohaselt jaotatud eritoetusõigusi ja kellel ei ole toetuskõlblikke hektareid toetusõiguste aktiveerimiseks. Seoses sellise vabatahtliku tootmiskohustusega seotud toetuse heakskiitmisega, mis ületab 10 % liikmesriigiti määratud iga-aastasest riiklikust ülemmäärast, peaks komisjonil olema täiendavalt õigus võtta vastu rakendusakte ilma määrust (EL) nr 182/2011 kohaldamata.

Muudatusettepanek 9

Ettepanek võtta vastu määrus Põhjendus 38

Komisjoni ettepanek

(38) **Tuleks** võtta kasutusele lihtne ja konkreetne kava väikepõllumajandustootjate jaoks, et vähendada halduskulusid, mis on seotud otsetoetuste haldamise ja kontrollimisega. Sellega seoses tuleks ette näha kindlasummaline toetus, mis asendab kõik otsetoetused. Tuleks kehtestada formaalsuste lihtsustamist käsitlevad eeskirjad, mille eesmärk on muu hulgas vähendada väikepõllumajandustootjate kohustusi, mis on seotud nt toetuse taotlemise, **kliimat ja keskkonda säästvate põllumajandustavade, nõuetele vastavuse ja** kontrolliga, nagu on sätestatud määruses (EL) nr [...] [horisontaalne ÜPP määrus], ilma et see takistaks reformi üldiste eesmärkide saavutamist, kusjuures väikepõllumajandustootjate suhtes kohaldatakse määruse (EL) nr [...] [horisontaalne ÜPP määrus] II lisas osutatud liidu õigusakte. Kõnealuse kava eesmärk on toetada liidu väikepõllumajandustootjate olemasolevaid põllumajandusstruktuure, ilma et see pärsiks konkurentsivõimelisemate

Muudatusettepanek

(38) **Peaks olema võimalik** võtta kasutusele lihtne ja konkreetne kava väikepõllumajandustootjate jaoks, et vähendada halduskulusid, mis on seotud otsetoetuste haldamise ja kontrollimisega. **Liikmesriikidel peaks olema siiski võimalik ise otsustada, kas võtta konkreetne kava kasutusele.** Sellega seoses tuleks ette näha kindlasummaline toetus, mis asendab kõik otsetoetused. Tuleks kehtestada formaalsuste lihtsustamist käsitlevad eeskirjad, mille eesmärk on muu hulgas vähendada väikepõllumajandustootjate kohustusi, mis on seotud nt toetuse taotlemise ja kontrolliga, nagu on sätestatud määruses (EL) nr [...] [horisontaalne ÜPP määrus], ilma et see takistaks reformi üldiste eesmärkide saavutamist, kusjuures väikepõllumajandustootjate suhtes kohaldatakse määruse (EL) nr [...] [horisontaalne ÜPP määrus] II lisas osutatud liidu õigusakte. **Kuigi on võimalik vähendada neid väikepõllumajandustootjate kohustusi, mis on seotud käesoleva määruse III**

struktuuride loomist. Seepärast peaks toetuse andmine piirduma olemasolevate põllumajanduslike majapidamistega.

jaotise 2. peatükis määratletud kliimat ja keskkonda säästvate põllumajandustavade, peaksid väikepõllumajandustootjad ikkagi järgima nõuetele vastavust. Kõnealuse kava eesmärk on toetada liidu väikepõllumajandustootjate olemasolevaid põllumajandusstruktuure, ilma et see pärsiks konkurentsivõimelisemate struktuuride loomist. Seepärast peaks toetuse andmine piirduma olemasolevate põllumajanduslike majapidamistega.

Selgitus

Kuigi keskkonnasõbralike nõuete järgimise vähendamine on väikepõllumajandustootjate puhul õigustatud eesmärgiga edendada väikesemahulist põllumajandust, on siiski asjakohane nõuda, et põllumajandustootjad järgivad nõuetele vastavust, kuna sedaviisi tagatakse keskkonnakaitse miinimumtase.

Muudatusettepanek 10

Ettepanek võtta vastu määrus Põhjendus 43

Komisjoni ettepanek

(43) Oma maaelu arengu poliitika tugevdamiseks peaks liikmesriikidel olema võimalus kanda oma otsetoetuste ülemmäära vahendeid üle maaelu arengu toetusesse. ***Samas tuleks anda liikmesriikidele, kelle otsetoetuste tase on alla 90 % liidu keskmisest tasemest, võimalus kanda oma maaelu arengu toetuse vahendeid üle oma otsetoetuste ülemmäära alla. Selliseid valikuid tuleks teha teatavate piirangutega ning ühekordselt käesoleva määruse kohaldamise aja jooksul.***

Muudatusettepanek

(43) Oma maaelu arengu poliitika tugevdamiseks peaks liikmesriikidel olema võimalus kanda oma otsetoetuste ülemmäära vahendeid üle maaelu arengu toetusesse.

Muudatusettepanek 11

Ettepanek võtta vastu määrus Artikkel 4 – lõige 1 – punkt c

Komisjoni ettepanek

- c) „põllumajanduslik tegevus” –
- põllumajandustoodete tootmine ja kasvatamine, sealhulgas saagikoristus, lüpsikarja pidamine, põllumajandusloomade aretamine ja pidamine;
 - põllumajandusmaa hoidmine **karjatamiseks või harimiseks sobilikus seisukorras ilma erilisi ja traditsioonilistest erinevaid põllumajandusmeetodeid või -masinaid vajava ettevalmistava tegevuseta; või**
 - liikmesriikide kehtestatav minimaalne tegevus põllumajandusmaal, mida hoitakse karjatamiseks ja harimiseks sobilikus seisukorras;

Muudatusettepanek 12

Ettepanek võtta vastu määrus Artikkel 4 – lõige 1 – punkt c – taane 3 a (uus)

Komisjoni ettepanek

Muudatusettepanek

- c) „põllumajanduslik tegevus” –
- põllumajandustoodete tootmine ja kasvatamine, sealhulgas saagikoristus, lüpsikarja pidamine, põllumajandusloomade aretamine ja pidamine;
 - põllumajandusmaa hoidmine **põllumajanduslikult ja ökoloogiliselt heas seisukorras, nagu on määratletud määruse (EL) nr [...] [horisontaalne ÜPP määrus] artiklis 94;**
 - liikmesriikide kehtestatav minimaalne tegevus põllumajandusmaal, mida hoitakse karjatamiseks ja harimiseks sobilikus seisukorras, **või looduskaitsetegevus põllumajandusmaadel vastavalt programmile Natura 2000 või muudele samaväärsetele kaitsekavadele;**

– mahajäetud põllumajandusmaa uuesti kasutusele võtmine.

Muudatusettepanek 13

Ettepanek võtta vastu määrus Artikkel 4 – lõige 1 – punkt e

Komisjoni ettepanek

e) „põllumajandusmaa” – põllumaa, **püsirohumaa** või püsiluhtude all olev maa-ala;

Muudatusettepanek

e) „põllumajandusmaa” – viljelusmaa, **püsirohumaa** või püsiluhtude all olev maa-ala.

Muudatusettepanek 14

Ettepanek võtta vastu määrus Artikkel 4 – lõige 1 – punkt g

Komisjoni ettepanek

g) „püsiluhtud” – külvikorravälised luhtud, välja arvatud **püsirohumaa**, mis võtavad maa enda alla vähemalt viieks aastaks ja annavad korduvat saaki, sealhulgas puukoolid ja lühikese raieringiga madalmets;

Muudatusettepanek

g) „püsiluhtud” – külvikorravälised luhtud, välja arvatud **püsirohumaa**, mis võtavad maa enda alla vähemalt viieks aastaks ja annavad korduvat saaki, sealhulgas puukoolid ja lühikese raieringiga madalmets;

Muudatusettepanek 15

Ettepanek võtta vastu määrus Artikkel 4 – lõige 1 – punkt h

Komisjoni ettepanek

h) „**püsirohumaa**” – maa, mida kasutatakse rohu või muude **rohttaimede** kasvatamiseks **kas looduslikul viisil (isekülvil teel) või harimise teel (külvamise teel)**, ning mis ei ole **põllumajandusliku majapidamise külvikorraga hõlmatud viis aastat** või kauem; **see võib hõlmata muid karjatamise seisukohalt sobilikke liike, tingimusel et rohi või muud rohttaimed jäävad valdavaks;**

Muudatusettepanek

h) „**püsirohumaa**” – maa, mida kasutatakse rohu, **puittaimede** või muude **söödataimede** kasvatamiseks ning **mida** ei ole **seitsme aasta jooksul** või kauem **küntud ega uuesti külvatud ning millel kasvavad peale rohu või muude söödataimede ka muud** karjatamise seisukohalt **sobilikud liigid;**

Muudatusettepanek 16

Ettepanek võtta vastu määrus
Artikkel 4 – lõige 1 – punkt k a (uus)

Komisjoni ettepanek

Muudatusettepanek

k a) „suure loodusväärtusega põllumajandus” – põllumajandussüsteemid, mis hõlmavad põllumajandustegevust ja põllumajandusmaad, mille omaduste põhjal võib eeldada, et nad toetavad bioloogilist mitmekesisust või kaitseväärtust omavaid liike ja elupaikasad. Nendele süsteemidele on omane ekstensiivne põllumajandus ja palju looduslikku või poollooduslikku taimkatet. Neid võib iseloomustada ka mitmekesine maakate.

Selgitus

Põhineb raportööri esitatud muudatusettepanekul nr 16.

Muudatusettepanek 17

Ettepanek võtta vastu määrus
Artikkel 4 – lõige 2

Komisjoni ettepanek

Muudatusettepanek

2. Komisjonile antakse artikli 55 kohaselt õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte, selleks et:

a) sätestada täiendavad mõisted seoses käesoleva määruse alusel antava toetuse saamisega;

b) kehtestada raamistik, mille kohaselt **määratlevad liikmesriigid** minimaalsed tegevused maa-aladel, mida hoitakse karjatamiseks või harimiseks sobilikus seisukorras;

c) kehtestada kriteeriumid, mida

2. Komisjonile antakse artikli 55 kohaselt õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte, selleks et:

a) sätestada täiendavad mõisted seoses käesoleva määruse alusel antava toetuse saamisega;

b) kehtestada raamistik, mille kohaselt **määratletakse** minimaalsed tegevused maa-aladel, mida hoitakse karjatamiseks või harimiseks sobilikus seisukorras, **ning minimaalne looduskaitsetegevus vastavalt programmile Natura 2000 või muudele samaväärsetele kaitsekavadele, nagu on osutatud lõike 1 punkti c kolmandas taandes;**

c) kehtestada kriteeriumid, mida

põllumajandustootjad peavad järgima, et täita kohustust hoida põllumajandusmaa **karjatamiseks või harimiseks sobilikus** seisukorras, nagu on osutatud lõike 1 **punktis c**.

d) kehtestada kriteeriumid, et määrata lõike 1 punkti h kohaldamisel kindlaks rohu ja **rohttaimede** ülekaal.

Muudatusettepanek 18

Ettepanek võtta vastu määrus Artikkel 9

Komisjoni ettepanek

1. Otsetoetusi ei anta füüsilistele või juriidilistele isikutele ega füüsilistele või juriidilistele isikute rühmadele, kelle **suhtes kehtib üks järgmistest olukordadest:**

a) otsetoetuste iga-aastane summa on alla 5 % kogutulust, mida nad on saanud mittepõllumajanduslikust tegevusest kõige viimasel eelarveaastal; või

b) nende põllumajandusmaad hoitakse põhiliselt karjatamiseks ja harimiseks sobilikus seisukorras ning seal ei toimu artikli 4 lõike 1 punkti c kohaselt liikmesriikide kehtestatavat minimaalset tegevust.

2. Lõiget 1 ei kohaldata põllumajandustootjate suhtes, kes said eelneval aastal otsetoetusi vähem kui 5 000 eurot.

3. Komisjonile antakse artikli 55 kohaselt õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte, et kehtestada:

a) kriteeriumid, et määrata lõigete 1 ja 2 kohaldamiseks kindlaks otsetoetuste summa, eelkõige toetusõiguste jaotamise esimesel aastal, kui toetusõiguste väärtus ei ole veel lõplikult kehtestatud ja seda ka uute põllumajandustootjate puhul;

põllumajandustootjad peavad järgima, et täita kohustust hoida põllumajandusmaa **põllumajanduslikult ja ökoloogiliselt heas** seisukorras, nagu on osutatud lõike 1 **punkti c teises taandes**.

d) kehtestada kriteeriumid, et määrata lõike 1 punkti h kohaldamisel kindlaks rohu ja **söödataimede** ülekaal.

Muudatusettepanek

1. Otsetoetusi ei anta füüsilistele või juriidilistele isikutele ega füüsilistele või juriidilistele isikute rühmadele, kelle **põllumajandusmaadel ei toimu artikli 4 lõike 1 punkti c kohast minimaalset tegevust.**

b) erandid viimase eelarveaasta tulu arvessevõtmise kohta, kui vastavad näitajad ei ole kättesaadavad; ning

c) kriteeriumid, mille kohaselt käsitatakse põllumajandustootja põllumaad põhiliselt karjatamiseks ja harimiseks sobilikus seisukorras hoitava maana.

Muudatusettepanek 19

Ettepanek võtta vastu määrus Artikkel 14 – lõige 1

Komisjoni ettepanek

1. Enne 1. augustit 2013 võivad liikmesriigid otsustada kasutada EAFRDst rahastatavate maaelu arengu programmide raames võetavate meetmete jaoks, mis on täpsustatud määruses (EL) nr [...] [maaelu arengu määrus], lisatoetust **kuni 10 %** oma iga-aastasest riiklikust ülemmäärast, mis on sätestatud käesoleva määruse II lisas kalendriaastateks 2014–2019. Selle tulemusel ei saa vastavat summat kasutada enam otsetoetuste andmiseks.

Esimeses lõigus osutatud otsusest teavitatakse komisjoni kõnealuses lõigus osutatud kuupäevaks.

Teise lõigu kohaselt teatatav protsendimäär jääb esimeses lõigus osutatud aastate jooksul samaks.

Muudatusettepanek

1. Enne 1. augustit 2013 võivad liikmesriigid otsustada kasutada EAFRDst rahastatavate maaelu arengu programmide raames võetavate meetmete jaoks, mis on täpsustatud määruses (EL) nr [...] [maaelu arengu määrus], lisatoetust **teatav protsent** oma iga-aastasest riiklikust ülemmäärast, mis on sätestatud käesoleva määruse II lisas kalendriaastateks 2014–2019. Selle tulemusel ei saa vastavat summat kasutada enam otsetoetuste andmiseks.

Esimeses lõigus osutatud otsusest teavitatakse komisjoni kõnealuses lõigus osutatud kuupäevaks.

Teise lõigu kohaselt teatatav protsendimäär jääb esimeses lõigus osutatud aastate jooksul samaks.

1 a. Alates 2014. aastast võib liikmesriik igal aastal enne 1. augustit otsustada suurendada iga-aastast riiklikku ülemmäära, mida saab järgmisel aastal kasutada EAFRDst rahastatavate maaelu arengu programmide raames võetavateks meetmeteks.

Muudatusettepanek 20

**Ettepanek võtta vastu määrus
Artikkel 14 – lõige 2**

Komisjoni ettepanek

Muudatusettepanek

**2. Enne 1. augustit 2013 võivad
Bulgaaria, Eesti, Hispaania, Leedu, Läti,
Poola, Portugal, Rootsi, Rumeenia,
Slovakkia, Soome ja Ühendkuningriik
otsustada kasutada käesoleva määruse
kohasteks otsetoetusteks kuni 5 %
summast, mis on toetusena eraldatud
EAFRDst aastatel 2015–2020
rahastatavate maaelu arengu
programmide raames võetavatele
meetmetele, mis on täpsustatud määruses
(EL) nr [...] [maaelu arengu määrus]
Selle tulemusel ei saa vastavat summat
enam kasutada maaelu arengu
programmi kohaste toetusmeetmete
puhul.**

välja jäetud

*Esimeses lõigus osutatud otsusest
teavitatakse komisjoni kõnealuses lõigus
osutatud kuupäevaks.*

*Teise lõigu kohaselt teatata
protsendimäär jääb lõikes 1 osutatud
aastate jooksul samaks.*

Selgitus

*Vastupidist ümbersuunamist ei tohiks lubada, kuna see oleks kehtivate õigusaktidega
võrreldes samm tagasi. Teise samba alla kuuluvaid rahalisi vahendeid ei tohiks seega
kasutada esimeses sambas toimunud ebaõiglase jaotuse kompenseerimiseks.*

Muudatusettepanek 21

**Ettepanek võtta vastu määrus
Artikkel 23 – lõige 4 – lõik 1**

Komisjoni ettepanek

Muudatusettepanek

**4. Liikmesriigid kasutavad riiklikku reservi
toetusõiguste jaotamiseks, seejuures on
eelistatud põllumajanduslikku tegevust**

**4. Liikmesriigid kasutavad riiklikku reservi
toetusõiguste jaotamiseks, seejuures on
eelistatud põllumajanduslikku tegevust**

alustatavad noored põllumajandustootjad.

alustatavad noored põllumajandustootjad.
Noortele põllumajandusettevõtjatele, kes rakendavad keskkonnahoidlikke põllumajandustavasid (integreeritud kahjuritõrje, kõrge loodusliku väärtusega ja mahepõllumajandus), antakse õigus maksimaalsele toetusele.

Muudatusettepanek 22

Ettepanek võtta vastu määrus
Artikkel 23 – lõige 5 – punkt b a (uus)

Komisjoni ettepanek

Muudatusettepanek

b a) muuta maa, mille kasutamisest on loobunud, taas haritavaks.

Muudatusettepanek 23

Ettepanek võtta vastu määrus
Artikkel 29 – lõigud 1 ja 2

Komisjoni ettepanek

Muudatusettepanek

1. **Põllumajandustootjad, kellel on õigus** saada toetust 1. peatükis osutatud põhitoetuskava alusel, järgivad artikli 25 lõikes 2 määratletud toetuskõlblikel hektaritel järgmisi kliimat ja keskkonda säästvaid põllumajandustavasid:

a) kasvatavad oma põllumaal kolme eri põllukultuuri, kui põllumajandustootja põllumaa on suurem kui kolm hektarit ning suurema osa aastast ei kasutata seda täielikult rohu tootmiseks (külvatud või looduslik) ega kesana või sellel ei kasvatata üksnes vees kasvavaid põllukultuure;

b) säilitavad oma põllumajandusliku majapidamise olemasoleva **püsirohumaaning**

c) nende põllumajandusmaa hõlmab ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-ala.

1. **Et** saada toetust 1. peatükis osutatud põhitoetuskava alusel, järgivad **põllumajandustootjad, kellel on õigus kõnealust toetust saada**, artikli 25 lõikes 2 määratletud toetuskõlblikel hektaritel järgmisi kliimat ja keskkonda säästvaid põllumajandustavasid:

a) tagavad külvikorra, nagu on kirjeldatud artiklis 30;

b) säilitavad oma põllumajandusliku majapidamise olemasoleva **püsi karjamaa, nagu on osutatud artiklis 31;**

c) nende põllumajandusmaa hõlmab ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-ala,

2. Ilma et see piiraks lõigete 3 ja 4 ning finantsdistsipliini, artikli 7 kohaste lineaarsete vähendamiste ja määrusega (EL) nr [...] [horisontaalne ÜPP määrus] ettenähtud mis tahes vähendamiste ja karistuste kohaldamist, annavad liikmesriigid käesoleva peatüki kohast toetust põllumajandustootjatele, kes järgivad lõikes 1 osutatud **kolme** põllumajandustava hulgast nende jaoks olulisi, täites seejuures artikli 30, 31 ja 32 nõudeid.

nagu on osutatud artiklis 32; ning

c a) nad ei jäta oma maad taimkatteta rohkem kui 5–7 järjestikuseks nädalaks, nagu on osutatud artiklis 31a;

2. Ilma et see piiraks lõigete 3 ja 4 ning finantsdistsipliini, artikli 7 kohaste lineaarsete vähendamiste ja määrusega (EL) nr [...] [horisontaalne ÜPP määrus] ettenähtud mis tahes vähendamiste ja karistuste kohaldamist, annavad liikmesriigid käesoleva peatüki kohast toetust põllumajandustootjatele, kes järgivad lõikes 1 osutatud **nelja** põllumajandustava hulgast nende jaoks olulisi, täites seejuures artikli 30, 31 ja 32 nõudeid.

Muudatusettepanek 24

**Ettepanek võtta vastu määrus
Artikkel 30 – pealkiri**

Komisjoni ettepanek

Põllukultuuride mitmekesistamine

Muudatusettepanek

Külvikord

Muudatusettepanek 25

**Ettepanek võtta vastu määrus
Artikkel 30 – lõige 1**

Komisjoni ettepanek

1. Kui põllumajandustootja põllumaa on suurem kui kolm hektarit ning suurema osa aastast ei kasutata seda **täielikult** rohu tootmiseks (külvatud või looduslik) ega kesana ning sellel ei kasvatata **üksnes** vees kasvavaid põllukultuure, siis **kasvatatakse** põllumaal **vähemalt** kolme eri **põllukultuuri**. **Mitte ühtki neist kolmest põllukultuurist ei hõlma alla 5 %**

Muudatusettepanek

1. Kui põllumajandustootja põllumaa on suurem kui kolm hektarit ning suurema osa aastast ei kasutata seda rohu tootmiseks (külvatud või looduslik) ega kesana ning sellel ei kasvatata **püsilikultuure, nagu oliivisalud, viinamarjaistandused või puuviljaaiad, või** vees kasvavaid põllukultuure, siis **kasvatatakse** põllumaal kolme eri **põllukultuuriga külvikorda, mis**

põllumaast ning peamine põllukultuur ei hõlma üle 70 % põllumaast.

sobib kohaliku kliima, pinnase ja veetingimustega, või jäetakse see kolmeks järjestikuseks aastaks sööti. Külvikorras sisalduvad liblikõielised kultuurid.

1 a. Erandina lõikest 1 kasvatatakse aladel, kus nt külma kliima tõttu ei ole põllumajanduslikult võimalik kolmel järjestikusel aastal kolme põllukultuuri kasvatada, põllumaal kaht eri põllukultuuri.

1 b. Erandina lõikest 1 võidakse aladel, kus põllumajanduslikult ei ole võimalik liblikõielisi kultuure kasvatada, põllumajandustootjad nende kultuuride kasvatamisest vabastada.

Muudatusettepanek 26

Ettepanek võtta vastu määrus Artikkel 31

Komisjoni ettepanek

Artikkel 31

Püsirohuma

1. Põllumajandustootjad säilitavad ***püsirohumaana*** oma põllumajandusliku majapidamise alad, mis on **2014.** taotlusaastaks määruse (EL) nr XXX (horisontaalne ÜPP määrus) artikli 74 lõike 1 kohaselt esitatud taotlusel deklareeritud ***püsirohumaana*** (edaspidi „***püsirohuma*** võrdlusalad”).

Püsirohuma võrdlusalasid suurendatakse juhul, kui põllumajandustootjal lasub kohustus muuta alad 2014. ja/või 2015. aastal ***püsirohumaaks***, nagu on osutatud määruse (EL) nr [...] [horisontaalne ÜPP määrus] artiklis 93.

2. ***Põllumajandustootjad*** võivad muuta kuni **5 % oma püsirohuma**

Muudatusettepanek

Artikkel 31

Püsi karjama

1. Põllumajandustootjad säilitavad ***püsi karjamaana*** oma põllumajandusliku majapidamise alad, mis on **2011.** taotlusaastaks määruse (EL) nr XXX (horisontaalne ÜPP määrus) artikli 74 lõike 1 kohaselt esitatud taotlusel deklareeritud ***püsi karjamaana*** (edaspidi „***püsi karjama*** võrdlusalad”).

Püsi karjama võrdlusalasid suurendatakse juhul, kui põllumajandustootjal lasub kohustus muuta alad 2014. ja/või 2015. aastal ***püsi karjamaaks***, nagu on osutatud määruse (EL) nr [...] [horisontaalne ÜPP määrus] artiklis 93.

2. ***Liikmesriigid*** võivad muuta kuni **5% oma püsi karjama** võrdlusaladest

võrdlusaladest. Kõnealust piirangut ei kohaldata vääramatu jõu või erandlike asjaolude korral.

3. Komisjonile antakse artikli 55 kohaselt õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte, et kehtestada eeskirjad, milles käsitletakse **püsirohuma**a võrdlusalade suurendamist vastavalt lõike 1 teisele lõigule, **püsirohuma**a uuendamist, põllumajandusmaa muutmist **püsirohuma**aks, juhul kui ületatakse lõikes 2 osutatud lubatud vähendamist ning **püsirohuma**a võrdlusalade muutmist maa üleandmise korral.

Muudatusettepanek 27

Ettepanek võtta vastu määrus Artikkel 31 a (uus)

Komisjoni ettepanek

piirkondlikul tasandil. Sel juhul dokumenteerivad liikmesriigid asjaolu, et muudetud alad ei kuulu keskkonnakaitse seisukohast kõige väärtuslikumate alade hulka. Kõnealust piirangut ei kohaldata vääramatu jõu või erandlike asjaolude korral.

3. Komisjonile antakse artikli 55 kohaselt õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte, et kehtestada eeskirjad, milles käsitletakse **püsi**karjamaa võrdlusalade suurendamist vastavalt lõike 1 teisele lõigule, **püsi**karjamaa uuendamist, põllumajandusmaa muutmist **püsi**karjamaaks, juhul kui ületatakse lõikes 2 osutatud lubatud vähendamist ning **püsi**karjamaa võrdlusalade muutmist maa üleandmise korral.

Muudatusettepanek

Artikkel 31 a

Pinnase taimkate

1. Põllumajandustootjad tagavad, et kogu nende toetuskõlblikku maad ei jäeta taimkatteta üle viie nädala järjest ning kuivades eritingimustes või juurumbrohtude tõrjeks üle kaheksa nädala järjest. Erandkorras võidakse lubada pikemat ajavahemikku juurumbrohtude tõrjeks ühel aastal, kui viie aasta kohta arvutatuna peetakse kinni viienädalasest piirmäärast. Taimkatteta maaribad, mis on maastikuhoolduse elemendid, on samuti vastuvõetavad. Pinnasel taimkatte säilitamine võib hõlmata looduslikku taimkatet, vahekultuure, kõrrepõldu, rohhtaimi või muud taimkatet püsikultuuride all.

2. Komisjonile antakse õigus võtta kooskõlas artikliga 55 vastu delegeeritud õigusakte, millega sätestatakse lõikes 1 osutatud pinnasel taimkatte säilitamise meetmest tulenevaid kohustusi käsitlevad eeskirjad.

Muudatusettepanek 28

Ettepanek võtta vastu määrus Artikkel 32 – lõige 1

Komisjoni ettepanek

1. Põllumajandustootjad tagavad, et vähemalt 7 % nende toetuskõlblikest hektaritest vastavalt artikli 25 lõikele 2, välja arvatud **püsirohuma**a all olev maa, on ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-ala, näiteks kesa, veepüüde terrassid, maastikule iseloomulikud vormid, puhvervööndid ja **artikli 25 lõike 2 punkti b alapunktis ii osutatud metsastatud alad**.

Muudatusettepanek

1. Põllumajandustootjad tagavad, et vähemalt 7% nende toetuskõlblikest hektaritest vastavalt artikli 25 lõikele 2, välja arvatud **püsi**karjamaa all olev maa, on ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-ala, näiteks kesa, veepüüde terrassid, maastikule iseloomulikud vormid, puhvervööndid ja **poollooduslikud kasvukohad**. *Selleks, et lugeda need ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-aladeks, ei tohi neid alasid künda, neile külvata ega neid väetada anorgaaniliste väetistega või pritsida, kuid neil võib loomi karjatada, neid võib koristada või niita asjakohasel ajal, mis on kooskõlas bioloogilise mitmekesisuse säilitamise vajadustega.*

1 a. Erandina lõikest 1 vähendatakse lõikes 1 osutatud miinimumprotsenti vähemalt 5 protsendile juhul, kui talupidajate rühmadest koosnevad ühisettevõtted on loonud püsivad, kõrvuti asuvad ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-alad.

Muudatusettepanek 29

Ettepanek võtta vastu määrus Artikkel 34 – lõige 2

Komisjoni ettepanek

2. Liikmesriigid võivad otsustada anda lõikes 1 osutatud toetust kõigi alade puhul, mis kuuluvad kõnealuse lõike reguleerimisalasse, või alternatiivselt ka objektiivsete ja mittediskrimineerivate **kriteeriumide** alusel, et piirata toetuse andmist teatavate määruse (EL) nr [...] [maaelu arengu määrus] artikli 33 lõikes 1 osutatud aladega.

Muudatusettepanek

2. Liikmesriigid võivad otsustada anda lõikes 1 osutatud toetust kõigi alade **või põllumajandussüsteemide** puhul, mis kuuluvad kõnealuse lõike reguleerimisalasse, või alternatiivselt ka objektiivsete ja mittediskrimineerivate **keskkonna- ning säästuskriteeriumide** alusel, **nagu suur loodusväärtus**, et piirata toetuse andmist teatavate määruse (EL) nr [...] [maaelu arengu määrus] artikli 33 lõikes 1 osutatud aladega.

Selgitus

Selle meetme kaudu tuleks toetada põllumajandustootjaid, kes looduslike piirangutega aladel tegutsedes aitavad aktiivselt kaasa maastiku kaitsele ja säilitamisele ning loodusliku mitmekesisuse, mullastiku, kliima ja vete eest hoolitsemisele. Sellised vähem soodsate piirkondadega seonduvad põllumajandussüsteemid nagu suure loodusväärtusega põllumajandus võivad anda kvaliteetseid toiduaineid ning oluliselt aidata pakkuda niisuguseid ökoloogilisi ühiskondlikke hüvesid nagu süsiniku säilitamine, puhas vesi, maastike kvaliteet ja bioloogiline mitmekesisus.

Muudatusettepanek 30

Ettepanek võtta vastu määrus Artikkel 34 – lõige 5 – lõik 2

Komisjoni ettepanek

Liikmesriigid määratlevad sel juhul piirkonnad objektiivsete ja mittediskrimineerivate kriteeriumide kohaselt, nagu nende looduslikust eripärast tingitud piirangute tunnusjooned ja agronoomiline seisund.

Muudatusettepanek

Liikmesriigid määratlevad sel juhul piirkonnad objektiivsete ja mittediskrimineerivate kriteeriumide kohaselt, nagu nende looduslikust eripärast tingitud piirangute tunnusjooned, **keskkonnaomadused** ja agronoomiline seisund.

Selgitus

Selle meetme kaudu tuleks toetada põllumajandustootjaid, kes looduslike piirangutega aladel

tegutsedes aitavad aktiivselt kaasa maastiku kaitsele ja säilitamisele ning loodusliku mitmekesisuse, mullastiku, kliima ja vete eest hoolitsemisele. Sellised vähem soodsate piirkondadega seonduvad põllumajandussüsteemid nagu suure loodusväärtusega põllumajandus võivad anda kvaliteetseid toiduaineid ning oluliselt aidata pakkuda niisuguseid ökoloogilisi ühiskondlikke hüvesid nagu süsiniku säilitamine, puhas vesi, maastike kvaliteet ja bioloogiline mitmekesisus.

Muudatusettepanek 31

Ettepanek võtta vastu määrus Artikkel 36 – lõige 1

Komisjoni ettepanek

1. Liikmesriigid **annavad** iga-aastast toetust noortele põllumajandustootjatele, kellel on õigus saada toetust 1. peatükis osutatud põhitoetuskava raames.

Muudatusettepanek

1. Liikmesriigid **võivad anda** iga-aastast toetust noortele põllumajandustootjatele, kellel on õigus saada toetust 1. peatükis osutatud põhitoetuskava raames.

Muudatusettepanek 32

Ettepanek võtta vastu määrus Artikkel 38 – lõige 2

Komisjoni ettepanek

2. Tootmiskohustusega seotud toetust võib anda üksnes sektoritele või liikmesriigi piirkondadele, kus teatavaid põllumajanduslikke tootmisviise või põllumajandussektoreid peetakse majanduslikel ja/või sotsiaalsetel **ja/või** keskkonnavalastel põhjustel eriti tähtsaks, kuid mille puhul esineb teatavaid raskusi.

Muudatusettepanek

2. Tootmiskohustusega seotud toetust võib anda üksnes sektoritele või liikmesriigi piirkondadele, kus teatavaid põllumajanduslikke tootmisviise või põllumajandussektoreid peetakse majanduslikel ja/või sotsiaalsetel **ja** keskkonnavalastel põhjustel eriti tähtsaks, kuid mille puhul esineb teatavaid raskusi.

Muudatusettepanek 33

Ettepanek võtta vastu määrus Artikkel 43 – lõige 3

Komisjoni ettepanek

3. Selleks et tagada puuvilla eritoetuse tõhus haldamine, antakse komisjonile artikli 55 kohaselt õigus võtta vastu

Muudatusettepanek

3. Selleks et tagada puuvilla eritoetuse tõhus haldamine, antakse komisjonile artikli 55 kohaselt õigus võtta vastu

delegeeritud õigusakte seoses eeskirjade ja tingimustega maa ja sortide heakskiitmise kohta puuvilla eritoetuse puhul.

delegeeritud õigusakte seoses eeskirjade ja tingimustega maa ja sortide heakskiitmise kohta puuvilla eritoetuse puhul. ***Nendes eeskirjades sisaldub keskkonnamõju hindamise nõue.***

Selgitus

Arvestades ulatuslikku pestitsiidide kasutamist ja suurt kastmisvee kulu puuvillakasvatases, on kohane nõuda keskkonnamõju hindamist, enne kui anda luba konkreetsel maal puuvilla kasvatamiseks.

Muudatusettepanek 34

**Ettepanek võtta vastu määrus
Artikkel 47 – lõige 1 a (uus)**

Komisjoni ettepanek

Muudatusettepanek

1 a. Liikmesriigid rakendavad käesolevast jaotisest lähtudes väikepõllumajandustootjate kava. Kui aga konkreetses liikmesriigis on võimalikke toetusesaajaid alla 5% selle riigi põllumajandustootjate arvust, ei pea see riik väikepõllumajandustootjate kava rakendama.

Selgitus

Ülemäärase bürokraatia vältimiseks peaks väikepõllumajandustootjate kava rakendamine jääma liikmesriigi otsustada.

MENETLUS

Pealkiri	Ühise põllumajanduspoliitika raames toetuskavade alusel põllumajandustootjatele makstavad otsetoetused
Viited	COM(2011)0625 – C7-0336/2011 – 2011/0280(COD)
Vastutav komisjon istungil teada andmise kuupäev	AGRI 25.10.2011
Arvamuse esitaja(d) istungil teada andmise kuupäev	ENVI 25.10.2011
Arvamuse koostaja nimetamise kuupäev	Dan Jørgensen 23.11.2011
Arutamine parlamendikomisjonis	7.5.2012
Vastuvõtmise kuupäev	19.9.2012
Lõpphääletuse tulemus	+ : 33 - : 16 0 : 12
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Martina Anderson, Sophie Auconie, Pilar Ayuso, Paolo Bartolozzi, Sergio Berlato, Lajos Bokros, Milan Cabrnoch, Martin Callanan, Nessa Childers, Esther de Lange, Bas Eickhout, Edite Estrela, Karl-Heinz Florenz, Elisabetta Gardini, Gerben-Jan Gerbrandy, Matthias Groote, Cristina Gutiérrez-Cortines, Satu Hassi, Jolanta Emilia Hibner, Dan Jørgensen, Karin Kadenbach, Christa Klauß, Eija-Riitta Korhola, Holger Kraemer, Jo Leinen, Corinne Lepage, Peter Liese, Zofija Mazej Kukovič, Linda McAvan, Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė, Vladko Todorov Panayotov, Antonyia Parvanova, Andres Perello Rodriguez, Mario Pirillo, Pavel Poc, Frédérique Ries, Anna Rosbach, Oreste Rossi, Dagmar Roth-Behrendt, Kārlis Šadurskis, Carl Schlyter, Horst Schnellhardt, Richard Seeber, Theodoros Skylakakis, Bogusław Sonik, Claudiu Ciprian Tănăsescu, Salvatore Tatarella, Thomas Ulmer, Anja Weisgerber, Åsa Westlund, Glenis Willmott, Marina Yannakoudakis
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Nikos Chrysogelos, José Manuel Fernandes, Christofer Fjellner, Jacqueline Foster, Jutta Haug, Vittorio Prodi, Michèle Rivasi, Marita Ulvskog, Andrea Zannoni

17.10.2012

REGIONAALARENGUKOMISJONI ARVAMUS

põllumajanduse ja maaelu arengu komisjonile

ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames toetuskavade alusel põllumajandustootjatele makstavate otsetoetuste eeskirjad
(COM(2011)0625 – C7-0336/2011 – 2011/0280(COD))

Arvamuse koostaja: Catherine Grèze

LÜHISELGITUS

Koos ettepanekuga mitmeaastase finantsraamistiku kohta aastateks 2014–2020 esitas komisjon määruse ettepanekud, milles on sätestatud ühise põllumajanduspoliitika (ÜPP) õiguslik raamistik ajavahemikuks 2014–2020. Selles raamistikus on kinnitatud kolm peamist eesmärki: 1) elujõuline toiduainetööstus; 2) loodusvarade säästev majandamine ja kliimameetmed; ning 3) tasakaalustatud territoriaalne areng. Vastavalt komisjoni kinnitusele on ÜPP mõlemad sambad hädavajalikud selleks, et piisavalt reageerida neile küsimustele, mis valmistavad suur muret ka Euroopa piirkondadele ja territooriumidele. Uued otsetoetuste eeskirjad peaks tagama vahendite õiglase ja jätkusuutliku jaotamise.

Arvamuse koostaja toetab täielikult põllumajandustootjate otsetoetuste keskkonnasäästlikkuse ambitsioonika suurendamise ideed. See on üks lahendustest praegustele keskkonna- ja sotsiaalsetele probleemidele. Arvamuse koostaja on siiski seisukohal, et praegused ettepanekud on liiga nõrgad selleks, et tuua kaasa üleminek kõrgeltarenenud säästvatele põllumajandussüsteemidele, mis on maapiirkondade jätkusuutlikule territoriaalsele arengule väga tähtis. Sellega seoses teeb arvamuse koostaja ettepaneku rakendada meetmeid, mis võimaldaksid paremini arvestada Euroopa maapiirkondi.

Seoses regionaalarenguga soovib arvamuse koostaja suunata senisest suurema osa aastast riiklikust ülemmäärast maaelu arengu lisatoetustele. Sama loogika kohaselt on arvamuse koostaja vastu mistahes maaelu arengule suunatud summade vähendamisele.

MUUDATUSETTEPANEKUD

Regionaalarengukomisjon palub vastutaval põllumajanduse ja maaelu arengu komisjonil lisada oma raportisse järgmised muudatusettepanekud:

Muudatusettepanek 1

Ettepanek võtta vastu määrus Põhjendus 5

Komisjoni ettepanek

(5) Käesoleva määruse rakendamise ühetaoliste tingimuste tagamiseks ning selleks, et vältida ebaõiglast konkurentsi ja diskrimineerimist põllumajandustootjate vahel, tuleks komisjonile anda rakendamisvolitused seoses järgmiste tegevustega: kehtestada põhitoetuskavaga seoses iga-aastane riiklik ülemmäär; võtta vastu eeskirjad jaotatavate toetusõiguste taotluste kohta; võtta vastu meetmed seoses aktiveerimata toetusõiguste tagastamisega riiklikku reservi; võtta vastu nõuded seoses ametiasutuste teavitamisega toetusõiguste üleandmisest ning seoses sellise teavitamise tähtaegadega; kehtestada toetuse iga-aastane ülemmäär ***kliimat ja keskkonda säästvate põllumajandustavade korral***; kehtestada toetuse iga-aastane ülemmäär looduslikust eripärast tingitud piirangutega aladel; kehtestada noortele põllumajandustootjatele antava toetuse iga-aastane ülemmäär; kehtestada vabatahtliku tootmiskohustusega seotud toetuse iga-aastane ülemmäär; võtta vastu eeskirjad vabatahtliku tootmiskohustusega seotud toetuse raames tehtavate otsuste hindamise ja heakskiitmise korra kohta; võtta vastu eeskirjad heakskiitmise menetluse ja tootjatele kõnealuselt heakskiitmisest teatamise kohta seoses maa ja sortide heakskiitmise korraga puuvilla eritoetuse puhul; kehtestada eeskirjad puuvilla eritoetuse summa vähendamise arvutamise kohta; ning võtta vastu üldiste teavitamisnõuete eeskirjad. Kõnealuseid volitusi tuleks kasutada vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011.

Muudatusettepanek

(5) Käesoleva määruse rakendamise ühetaoliste tingimuste tagamiseks ning selleks, et vältida ebaõiglast konkurentsi ja diskrimineerimist põllumajandustootjate vahel, tuleks komisjonile anda rakendamisvolitused seoses järgmiste tegevustega: kehtestada põhitoetuskavaga seoses iga-aastane riiklik ülemmäär; võtta vastu eeskirjad jaotatavate toetusõiguste taotluste kohta; võtta vastu meetmed seoses aktiveerimata toetusõiguste tagastamisega riiklikku reservi; võtta vastu nõuded seoses ametiasutuste teavitamisega toetusõiguste üleandmisest ning seoses sellise teavitamise tähtaegadega; kehtestada toetuse iga-aastane ülemmäär ***kõrgetasemelise säästva ja keskkonnahoidliku põllumajandussüsteemi rakendamiseks kliimamuutuse leevendamise ja keskkonnakaitse eesmärgil***; kehtestada toetuse iga-aastane ülemmäär looduslikust eripärast tingitud piirangutega aladel; kehtestada noortele põllumajandustootjatele antava toetuse iga-aastane ülemmäär; kehtestada vabatahtliku tootmiskohustusega seotud toetuse iga-aastane ülemmäär; võtta vastu eeskirjad vabatahtliku tootmiskohustusega seotud toetuse raames tehtavate otsuste hindamise ja heakskiitmise korra kohta; võtta vastu eeskirjad heakskiitmise menetluse ja tootjatele kõnealuselt heakskiitmisest teatamise kohta seoses maa ja sortide heakskiitmise korraga puuvilla eritoetuse puhul; kehtestada eeskirjad puuvilla eritoetuse summa vähendamise arvutamise

aasta määrusele (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisevolituste teostamise suhtes.

kohta; ning võtta vastu üldiste teavitamisnõuete eeskirjad. Kõnealuseid volitusi tuleks kasutada vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrusele (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisevolituste teostamise suhtes.

Muudatusettepanek 2

Ettepanek võtta vastu määrus Põhjendus 13

Komisjoni ettepanek

(13) Põllumajandustootjate eri toetuskavade kohaldamisest saadud kogemused on näidanud, et paljudel juhtudel olid toetusesaajateks ettevõtjad, kelle majanduslik eesmärk ei olnud kas üldse või oli üksnes vähesel määral suunatud põllumajanduslikule tegevusele, näiteks lennujaamad, raudtee-ettevõtjad, kinnisvaraettevõtjad ning spordiväljakuid haldavad ettevõtjad. Toetuse sihipärasema eraldamise tagamiseks peaksid liikmesriigid hoiduma otsetoetuste maksmisest kõnealustele füüsilistele või juriidilistele isikutele. Osalise tööajaga väikepõllumajandustootjad edendavad otseselt maapiirkondade elujõulisust, seepärast peaksid nad otsetoetusi *siiski* saada.

Muudatusettepanek

(13) Põllumajandustootjate eri toetuskavade kohaldamisest saadud kogemused on näidanud, et paljudel juhtudel olid toetusesaajateks ettevõtjad, kelle majanduslik eesmärk ei olnud kas üldse või oli üksnes vähesel määral suunatud põllumajanduslikule tegevusele, näiteks lennujaamad, raudtee-ettevõtjad, kinnisvaraettevõtjad ning spordiväljakuid haldavad ettevõtjad. Toetuse sihipärasema eraldamise tagamiseks peaksid liikmesriigid hoiduma otsetoetuste maksmisest kõnealustele füüsilistele või juriidilistele isikutele. Osalise tööajaga väikepõllumajandustootjad edendavad otseselt maapiirkondade elujõulisust, seepärast peaksid nad otsetoetusi *kindlasti* saada.

Muudatusettepanek 3

Ettepanek võtta vastu määrus Põhjendus 26 a (uus)

Komisjoni ettepanek

Muudatusettepanek

(26 a) Käesolevas määruses sätestatud kõrgeltarenenud säästivate

põllumajandussüsteemide, keskkonnahalduse ja kliimamuutuste leevendamise toetuste rakendamisega piirkondlikul tasandil võib kaasneda territoriaalsete lepingute sõlmimine piirkondlike asutuste ja põllumajandustootjate vahel. Territoriaalsed lepingud võivad kaasa tuua mahukate spetsiifiliste stiimulipõhiste meetmete rakendamise, mida viiakse ühiselt läbi abikõlbulikul põllumajandusmaal ja mille eesmärgiks on veevarude, bioloogilise mitmekesisuse ja pinnase kaitse, vastavalt kohalikele iseärasustele ja ühiste ja mõõdetavate eesmärkide alusel.

Muudatusettepanek 4

**Ettepanek võtta vastu määrus
Põhjendus 44 a (uus)**

Komisjoni ettepanek

Muudatusettepanek

(44 a) Hädalukordades või põllumajandustootmist ja põllumajandustootjaid kahjustava loodusõnnetuse korral võib komisjon erandina käesolevas määruses kehtestatud eeskirjadest võtta meetmeid, mida peetakse vajalikuks ja põhjendatuks konkreetsete probleemide lahendamisel.

Muudatusettepanek 5

**Ettepanek võtta vastu määrus
Artikkel 3 – lõige 1**

Komisjoni ettepanek

Muudatusettepanek

Artiklit 11 ei kohaldata aluslepingu artiklis 349 osutatud liidu piirkondade (edaspidi „äärepoolseimad piirkonnad”) suhtes ja määruse (EÜ) nr 1405/2006 kohaselt antavate otsetoetuste suhtes väiksemate

Artikleid 10 ja 11 ei kohaldata aluslepingu artiklis 349 osutatud liidu piirkondade (edaspidi „äärepoolseimad piirkonnad”) suhtes ja määruse (EÜ) nr 1405/2006 kohaselt antavate otsetoetuste suhtes

Egeuse mere saartel.

väiksemate Egeuse mere saartel.

Muudatusettepanek 6

Ettepanek võtta vastu määrus Artikkel 9 – pealkiri

Komisjoni ettepanek

Aktiivne põllumajandustootja

Muudatusettepanek

*Otsetoetuste kohaldamisalast
väljaarvamine*

Muudatusettepanek 7

Ettepanek võtta vastu määrus Artikkel 20 – lõige 1

Komisjoni ettepanek

1. Liikmesriigid võivad enne 1. augustit 2013 otsustada kohaldada põhitoetuskava piirkondlikul tasandil. Sel juhul määratlevad liikmesriigid piirkonnad objektiivsete ja mittediskrimineerivate kriteeriumide kohaselt, nagu nende agronoomilised ja **majanduslikud** tunnusjooned ning piirkondlik põllumajanduspotentsiaal või nende institutsiooniline või haldusstruktuur.

Muudatusettepanek

1. Liikmesriigid võivad enne 1. augustit 2013 otsustada kohaldada põhitoetuskava piirkondlikul tasandil. Sel juhul määratlevad liikmesriigid piirkonnad objektiivsete ja mittediskrimineerivate kriteeriumide kohaselt, nagu nende agronoomilised, **majanduslikud** ja **keskkonnaalased** tunnusjooned ning piirkondlik põllumajanduspotentsiaal või nende institutsiooniline või haldusstruktuur. **Selleks et vältida olulisi erinevusi piirkondlikus toetuste jaotuses, viiakse kõigi toetuskavade ja nende aluseks olevate põhjenduste suhtes läbi keskkonna- ja sotsiaalmajandusliku mõju eelhindamine.**

Selgitus

Kui senised toetused, mis toovad kaasa ebaõiglase ja jätkusuutmatu ressursside jaotuse, oleksid jätkuvalt tulevaste toetuste aluseks, on oluline oht kahjustada kohalikule ja regionaalarengule suunatud jõupingutusi.

Muudatusettepanek 8

Ettepanek võtta vastu määrus Artikkel 28 a (uus)

Komisjoni ettepanek

Muudatusettepanek

Artikkel 28 a

Võimalus teha kohalikul tasandil otsemakseid kõrgetasemeliste säästvate põllumajandussüsteemide, keskkonnajuhtimise ja kliimamuutuste leevendamise jaoks, nagu on sätestatud artiklites 20 ja 29, võib viia territoriaalsete lepingute sõlmimiseni piirkondlike omavalitsuste ja põllumajandustootjate rühmade vahel artiklis 33 seatud 30 % ülemmäära piires. Territoriaalsed lepingud võivad kaasa tuua mahukate spetsiifiliste stiimulipõhiste meetmete rakendamise, mida viiakse ühiselt läbi abikõlbulikul põllumajandusmaal ja mille eesmärgiks on veevarude, bioloogilise mitmekesisuse ja pinnase kaitse, vastavalt kohalikele iseärasustele ja ühiste ja mõõdetavate eesmärkide alusel.

(lisatakse uue artiklina artikli 29 ette)

Muudatusettepanek 9

Ettepanek võtta vastu määrus Artikkel 48 – lõige 1

Komisjoni ettepanek

Muudatusettepanek

Väikepõllumajandustootjate kavas osaleda soovivad põllumajandustootjad esitavad selleks taotluse **15. oktoobriks 2014.**

Väikepõllumajandustootjate kavas osaleda soovivad põllumajandustootjad esitavad selleks taotluse **liikmesriigi kehtestatud kuupäevaks, kuid mitte hiljem kui**

1. 15. oktoobriks 2014 jõustumisega alates 2014. aastast

või

2. 15. oktoobriks 2015 jõustumisega alates 2015. aastast.

Lükkmesrügi kehtestatud kuupäev ei või siiski olla varasem kui põhitoetuskavas taotluse esitamise viimane päev.

Selgitus

Uue süsteemi rakendamise esimesel aastal, eelkõige liikmesriikides, kus ei ole varem toetusõiguste põhised süsteemi rakendatud, võib tekkida probleeme nii põllumajandustootjatele kui ka haldusasutustele. Põllumajandustootjad peavad valima kahe erineva, tundmatu süsteemi vahel. Seepärast peaks selleks, et tagada mehhanismi eesmärgi saavutamine, olema võimalik väikepõllumajandustootjate kavaga ühineda vähemalt veel üks kord finantsperspektiivi jooksul.

Muudatusettepanek 10

Ettepanek võtta vastu määrus Artikkel 54 – lõige 1

Komisjoni ettepanek

1. Komisjon võtab rakendusaktidega vastu eriolukorras vajalikud ja põhjendatud meetmed konkreetsete probleemide lahendamiseks. Sellised meetmed võivad käesoleva määruse sätetest kõrvale kalduda, kuid üksnes sellises ulatuses ja sellise aja jooksul, mis on hädavajalik. Kõnealused rakendusaktid võetakse vastu vastavalt artikli 56 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusele.

Muudatusettepanek

1. Komisjon võtab rakendusaktidega vastu eriolukorras ***või põllumajandustootmist ja põllumajandustootjaid kahjustava loodusõnnetuse korral*** vajalikud ja põhjendatud meetmed konkreetsete probleemide lahendamiseks. Sellised meetmed võivad käesoleva määruse sätetest kõrvale kalduda, kuid üksnes sellises ulatuses ja sellise aja jooksul, mis on hädavajalik. Kõnealused rakendusaktid võetakse vastu vastavalt artikli 56 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusele.

MENETLUS

Pealkiri	Ühise põllumajanduspoliitika raames toetuskavade alusel põllumajandustootjatele makstavad otsetoetused
Viited	COM(2011)0625 – C7-0336/2011 – 2011/0280(COD)
Vastutav komisjon istungil teada andmise kuupäev	AGRI 25.10.2011
Arvamuse esitaja(d) istungil teada andmise kuupäev	REGI 25.10.2011
Arvamuse koostaja nimetamise kuupäev	Catherine Grèze 23.11.2011
Vastuvõtmise kuupäev	10.10.2012
Lõpphääletuse tulemus	+ : 18 - : 4 0 : 17
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	François Alfonsi, Luís Paulo Alves, Charalampos Angourakis, Jean-Jacob Bicep, Victor Boştinaru, John Bufton, Alain Cadec, Salvatore Caronna, Nikos Chrysogelos, Francesco De Angelis, Rosa Estaràs Ferragut, Danuta Maria Hübner, Filiz Hakaeva Hyusmenova, Vincenzo Iovine, María Irigoyen Pérez, Seán Kelly, Mojca Kleva, Constanze Angela Krehl, Petru Constantin Luhan, Vladimír Maňka, Iosif Matula, Erminia Mazzoni, Miroslav Mikolášik, Ana Miranda, Jan Olbrycht, Markus Pieper, Tomasz Piotr Poręba, Monika Smolková, Ewald Stadler, Nuno Teixeira, Lambert van Nistelrooij, Oldřich Vlasák, Kerstin Westphal, Hermann Winkler, Joachim Zeller, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Lena Kolarska-Bobińska, Czesław Adam Siekierski, Giommara Uggias

MENETLUS

Pealkiri	Ühise põllumajanduspoliitika raames toetuskavade alusel põllumajandustootjatele makstavad otsetoetused			
Viited	COM(2011)0625 – C7-0336/2011 – 2011/0280(COD)			
EP-le esitamise kuupäev	12.10.2011			
Vastutav komisjon istungil teada andmise kuupäev	AGRI 25.10.2011			
Arvamuse esitaja(d) istungil teada andmise kuupäev	DEVE 25.10.2011	BUDG 25.10.2011	CONT 25.10.2011	EMPL 25.10.2011
	ENVI 25.10.2011	REGI 25.10.2011		
Arvamuse esitamisest loobumine otsuse kuupäev	EMPL 27.10.2011			
Raportöör(id) nimetamise kuupäev	Luis Manuel Capoulas Santos 26.9.2011			
Arutamine parlamendikomisjonis	23.1.2012	23.4.2012	19.6.2012	11.3.2013
Vastuvõtmise kuupäev	30.9.2013			
Lõpphääletuse tulemus	+: -: 0:	31 8 2		
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	John Stuart Agnew, Eric Andrieu, Liam Aylward, José Bové, Luis Manuel Capoulas Santos, Vasilica Viorica Dăncilă, Michel Dantin, Paolo De Castro, Albert Deß, Herbert Dorfmann, Robert Dušek, Hynek Fajmon, Mariya Gabriel, Iratxe García Pérez, Martin Häusling, Peter Jahr, Elisabeth Jeggle, Jarosław Kalinowski, George Lyon, Mairead McGuinness, Wojciech Michał Olejniczak, Marit Paulsen, Britta Reimers, Ulrike Rodust, Alfreds Rubiks, Giancarlo Scottà, Czesław Adam Siekierski, Sergio Paolo Francesco Silvestris, Alyn Smith, Csaba Sándor Tabajdi, Marc Tarabella, Janusz Wojciechowski			
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Pilar Ayuso, María Auxiliadora Correa Zamora, Karin Kadenbach, Sandra Kalniete, Christa Klab, Giovanni La Via, Petri Sarvamaa, Dimitar Stoyanov			
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed (kodukorra art 187 lg 2)	María Muñoz De Urquiza			
Esitamise kuupäev	5.11.2013			